

శ్రీరస్తు.

ఉత్తరహరివంశము.

నాచన సోమనాథప్రణీతము.

చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే.

బ్రకటితము.

1937.

All Rights Reserved.

పీ ఠి క.

నాచనసోమన

ఉ త్తరహరివంశమును తెనుఁగున రచియించిన యీకవి
నియోగి బ్రాహ్మణుఁడు; ఆపస్తంబసూత్రుఁడు; భారద్వాజ
గోత్రుఁడు; నాచనకుమారుఁడు.

❧ దేశము ❧

విద్యానగరాధిపతి యగు సంగమబుక్కభూపాలునిచే
నేటి కడపమండలమందలి పెంచుకలదిన్నెగ్రామమును బ్రతి
గ్రహించుటచే నీకవి కడపమండలమువాఁడయి యుండవచ్చు
ననవచ్చును. హరివంశముగాక వసంతవిలాస మని మఱియొక
గ్రంథమును గూడ నీకవి రచియించెను. లక్షణగ్రంథములం
దుదాహృతమగు నీక్రిందిపద్యమును బట్టి తత్కృతిపతి
మాచయబ్రహ్మఁడని యెఱుఁగ నగుచున్నాఁడు.

ఉ. శ్రీచన్నంగవక్రేవఁ గ్రొమ్మెఱుఁగులన్ శృంగారపుందోటకున్
బ్రాచీనం బగుచున్న వింశతి నఖప్రాధేన్ సుఖాంభోధివే
లాచంద్రోదయ మైనదేవుఁడు కృపాలంకారచిత్తంబునన్
జూచున్ మాచయబ్రహ్మధీమణిఁ గవిస్తోమైకచింతామణిన్.

ఈ మాచయబ్రహ్మని శాసనము పల్నాడుతాలూకా
లోని కారెమఘాడిలో నున్నది. *కావున నీకవి గుంటూరు
మండలము వాఁడేని కావచ్చును.

---

* అది నేఁ జూచితిని; కాపి వ్రాసికొనిరాలేదు.

❖ కాలము ❖

ఈ కవి కాలమును గూర్చి పలుదగవులున్నవి. ఇంతదాక నెవ్వరును సముచితమయిన సిద్ధాంతమును నెలకొల్పలేదు. వాదస్వరూపము నించుక వివరించి నాకుఁ దోచినసిద్ధాంతము నెఱిగింతును. ఎపిగ్రాఫికా కల్లాటికాలో నాచనసోముని కాలము నిర్ణయించుటకుఁ దోడ్పడుశాసనములు రెండున్నవి. ఆరెండును నేకదానమునే పేర్కొనుచున్న యేకశాసనమునకే భిన్నప్రతులు. నాగరిలిపితోనున్న తామ్రశాసనములనుండి యెత్తఁబడినవి. మూలప్రతిబింబము లాగ్రంథమునఁగానరావు. కావున నిష్పడందుఁగానవచ్చుచున్న శాసనపుత్రికలలోఁ గొన్ని యక్షరములు పాఠకప్రమాదమునఁ జేరి యుండవచ్చు ననవచ్చును. సంగమరాజుకుమారులు, హరిహర, కంప, బుక్కరాయ, మారప, ముద్దపనాము లయిదుగురిలో నడిమివాఁ డగుబుక్కరాయఁడు, విద్యాఽరణ్యకృతమయిన విద్యానగరమున రత్నసింహాసనముననుండి రసభూనయ నేందు రసాభ్రనయ నేందు (రెండు ప్రతులందు రెండువిధములుగా నున్నది) సంఖ్యాకమయిన శకాబ్దమున, తారణచైత్ర శుక్లనవమినాఁడు అష్టాదశపురాణముల తత్త్వార్థము నెఱిగినవాఁడు, అష్టభాషాకవిత్వ శ్రీమహీతుఁడు, నాచనకుమారుఁడు నగుసోమునకు గుత్తిదుర్గమందుఁగల పెంచుకలదిన్నె గ్రామమును దానముచేసెను అని శాసనసారము. రసభూనయ నేందు, అనఁగా 1216 అగును. రసాభ్రనయ నేందు, అనఁగా 1206 అగును. శక 1216 గాని 1206 గాని తారణవత్సరము కాదు. మఱియు నీకాలమునకు దాత యగుబుక్కరాయల యునికియే తెలియరాదు. మఱియు నాకా

లమునకు విద్యారణ్యులు విద్యానగరమును నిర్మింపఁజేయనే లేదు. శక 1253 అగు ధాతృనామసం. వై శాఖశుద్ధసప్తమినాఁడు పుష్యనక్షత్రయుక్త సింహలగ్నమున విద్యారణ్యులనిదేశమున విద్యానగరమునిర్మింపఁబడినట్టుగా *కాపలూరు శాసనము చెప్పుచున్నది. దీనినిబట్టి చూడఁగా నిప్పుడు చెప్పిన రెండుశకకాలములు సరిగావని యేర్పడుచున్నది. తారణవత్సరము సరిగా శక 1266 సంవత్సరమున వచ్చుచున్నది. అప్పటికి విద్యానగరనిర్మాణము జరిగి యెనిమిదివత్సరము లగును. కావున పయిశాసనమీ 1266 కాలమునే తెలుపునదిగా నుండవలెను.

శ్లో. “అలంకృతే శకస్యాబ్దే రసర్తునయనేందుభిః, తారణాబ్దే చైత్రమాసే నవమ్యాం శుక్లపక్షకే” అని యుండవలసిన శ్లోకము శాసనముచెక్కినవారో, చదివినవారో తప్పుటచే ‘రసభూ’ ‘రసాభ’ అనునపపాఠము లేర్పడియుండునని నేను తలఁచుచున్నాఁడను. నాగరిలిపివ్రాత ‘రసర్తు’ అనునది ‘రసభూ’ గాను ‘రసాభ’గాను పొరపుచ్చుట సంభావ్యమే.

కాని దొరతనమువారి పరిశోధనలవలన బుక్కరాయలు శక 1274 నాటికి రాజ్యమునకు వచ్చినట్టును నంతకుఁబూర్వ మాతనియన్నయగు హరిహరరాయలురాజ్యమేలుచున్నట్టును దెలియవచ్చును. రాజ్యమునకు రాకపూర్వము బుక్కరాయలు దానము నెట్లుచేయఁగల్గు నని యొకయాత్రేపమున్నది. దీని కిట్లు సమాధానము చెప్పవచ్చును.

ఎపిగ్రాసికా కర్ణాటికా వాల్మ్యం 5. హసకజిల్లా చెన్నరాయపట్నంతాలుంకా శాసనము నెం 256 లో హరిహరరాయలు

* నెల్లూరి శాసనములు 1 వాల్యం 15 నెం|| తామ్రశాసనము.

రాజుగానున్నను, వాస్తవమునకు విద్యానగరమును నిర్మింపఁ జేసినవాఁడు పేరు పెట్టినవాఁడు బుక్కరాయలే యనియున్నది. అన్న హరిహరుఁడు రాజుగా నున్నను సర్వసమర్థుఁ డయిన తమ్ముఁడు బుక్కరాయఁడు యువరాజుగా నుండుటచే నిట్లు దానశాసనము వెలయింపఁ దగినవాఁడే యగును. ఇదియొక గొప్పయాక్షేపము గాదు.

ఇట్లు చూడఁగా నాచనసోమన క్రీ. 1344 లో నున్న వాఁ డగుచున్నాఁడు. ఎఱ్ఱా ప్రగ్గడకంటె నీతఁడు ప్రాచీనుఁడు గాఁ డు. సమకాలమువాఁడుగాని యించుక తర్వాతివాఁడుగాని యగును.

❧ బిరుదములు ❧

సకలభాషాభూషణ, సాహిత్యరసపోషణ సంవిధాన చక్రవర్తి, నవీనగుణసనాథ బిరుదముల నీతఁడు హరివంశగద్య మందు చెప్పికొన్నాఁడు. చిన్నయ్యసూరిగారు 'అలికంబున యక్షీనిడాఁచినట్టి సర్వజ్ఞుఁడ'ని యీతనిఁ బ్రస్తుతించిరి. అది మొదలుగాఁ గొందఁ జీతని సర్వజ్ఞబిరుదాంకుఁ డనుచున్నారు.

ఉ త్తరహరివంశము.

ఇప్పుడు పలభ్యమై ప్రకటితమైయున్న యీ యుత్తరహరి వంశమునేకాక పూర్వహరివంశమునుగూడ నీతఁడు రచించి యుండవచ్చునని కొందఁబందురు. రచించెననికాని లేదనికాని యొత్తిపలుకుటకుఁ దగిన యాధారములు గానరావు. ఇందు గ్రంథావతరణిక గానరాకుండుట, పూర్వభాగకథానుస్మరణ

ముండుట, పూర్వహరివంశమునుగూడ నీతఁడు రచించియుండుటకు హేతువులందురు. బ్రహ్మశ్రీ నడుకుదుటి వీర రాజుపంతులుగా రిట్లు వ్రాసినారు.

“సోముఁడు పూర్వహరివంశమును రచించిన ట్లొండు రెండు నిదర్శనములు గానవచ్చుచున్నవి. శ్రీమదోగిరాల జగన్నాథకవి రాజుగారు తమసుమనోభిరంజనకావ్యము వ్యాఖ్యానమున చాచనసోమనాథుని యీక్రిందిప్రయోగము నుదాహరించినారు.

శతతాళదఘ్నప్రాదముననుటికె.

సుమద్వి. 48 ప. వ్యాఖ్య.

ఈపాదముగలపద్యము ఉత్తరహరివంశమునలేదు. ఇది శ్రీకృష్ణుఁడు యమునానదియందలి కాళీయనాగరాజు ప్రాదమున నుఱికినఘట్టములోనిదని తోచుచున్నది. నలువదిమూడేండ్లక్రిందటఁ గవియే ముద్రింపించుకొన్న గ్రంథములోని దీయుదాహరణము. ప్రక్షిప్త మనుటకుఁగాని లేఖకప్రమాద మనుటకుఁ గాని వలనుపడునది గాదు. కాళీయునిమడుపున శ్రీకృష్ణుఁడుఱికినది పూర్వహరివంశములోని కథయైయున్నది.

నలువదియేండ్ల క్రిందటివఱకును గల యిష్టుహాగ్రంథ మిప్పు డేమయ్యెనో యని భాషాభిమానుల కెవ్వరికి విచారము గలుగకుండును? మొన్నటి జగన్నాథకవియఁట! సోముని హరివంశపు నిండుప్రతియఁట! నేఁడు గానరాదఁట! కాలమా! శ్రీజగన్నాథకవిగారి కుటుంబము గోదావరీమండలములోని ఫ్రెంచివారి యీనాముకడనున్న నీలపల్లెగ్రామమునకు వెడలి పోయినట్లు వినియుంటిని. మహనీయు లెవ్వరైన దాని యునికిని గనుగొందురుగాక యని వేడుచున్నాఁడను.”

ఇట్లు వ్రాసిరి. కాని శతతాశదఘ్నప్రదము పేరు పింగళి సూరనార్యుఁడు రచించిన కళాపూర్ణోదయమందు సుగాత్రీ శాలీనులకథలో నున్నది. కాని పద్యపాదము భిన్నవిధము గలది.

ఓగిరాల జగన్నాథకవిగారు ప్రామాదికముగా దానిని హరివంశమందలిదానిఁగా స్మరించి యుందురేమో! (అప్పకవి- 'ఒకనాఁడిందుధరుండు' ఇత్యాదిపద్యమును దెనాలిరామలింగని యిందుధరోపాఖ్యానమందలిదానిఁగాఁ జెప్పినట్లుగానే.)

కవిలోకచింతామణిలో వెల్లంకి తాతంభట్టు నాచనసోమ నాథునిదిగా నీ క్రిందిపద్యము నుదాహరించినాఁడు —

క. ఆపాదశిరోలంకా, రాపాదితచారుతాభిరామాత్మీయా

రూపాలోకనతుష్టా, కూపారకుమారికాముకురమణిబింబా!

ఇది యుత్తరహరివంశమునఁ గానరాదు. (ప్రథమాశ్వాసాంతమందలిదేమో!) పూర్వహరివంశ మాతఁడొరచించియున్న చో నందలిదయి యుండునేమో! లేక వసంతవిలాస మని పేరు గల గ్రంథాంతరమందలిదేమో! సోముని వసంతవిలాసమందలి విగాఁగొన్ని పద్యములులక్షణగ్రంథములందును బ్రబంధరత్నావళిలోను గాననగును. ఈ క్రిందివితాళచౌపద వసంతవిలాసములోనిదిగా లక్షణగ్రంథములందుఁ గానవచ్చుచున్నది.

వీణాగానము వెన్నెలతేట

రాణమీఱఁగా రమణులపాట,

ప్రాణమైన పినబ్రాహ్మణువీట

జాణలు మెత్తురు జాజఱపాట.

సోమనాథుఁడు తనగద్యమున “బుధారాధనవిరాజితకైన సోమయాజి ప్రణీతంబైన మహాభారత కథానంతరంబున...నా

చన సోమనాథ ప్రణీతంబైన” అని తిక్కనతర్వాతఁ దనపేరే పేర్కొనఁదగిన దన్నట్టు తనయభిమతమును దెల్పుకొన్నాఁడు గాని విద్యల్లోకము, తిక్కనతర్వాత నెఱ్ఱాప్రెగ్గడనే పేర్కొన్నది. కవిత్రయమని నన్నయ తిక్కన యెఱ్ఱనలకే పేరయ్యెను. వారు ముగ్గురు సమానసమ్మానార్హు లగుటచేతనే యిట్లు పేర్వెలసెను. ఎఱ్ఱాప్రెగ్గడకవితకుఁగల ప్రసాదగుణము సోమనాథుని కవితకు లేదు.

అప్పకవి సోముని హరివంశములోనిదానిఁగా నీక్రింది పద్యము నుదాహరించినాఁడు.—

శా. నాతోమాక్కొనలేరు నిర్జరపురీనాగేంద్రబృందారకా
రాతుల్ మున్నుగ దేవసంఘములు పోర స్థిరసంగ్రామకుం
డీత్రైలోక్యమునందుఁ గల్గఁడు రణం బెచ్చోట లేకుండఁగాఁ
జేతుల్ వేయు వృథాభరం బగుచువచ్చెన్ దేవ యీమేనికిన్.

ఇది బాణాసురుని కథలో (గ్రీ ఆశ్వాసము) నిది కాఁదగును. కాని యుత్తరహరివంశపు వ్రాతప్రతులలో నిది గానరాదు.

మననాచనసోమన తెల్లహరివంశమునకు మూలమయిన సంస్కృతహరివంశమున్న దేమో యెఱుఁగరాదు. ఇప్పుడు ముద్రితమయియున్న హరివంశమునకు నీ తెల్లనకు మిక్కిలి భేదములున్నవి. అందలికథలు పెక్కులిందు జేరనేలేదు. ఉన్న కథలుగూడ వెనుకముందులుగా నున్నవి. సంస్కృతహరివంశమున హంసడిభకకథ గ్రంథాంతమందున్నది. ఇందు చతుర్థాశ్వాసమున నున్నది. సంస్కృతమున హంసడిభకకథకు మిక్కిలి

పూర్వమందున్న బాణాసురకథ తెల్లనఁ గట్టకడపటిదిగా నున్నది. మూలముననుండి కొన్ని కథలనుమాత్రమే కయికొని సోమనాథుఁడు తర్వాతిప్రబంధరచనకు మార్గదర్శకముగా నవీనగుణసనాథుఁడై యీహారివంశము నిచ్చమెచ్చునట్లు రచించియుండునని నేను దలఁచుచున్నాఁడను.

నన్నయ్యభట్టారకుని ధారాశుద్ధియును, తిక్కన భావ గాంభీర్యమును గలయికఁజెంది మన సోమనాథునికవిత నాశ్రయించిన వనవచ్చును. కొన్నిచోట్ల శయ్యాసౌభాగ్య మతి మాత్రమై యర్థంపుసొంపును గొంత కొఱతపఱచినదనియు ననఁదగియున్నది.

మ. గనయంబుం గొనయంబు నెన్నడుముతోఁ గర్ణావతంసంబుతోఁ
జనుదోయిం గనుదోయి సాయకముతో సంధానహస్తంబుతోఁ
జెనకం జేయుచు నేయుచుండె సతి లక్ష్మీభూతదైతేయత
ర్జనగర్జారవజర్జరాంగరుధిరాసారంబు తోరంబుగాఁ.

శా. ఈరూపంబున సంసృతిందొఱఁగి మీరేచింతలం జెంతలం
జేరంగోరక యూరకున్న నిట విచ్చేయంగఁజేయం గడుం
బారం బేదని వంతయుంగలిగెనే బాలార్కబింబంబులొ
నారంగూరిన యంధకారమన నాహా సాహసంబెట్టిదో!

చతుర్థాశ్వాసము.

శా. ధారాస్ఫారకృపాణబాణపటలీధారాహతిం దచ్చతు
ర్ధారీశోణితఫాణితద్రవనిపీతప్రీతు లై తన్నుఁ జె
న్నారం బన్నగయక్షరాక్షసు లమర్త్యవ్రాతచేతస్సుస్ఫురత్
స్ఫారస్ఫోరవిహారఘోరనటనార్ఘాటస్ఫుటాటోపు లై. షష్ఠాశ్వాసము.

ఈకవీశ్వరునిరచనము పెక్కుపట్టులఁ దిక్కునసోమయాజి రచనమును బుడికిపుచ్చుకొన్నట్టు గానవచ్చును. భారతమున సంజయునిరాయ బారమును, ఉత్తరహరివంశమున హంసడిభక కథలో జనార్దనునిరాయ బారమును బోల్చి చూచిన నీవిషయము తేటపడఁగలదు. మఱియుఁ దిక్కునవోలె నీతఁడు మాటలు తేటగానున్నను లోతుగా నాలోచించినఁగాని యర్థము గానియట్లుగా ననేకపద్యముల రచియించినాఁడు. హంసడిభకోపాఖ్యాన మిగ్రంథములోని కథలలోనెల్ల హృదయతమమై విరాజిల్లుచున్నది.

తెలుఁగువాఙ్మయమున నితరకవులెవ్వరును సాధారణముగాఁ బ్రయోగించి యెఱుఁగని యుపమానములను, అర్థాంతరన్యాసములను దృష్టాంతములను నీతఁడు ప్రయోగించెను.

బీరపుఁబొత్తముఁ గట్టుకొనిపోయె, పువ్వులువేడుకైనఁ గడివోయిన వాళ్ళుడువంగవచ్చునే, ఎంతదఱిగిన మిరియాలుం బొన్న లసరిపోవే, కొత్తైవ్వఁడిఁగిరికంబమునేనెన్, *నోచినవారి సొమ్ము లవినోమనివారికి వచ్చునే ధరన్.

*ఇదేచరణము సమస్యగా మైలమభీమనిపేర నెవరో పూరించినారు. ఆపూర్తికూడ నీతనిదియయినను గావచ్చును. అది యిది:—

ఉ. యాచకభేచరుండు సుగుణాంబుధి మైలమభీమఁ డీల్గినన్
జూచివరించె రంభ యెడఁజొచ్చెఁ దిలోత్తమ; దారి నిద్దఱన్
ద్రోచె ఘృతాచి ముగ్ధరకు దొడ్డడికయ్యము పుట్టె నంతలో
నాచుకుపోయె ముక్తిసతి నవ్విరి యద్దశఁ జూచి నిర్జరుల్
(నోచినవారిసొమ్ము లవినోమనివారికి వచ్చునే ధరన్.)

పిడుగు చిట్టినభంగిన్, జీలుగు వెటిగినమాలెకుఁ గంబంబు
గాదు, చెఱువువిడిచి కాలువఁ బొగడంజను నే, ఎదిరికిన్తడఁచు
వాఁడు, తనకుఁదగరంబు సఱచు టెంతటిభరంబు- ఇత్యాదులు.
ఈకవియుద్ధవర్ణనలుతత్కాలపుయుద్ధములఁజూచిచేసినట్లున్నవి.

ప్రాచీనాంధ్రకవికృతులలో దురవబోధములనబడువా
నిలో సోమనాథునికృతి ప్రధానమయినది. అప్రతీతపదప్రయో
గాభిమానముచేతను, శయ్యానైగనిగ్యసంపాదనప్రీతిచేతను,
అనుప్రాసవిన్యాసాభిరతిచేతను, నీతఁడు తనకృతిని బెక్కుపట్టు
లందు దురవబోధము గావించెను. అందును వచనరచనలో
మఱియుఁ గఱకుఁదనముఁ జూపెను. ఆంధ్రకవులలోఁ జిత్రకవి
త్వమును వెలయించినవారిలో నీతఁడే ప్రథముఁడుగాఁ గాన
వచ్చుచున్నాఁడు. అచ్చతెలుఁగుపద్యములు, నిరోఢ్యపద్యములు,
అనుప్రాసపద్యములు నీతనికృతిలోఁ గానవచ్చుచున్నవి. ద్విత్రి
చతుష్పాదపద్యములనీతఁడు చెప్పినాఁడుగాని యందు కందము
లందు రెండేసి చరణములకే యాప్రాసములుండుట విశేషము.

అచ్చతెలుఁగు.

సీ. తొలుకారు మెఱుఁగులతోఁటలో నాడెడు

రాయంచకొదమతో రాయఁజాలి

యిరులబండ్లారంపుటింటికిఁ బెట్టిన

బొండుమల్లెలకోటఁ బోరగెలిచి

బలుమంచుఁగంబాల బలసిరాఁజుట్టిన

క్రొత్తమంజిడిబాగుఁ గొఱతచేసి

పాలపెన్నురువుగుబ్బలిమీఁద నెలకొన్న

నిందువెన్నెలముగ్గు నిగ్గుజెఱిచి

గీ. జడల గ్రొన్నెల మెడఁబాఁప సరిగెదొడలఁ
బొడలతో లేనవెలిమిడిపూఁతమిఁచఁ
బొడమి ప్రేఱేనిముందటఁ బొడవు సూపెఁ
బొడువలందెల్లఁ బొడువైనబోఁటువేల్పు.

ద్వితీయాశ్వాసము.

నిరోప్యము.

చ. చనిచని కాంచె నంత ఋషిసంహతి   ...   ...
...   .

ప్రాసవిశేషములు.

క. అరిగరమున నేదాల్చిన, నరిగరము నగేంద్రధీరుడైనం జెడఁడే
యరి దిరమై నన్నడుగుట, యరిదిరమైకాభిలాషులగు నృపతులకుఁ.

చతుర్థాశ్వాసము.

ఈకవి ప్రయోగించినపదములు కొన్ని యితరత్ర గాన
రాకున్నవి. శబ్దరత్నాకరమునఁ జేరనిపదము లీకవికృతిలోఁ
బెక్కులున్నవి.

‘గండారపుబొమ్మ’ అనుపదము నీతఁడు ప్రయోగించి
నాఁడు. శబ్దరత్నాకరమున నిది లేదు. దీనికిఁ బలువురు పలుదెఱుఁ
గులనర్థము చెప్పుచున్నారు. దేశ్యనామార్థకోశమున, ‘గండా

‘రపుబొమ్మనఁగా, మండలమున దృష్టిబొమ్మ’ అని యున్నది. ఇట్టివి యీ కృతిలోఁ బెక్కులున్నవి.

బమ్మెరపోతరాజుడు లీకవీశ్వరునిరచనల ననుకరించిరి. శ్రీరాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ గారు, వేలూరిశివరామశాస్త్రి గారు, నడుకుడుటి వీరరాజుపంతులుగారు మొదలగువా రీకవీశ్వరుని దేశకాలములనుగూర్చియుఁ గవితారీతులనుగూర్చియు నిది వఱకుఁ గొంత విపులముగా విమర్శముల వెలయించిరి. ఆయా సమయములందు నేను వానిని జూచితినిగాని యీలఘువీరిక వ్రాయునాఁడు నాకు శ్రీవీరరాజుపంతులుగారు సాహిత్యపరిషత్పత్రిక 12, 13 సంపుటములందుఁ బ్రకటించిన ‘సోమునిహరిసంశము’ అను వ్యాసమే చూడఁగల్గెను. పయిఁ బేర్కొనఁబడిన వారు విలువగల విషయములెన్నో వారివారి విమర్శనములందుఁ జెప్పిరి.

తంజావూరిలైబ్రరీలో నుత్తరహరివంశమునకు రెండు వ్రాతప్రతులున్నవి. వానిఁజూచి నేను గొన్ని పాఠ భేదములను గూర్చుకొంటిని. శ్రీవేంకటగిరిసంస్థానాధీశ్వరులపుస్తకశాలలో నొక వ్రాతప్రతి యున్నది. అది ప్రాయికముగా బహుజనపల్లి సీతారామాచార్యులుగారికివీరేశలింగముపంతులుగారికిఁ జేకుఁ తినప్రతిని బోలినదే. దానిలోఁ బ్రథమాశ్వాసము లేదు.

ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకశాలలో నొకతాళపత్రప్రతి కలదు. పయిప్రతులలోనిపాఠములుగూడఁ గొన్ని యీముద్రణమునఁ గైకొనఁబడినవి.

పాఠ భేదములఁగూర్చుటలో నావలనఁగాని ముద్రణమున నచ్చుచిత్తులఁ జూచుటలో ముద్రాలయమువలనఁగాని యేవేని దోషము లిందుదొరలి యుండవచ్చును. 'నడచుచునుండువాని చరణంబులకేకద రాళ్లుతాఁకుడుల్' అనున్యాయము నెఱిగి యిందుఁ బొడకట్టుతప్పిదములను సహృదయులుక్షమింపఁగలరు.

వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి.

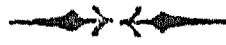
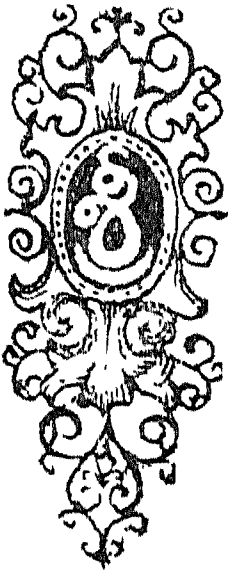
శ్రీ రస్తు.

ఉత్తర హరి వంశ ము.

నాచన సోమనాథ ప్రణీత ము.

ప్రథమా శ్వాస ము.

సర్వమంగళాకుచ

వాసంతీనకుశగంధవద్వనమాలా

వాసుకివిలాస వేద

వ్యాసమునిమనోనివాస హరిహరనాథా. 1

వ. దేవా వైశంపాయనుండు జనమేజయున కిట్లనియె. 2

క. హరివంశప్రథమకథాం

తరమునఁ గలవెంతలెల్లఁ దప్పక మదిలోఁ

దిరమయ్యెఁగదా మీఁదట

నరవర! యేకథలాకో వినం బ్రియ? మనుడున్. 3

క. జనమేజయుఁ డిట్లను న

మ్మునితో; బలదేవులావు మును విని మఱియుం

దనియదు మది ముద మొదవఁగ

వినఁ గోరెడుఁ జెప్పవే వివేకనిధానా.

4

క. ఘనబలుఁ డుదగ్రతేజుం

డనఘుఁ డనంతఁ డన విందు మాదిమకథలం

దనుటయు వైశంపాయన

మునిపతి భూపాలచంద్రమున కిట్లనియెన్.

5

శా. పాతాళాధిపుఁ డైన శేషుఁడు ప్రలంబఘ్నుండు నారాయణ

ప్రీతిం బుట్టినశంకరుం డని జనుల్ పేర్కొన్నచో నంధకో

దూభతస్నేహముఁగామపాలతయుఁదప్పుం దప్పుఁగాకేమి ప్ర

ఖ్యాతిం బొందఁడె పాండురాంగమహిమన్ హాలాహలస్వీ

[కృతిన్.

వ. మఱియును.

7

సీ. కడిమి జరాసంధగంధసింధురముఁ ద

ద్భంధుమండలి¹తోన పాఱు దోలె

బలియు నాగాయు(యి?)త²బాహు జగత్ప్రాణ

తనయు గదాకేలి దర్ప మడఁచె

³వీరతోడ వరాటవీభేలనమ్మున

ధీరుఁ బ్రలంబదైతేయుఁ జంపె

దెగువ రాసభరూపు ధేనుకాసురుఁ బట్టి

విన్నాణమున మేను విఱిచి వైచె

గీ. నగరపరిభ్రాపయఃపూరణంబు సేయ
 సీరముఖమునఁ గాళిందిఁ 1జీటి తెచ్చె
 మెఱసి మూఁడులోకంబుల మేటిమగలు
 రాయనేర్తురె యా2దవరాముతోడ.

8

సీ. కౌరవాధీశ్వరుకన్యకారత్నంబుఁ
 గామించి సాంబుండు గజపురంబు
 సొచ్చి మ్రుచ్చిమి సేంసఁ జూచిన నెఱిగి యా
 రారాజు వానిఁ గారాగృహమున
 నిగృహీతునిం జేయ నెఱిసినవార్త వే
 గమ విని నగరంబు గంగలోనఁ
 ద్రవ్వి వై చెద నని తనభూరిహలమున
 నెత్తి 4యెత్తేపె నయ్యేటినీరు

గీ. పఱపెఁ బట్టణ మిట్టట్టు వడఁ గదల్చి
 కొడుకుఁ గోడలి రావించి కోటవెలికి
 వియ్య మని శిష్యుఁ డని కాచి విడిచె నతని
 సీరపాణితొ రాజులు చెనయువారె.

9

గీ. అతఁడు నాఁగట నెత్తినయంతనుండి
 యేటిదిక్కున కంతయు నెగసియుండు
 హస్తినాపురి; యదియేల యమున నాటఁ
 గోలె మధురాపురము చుట్టికొంచుఁ బాటు.

10

క. హలపాణిమహిమ చెప్పం
 గలవా రెవ్వరు పురాణకథల౯ మఱియుం

దెలిసికొనుము నే జెప్పక

నిలిచినచోటులు వివేకనిర్మలబుద్ధిన్.

11

క. అనుటయు నాజనమేజయ

జనపతి యిట్లనియె రుక్తి సచ్చిన మగుడం

జని యాదవనగరంబున

జనార్దనుం డేమి సేసె సౌజన్యనిధి.

12

వ అనుటయు వై శంపాయనుం డిట్లనియె.

13

మ. తనవీట౯హరి యుండ రాక్షసులు రత్నస్వర్ణసందోహము౯

వినతిం గప్పము దేరఁబుచ్చికొనెఁదద్విఘ్నంబుఁ గావించిన౯

వనదత్తాఘ్నల దైత్యులం దునుమ నోర్వంజాల కంభోరుహః

సనుచేత౯ నరకుండు లబ్ధవరుఁడై చాలెం గ్రియాహానికిన్.

మ. అతఁడంతంతకు వాలివాలుబలిమి౯ హాలాహాలాహంక్రియా

ద్భుతభంగి౯ వివిధాస్త్రధారలు సమిద్భామి౯ వెలార్చుం

బ్రభాః, పతితీవ్రద్యుతి నోదరా ప్తరధినీపాదాతకుంతంబులం

బ్రతివీరప్రమదాకపోలఫలకప్రాంతాలకాంతంబులన్. 15

మ. ధనదాంతఃపురతారహారములు యాదఃపాలబాలాఘన

స్తనకాశ్శీరము ధర్మరాట్టులవధూసంవ్యానకౌశేయము౯

దనుజేంద్రారివరావరోధదయితాధమ్నిల్లమాల్యంబులు౯

గినుకం దెచ్చి ఘటింపఁ జూచు జయలక్ష్మీనిత్యనై పథ్యమున్.

వ. ఇట్లు వర్తించి వర్తించి దిగ్విజయంబు సేయుతలంపున. 17

నరకాసురుఁడు స్వర్గముమీఁద దండయాత్ర వెడలుట.

సీ. ఒకనాఁడు దనుజనాయకుసేన¹తో దివ్య

ధామంబుపై కలు దాడివెట్టి

వజ్రమందిరముక వాటంబుఁ దనవింటి
 కొప్పునఁ బొడుచుచుఁ గ్రూరసింహ
 నాదుఁ డై సమరంబు నా కిమ్ము చాలవే
 జయ మి మ్మనుడుఁ బాకశాసనుండు
 నై రావతం బెక్కి యమరసై న్యంబుతో
 నగరంబువెలి కేఁగి మగతనంబు

తే. మిగులఁ దద్దైత్యవాహినిమీఁద నడచె

నప్పు డుభయబలంబులు నసికుఠార
 కుంతతోమరఱురికాదిఘోరశస్త్ర
 ఘట్టనంబున నసమసంగరము సేయ.

18

గీ. అచలగతి నుండె దనుజసై న్యంబు మిగులఁ
 బరగి ¹దై వసై న్యంబుచేఁ దరల దయ్యె
 దనుజసింహనాదములు డెందములు సొరఁగఁ
 దిరుగఁబడఁ జొచ్చె నమరకుంజరబలంబు.

19

క. అట్టియెడన్ ²సురబల మి
 ట్టట్టు వడం జేసి దనుజు లసిముసలగదా
 ఘట్టనముల బలమర్దను
 కట్టెదురన నెఱపి ³రసమకౌతుకమతు లై.

20

క. అరగయ్యంబున దివిజులు
 దిరుగుడువడి రింకమీఁద ధృతి చెడి తిరుగుం
 బురుహూతుఁ డనుచుఁ దమవా
 రరసినఁ దలపున్వ వాడ దని సంతసిలన్.

21

చ. నిలు నిలు మంచు దానవుల నిర్జరనాథుఁ డదల్చి వింట మంట
టలగతిఁ దూపులుం జటులటంకృతులున్ నిగుడారఁ బోరన
క్కొలఁది నుదారసారరణకోవిద బాహులు లోకపాలకుల్
గలసిరికారుచిచ్చునకు గాడ్పులుదోడగుచంద మొందఁగన్.

వ. వా రెవ్వ రంటేని. 23

గీ. వచ్చె యక్షగుహ్యకులతో వైశ్రవఃషుడు,
దోచె దారుణభుజగయాదోబలముల
తోడ వరుణుండు, కాలమృత్యువులతోడ
నడచె దండధరుండు, దానవులమీఁద. 24

వ. అప్పుడు. 25

గీ. ముర నిశుంభ హయగ్రీవ నరకముఖులు
బరవసంబునఁ దలపడ్డ బవర మచట
భీకరం బయ్యె నుద్భట లోకపాల
రచిత సమకాల బాహువిక్రమముచేత. 26

వ. ఇట్లు సంకులసమరంబు చెల్లుసమయంబున వరుణుతోడ
హయగ్రీవుండును దండధరునితోడ నిశుంభుండునుం బురు
హూతుతోడ నరకుండును గుబేరునితోడ మురుండును
మఱియుం దక్కినగీర్వాణులతో నితరపూర్వగీర్వాణులుం
దలపడి పరిఘ ప్రాస ముసల పరశు తోమర శక్తి ప్రము
ఖంబు లగువివిధాయుధంబుల నొండొరుల గండడంగించు
సమయంబున. 27

గీ. కినుకఁ బాశహస్తంబు హయగ్రీవు నొంచె
మర్త్య భేదిబాణాసారమహిమ సతఁడు

గిరివిధంబున నచలుఁ డై వరుణుమీఁద
శితశరపరంపరా ¹సారశతము లేసె.

28

క. ఏసిన వరుణుఁడు దనుజు శ

రాసారములోన ముంచె నతఁ డాతని బా

ణాసనము తురప్రంబున

నేసెను లస్తకము విలుగ నింద్రుఁడు సూడన్.

29

వ. ఇట్లు ఖండితం బైన కోదండంబు సకాండంబుగా దిగవిడిచి.

చ. వరుణుఁడు వైచెఁ బాశమున వైచిన నబ్బలితంపుఁగైదువుం
గరమునఁ బట్టి దానవుఁడు క్రమ్మట వైచెఁ దదస్త్రమంబుధీ
శ్వరునకు నొవ్వినేయద నిజప్రభుఁ డంచు సురారి రేఁగి ని
ష్ఠురగద²నూఁచివైచినఁగడు³వడిమస్తముమీఁదఁదాఁకినన్.

క. నెత్తురు గ్రక్కుచు మూర్ఛ

యత్తుం డై తెలిసి వరుణుఁ డనిమొన నిలువం

జిత్తంబు లేక బీరపుఁ

బొత్తము గట్టుకొని పోయెఁ బోయినపోకై.

32

వ. ఇట్లు వరుణుండు పాట వెండియు నొక్కదెస.

33

సీ. తఱిమి నిశుంభుఁ డంతకుమీఁద నిరువదే

నమ్ము లేసిన నతం డాతనిమీఁద

నేసె సాయకశతం బింద్రుండు చూడ న

ద్దనుజుఁ డారవిసూనుధనువు నటకె

నతఁడు దండం బెత్తి యద్వైత్యుఁ బొరిపుచ్చు

⁴నాదిగొనంగ బాణాసనంబు

వైచి వాఁడసితోడ వైవస్వతునిమీఁద
నడచె నద్దేవదానవులు కడఁగి

తే. జోడు గానికై దువులఁ బోరాడి రచట
ముందఱ సురాసురులబలంబులు గడంక
వాసవుఁడు ¹బలుఁడును బోరువడువు దోచ
నట్లు గదిసి జయోల్లాస మతిశయిల్ల.

మ గదదట్టించినిశుంభమస్తకమునక్కాలుండువ్రేయన్ మెయి
సదరం బైననొకింత కన్దిరిగియున్ శాతాసిచే వాఁడు
డుదెగన్ వ్రేసిన మేను ²ప్రస్నియముఁడాటోపంబుఁజైతన్యవ
బ్రిదులన్ యామ్యబలంబులావలనికిఁ భీతిం దొలంగించిన

క. ఇట్టిక సూఁడినవాఁడో
యొట్టిడుకొన్నాఁ ⁴డో యనుచు నుల్లసమాడం
బట్టగుచు మగిడి చూడక
పట్టణమున కేఁగె లజ్జ బండతనమునన్.

వ. మఱియు నొక్కదిక్కున.

గీ. శ్రీదుఁ డుద్ధతి మాణిభద్రాదు లైన
యక్షులును గుహ్యకులును విద్యాధరులును
మొనసి తోతేరఁ దాఁకె నమ్మురునితోడఁ
జేరి నడవ డెబ్బదివేలు ⁵పౌరవులును.

వ. ఇట్లు (నడచి) శరపరంపర లా దను జేంద్రుపయిం గురిసిన

చ. మురదనుజుండు ⁶పౌరవసమూహమునుం గని రాజరాజ
శరనికరంబు వుచ్చి తనచక్కిన యెక్కినయక్షగుహ్యకు

విరియఁగ ఖడ్గపాశముల వ్రేసిన వచ్చినత్రోవ వట్టి ¹కా
తరమున మాణిభ ద్రసహితంబుగ వచ్చినవారు పౌరులున్.

గీ. కైదు²వులు విడిచి యొడఱ్ఱ గగురుపాడువ

నంత నంతఁ గకాపిక లైన వారిఁ

గని మురుండు కుబేరునిఁ గదిసి యేసెఁ

బ్రతిభ ³యాశీవిషోపమబాణతతుల.

41.

చ. చను⁴మఱలందువక్షమునఁ జతురుపాంతములందుఁజెప్పలన్
మునిఁగినబాణజాలముల ముప్పిరిగొన్న భయంబుఁభేదమున్
మనముననిండఁగాఁదొడఁగి మార్కొనలేక కుబేరుఁడేఁగెన
ద్దనుజుల నింత చేసినవిధాతకు గోడనఁ బోవుచాడ్పునన్.

గీ. మఱియు దానవసైన్యంబు మాలు లేక

యొప్పి తప్పిననిర్జరయోధవరులఁ

దోలి తొప్పఱవెట్ట నింద్రుండు నిలిచె

బవరమున నొక్కరుండు ⁵నేడుపల్లువోలె.

43

ఉ. దేవతలెల్లఁ బాటిన మదిన్ రణకౌతుక ముల్లసిల్ల నై

రావణదంతి నెక్కి నిజరాజితకార్తుకఘోరశింజినీ

రావము సూప నేపునఁ బురందరుతో నరకుం డెదిర్చె నా

నావిధసింహనాదుఁడయినాగముపైఁ జనుసింగమోయనన్.

మ. ఇటు రాచూతువు చేతిలావనుచు మ్రోయిం చెన్ గుణంబప్పుడు

త్కటసం⁶గ్రామము నెల్ల నిద్దఱకు దై త్యస్వామి నారాచమొ

క్క⁷టియేసెందెగనిండఁజాఁపిహరిమైఁగాఁడన్ సురేంద్రుండునె

త్తుటజొత్తిల్లుచుమూర్ఛవోయికరిపైఁదూలెన్ విచైతన్యఁడై.

1 రా. 2 వ. 3 నా. 4 మొన. 5 నేడు. 6 రంభముసూప నీడుగని.

7 టనే.

సీ. అంతలోనన¹ తేటి యమరేంద్రుఁ డెనిమిది
 బాణంబు లతనివైఁ బఱపి మఱియు
 రథము డెబ్బదిట సారథిఁ దొమ్మిదిట నేసి
 పడగ శాతకురప్రమున నఱకి
 సూతు నంతట శితాశుగపరంపర చేత
 జముఁ గూడ ననిచి రథ్యముల నాల్గు
 శరములఁ జంపి తచ్చాపంబు క్రూరభ
 ల్లమున ఖండించిన నమరవైరి

తే. విరథుఁ డై చేతఁ గరవాలు వెలుఁగుచుండ
 దాఁటి గజకుంభములఁ గాలఁ దన్ని వజ్ర
 వక్ష మదరంట వ్రేసిన వ్రాలె నతఁడు
 మీఁదమీఁదనె ప్రాణంబు మిడు²కుచుండ. 46

వ. ఇట్లు వ్రేసి. 47

గీ. కరటికుంభస్థలం బొక్కఘాతఁ గొన్న
 మురిసి హరి మూర్ఛదేఱకమున్న పాతె
 నది రయంబున దనుజుఁ డల్లంత నుఱికె
 జూప అగ్గింప విక్రమాటోపలీల. 48

వ. ఇట్లు సంగరవిజయోత్సాహంబునసింహనాదంబుచేసి వరుణ
 నై న్యవార్ధిబడ బానలుండును దండధర సేనావనదవానలుం
 డును హరసఖవీరభటహరిణశార్దూలుండును సురరాజశూర
 పరివారవారివాహపవనుండును ననుకై వారంబులు నెలంగ
 నరకాసురుండు. 49

- క. సమరమున గెలిచి పగతుర
సమస్తసంపదలు నేర సంతోషమునం
దమవారు మిగుల నుబ్బంగ
నమరావతి సొచ్చె విభవ మరయుతలఁపునన్. 50
- వ. ఇట్లు సొచ్చి. 51
- సీ. నృత్తగీతంబులు నిస్సాణపటహాసం
జాతంబులును లేనిచదుకములును
గాశ్త్రీరనికరంబుఁ గల్వారపుష్పాప
హారంబు లేనిసౌధాంగణములు
మణితోరణంబులు మహనీయశృంగార
1వారణంబులు లేనివాకిళ్లును
గర్భారధూమంబుఁ గాంతాకటాక్ష ని
రీక్షలు లేనిగవాక్షములును
- తే. గదళి కాదుకూలంబులుఁ గంపమాన
చమర వాలంబులును లేనిచంద్రశాల
లునుఁ గనుంగొని ప్రమదకల్లోలలోల
మానసుం డయ్యె డిక్పలమృగనుండు. 52
- వ. మఱియును మగలు దిగవిడిచి పోవుటయును మానంబుతో
డన మ్రుంది మందిరంబుల నడంగియున్నమగువలఁ దెగువ
తోడ వేడలం దిగిచి తెచ్చి చక్కనివారి నేర్పఱిచి యొక్క
యెడఁ గూడఁబెట్టుధూర్తదనుజులును, గడచిపోవచ్చిననొడి
చి కచభరంబులు నట్టికొన్న నన్నన్న! నీచెలియల నని విడి
పించుకొని కన్నీరు దొరుగుమొగంబులఁ బయ్యెద లొత్తు

కొనియేడ్చుసుదతుల నదలించునిర్దయదై తేయులును, సవరని
 పాపలం దడవితడవి తమయేలికకుం గానికగా నీవలయునని
 కొనిపోవచ్చినఁ బై పడి విడువఁ జాలక వెనంగుతల్లులఁ బ్రల్ల
 దంబునం ద్రైశ్లోంద్రోచి తిట్టుచు నై కపుంబైదలిమూఁక లగ
 పడెనని చెలంగు ఘాతుకదై తేయులును, వెండియుం గడు
 సరి దానవులు మిసిమిగల పసిఁడి కాసచేసి పడఁద్రోసి గాసిం
 బఱచినస్రాసాదంబులునుం జతురు లగు దితసుతులు దమతే
 మనికేతనంబులకుం గొనిపోవుటకై విఱుగకుండం బెఱి
 కించి సురకుమారకులతలల కెత్తెఁ(ంచి)న ఘటితమణికోటి
 కోటిమండితకవాటసంఘాతంబులును, వారువంబులు గంధే
 భంబులు లేనిదివిజవైరులు మగిడి పోవునప్పటికీ మసలక
 మనోవేగంబుల నెక్కించుకొని చన వలసి(పొలసి)నం బోప
 నీక దామెనలం గట్టినదివ్యవిమానంబులును, విఱిగినరత్న
 స్తంభంబులును, విటతాటనంబు లగు సేమకుంభంబు
 లును, బగుల నడిచినపట్టెలుం, బై పడం దిగిచిన పట్టెలు, నోడు
 పఱచినచిందంబులు, నొరగం ద్రోచినదారబందంబులును,
 దప్పిపడిననూపురంబులుం, చల్లకెడవైన గోపురంబులును,
 నిలువునఁ గూలినమేడలు, నెఱిదప్పినవాడలుం, బాఱవైచిన
 దివ్యాస్త్రంబులునుం, బలుచోట్లం బడినశస్త్రంబులునుం,
 జూచి చిఱునవ్వున నర కాసురుండు భాసురం బగుజంభారి
 మందిరద్వారంబుం బ్రవేశించి వాహనంబు నవతరించి
 కక్ష్యాంతరంబులు గడచి యంతక మున్న యంతఃపుర
 కాంతలు దొలంగుట యెఱింగి యచ్చట సభామండపంబున
 నున్నయున్నతరత్నసింహాసనంబున నాసీనుం డై.

❧ నరకాసురుఁ డూర్వశిని రావించి సంభాషించుట. ❧

ఉ. ఊర్వశిఁ దోడితెచ్చునుచు నొక్కనిఁబంపఁ బదంద్రువాఁటిసౌ
పర్వణసౌధవీధులయుపాంతములం దిరుగంగ నంతకుం
బూర్వసు రేశ్వరుండు సురపుంగవుగద్దియమిఁద నుండి గం
ధర్వులపాటవించుఁ బ్రమదంబునఁబొందుచునున్న యత్తఱిన్.

క. తడవం బోయినదై త్యులు

పొడగని యూర్వశి! తొలంగిపో నేల నినుం

దొడితె మ్మనె మారా; జదె

బడిబడి వచ్చెదరు వేగ పనివిను మనినన్.

55

వ. అజ్ఞోటి దిట్ట గావునం దలంకక వచ్చునప్పుడు మునుముట్టిన
భయకారణంబున.

56.

సీ. తొడవు లూడ్చిననైనఁ దొయ్యలి¹రూపుతోఁ

జిన్న పోయినపట్లు నెన్నుమి²ఱ

విరులు వుచ్చిననైన వెలఁదిపెన్నెఱితావిఁ

బాయనిజవ్వాది బయలుమెఱి³య

బూఁత రాల్చిననైనఁ బొలఁతుకమైచాయ

గవుసెన⁴లోనున్నక్రమము దెలు⁵ప

మడుఁగు మాసిన నైన మగువపిఱుందునో⁶

యగము చూపఱచిత్త మాకగొలు⁷ప

తే. మురిపముల నుజ్జగించిన⁷ముగుదనడపుఁ

గలికీచూపుల వీడ్కొన్న కన్నుఁగవయుఁ

1 మేనిలో. 2 ఱు. 3 యు. 4 వుచ్చిన. 5 పు. 6. పు. 7 ముదురు.

జిటునగవు నోసరించిన చిగురుమోవి
నింత మది భీతి వెలు¹పలి కెటుక సేయ.

57

క. దనుజేంద్రుఁ డాతలోదరిఁ
గనుఁగొని చొల్లెంబు నిమురుఁ గ్రమ్మనఁ బైకొం
గనువుపటుచు గేదఁగిరే
కు నఖంబులఁ జీటు ²గులుకుఁ గోర్కులఁ దేలున్.

58

క. అత్తైఱఁ గంతయు నూర్వశి
చిత్తంబున నెఱిఁగి వాఁడు చేతోజాతా
యత్తుం డై తనుఁ బిలువం
బుత్తైంచుట తెలిసి లోనఁ బూనినలజ్జన్.

59

ఉ. తోరపుఁజన్ను దోయిపయిఁ దొంగలితెప్పలదాఁచి చూపు నీ
హారము లేనికొమ్మెఱుఁగులై నిలువంగొలు వల్లఁ జొచ్చియ
చ్చేరువకంబముం గదిసి చిత్తరువో కరువో యనంగ గం
డారపుబొమ్మవోలె నచటం గద లించుక లేకయుండఁగన్.

ఉ. ఆలలితాంగిఁ జూచి నరకాసురుఁ డిట్లను బాకశాసనం
డాలములో ననుం గదిసి యంతక పాశి కుబేరయుక్తుఁ డై
తోలుపులం బడెన్ సతులుఁ దోడనె డాఁగిరి దైత్యభీతలై
³ప్రోలు వొలంగి తేమిటికిఁ బొత్తులదానపు నీపు తొయ్యలీ.

ఉ. నాకపురంబులో మెఱసి నందనకేళిఁ జరించి దివ్యకాం
తాకరతాలవృంతసముదాయసమీరము సోక రాజ్యముం
గైకొని నేడు దిగ్విజయగౌరవధన్యుడ నైననాసభన్
నీకనుదోయివెన్నెలలు నిండక కోర్కులు నాకు నిండునే.

1 వీడుటె. 2 నొడలు గులుకుచు నిక్కున్ (మెచ్చున్). 3 పోలఁ దొ.

మ. అవె సుత్రామరథంబు; లల్ల వె కు జేరా నేకపశ్రేణు; ల
ల్ల వె వార్ధింద్రతురంగమంబు; లవె ప్రేతాధీశవీరావళుల్
దవులం బొఱినఁ బట్టితెచ్చి రనిలో దై తేయు¹ లేసొమ్ము లిం
దువిదానీకుఁ బ్రియంబు? గైకొనుమునీయుల్లంబు దెల్లంబుగన్.

ఉ. కౌగిటి కాస చేసి నొడికారితనంబున నిన్నుఁ దేల్చి రు
రాఁ గొఱగానివాఁడ నయిరామలలో నగుఁబాటు దేనునీ
కేఁ గలుగంగ సంపదల కేల విచారము పద్మగంధి? నీ
లోఁగిటఁజేర్ప నేయుభయలోకసుఖంబులునన్నుఁబొందినన్.

వ. అనుటయు నక్కాంత చింతాక్రాంత యై యొక్కింత దెలిసి
యతనితో నిట్లనియె. 65

చ. చతురవచోవిలాస గుణసాగర! సాగరమేఖలావనీ
పతియగునీకు నింతు లొకబ్రాతయె? నీ విటు గోరుపెల్లనా
యతులితభాగ్య; మింత నిజమైనఁ గలంగకమున్న వైభవో
న్న తి మెఱయంగవచ్చి యొకనాఁడయినన్ ననుగారవించితే.

ఉ. నావుడు దానవేశ్వరుఁడు నవ్వుచు నూర్వాశితోడనిట్లనున్
నీవిటు దూఱ నేర్తు వని నేరమి వెట్టితి గాక యేను మీ
దేవత లున్నవీటి కరుదెంతునె మిండఱికంబుచేతకై?

లావున రాక వే తొకతలంపున వచ్చినఁ గీడు పుట్టదే? 67

చ. అనుటయుఁబూర్ణచంద్రముఖయద్దను జేంద్రునితోడనిట్లనున్
మనమున నింతమాత్ర మనుమానము గల్గిన నిందు నిన్నుర
మ్మనుట పొసంగ; దొక్కదినమైనను నీవిహరించుచోటికిన్
ననుఁ బిలిపింప వైతి తగునా చన వింతకు నాకుఁ జెల్లదే?

వ. అనుటయు నతండు.

69

- క. పగవఁ టడ దేవేంద్రుఁడు
మగువా నీ వతనికొలుపుమానిసివట నిన్
దగవు చెడి పిలువఁ బనుచుట
మగతనమే యిట్టిలంజెమాటలు గలవే. 70
- వ. అనుటయు నచ్చెలువ విచారించి. 71
- ఉ. లంజియ నౌదు నేను విను లావున నీ వమరేంద్రు గెల్చి న
న్నుం జెరవట్టి తెమ్మని వినోదముచేసితిగాక చిత్త మె
ల్లం జెడి యుండ రిత్తయొడలం జవిచేరునెచిల్కవోయినం
బంజర మేమి సేయ? రసభంగము సంగతిలోన మెత్తురే. 72
- ఉ. నవ్వులమాటలో నిజమొ నాకములోన ననేకకన్యకల్
మవ్వపుడీగెలం దెగడు మానిను లుండఁగ సంత నెన్నఁడో
జవ్వన మమ్మకొన్న 1గడసాని ననుం గవయం దలంచితే
పువ్వులువేడుకై నఁగడివోయిన2వాళ్ ముడువం3గవచ్చునే.
- వ. అనుటయు. 74
- క. అంజెదవుగాక ననుఁ జెం
తం జేరఁగనీక యెంత4దఱిఁగిన మిరియా
లుం జొన్నల సరి పోవే
లంజెతనములందుఁ గొమిరెలన్ గెలువ వశే. 75
- గీ. అనుడు నవ్వామలోచన యతనిఁ జూచి
చిటుతనగవుల తెప్పల సిగ్గు దేర్చి
నీవు రాజవు! మాటలు నిన్నుఁ గడవ
నాడ నేర్తునె, విన్నప మవధరింపు. 76

చ. శతముఖుఁ డోడె నీవతనిసంపద కంతకు రాజవైతి త
 చ్చతురవిలాసిని¹గణము సంతతసేవ యొనర్చు నీమనో
 హితముగనింక నేననఁగ నెంతటిదానమహి²మహామునుల్
 క్రతువులు సేయుచోటికధికారివిగానికొంతయేటికిన్? 77

క. యాజకులు యజ్ఞభాగ

భ్రాజిష్ఠునిఁ జేయ నిన్ను భావజ³సౌఖ్యా
 వ్యాజపదరాజుఁ జేసెదఁ

దేజముసూ వలపు దెలుపుఁ దెఱవల కెందున్. 78

వ. అనుటయు నతండు. 79

చ. అవునిదివోలు వాసవుఁడు నంతకుఁడు⁴వరుణుండుఁబౌర్వతీ
 ధవసఖుఁడుం బ్రతాపమునఁ దత్పద మేలెదరంచు నిట్టినే
 నవిహితయాగభాగములహంకృతిమైఁ గొనకున్ననూర్వశీ
 కవకవ నవ్వరే త్రిదశకాంతలు వింతలుసేయు నాపనిన్. 80

వ. అని యొడంబడి యావెలంది వీడ్కొలిపి యమరావతీపురం
 బునం దడవి తడవి చక్కనికన్యకాజనంబులం బట్టించి
 తెప్పించి యందంద నందనపాదపంబులు వెఱికించి తెప్పించి
 యెనిమిదివేల యేనుంగులం గైకొని మాహిష్టతీపురంబు
 నకు వచ్చి మఱియును. 81

గీ. త్వష్టకు నుదాహరకుఁ జతుర్దశి యనంగ
 నొక్కకూతురు గలిగినయిక్కు వెఱిగి
 గంధగజరూపమునను నక్కన్యఁ దెచ్చి
 కవసి నరకాసురుండు సౌఖ్యములఁ దేలి. 82

1 మణులసంగతి సేవయొనర్తు. 2 సుఖనీరాజ. 3 కదిసి గంధర్వుఁ
 డనుచు నక్కన్యఁ దెచ్చి (కదిసి కందర్పురూపునం గన్యఁ దెచ్చి.)

క. నాకంబునయందును భూ

లోకంబునయందు ధనములు మణులు దైత్యా

నీకంబు దేర మంచిని

గైకొని యాచంద్రముఖికి గానుక యిచ్చెన్.

83

వ. వెండియు గంధర్వదేవ మానుష కన్యకలం బదాటువేలు
న్నాటుగుర నప్పరోగణంబు (లేడింటిం) జెఱలువట్టి తెచ్చి
మణిపర్వతంబునం బురంబు చేసి కావలివెట్టికొని యుండె
నట్టియెడ.

84

మ. మురదై త్యుండుడపోవసానమునవై ముఖ్యంబముఖ్యంబుగా
1వరదత్తాపరనామధేయమున దేవవ్రాతముం గిట్టి ము
ష్కరుడై కుండలముల్ హరించెనదితింగారింబిదై తేయు లె
వ్వరుఁబూర్వంబుననింతచేయరనుచున్ వారింపవారింపంగన్.

క. ఆకుండలములు నరకుని

జేకొమ్మని యిచ్చి యతనిచే దా బడసెన్

నాకొడుకులకు బదుండ్రకు

నీకావలి యొసఁగు మనుచు నిచ్చలుఁ గొలువన్.

86

మ. అతఁడున్ వారికి నాత్మరక్షయును గన్యారక్షయుం జేయనై
హితులందోడుగఁ బెట్టియిచ్చెమహిలోనింపారబ్రాజ్ఞోతిషా
ర్పితుడై తచ్చతురంగరక్షకు హయగ్రీవున్ నిశుంభుంబొన
ర్చుతఱిం బంచజనున్ మురుంబని చెధీరుండై జగంబేలుచున్.

క. ఆమురుడు రాక్షసకుల

స్వామి 2సుకృతి వాని జంప వచ్చుటకు బరం

ధామపతి పుట్టె సుజన

క్షేమంకరుఁ డగుచు దేవకీగర్భమునన్.

88

క. మురనర కాసురు లిరువురు

సుర లరిగెడుత్రోవ లుడిపి సుత్రామభయం

కరులై మునిగణమానస

సరోవరంబులు గలంచి చరియింతు రిలన్.

89

❧ నరకాసురుఁ డధ్వరభాగంబు లిండని మునుల బాధించుట. ❧

మ. ఒకనాఁ డూర్వశిమాటపొందు నరకుండాహించినాకాధినా
యకునిందాపసముఖ్యులధ్వరము చేయఁబూ నిరావించుచో
టికి దాఁ బోయి¹ధరామరావతులురెంటింగొంటిమీకెల్ల నే
లికనైయుండెదఁచాగభాగములుపాలింపఁవిభుండయ్యెదన్.

శా. పాశిం బాటఁగఁ దోలి యంతకు దిశాపట్టంబు గావించి పూ
ర్వాశాధీశ్వరు వెన్నడిం జని ధనాధ్యక్షుఁ విభాళించి కే
లీశస్త్రాస్త్రవిహారసార మెచటఁ లేకుండ నిర్మించితిఁ
మీశాస్త్రంబుల నింక నెవ్వరి కగుఁ మేలై నయజ్ఞాంశముల్.

క. మ్రొక్కులకుఁ దగుదుఁ బూజల

కెక్కినమంత్రార్థవిధుల కెల్లం దగుదుం

బెక్కిల యేను నెలిగా

సుక్కుక యాగముల కొకట సొరఁ గలవారే.

92

చ. అనుటయు సంయముల్ బదరికాశ్రమవాసులుగూడివానికి
ట్లనిరి సురాధినాయకుఁడ యాగము లేలెడువాఁడుగాకలా

1 ధరామరేశ్వరులదండింబిల్చి (ధరామరామరుల వెట్టింగొంటి).

వునఁ బడునయ్య పేర్తి? యలవుం దగవుం దలపోయకేలకూ
డనిపని నేయఁ¹జొత్తు? వకటా వికటాచరణంబు పాడియే.

క. మనుజాశను లట బలు లట

మును లట యాగంబు లట నమో విశ్వస్సజే

²విన మింతకు ము న్నెన్నఁడు

గని కని కొఱ్ఱెవ్వఁ డింటికంబము సేసెన్.

84

వ. అనుటయు నద్దనుజుండు.

95

క. ఏలిక నౌదు మఖాంశ

శ్రీలకు; నొరుఁ దడవ నేల? శిర సుండఁగ మోఁ

కాలను సేసలు వెట్టుట

బేలుఁదనము గాక మీకుఁ బెద్దటికంబే.

96

క. త్రిదివసుఖమ్ము మఖమ్మునఁ

గదియించుఫలంబుఁ దనకుఁ గాననిదయ్యం

బెదిరికి వర మిచ్చు ననుట

చదురే యతఁ డేఁగె మును దిశాపట్టముగాన్.

97

వ. అనుటయు నమ్మునీంద్రులు విడియనాడం దలంచి యతని
తోడ.

98

శా. పాపాత్తుండవు దానవుండవునినుం బొటించియాగార్హుఁగాఁ

జేపట్టం దగు నే మునీంద్రులకు మాచే జెల్లదీకల్ల దు

ర్వాపారంబులు ధర్మకర్మములలో వర్తించునే? నావుడుం

గోపాటోపగజంబు మానససరఃకోలాహలోత్సాహి గాన్.

---

1 జాతు. 2 విన మెన్నఁడు ము నిట్టివి, కన మెవ్వఁడు గోర
నిట్టి కర్మము సేయన్.

చ. తనపరివారముం బిలిచి దానవుఁ డాశ్రమసంభృతార్థముల్
గొనుఁడు పరంపరాకమునకున్ మును యజ్ఞపశువ్రజంబులం
దినుఁడు కుమారి కావితతిఁ దెండు బలాత్కృతినంచునమ్మహా
మునులకు నెగ్గు చేసి మదమోహమునం దనవీటి కేగినన్.

వ. తదనంతరంబ.

101

సీ జడలు 1కంపలు నట్టి జరగనీ కున్నచో
విడిపింప శిష్యుల వెదకువారు
జన్నిదంబులు కాలిసంకెల లై పడ్డఁ
దెగఁ దన్ని మిన్నక తిరుగువారు
ముందటిది క్కూడి మొలత్రాడుఁ దవిలిన
తోఁక²గోచులవెంటఁ దూలువారు
దగ యెత్తి పోలేక దండంబు లటు వైచి
“హా విధి” యని చేతు లార్చువారుఁ

తే. గడవసంబుల మోఁదినఁ గలఁగువారు
వల్కలంబులు దోఁచిన వంగువారుఁ
జెఱలువోయినవారలఁ జీరువారు

నై మునీంద్రులు గలఁగి రయ్యాశ్రమమున.

102

చ. నరకునిచేత నిత్రైఱఁగునం బరిభూతికి భాజనంబు లై
హరి కెఱిగింత మీబదరికాశ్రమదుర్భరబాధలంచు న,ప్ప
రమమునీంద్రులందఱు గృపాపరతంత్రునియాదవాన్వయాం
బురుహదివాకరుంగొలువఁబోయిరి వేడుకతోడుపాటుగాన్.

గీ. అరుగునెడ భరద్వాజ కాశ్యప వసిష్ఠ
వామదేవ జాబాలి కణ్వా బృహదశ్వ

ధూమ్రముఖ్యులు దనుజారి తొల్లి చవులు
గన్నబదరీఫలంబులు గానుకలుగ.

104

క. తెం డనుచు దుష్టదానవ

ఖండితయాగోపకరణఘనభారంబుల్

దెం డనుచు ¹వేగమే చను

దెం డనుచు² శిష్యులకును దెలియఁ బలుకుచున్. 105

నిరోష్ఠ్యము.

చ. చని చని కాంచె నంత ఋషిసంహతి సారసకేసరాంతరా

సనసరసాళిసంగఁ దటచందనశాఖచలత్తరంగఁ గాం

చనసరసీజలార్ద్రయతिसంచితనై కతలింగ గంగ నం

జనగిరిగాఢగంధగజసంగతశృంగరథాంగ నత్తటిన్. 106

క. ఆనిమ్నగలోనఁ గృత

స్నాను లయి మునీంద్రు లమలినస్వాంతశరీ

రానూనమహిము లగుచును

దానవరిపుఁ గానఁ జనిరి ద్వారావతికిన్.

107

మ. చని వా రందఱు దేవతారచిత పంచక్షౌఢరాంతస్థలంబున

నొప్పారెడువీడుచొచ్చిమనముప్పొంగంగదాశార్వనా, వి

నుతింబొందుసభ³ నిషణ్ణులగుచు⁴ వేవేగఁబ్రద్యుము⁵ డా

సనపాద్యాదిసపర్యలం దనువఁగా సంప్రీతచేతస్కు లై.

చ. అచటికి దానవాంతకుండు నంతటిలోఁజని యానుభూర్వితో

నుచితవిధోపచారముల నూటటగాఁ గుశలానుయోగవా

క్యచతురతన్తుదంబెసఁగ నందఱ ధన్యులఁ జేసి భక్తి⁶న, ప్ర

చలితుండయ్యెవారలునుపాయనముల్ మునుసూపిపిమ్మటన్.

❧ మునులు నరకునియాగడములు శ్రీకృష్ణునకు విన్నవించుట. ❧

౩. నరకుఁడు యాగంబులకున్

జొరకుఁడు మీరనుచు ఋత్విజుల నడుచుటయున్

సరకులఁ జూతాడుటయును

వరకులకన్యకలఁ బట్టి వాఁ డేగుటయున్. 110

౪. విన్నపంబుచేసి తమ తెచ్చిన విధ్వస్తోపకరణంబులు విచ్చి
చూపి. 111

౫. అది నాయుద్ధమనీయవస్త్ర మది నాయాషాఢ రాంభద్వయం

బది నాస్రక్సువపాత్రవర్గ మది నాయజ్ఞోపవీతవ్రజం

బది నాదారవయంత్రపీఠ మది నాయైఞోత్తరీయాజినం

బది నారాంకవకంబళంబని పదార్థాలోకనవ్యగ్రులై. 112

౬. వేటువేట యెఱింగించి. 113

౭. నారాయణ! నీమన్నన

కారణముగ నేము బదరికావనభూమిం

జేరితిమి నరకుఁ డిష్టైయిఁ

గారిం చెం దనకుఁ జేటుఁగాలంబునకున్. 114

౮. నీతోఁ జెప్పినయంతకు

మాతలఁపులు దుగ్గిజలధిమగ్నంబులు గా

కాతల నాతలఁ కేలా

దై తేయాంతకుఁడ వెల్లతగవుఁ దెలియవే. 115

౯. అని మునిలోకంబు శోకంబుఁ గ్రోధంబును బోధంబు సడ

లింపం జేయ నిలింపవై రితెఱుం గెఱింగించుటయును. 116

౧౦. అరుణాంభోరుహపత్రనేత్రుఁడుసముద్యద్భూకుటీభంగభా

సురఫాలస్థలుఁడుం జలాచలమనశ్శూలాయమానవ్యధా

పరివేషాననభానుమండలుఁడు నై ప్రత్యక్షరౌద్రంబనక
నరకాలంభవిజృంభణంబునెఱవెక్ నారాయణుండాకృతిన్.

వ. అష్ట డష్టరమపురుషుం గొనియాడం దలంచి యత్తాపసో
త్తము లై ట్లనిరి. 118

సీ. పన్నగంబులరాజుఁ బగవాఁడుఁ గూడి నీ
శయనంబుఁ బయనంబు సంతరింప
దుగ్ధవారాశీకూతురు నాలుఁ గూడి నీ
శరణంబుఁ జరణంబు సవదరింపఁ
దామరపగవాఁడు దయితుండఁ గూడి నీ
బడిచూపుఁ గుడిచూపుఁ ¹బరిధవింపఁ
జందుకుచెలికాఁడు సయివోడు గూడి నీ
యుల్లంబు మొల్లంబు నుపచరింపఁ

తే. గంపమానమనోధ్యానగతులు మాన
కేకతం బున్నమునులకు నేకతంబు
లేక పొడగాన వచ్చునీలీల గాన
నన్యు లేనాట ధన్యులే యంబుజాక్ష. 119

గీ. అనుచుఁ గొనియాడి వందన మాచరించి
మునులు సంతోషవార్ధిని మునిగి యాడఁ
గొలుపునం దున్నయాదవకోటి యెల్ల
మొగుపుఁగేలు ఫాలంబున మోచియుండె. 120

గీ. ఇట్లు మ్రొక్కినమునియాదవేంద్రసమితి
సంతసము నొంద నరకునిఁ జంపువాడ

నందటును జూడ నని పంత మాడుహారికి

మఱియు మ్రొక్కుచు సంయము ల్పగిడి చనిరి.

121

క. తదనంతరంబ రాముడు

మొదలగుయాదవుల కెల్ల మోదము వెఱుగున్

మది మొలవఁ జక్రధరుపై

నదలక వినువీడిఁ బుష్పవర్షము గురిసెన్.

122

ఉ. తోడన దివ్యగంధములతో సుఖశీతలమారుతంబు ద

ట్టాడనియు తల్లంబుగలయంతటఁ గారు మెఱుంగుమూఁకకున్

జోడగుకాంతి పర్వమఱిఁచుట్టులఁ బాయుతొలంగుమంచు బె

ట్టాడెడుమాట లుప్పతిలె నంతటిలో గగనాంతరంబునన్.

❀ ఇంద్రుడు నరకునిదుండగములు నివేదింపఁ గృష్ణునికడకుఁ బోవుట. ❀

క. ఈరీతిఁ దోచి సంతట

నై రావణదంతి నెక్కి - యమరులతో జం

భారి చను దేర యాదవ

నీరులు నిలుచుండి రధికవిస్తయమతు లై.

124

క. వాసవుఁ డేసుఁగు దిగి, సిం

హాసనముననుండి దిగి జనార్దనుఁ, డనోయ్

న్యాసక్తిఁ గొఁగిలింపఁగ

నాసభవాగలకు ముసము నచ్చేరు సయ్యెన్.

125

వ. ఇట్లు పరస్పరచరితగభణం బొచరించిన యనంతరంబ జంభాం

తకుండు.

126

శా. రాముఁగొఁగిటఁజేర్చి¹ సాత్యకిని నా ప్రద్యుమ్ను నత్రూరునిం

బ్రేమంబొరఁగఁ గొఁగిలించి నదుసన్ బేర్వేర భోజాంధక

స్తోమం బెల్ల వయోవిశేషగతి రాఁ దోడ్తోఁ బరీరంభలీ
లామాధుర్యమునన్ సుఖాంబునిధిఁ దేలం జేసె నెయ్యంబునన్

మ. హరిచేయించినయర్ఘ్యపాద్యమధువర్ణాద్యోపచారంబులన్
హరి సమ్మోదము మోమునం బొడమఁగా నర్హాసనాసీనుఁడై
కరమద్దేవుకపోలఫాల¹చిబుక గై వేయసంక్రీడకుం, దిరుగం
జేయుచు నొయ్యనొయ్యఁజెవికిందియ్యంబుగాఁబల్కుచున్.

క. సరసీరుహసంభవుచే

నరకుం డేవరము వడసి నమ్మినవాఁడో

పురములు గైకొని ²కొఱకుల

తెరువులఁ బట్టించె నన్ను దిక్పాలకులన్.

129

వ. అంతనుండి.

130

చ. చొరనిబిలంబులున్ వెడలఁజూడనిక్రంతలుఁగాలు రావడం
దిరుగనిత్రోవలున్ విడియఁ దీర్పనిగొందులు నాలు బిడ్డ తో
కరయనిరేలుఁ జీమ చిటుకన్నను విప్పనిమూఁకలుం బయిం
జిరుగనిచీరలుం గలవె చేరినయీసురకోటి కచ్యుతా.131

వ. నా తెఱంగు వినుము.

132

శా.లోకాలోకనగంబు³డింపలకుఁ గల్గోలాహతాంభోధివే
లాకుంజంబులకుం జనం జనఁగ నాలా⁴వెంత చింతాభరం
బాకంపంబు మనంబునం బెనుపఁగా నై రావతోచ్చైశ్శ్రవ
స్వీకారంబున దిక్కులం దిరుగ వచ్చెన్ దేవకీనందనా.

వ. అది యట్లుండనిమ్ము.

134

1 ఫలక. 2 కొండల. 3 డాపలకు (దెంపలకు); డింపులకు; చెంపలకు.

4 వేది.

క. ఇటమీఁద నాకు నరకుఁడు
కుటిలమతిం గీడు చేయఁ గోరెడు నతనిం
జటులతరచక్ర ధారా
త్రుతితశిరఃకమలుఁ జేయు తోయజనాభా. 135

క. ఈవై నతేయు నెక్కినఁ
గావింపఁగ రానిపనులుఁ గలవే నీకున్
గోవింద! తిరుగు నీతఁడు
దేవతలకుఁ దిరుగ రానితెరువున నైనన్. 136

చ. అనుడు జనార్దనుండు నరకాసురుఁ జంపుట కింతయేల నీ
కనిమిషనాథ! మున్ బదరికాశ్రమతాపససంక్తిముందటం
గినిసి ప్రతిజ్ఞచేసి రణకేళికి నప్పుడ పోవువాఁడ నై
పనివడి నేఁ దలంచితి సుపద్మని నాతఁడు వచ్చె నింతలోన్.

❧ శ్రీకృష్ణుఁడు సత్యభామతో నరకాసురుని వధింపఁ బోవుట. ❧

ఉ. నావుడు నింద్రుఁడుబ్బ యదునాయకుఁడప్పుడ సత్యభామతో
నావిహగేంద్రు నెక్కి వివిధాయుధులై వియదంతరంబుపై
త్రోవఁ జనంగ నాతఁడునుఁ దోడన యభ్రగజంబు నెక్కి సం
భావనఁ గొంతదవ్వరిగి పాసి చనం దనవీటిచోటికిన్. 138

గీ. హరియు మాహిష్మతీపురి కరుగుదెంచి
రక్షగాఁ జుట్టి తిరిగెడురాక్షసులకుఁ
దొలుత జముబాససమునింటిత్రోవ చూపి
పాంచజన్యంబు చేనంది బలము మెఱసి. 139

గీ. కత్తివాతులతో నూరు గాచి తిరిగి
యాడు ¹మురుపాశములఁ గాంచె నాటువేల
వానిలోనిపిశాచముల్ వచ్చి వచ్చి
పొదువ నన్నింటిఁ దునుకలప్రోవు చేసె. [చి ²మీఁ

మ. కని శౌరికమురుఁడంత మార్కొని గదాఘాతంబుల న్నొం
దన వార్యాద్భుతశక్తి వై చుటయుఁ గోదండంబుసారించి య
ద్దనుజారాతి శితక్షురప్రమునఁ దత్కంతంబు ఖండించి శం
ఖనినాదంబునభూనభోంతరభ యోత్కంఠంబుగావించినన్.

ఉ. అంత నిశుంభు³డెద్దుకొనియాశుగముల్ దనమీఁద నేయదై
త్యాంతకుఁ డంతకంతకు గదాహతి నొవ్వఁగ సత్యభామ దు
ర్దాంతమదంబుతో ఘనగదం గడు బెట్టుగ వైచె దైత్యు న
త్యంతరయంబునన్ రుధిరధారలు గ్రక్క రణాంగణంబునన్.

క. ఆలోకించి మురాంతకుఁ

డాలోననె శరపరంపరాంభోనిధిక

ల్లోలములఁ దేల్చి వానిం

గాలుని కందిచ్చె రౌద్రఘనవాయుగతిన్.

143

శా. కేలీవిక్రముఁ దైనచక్రికి హయగ్రీవుండు మార్కొన్న నా
భీలా యోధన మయ్యె నయ్యెడ శరప్రేంఖద్గళోద్వేలకీ
లాలాలోలము చేసి వానితల నేలం గూల వైచెన్ జయ
శ్రీలోలుండుమురారిపంచజనుఁబంచెందత్సహాయుండుగాన్.

వ. ఇట్లు విజృంభించి దనుజాంతకుండు.

145

1 మురుపాశములఁ. 2 యంతన చక్రం బటుమీఁద వైచుటయు.

3 డాదిగొని.

క. ప్రాజ్యోతిషంబు గదిసి స

దృష్ట్యాటంకృతులు లేక దితిజులమీఁదన్

దృష్ట్యోత్సన్న జేవురింపఁగ

దిష్ట్యాగగనాంతరంబు దివురఁగ నా'ర్చెన్.

146

క. విని కడఁగి యసుర లెనుఁబది

యెనిమిదివే లొక్కమొగిన యెత్తిన హరియుం

గినిసి విశిఖంబు లేసిన

మొనపడు గగనంబు మొయిలు మూఁగినమాడ్కిన్. 147

వ. ఇట్లు మధుసూదనుం డేయుసాయకంబులు గాలువలు గట్టి
గట్టిమెయిమఱువులు సింఁచియు, గాయంబులు నొంఁచియు,
మర్త్యంబులు గీఁఁచియు, మహీతలంబులు దూఁచియు, ప్రేవులు
వెఁచియు, బెనుమూఁకల కుఁచియు, సీసకంబులు వగి
లింఁచియు, శిరంబులు నొగిలింఁచియు, గైదువులు గఱ
చియుం, గరవాలంబులు సఱచియు, నెత్తురులు సిమ్మియు,
నెనళ్లు గ్రుమ్మియు, జరణంబులు దొలిచియు, జర్తంబు
లొలిచియు, బాహుదండంబులు గత్తరింఁచియు, బయళ్లకు
నొత్తరింఁచియు, బలుగండలు సెండియు, బరులురాసి
మండియు, గుండెలు ద్రుంఁచియు, గుత్తుకలు ద్రెంఁచియు,
నురంబులు గాఁడియు, నరంబులు దోఁడియు, నుదరంబులు
వ్రచ్చియు, నూరువులు గుదిగ్రుచ్చియు, మకుటంబులు విఱి
చియు, మదంబులు చెఱిచియు, జంఘలు సెల(లి)సియు, జఘ
నంబుల బల(లి)సియు, బాణులం బెనంగియు, బ్రాణంబుల
మ్రొంగియు, జట్టలు వాపియు, జమత్కారంబులు మాపి

యః, బైకయిం దోచిన నేచినదనుజబలంబు చలంబుకొని
 పోరి పోరిలోఁ దునుకలయ్యునుఁ దుమురయ్యును నింతింత
 లయ్యును నిసుమంత లయ్యునుఁ జిటునుగ్గయ్యునుఁ జిదురుప
 లయ్యును మం చయ్యును మడిమంచయ్యును రూపుచెడి
 తిగుగుడువడి వాహినులు చిక్కువడి చిదటవందలై మతి
 చెడి మల్లామడియై యేపుడెగి¹య (యె?)పురు సపురై
 యనువుదప్పి యదవద యై యంతంత విచ్చి యరవరలై
 పాటలేక పలపలనై వెఱఁగుపడి వెలవెల్లనై చిదుముడిపడి
 చెల్లాచెదనై పొడవడంగి ప్రోవుననొక్కందై పోవిడిచినఁ
 బోయినపోకై పోయినంగని దనుజనాయకుండు తనమొన
 కభయదాయకుండై నిజకథ నిహితబహువిధసాయకుం డై
 చాలుఁ జాలుఁ బోకుపోకు నిలునిలు మని యదలించి కోదం
 డంబు ధరియించి గొనయంబుసారించి సారథికి రథవేగం
 బుపడేశించు సమయంబున.

148

క. కమ్ములఁ దవలెడు నేనిక

కొమ్ములు నెమ్ములును సుభటకొటులయమ్ముల్

నెమ్మనమునూఁకు నెఱుపఁగ

నుమ్మలికపుఁగింకఁ గొంక కురవడి నేసెన్.

149

మ. దనుజుం డేసినసాయకంబులు గరుత్తంతుండు పక్షావళి

ఘనకక్షాంతరవీధుల²నిలిచి వీరక³ మేను వొంగంగ హు

మ్మని జూడించినలాగు వేగమునుగా నాయంపచా లేసె నా

తనిపై సారథిపై హయంబులపయిం ³దట్టాడఁ బెట్టాడుచున్.

1 యెప్పురుసపట్టయి. 2 విఠిచి. 3 దట్టాడు చిట్టాడుచున్.

సీ. క్రేగంటిచూపున 1గిటిగొన్నసన్నగే
దంగితేకుల కన్నదమ్ము లగుచు
జడగొప్పలోను 2నచ్చపుసజ్జకము లై న
విరవాదులకు వింతవిందు లగుచు
బిగువుఁజన్నులమీఁదఁ బెనుపడం బై నచెం
గలువక్రొవ్విరుల సంగడము లగుచు
3గేలికి హరి వైవఁ గేలఁ దాలిచిన సం
పఁగిబంతికొనల జోపాప లగుచు

తే. 4వేగ నరకాసురుం డేయువేగిరంపు
బాణములఁ బ్రాణములు సత్యభామమేనఁ
గుసుమశృంగారముల కెల్లఁ గ్రొత్తనేయ
నెనిమిదిదెఱంగు లై సొబ గినుమడించె.

151

క. పగలిటిభానుఁడు వోలెను
ధగధగ యనుమొగము దివుర దనుజుం డేసెన్
జగదేకనాథుమీఁదను
దెగ నిండఁగఁ దిగిచి యొక్కదివ్యశరంబున్.

152

క. అరచందురు డెందములోఁ
జొరఁబాటి వణంకుతోఁక చుక్కయపోలెన్
నరకుం డేసినబాణము
హరినిటలతటంబు నాటి యల్లలనాడెన్.

153

— సత్యభామ నరకాసురునితోఁ బోరాడుట. —

ఉ. కాడినయమ్ముచే సొలసి కంసవిరోధి శిరోధి ప్రేలఁ జే
యాడకమూర్ఛవోయె భుజగాంతకుఁజెక్కలకొక్తలాగునం

దోడుగఁ దాలవృంతములఁ దూఁకొని చల్లనిగాలిచల్లఁ దో
ద్దోడనె సత్యభామ విభుఁడుం గను తెప్పలు విచ్చెఁజెచ్చెరన్

ఆ. అట్లు నేద దేటి యరవిందనయనుండు
సత్యభామఁ జూచి చంద్రవదన!
శార్ఙ్గ విఁద నీవు సమరంబె కోరుదు
వవసరంబు వచ్చె ననుచు నిచ్చె.

151

ఉ. ఇచ్చినఁబొంగియచ్చెలువయింపును దెంపునులోనమానమున్
మచ్చరముం బెనంగ మురమర్దనుపై నరకాసురేంద్రుపై
నచ్చపుఁజాయలం గువలయచ్చదగుచ్చవిషచ్చటావలిన్
మెచ్చనివానిఁగీల్కొలిపె మేలపుఁజూపుల వాఁడితూపులన్

మ. గనయంబున్ గొనయంబునెన్నడుముతోఁ గర్ణావతంసంబు
తో, జనుదోయిం గనుదోయిసాయకముతో సంధానహస్త
బుతో, జెనకం జేయుచు నేయుచుండె సతి లక్ష్మీభూతదై
యత, ర్జనగర్జారవజర్జరాంగరుధిరాసారంబు దోరంబుగన్.

క. అరవిందనయన శరముల

సరవిం దనయనువు చూపఁ జాపము గుడునై
పరివేషము గలచంద్రుని
సరివేషము దాల్చె మొగము జగము నుతింపన్.

152

చ. కమలముఖికటాక్షకటకాముఖపాణినఖోపకారివి

భ్రమమణిపుంఖరింఖదభిరామరుచుల్ గరమొప్పెఁజెక్కులం
జెమటలఁ బ్రత్యభంగములు చిందఱవందఱ లైనఁ దోన స
భ్రమమున వీరలక్ష్మీ సమరక్రమరక్షకు వ్రాసెనో యనన్.

శా. సత్రాజిత్తనయాక రాంతరథనుర్జ్వరావ మైరావతీ
సూత్రానర్గళనిర్గతస్తనిత మై సుత్రామచాపప్రభా
పాత్రభూలతికావిలాసముల కొప్పుం గప్పు శాశ్వతాంబుము
కృత్తిక్రూరమహాశనుల్ దనుజరాడ్ధాత్రంబు గోత్రంబుగన్.

సీ. తంత్రీవినోదంబు తడవు నైఁచనివ్రేళ్ల
గొనయంబు తెగలపైఁ గోరు కొనుట
యద్దంబుపిడి ముట్ట నలయుపాణితలంబు
లస్తకం బిఱియించు లావుకలిమి
చెలికత్తె నొత్తిలి చీర లేనియెలుంగు
సింహనాదంబుచేఁ జెదర కునికి
ప్రమదనర్తనకేళిఁ బరిధవింపనిపదం
బైదుతాణంబుల నలతఁ బడమి

తే. సోయగపుఁజిత్రరూపంబుఁ జూచుచోట
వేసరువిలోచనంబులు వికృతదైత్య
లక్ష్యమిఱిచుటయు మొక్కలం¹పుగెలుపు
గైకొనియె సత్యభామ సంగ్రామసీమ.

161

మ. అరిఁజూచున్ హరిఁజూచుఁజూచుకములందందందమందారకే
సరమాలామకరంద²బిందుసలిలస్యందంబు లందంబు లై, తొ
రుగంబయ్యెదకొంగొకింతదొలఁగం దోడ్తో శరాసారమున్
దరహాసామృతపూరముం గురియుచుం దన్వంగి కేళీగతిన్.

ఉ. ఊచినకట్టి వంపనిపయోరుహలోచన మింట మంటలం
బూచినబాణజాలమునఁ బూర్వసుపర్వపురాణగర్వమున్

1 పుఁదెంపు (బు దెలుప). 2 ఘర్త.

వేచినచందమున్ విపులవీరరసంబున నాత్మచిత్తముం
దోచినచందముం దెలియఁ దోచిననచ్చర లిచ్చ మెచ్చరే.

ఉ. అక్కమలాయతాక్షీ నరకాసురువై సరి నేనె బాణముల్
పెక్కు దెఱంగులయ్యసుర భీకరుడై నడుమాటుతూపులన్
గ్రక్కునఁ బార్శ్వమేడువిశిఖంబులనొంచిన సత్యభామ గెం
పెక్కినమోము లేనగవుటిరికలం దళుకొత్త నత్తటిన్. 164

గీ. ¹గొడుగుకామయు విల్లునుఁ బడగతోన
తుమురు నేసి రథ్యంబులఁ దునిమి వై చె
నతన యతఁ డొండుకోదండ మందిగొన్న
నటకె వేతె విల్లెత్తిన విటుగ నేనె. 165

క. గద విసరి వై చె నరకుండు
వదలక సతి దునిమె శక్తి వై చెను దితిజుం
డది ముదిత దుమురు నేనెను
దుదిఁ బరిఘము వై చె నతఁడు వొయ్యలి విటిచెన్. 166

మ. సతి దై తేయఃపతిన్ని శాతవిశిఖాసారంబుల న్నొంప దే
వతలున్ సంయములున్ను తించిరిమఱిన్వామాక్షీతత్సూతును
ద్ధతినేసెం ²దల నేలఁగూలనొకటన్ దై త్యాంతకుండిచ్చెలా
లితకంఠాభరణంబుతో నతివకున్ లీలాపరిరంభమున్. 167

ఉ. ఏచును వేంద్రునిం బదక మిమ్ముని రుక్మిణిమున్ను, దేవుఁడుం
బూచినపూఁపుదప్పుటకుఁబోకులఁబోవుచునుండునమ్మెయిన్
డాచినసొమ్ము చేరె నిచటన్ మదిఁ గోరనిసత్యభామకున్
నోచినవారిసొమ్ము లవి నోమనివారికి వచ్చునే ధరన్. 168

వ. ఇవ్విధంబున సత్యభామచేసినసంగరంబునకు సంతోషించి.

గీ. చెలువచెక్కుల నెలకొన్న చెమట దుడిచి,
తగుణినుదటఁ బైకొన్న కుంతలము లొత్తి,
రమణికుచమధ్యమునకు హారములు ద్రోచి,
పొలఁతిపయ్యెదకొంగు పైఁ బొందుపటిచి. 170

మ. హరి యక్కామినిచేతివిల్లుగొనియేయం బొచ్చినకాఠీరుడై
నరకుం డొండుశరాసనంబు గొని యన్యస్యందనం బెక్కి వే
తొరిగించెకాశరముల్ మురారిపయినై దుకారెండురెండై దులు
స్సరి నై దేడులు సత్యభామయొడలకాసౌపర్ణ్యగాత్రంబునన్.

క. క్రమృత నేడుశరంబుల
నమ్మరరిపు నేసె విభుఁడు నద్దనుజునిచా
పమ్మఁ దుమురు నేసెను ర
ధ్యమ్ముల సారథిని నంపథారలఁ బొదివెన్. 172

గీ. తనరథంబుననుండి యుద్దైత్యవిభుఁడు
దాఁటి దనుజాంతకుని యురస్థలము వ్రేసి
తిరిగి ¹గరుడుని నడిచి యేతెంచి తోన
పరిఘమున వైచె నది శౌరి పగుల నేసె. 173

శా. తాలకనైచెసురారియొండొరులమీఱంబాటియయ్యిద్దఱు
న్నైలానోకహముద్గరంబులను బాశప్రాసఖడ్గంబులకా
శూలవ్రాతగదాకదంబపరశుస్తోమంబులకా భిండివా
లావీపట్టిసమాలికాపరిఘసాహస్రంబులం బోరుచున్. 174

శ్రీకృష్ణుడు చక్రము ప్రయోగించి నరకుని సంహరించుట.

ఉ. అంతట దానవాంతకుఁ డహంకరణంబునఁ బేర్చి వేడ్కతో
వింత యొకింత సూపి పృథివీతనయుం దనయుగ్రచక్రవి
క్రాంతికి విందుచేసె సదరంబుగ డెందము దాకి వ్రక్కలొ
క్కంతగ నేలఁ గూలెదనుజాకృతిత్రాసునఁదూఁపభూతముల్.

వ. ఇట్లు.

176

చ. అతిశితచక్రధార నరకాసురు వ్రక్కలు చేసి డాసి దై
వతపతి కింక రక్కసులవాఁడిమిపోడిమిమాల్చి గెల్చి యు
ర్జిత విహగేంద్ర పక్ష పరిశీతల మారుత చారుతా నివా
రిత సమరాంత సంతత పరిశ్రముడై హరియున్నయత్తటిస.

సీ. మాఁగువాటినచంద్రమండలంబునుఁబోలె

వదనారవిందంబు వన్నె దలుఁగ

మకరందమున నిండుమధుకరంబులుఁ బోలె

నేత్రోత్పలంబులు నీటఁదేల

నెఱి దప్పి వ్రాలిన నీతిమేఘమువోలె

గచభారబర్హ మగ్గలము వీడఁ

వొడఁగి చాలఁ జలించు తొండంపుఁగవవోలె

నూరురంభాస్తంభయుగము వడఁకఁ

తే. గడఁక లేనితనూవల్లి ఘర్తజలము

దళముగాఁ జిందఁ జెందనితాల్చి తోడ

వగపుచిత్తరువో కళవళముకరువో

యనఁగ నొకకాంత గానంగనయ్యె నంత.

178

వ. ఇవిధంబున నవ్వామలోచన వసుదేవనందనుముందటనిలిచి.

క. అమరారిచెవులముందఱఁ

గొమరారి వెలుంగునమృతకుండలముల న

త్తిమిరారిద్వయ మన నె

త్తి మురారికిఁ జూపి యపుడు దెలియఁగఁ బలికెన్. 180

ఉ. ఏను పసుంధరన్ యదుకులేశ దయాకర సూకరాకృతిం
బూనినవాఁడు నీవు ననుఁ బొందినఁ బుట్టినవాఁడు వీఁడు నీ
చే నపరాధుఁ డైన మఱి చెప్పెడి దెవ్వరి కింకఁ గింక లో
నూనఁగ నీక కుండలము లొప్పుఁగ నొప్పున గొమ్మ క్రమ్మఱన్.

గీ. అకట యిచ్చినవాఁడు దయ్యంబ కొన్న

వాఁడు దయ్యంబ దీనికి వగవ నేల?

కాలపా¹కంబు దప్పింపఁ గమలనాభ!

నాదుదుగ్ధప్రలాపంబునకుఁ దరంబె.

182

క. తనయుని²కి పదిలముగ నా

తనయునికిం గలుగ దితనితనయునికై నన్

వనజోదర యాదరమునఁ

గనుఁగొని ప్రాజ్ఞోతిషంబు గరుణింపఁ దగున్.

183

మ. దివిజుల్ దల్లడిలం దదీయజనయి త్రీకుండలద్వంద్వముం
జెవులం బెట్టికొనంగ రూ పగుటసూచెంగాని యాతప్పు నీ
చెవులం బెట్టి కొనంగ రానిపురి గాసిం బెట్టి కట్టిండివా
సవుఁడెట్టుం దనుఁజంపఁజాలుటితఁ డిచ్చుంజూడఁడింద్రానుజా.

గీ. శత్రులకుఁ బుత్రులకు నొక్క సంద మగుట

పెద్దలకు మంచిగుణ మని పేరుకొనఁగ

సకలదానవసంఘంబుఁ జంపినట్లు

కొడుకుఁ జంపితి మునికోటికోర్కీదీర్ప.

185

క. అట్టేల జగము లన్నియుఁ

బుట్టింపం బెంపఁ ద్రుంపఁ బురుషులు ముగు రై

పుట్టినవేలుపవట నా

పట్టియెడం దగునె నడిమిపని మానుటకున్.

186

గీ. కన్న మోహంబు విడువదుగాన యేను

వగపుమై నెంత దూరిన వనజనాభ

నెలవులే దింకి గతజలనేతుబంధ

నంబు చేసిన నాదట నవ్వుఁబాటు.

187

1వ. అనిన విశ్వంభరుండు దేవీ నర కాసురునకు వగవం బనిలేదు
వాఁడు సురమునివర్గంబునకు నెక్కు చేసెం గావున వధియింప
వలసె దుష్టశిక్షణంబును శిష్టరక్షణంబునుం జేయ నవతరిం
చిన నాకుం బుత్రమిత్రాదు లని చూచుట ధర్మంబు గా
దీయర్థంబు నీయెఱింగినదియ యదియునుం గాక కాలంబు
గడన నెవ్వరికి నశక్యం బని యూఱడిలం బలికి నర కాసుర
తనయుం డగుభగదత్తునకుం బ్రాజ్ఞోతిషం బొసంగి వసుంధ
రాకాంత వీడ్చొని నిజపురంబున కభిముఖుం డై చనుదెంచు
నప్పుడు వై నతేయుండు నభోమండలంబున మురళిభంజలి
కాసుడాలనల్గితంబు లనుగతివిశేషంబుల రా నమందానం
దంబున రై వతకసమీపంబునకు వచ్చుటయు హరిరాక యె
ఱింగి బలభద్ర సాత్యకిప్రముఖసోదరులు బ్రద్యుమ్న సాం

1 ఈవచనము శ్రీవీరేశలింగముపంతులుగారి ముద్రణమున నున్నది.
మాచూచినవ్రాతప్రతులలో పయి గీతపద్యమువఱకే కలదు.

బానిరుద్ధాదిపుత్రపౌత్రవర్గంబును యదువృష్ణిభోజాంధ
కాసీకంబునుం జతురంగబలసమేతంబుగా నెదుర్కొనుట
యుం బరస్పరవాహనావతరణంబులు చేయునెడం గృష్ణుండు
బలభద్రునకు నమస్కరించి గాఢాలింగనమ్ముఁ జేసి తనకు
మ్రొక్కిన సాత్యకి ప్రద్యుమ్ను సాం బానిరుద్ధాదుల దీవించి
యదు వృష్ణి భోజాంధక వర్గంబులం దగుతెఱంగుల నా
దరించి బలభద్రాదులు నిజవాహనంబు లెక్కం దానును
గరుడాధిరోహణంబు చేసి వందిమాగధసందోహస్తుతిరవం
బులును వేణువీణాగానంబులును భేరిమృదంగాదినిస్వనంబు
లును రోదోంతరాళంబు నిండ నిండువేడుకతోఁ బురప్రవే
శంబు చేయునెడం జంద్రశాలికల బాలికలు సేసలు చల్లం
జామరానిలంబులు మార్గశ్రాంతి నపనయింప రాజమార్గం
బు దఱిసి నిజమందిరతోరణంబున సుపర్ణావతరణంబు చేసి
సకలజనంబుల నిజవాసంబులకు ననిచి సత్యాసహితంబుగా
నంతఃపురంబునకుం జని సముచితవ్యాపారంబుల సుఖంబుం
డె ననుటయు విని యభిమన్యుపౌత్రుండు సంతోషపులకిత
గాత్రుం డై మునీంద్రా తరువాతివృత్తాంతం బెఱింగింపు
మనుటయు.

188

¹శా. పారావారనగాధిరాజతనయాపాంగేక్షణోదంచిత
శ్రీరాజత్పులకావళి వరతనుప్రీతిప్రకాశాంతరా
కారుణ్యామృతవర్షి భాషణవిధా కళ్యాణరత్నాకరా
దూరీభూతతరాంతరాయనివహా దుష్టాత్తశిక్షాపరా. 189

1క. చక్రపరశ్వధయుతదో

ర్విక్రమజితదానవేంద్ర వివిధవిరోధా

పక్రాంతహృదయ భావ్యా

శక్రప్రముఖామరౌఘ సతతనిషేప్యా.

190

మాలిని.—

జలధిగిరినివాసా చంచడుద్యద్వికాసా

విలసితదరహాసా వృత్తసచ్చిద్విలాసా

ప్రళయబహుళయాసా పండితాంతఃప్రణీపా

దళితవివిధపాపా దైత్యసంహరికోపా.

191

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కోమటనాథుని అత్యుత్తమ
బుధారాధనవిరాజిత క్త ససోమయాజి ప్రణీతంబైన శ్రీమహా
భారతకథానంతరంబున శ్రీమత్సకలభాషాభూషణసాధి అత్య
రసపోషణసంవిధానచక్రవర్తి సంపూర్ణకీర్తి నరసింహాననాథ
నాచనసోమనాథ ప్రణీతంబైన యుత్తరహరివంశమునందు
బ్రథమాశ్వాసము.

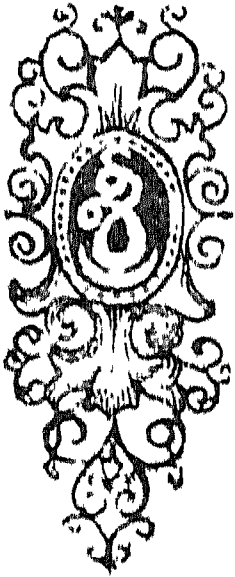
1 | ఈరెండుపద్యములు పంచమశ్వాసాంతమందున్నవి.

వ్రాతప్రతులలోఁ బ్రథమాశ్వాసము సంపూర్ణముగానుండుటచే
శ్రీ కం. వీ. గారో మఱివరో పంచనమును గ్రాతగ రచించియు, ౫, ౬
ఆశ్వాసములనుండి యీయాశ్వాసాంతపద్యములఁ గయికొనియు సంపూర్ణ
పఠించియుందురు.

శ్రీ రస్తు.

ఉత్తర హరి వంశము

ద్వితీయాశ్వాసము.

పార్వతీకుచాగ్రా

కోపితము క్షేరదుగంధగోచిత్నిచిత్రా

సూపాగశ్చైలహరణ

1 ప్రాప్తమణిగుచిననాథ హరిహరసాధనా.

1

న. దేవా పై శంపాయునుండు జనమేజయున కట్టనియె.

2

మ. శరతల్పంబున నున్న శంఖసప్తనాభజ్ఞుండు సర్వగుండ్రులను ధి
ష్టియతో నడుసుకొని డిట్లనుకొన హరి బ్రశంసించుకొని రోదనమున
శ్వగులుకొద్వారిక కేనుబొయ్యతల గది సుబగధులంబుండనా
డును దేవునియందుగలది నొక కృత్యంబు బహుగుణ జేయును.

క. ఆపట్టణమున నుచిత

వ్యాపారతల గునున వృద్ధి మును భోజనము

జాపాదితత్సమాజుడొ

యూపునుజో శృంగుని గోవిందయే నున్నయెడను.

4

1 వ్యాపారణుచి. 2 భూత. 3 తే.

శ్రీకృష్ణనియోద్ధ కొకబ్రాహ్మణుడు వచ్చి
తనకుమారుని రక్షింప వేడుట.

క. ఒకనాఁ డొకశాస్త్రములో
నొకక్రతు వొకనాటిదీక్ష కొనరిసఁ గని థా
ర్థికుఁ డాహరి యది గైకొని
యొకచో సుండంగ విప్రుఁ డొకఁ డేతెంచెన్. 5

చ. అకట కుమారులార కడుపార మిముం గని పాఠశ్శేచుత
ల్లికి నటు సూచుతండ్రికి బలే తొలుబొమున లేఘనోములు
రక ననుగన్నుఁ బ్రామి విధిరత్న పుబొమ్మల నాచికోన్ననా
మొకమున వ్రేలుచున్న యవిముస్వరమూర్ఖులునంచునాగ్గుఁ

క. వెడ వీడెడుదోనతియును [దే.]

బెడతలచేతులు నడంకు పెనవులు తూఁగా
డెడువెండ్రుకలునుఁ బైపై
వెడలెడు కన్నీరుఁ గలుగు వేషముతోడన్. 7

క. ముందట నిలిచి ముంతక

మందరధర భక్తలోకమందార దయా
కందళితహృదయ సురముని
వందితపాదారవింద ననుదేహసుగా. 8

గీ. దేవదేవ రక్షింపవె దివ్యమూర్తి

యనుచుఁ బలుకునవిప్రునియా ర్థభంగి
చూచు¹మురవైరి శోకంబుఁ జూడలేక
వెడలె నాకునుఁ గన్నీరు వేయు నేల. 9

వ. అట్టియొడ దేనదేవున డచ్చుపీదేవున కిట్లనియె. 10

క. ఏలయ్య భూసుతోత్తమ!

దూలేదు నీయట్టివాగు దుగిఖాంబుధిలో
దేలుదురే మముబోరిట్లను

చాలిమి లేకున్న దెలుప దగువా రణయ్యన. 11

క. మేలుం గీడును నచ్చుం

గాలముతో రెంటిచేత గలగన ధీరులే

తేలుచు మునుంగును నితరులు

జాలిం బడుదుగు నివేకసంగతి లేమిస. 12

వ. అనుటయు నవ్వాసుదేవునగు భూసుతోత్తమున కిట్లనియె.

క. ఓపురతోత్తమ! గుట్లు ప్ర

లాపింపక గురుడుదగు జలంబున విధి నా

పాపల మువ్వర దోడ్తు

జూపోవక చంప దత్త్యసూతినిములస. 14

మ. అవి గుట్ల గడచన్న నేడొ దురగ పక్కల్ల శ్రేష్ఠులు గి

రవము మోదముభేదము భేద మగర్భవిష్ణులు లోపున

ననమంసంబులు నిండ గుండచగి లోనాకింతలో గొంతలో

కవినోదంబుల కీధలంబు పవి దక్క గజేసి రక్షించవే. 15

సీ. తడి యుక్కుచీరతో దాది కిగిట జేర్చి

చూశంగ గన్నార జూడ క్కలె

దడవి యూడకమొన్న పట్టాను మని పట్టి

వడకంగ నెజ్జవ ప్రాణ నెతి

నల్లంతదవ్వుల నప్పలప్ప లనంగ
 నెదురుగాఁ బఱతేర నెత్త నైతి
 వియ్యాలచే నిచ్చి వేడుక నను వాని
 తిట్టింప విని బప్పి చేర నైతి

తే. నకట మిథ్యామనోరథుం డైతిఁ గాని
 కొడుకులం గని దమవాసు గొండ సేయి
 నుండ లేదయ్యె సంపద లుబ్ధు నేని
 లేబరమ కాదె బిడ్డలు లేనిబ్రతును.

16

క. ఈగర్భము రక్షించిన
 నాగౌరవ మేమిఁ జెడక నా రాయణ! నా
 నాగుణసంపన్నులలో

సాగుదు నటు గాక యున్న సమయము నెగలను.

17

చ. అనుడు నొకింత లేతసగవానసపద్మము గానివిరిప ము
 న్ననఁ గృప నేయు నేఁ డొకటిసంగమునుదీక్షితుండుఁడనాను; రా
 ననువగు నెల్లి భూసురకులంగ్రతి! యున్నివిధములందు నీ
 తనయునిఁ గాతు, నన్న హరింపప్పకచూచియతఁడు దీనుండు.

ఉ. నేడు ప్రసూతి కాలమున నీవు గదాధర! మద్దృహంగున
 వాఁడిమితోడ నుండి జమువాకల గట్టి మదియసంతతిం
 బోఁడిమితోడఁ గాచి ననుఁబుఁబుని జేసిసఁగాక యుంజేలొ
 మాఁడిన నేమిచేసెదవు మంత్రపునీతులు నల్లనెచ్చునే.

19

అర్జునుడు విప్రార్థకరక్షణార్థము తా నడుగఁ గోరుట.

క. అనవుడు నెదఁ జింతిల్లిన
 వనజాతునితెఱఁ గెఱింగి ననుధామమస్త్రా

గృహ దీర్ఘ సన్నుత బసుపుము

పనివినియెద నంటి లంఘన బంతము మొలుచును.

20

మ. విని విశ్వంభరుడల్ల నవ్వి కరుణావిరూఢిత చేతస్కుడై
ననుఁ బ్రీతిగ గడగంటఁ జూచి విజయా! నాచేత¹ నబ్బంగినే
పని గైఁసంగ గడతేఱుఁగాని యిది నీపంతగములం దీటునే
యనినకొనూ మరహించితె² విసయలజ్జయు శ్లేచిత్తుండవై.

మ. భరణీదేవునిదై న్యమున్ నిజమనోధర్మక్రియానిష్ఠుఁడను³, విర
²సోల్ల² సమదాసనావనతియను నీక్షించి పద్మాత్ముడను, ధృఢతగ
దోడ్తో³ నిపొమ్మ రంమూడును బ్రహ్మముండవలయునక
దరపుత్రా మసపీటలోన గలయోధాప్రాణమున్ నాపుడును.

మ. యదు సృష్ట్యంధక భోజ సై న్యములతో సభ్రంకమో రంవభి
న్నదిగంతద్విహమండలుండ నయి కృష్ణశ్రీహరిభోజముల
మదిలో నిల్చి మహిమంపనధరమృగ్రామమధ్యంబున
బదిలుండై తిలబ్రసూతి⁴ వేళయము నింబ్రత్యర్థి రాజుఁ డుచును.

క. ఎఱసంజ దాసనంబుల

తేఱుగఁగొను, గూబ లెల్ల దేసలఁ జలంగఁ,

వఱడు లఱచె, నుల్కులు పడ,

నెఱి చెడి నురగాలి విసరె నిలువక పలుచను.

24

గీ. అట్టియొడ సై న్యమల్లఁ గట్టఁజురంబు

చేసి యేసును గాండివశిరజినీని

1 నీచేతనే. 2 శి². 3 యేసు గాండివము శిరజినీనినాన, భిక్షుబధినితథా.

2

25

వ. ఇవిధంబున గాడినమ్మలొప్పు వమ్మయినం గ్రమ్మనుమ్మలొకం
 బున విన్న నై ననన్నుం జూచి యవిప్రగడం. 29

{ నిజగుసూరుని యముఁడనుసంగింపఁగా }
 { బ్రహ్మణుఁడరునుని దూఱుట. }

30

చ. పిలిచితి నన్న నిన్ను సతిభీతుడం విప్రుడం సమ్మినాడం నీ
పలు కన్యతంబు గాండగున పాత్రేడుబండ్లకుం గొల్లుసాండుం గ
నలనడు సన్న పోటుమంగం పై యిటు చేసితిగాక యాసతో⁶
నిలుతు ము రొగి న న్న చట సీతలముంచినం బోలముంచినన.

క. మే లై ననుం గీ డైనను
నాలనపా¹ లంఘనము ధనంజయ రక్షో²
శీలునకుం జేరు నీ నీ
బాలుని రక్షింప³ నట్టిఫల మందం దగున.

32

క. నీ వేమి నేయు దీ గాం
డేవము నీ కిచ్చి కియిమ్ము దెప్పర మైనకా
లంపు గలదండుం బలికన
పాపము చేడగాదె కోలుపడితిం గుమారన.

33

గీ. అనుచు ననుచారి యై విప్రుం డగుగుదేరం
దేర గాండిన మిడి యున్నదీ గుమపింమ
మహి మహింగ మడుంగ గగుమనసు మోయ
మాయ గన్నులం గ్రమ్మ గ్రమ్మణితి నేను.

34

క. ఈరూపునం బొలిపి¹ కియిన
బీరముతో వృష్టిభో²జవిభు పోతేరకా
ద్రౌరవతి కరిగి నిలిచితి
నారాయణునెదుర ఘోరనమ్రముఖుడ నే.

35

1 లరయంగా. 2 నట్టిఫల మందదగున. 3 యితడు... గలదండు.

❖ { విప్రకుమారుల నుజ్జీవింపఁ జేయుటకుఁ గృష్ణుడు } ❖
పార్థసహితముగాఁ జూపుట.

సీ. అట్లున్న నన్ను నొయ్యన గారవించి యో
భూసురోత్తముఁ జాల యుజ్జగించి
నీకుమారకుల నేలకరింబునం దొన్నెఁ
దెత్తు; నీ కిం లేలు భృత గలుగ?
ననుచుఁ బీతాంబునం దెనునముఖంబున
శార్ఙ్గ కామోదకీ చక్ర నంద
కాని ప్రహరణంబు లరచింబుపఁ బట్టి
దర్శింపఁపింఁజెభృజము ముఖంబు

తే. దారుకుని డించి సారభిర్వంబు నాచు
నొసఁగి భూసురసహితముఁ డ్డ గుంబు మునిసె
గృతవలాహకన్దైన్యసుగ్రీవమేఘ
పుష్పసన్నాహ మగుపథంబున ముందరి. 36

వ. ఇవిధంబున ననుచేచసరిదనుండెను నేయును ఇదిగఁగవోచి
తం బగుపథంబున విశేషమనోగధుల యుండునది మది ముఖంబు
మాధవ మహిళ మంబు కింజాన ముఖంబు కింజాన ముఖంబు
హళిత హంస సందోహ సందోహములను గుఱువది లిళిళిగా
కలిందనందసీసందర్శనంబువలనను లంకినధులకి నీడుగ
నికట విశంకట తట సట శ్చారస సంచయ చరచిభుట విహ
టిత కమల ముకుళ పుట ముగీర పడియెఁ గేసర కడంగులు
భ్రమర విభ్రమ భ్రమణ భూసుర భూగీరభవిలోకనంబువల
నను మనంబు రంజిల్ల మచల్లకంబు మట్టి మ్మేచ్చంబు మట్టి

దరదరము వారికి కొత్తరము గడచి పైరథవం బనుసంధిం
చి నారదరము వలభ్రమించి హిమచలం బక్క హిమకూ
టరము త్రొక్కి నిషేధం బలభ్రమించి నిమిషంబున. 37

చ. కటిసిరి మూత దరతపరిధునివనఖండితదేవదాగుపుక
మదనవిసోదకంబులెహంసాసహంసహంసభీరువుం
బ్రహ్మదామ్యైత్ర కచపాతరల స్థకదేశచారుపుక
మొదలెచెముంగుపుక ఫలెమూలన మేరుపు నానుమేరుపున్.

గీ. కడచి పర్ణచలంబునుం గడచి ముత్యంబు
నడ నడం గలవిషసంబు లేలు అమ్ర
లన్నియును వారికి కరికి ముద్యైత్రరంగ
నానడ లంకరము పల్కి కరంబు. 39

గీ. లాతలను నదెరుగ వెచ్చి మురంగలెనుసకు
నర్మయ మెచ్చి లోకేన నా కొనలేము
మయి గలకొన్య మనుటయు సంగభూంజ
లేనువు విను నాను ముత్తరదిశకు ననిన. 40

ఉ. అంగుల గుంట్లో లోక బ్రహ్మము దేని వయోధి యుట్లనుక
లేన భోగిన్ని యూగములు దేనుచ దప్ప దొకరిండు నానయిం
బాదెగ లేండు కొన్ని డ విభేరడపు నీపు చనంగ నంతయుం
త్రోచి ముగింపము శ్రమంబు ముగిన నవ్వగ నీగుంబుట్టదే.

గీ. అనుడు విప్రార్థులు నాను నగుగనలసి
త్రోచి వేడిన మూల నిన్ను దేవతలను

1 విడుము నా గుత్తరదిక్కు ననియె.

దేటి చూడంగ రా దన్ను వలస బాధి
రథము చనునంత శోషితము బధము గానుము. 42

చ. అనుడు మూరారి యిట్లును ముప కుమునిధి! పాగి పాగి నొని పి
కనితరగమ్యధర్మము ససర్వభవభక్తిసంగము దుష్టము
గనుగొన నేల నేల నడికిరముగ నేగిసముగ్ధు వాదించి
చనియెడునంబుపూరముశలంసస్మృతముగఁ జేయువాఁడ౯

క. ఆపారంబారము తూ
రూపై రథ మగుగునరత్నోప విడిచిన
వే పఱపితి దురంగములు గ
ళాపాండిత్యంబు హరిశేలాపున కోకిల. 44

న. ఇత్తెఱంగున నుత్తరసాగరం బు శ్లేషుని చిత్తం బుల గాఢ
మాదనంబు సేరి. 45

గీ. నచ్చునెడ జయగతు బస స్థాజుమంత
మనంగ నీలంబు నా నజలంబులు బ
నంగ మహామేన్దుకైలాసనగము లుగా
నింద్రకూటంబు నా నచ్చు నేడిసియు. 46

గీ. వివిధనర్ణరత్నప్రభావితేతి మూలము
దమ్ము బనిపించు నునిస మాధుర్యంబు భుజి
రముల గృహ జూచి ముయంగదం రథము పడవ
దెఱపి యిం డన్న నవియు నల్లకలుగు తేసి. 47

క. అంతట నేడిసగంబులు
సంతర్ధనంబు ¹చేసి యట చనంగ న

ధవులంగ్రమ్మఱ జూడఁగంటిమి ప్రమోదంబు నొనర్చుచుండ
వివిధార్థంబులతోడ వీడుకొలప నివృత్తిగ గృహంబుననుండు.

ఆ. బంధుభోజనంబు భాస్కరపురాజుగము
బొందుపడఁగ నేను బొత్తు గల్గెను
గెలన వృష్ణసాత్యకులు బగతి గుడిచంగె
యదుకులాభిచంద్రుఁ డొరగించె.

54

వ. తననంతరంబ సభామండపంబున నుదయించి భాస్కరుని
సలుపు చున్న యున్న రొండొకనిననుండు బ్రహ్మిణి ముగ్ధుని
యిట్లంటి.

తే. సాగరమునీరు పీనుట స్థలగులాము
తెరువు లిచ్చుట చీకటి నలుగునెడనుట
దివ్యతేజగలు దోచు టద్దీప్తి నీగ
సొచ్చుట కుమారులం గొని వచ్చుటమి?

55

క. అతిదూర మైనమర్త్యము
కతిపయపదగమ్య మైనకతమము దెలియ నా
నతి యివే యనుడును స
న్నతి కైకొని దానవారి నొ కట్టని యను.

57

సీ. అపుడు తేజోనుయం భవసహాయము ను
త్ప్రకృతి యందొ జూచునందు దోచు
మడుగు నప్పురుషుండ మద్భక్తసమూహ
లముగ నవ్విప్ర బాలకుల మ్రొగె
వారు కాణముగా వత్తు నే నని యుండు
తమసంబు నేన భద్రకుండ నేన

యచలంబు లేన రంధ్రాపాది నేన సా
గర మేన సా స్థానకాల నేన

తే. పంచభూతాంతకంబు ప్రపంచ మిందం
గలగినది లేనియది లేదు కల దనంగ
నున్నయదియు స్వరంబును నుచితగమ్య
మిది నహస్యంబు నెలపతి నలుగు పాఠ్య.

58

తే. అక్షరత్రయరూప క్షు ముఖలయోగ
మూల మగుప్రకరంబు నామూర్తి సుమ్మ
నీనుఁ జెప్పితే; పర్యాయనియతమతేక
దప్ప నీమూర్తి ముఖలనుఁ దగదు శేలుప.

59

చ. అది పంచమూలదేహమంగ నానతి యుచ్చిసయంతనందరిగదా
స్వపదవిళిగేను భక్తజనవత్సలు ¹ పదశిఖావతంసపా
మనమనల్లభాం ద్రిదశివల్లభ నేమితు నాశ్రయంతే నా
మనమున భూకావచ్ఛతలు మట్టిన సగపది మిన్ను ముట్టినన.

క. అది పిని భక్తశ్రమూజాంబు
జనన శ్రులును గృహ్యం బిత్తసనసిరుహములం
దానిది పులకాంసరమ్ములు
మొనమంగ నానంద బిహృములు నడలంగన.

61

క. అది చప్పిన్యతశంసా
యమనని జన మేజాంబు ప్రయం బొంగని
ట్లను ముగ్ధులగుంక్రమ
మనఘా పిని పలకుం జెప్పకూ వరిపాటిస.

62

వ. అసుటయు ధైర్యపామునుండు జనమేదయును పట్టించు.

సీ. మడియించి పక్రమ్య ముపాహ్నవేదాంశు

నకొనునుని జరప వో విధిండు

ధట్టించి పారిజాతము చచ్చి లోకపాత

ప్రాదమున నుండు నూతనములు

చెట్టులు నైరించి కిశోపాలు నలక కిశో

జేతపువ్వులను నున్న నీలరాకెడు

తుని గల్చి బొడునిది దోల వల్లం గొలిచి

పాంచజన్యము చుట్టె దుండు

తే. 2డంచ నాజంబును బొండుంబు నొనరిచి

గాండివం బిచ్చ నరునకు భుండువలెను

దల విజ్ఞించె గాలచును మూలపట్టించు

నుబ్బడంచ బొంబునుని చుట్టె నొనరిచి.

64

శా. చేసెదోహ్యముయూహనన్యంబు మూలము చుట్టె నొనరిచి

థా!సాంధ్యనిపుత్తుని జనము పట్టించు బొంబును

చే సూర్యం బుట్టించి పొంబును మూలము చుట్టె నొనరిచి

గాసిం బెట్టె విశాఖు జేసె ప్పూని గుంబు చుట్టె నొనరిచి.

వ. అసుటయు జనమేదయును.

65

క. ఎన్ని శ్రాంతగులు ముంగులు

విన్నను ముగ్ధైరినపడునొం బున నిండు నొ

పెన్నుడు గైరాసవనునను

జన్న శ్రాంతగు శివుని గన్న పండును బిభృషు.

66

1 నో. 2 డంచ బొంబునునుచి బొండుంబు నొనరిచి, శా. చేసెదోహ్యముయూహనన్యంబు మూలము చుట్టె నొనరిచి.

మ. నరహంసస్సదహంసమోదమహిరంజితంబుచే మత్తుల్లే
హరి మేలంగనహరిగడపమేలగు నునావశిక్తొందలీపొందెటలుం
గను కలంసనగంబునందం మును లేకశ్వంబు భవిగచి రా
మునోదరంబునోదరబాపుటమపకమోహంబుద్రోహంబగున.

క. పరిగణంబుగూర్కకంబులు

బొంగిపోయెద్రాగనలసి పొడవులు రెండొ
తుదిగ దొక్కటి యగుదును
పరిగల జేయదును భేదహంసల నల్లన.

69

త్రీ. పుండరీకాక్షునను కుంభి పూజల్చె
సూర్యులు చూడ బదరికశ్చమమునందు
నాగ దిందు మయ్యునుపురనాటకంబు
చెప్పి చప్పులను బండుపు సేయ మనఘ.

70

మ. లాగుటయు పై శంఖమునందు డాజనమేజగున కట్లను జనా
ర్థముగను నజ్ఞులదల జనునకు సాగుటయు సద్దేవులను నిశ్చల
తనన్బోధించుటయు ముగియదు సద్విభుని దవ్యముని గంధర్వ
దళలోనినహంబు చూడ వచ్చుటయు సచ్చట హంస
డానాంబులునను నరం బిచ్చుటయు నయ్యునుభూయేక
త్వంబు సకలలోకంబులు చోరులుటయు దెలియజెప్పద
నాకట్లంబులు.

71

శ్లో. కలవంకల ముగంధంబుననీ ప్రవృత్తముభూయసుగ
భ్యుపాపావరోధంబుననీ ద్వంద్వంబునీ
హంసకంబులను కలిమిమధ్యనీ కంసంబు
పరిసరార్థననీ మధ్యమధానంబుననీ చలగన.

72

సీ. యమునాతరంగడోలంధిలోహాసముల

¹డంబుమీతెడుమంళోగముల² ల

హరినీలమణిమనోహరమరింగి స్తంభ

ముల వినోదించుకీర్తి³ స్థాపన⁴ ల

దళితనీలోత్పలసళదామసంగతీ

గొమరండుసంగంగిగుత్తి పోల⁵ ల

దగుణతమాలపాదపశేఖాళాంబులు

జెలువాగువలంబదబిలుకి పోల⁶ ల

తే. బారిజాతగోనర్థనోత్పాటసమున

బలిమితోడ స్థానముర్థులబిహారముగెలు

తేప్పగొ మన్మథాంబుధి⁷ దోలుచుండ

రమ్యగుణమణి రుక్తిచీరముడ ప్రీతి.

73

❀ రుక్తిచీదేవి తనను సుపుత్రుననుగ్రహింపుమని శ్రీపుష్పని వాడుక. ❀

శా. ఆరంమాతిలకంబు మన్మథవిస్కోవ కలతోగహారముల⁸

గాంమై యొకనాడు లేచిగొని శృంగారముగ⁹ గొమ్ముల

బారం బేదనిలజ్జ దోహ హరిగిరి బిహారముగెలు¹⁰

ప్రారంభం బగుభక్తి గుట్టలతవస్థిగభోజ్యములు¹¹

గీ. అఖిలలోకై కనాథ! నీయర్జునమాప

విక్రమాదార్యశోర్యవివేకినిలము

నొకకుమారుని నయచేసి చదుర్చులోను

గడుపుచల్లనికాంతల గలుపు నమ్ము.

75

వ. ఈనరంబు నా కీ స్థితీని.

76

1 దళకొత్తుపసిడిసె తమ్మ పోలి.

క. మును గుక్మిణి త న్నడిగిన
ననుజాంతరం డేనరంబు దప్పక యిచ్చుం
ననగుని నడిగిన నీ డని
జను లాడంగ జెప్పులు నేడు సంకటపడవే.

77

క. కాచిక్కొని కొడుకు నడిగె న
తీ చనవున నాలు మగడోతి నర మిచ్చుం
జూచెద మనునవలెలచీ
నీ పులుకదనంబు చేరనినము కృష్ణా.

78

చ. అనినము రాంతగుండు దనహాసముమోమున దొంగలింపనో
ననజనలాక్షి నీగుం దగల యిటు లాడుట నన్ను నీహ వే
డిన నటు చేయగుండుట భువల్లున చేసిన నెవ్వర న మె
చ్చనిననియేను జేయుదున సతసమాదుముకోర్కి దీర్చెదన్.

క. తనదలముకొంత యేను
మనమున దలచినను జేయుమగ వానికి న
ద్వనితబగ్గెముకలగిరి
దనదనమును మనన కొమ ధీమవు గాచి.

80

క. పుష్పలతామయ శుద్ధ
శ్రీ శ్రీమునకు లక్షణంబు లక్షణానలై త్త
పుష్పపీఠంబుల బోగసిసం
బోధములే నలుల పాటెర డుటనున.

81

క. మునిని మన వే 'పుష్ప
మోన నద కొల్లములే' యనుట పుష్పాంగ
| అ. 2 బ.

బైనది నీకోరిక నా

మానస ములరించె వేదముల్లోని పోము.

82

వ. అని పలుకుచు నానీలానామిలో¹ పోములను బోలుచున్నా
వినయదగవహిసగములను ననసములమును గురించును పో
శంబున నెదుర్కొన నారాత్రి నానాభామున ప్రభా² "పాభ"
సిత యగునట్టివిత³ విసో⁴ పరచి.

83

మ. మఱునాఁ డంధాకభోజుప్యష్టిమండలి¹ "పాభా" స్త్రీ² నీల గు
దెఱగానాశ్యక్తి³ రంము⁴ దెవ్దభుగమప⁵ క్తి⁶ స్త్రీ⁷ గురి⁸ పోము
దఱమాత్మల⁹ ననుజొట్టి¹⁰ రంము¹¹ రం¹² పోమునా¹³ స్త్రీ¹⁴ డా
కఱకంఠుండు పరిశపాతమున¹⁵ రేఖ¹⁶ బొమ్మచు¹⁷ యును. 84

క. అప్పరమపురుషుఁ డందలఁ

దప్పక కనుగొని ప్రసాదించు పోముల

ముప్పిరి గొనుభూషణముల

నప్పటి కప్పటికీ వేడ్య¹ లలన నిడు లగును.

85

మ. శిశునాశ్లేలి¹ కొడంగి గర్భము² గీరి³ గుండునా⁴ ము⁵ నా
శిశుపాలు⁶ ను⁷ కొడంగి బుగ్గిరి⁸ పొడూడ⁹ పోము
రశనారాజపిరి¹⁰ జితేంద్రుని¹¹ పోము ప్రభా¹² "పాభ" 86
విశదాత్మి¹³ యగుతో¹⁴ ల్లసన్న¹⁵ ప్రా¹⁶ ము¹⁷ పోము¹⁸ పోము.

చ. పరగినవాడను నేడు ధరణి¹ "రంధ్రం" రంధ్రం² చంద్ర³ గుండు⁴ గుండు
నరకుండు⁵ దాను మిశ్రము⁶ నానా⁷ ము⁸ నానా⁹ పోము¹⁰ పోము
వ్వరికి¹¹ పరంబుగా¹² దు¹³ యు¹⁴ నా¹⁵ పోము¹⁶ గుండు¹⁷ పోము¹⁸ పోము
శ్వరుండు¹⁹ గణగముల²⁰ గణి²¹ పోము²² పోము²³ పోము²⁴ పోము.

తే. బాళెము వైట్టి క్రొంతులు బ్రద్దవంతులు
గత్తి గొంతంబు లొడిసెల్లుం గత్తెళెవంతులు
నారసములును విండులు నగరలోన
బెట్టి పెట్టుండు నడు¹హట్టి²హట్టిలా³పు.

92

క. ఈకోటకు సోకడిగ్కున
వాకిలి సారించి యానవాలుగఁ జూచి
రాకలఁ బోకలఁ జక్రముం

జేకొని రక్షకులతోడఁ జప్పె చను నగును.

93

మ. పురిచుట్టు నిచ్చుచుండు సొంతముండు నీభోజా⁴భద్రము⁵యై
తైరగాయంబుల గండముల⁶గిళుల పులు గొప్ప⁷హట్టి⁸హట్టి⁹న
తరము¹⁰ సోదన¹¹దీన¹² గత్తి చను నుండు¹³హట్టి¹⁴హట్టి¹⁵న
పురభేరిరసభిన్న¹⁶పేరిహృదయాపు¹⁷హట్టి¹⁸హట్టి¹⁹న

94

వ. అని పనికి సాత్యకిం గనుంగొని.

95

మ. శరకోదండకృపాణకంకటశస్త్రాణాంబులు బుని

గరసన్నాహవిపాతి హ్న నగరసంహితాశు బాపు

ర్వరి నిద్రం బెడఁబొసి పాదనిగమహ్యభివ్యవహా²⁰ని

వర్రిచేత న్నగుంబాటు చేత నాభి²¹హట్టి²²హట్టి²³న

వ. అనుటయు సాత్యకి యిట్లనియె.

96

ఉ. దేవర యానతిచ్చినగతిం గృతస్మర్యుడ²⁴ పోత నీ²⁵హ

గావల వెట్టి పొండ్రవిభుకన్నులు గట్టి ప్రాంబు²⁶న

సేవ యొనర్చి నీ కిచట సద్ధులంబు²⁷లు గోర²⁸లు

దేవత త్రిన నా కెదిరి భీరత²⁹ ముము³⁰లు బో³¹చ నేర్ప³²ర.

97

1 నెట్టి. 2 గట్టి. 3 గడల. 4 సోదన. 5 దీన. 6 హట్టి.

వ. అనిగఁగు నట్టిగొడు నమ్మహిధరధరుం డుద్ధవాచాన్యన కి
ట్లనిగఁగు. 99

ఉ. తలఁద్రులుమిఁచుమిఁగునయితే త్వముఁజేప్పవమన్న మమ్ము నే
మగద్రు జనగఱు,లుఁజిలు బృహస్పతిమిఁగొడు, నేను లేనిచో
పెగద్రుకయగతే మోసమును వచి దిరంగునకెట్టి వచ్చు నా
పొగద్రుఁడువానిచేతమనబంధులు చిక్కక గుండఁగొవుఁడీ.

వ. అని పల్లకి హాలఁయుధుం గనుంగొని. 101

మ. గద తేతం గొని యున్న ¹నిన్న మర దిద్దంతానశత్రేణియుం
²గదియగజాలదు చాలను స్తనము మత్తైక్కులఁసయాత్రింతటో
న్న పౌండ్రక్షితీపాలసంగరము ధీమన్తగ్రత్రిసామంతస
మృగికి నిర్విముఖ ప్రమాదమతి ప్లే మర్దింపుమి శత్రులన్.

గీ. అనుటఁగు హాలఁయుధుం డియ్యకొని స్పృపాల
సంధుమును దాను వీడ్కొని చనిగఁగు నపుడు
హరిఁగఁగ గలఁసయాత్రిగు ననుపు చేసి
తలఁచు పొవన్లు శత్రుకోటతనఁబుట్టి. 103

వ. అంతే. 104

— శ్రీకృష్ణుఁడు గరుత్మంతుని నెక్కి శైలఁసంబునకుఁ బోవుట. —

మ. హరిఁగఁగ ద్విపదితలఁగుతలకేభి రంహాకానినిర్పితని
గ్రరంజాట్ల తనజుజుర తిలవిఁబాన్పొయి కటి ¹మచ్చవి
స్థిరవిద్యోక్తగ్రహణపాదముఁ డయు నుచ్చకో ²ప్లే నలేయూగడుభా
స్కరఁబరబ్రతిబింబన. రబహము మిగగంబాటుచందగఱునను.

గీ. నచ్చి నిజపాదపరకజానసముఁ డైన
ప్లేనలేయూ గనుంగొని హనుదేవుఁ

దల్లఁ గరవల్లనందున నొసరించి

పయిన మొఱిగించి యొక్క సన్మతముగఁబడి.

106

వ. ఇవిధంబునవివిధగతిసంపన్నుల నొకటేసి యొకటేసి హ

ణంబున నతిత్వరణంబుగ నొకటేసి నొకటేసి నొకటేసి

జేర నచ్చనచ్చును.

107

సీ. హచందుమోక్షంగమ్య నొకటేసి

మునుచును నొకటేసి నొకటేసి నొకటేసి

ప్రాగ్భవజంబుననుచు నొకటేసి నొకటేసి

మొగ్గి ధృవముననుచు నొకటేసి నొకటేసి

సుత్రామసంబుననుచు నొకటేసి నొకటేసి

బుతి ధృవముననుచు నొకటేసి నొకటేసి

పటుభవిత్తంబుననుచు నొకటేసి నొకటేసి

మధుమధుననుచు నొకటేసి నొకటేసి

తే. సంతతబ్రహ్మచర్యముననుచు నొకటేసి

పరమయోగిని నొకటేసి నొకటేసి

హస్తీకేతనహస్తముననుచు నొకటేసి

బదరకొకననందు నొకటేసి నొకటేసి.

108

సీ. పయనవేగవిశేష పాదపాదగ్రంథముల

జడియగుండలగల బట్టలను నొకటేసి

పూజార్థనియమితపుష్పములను నొకటేసి

మధుకరంబులఁ జోపుమొగ్గులు నొకటేసి

నసభృథసన్నానసర్వతలనిర్మలములను

కొనెరములఁ గొనెర నొకటేసి నొకటేసి

నిజనిజోటజభౌగసహారసేవలు

సౌందర్య కౌశల్య రమణమనోరంజనములు

౧౩. గరిగి గంధర్వ రిగిన్నులకండు పై
 ముగ్ధు మిగిలె బూర్ణ కలశవిగళ
 దలమాలదలపరిపరిశోమనిదరి
 శోశ్రమంబు బదిరికాశ్రమంబు.

109

ప. ముఖమున నుదాశ్రమంబు పలహాకంబునుంబోలె గరికా
 స్పదంబు నుంజరంబునుం బోలె గుంభాభిరంమంబు రంగ
 స్థలంబునుం బోలె శైలుంబు శతశత్రులై యుద్రపదంబు
 నుం బోలె నై రంజనసచిరంబు తనదీపముఖంబునుం బోలె
 పిరికివిరాజితంబు పరమయోగిహృదయంబునుం బోలె మో
 డినెలంబుంబు పాంపంబునుం బోలె సమృద్ధిరాజన
 స్థానంబు నుంజరంబునుం బోలె శత్రుహర్షనాథంబు
 గగనంబునుం బోలె యుగళానందంబు కర్ణధంబునుం
 బోలె శైల్యధిష్ఠింబు వేత్తొక్క బాణగుణ పరివరమణనా
 ముపాథం బనుటనుం దిగి రంజనస్థైర్యనర్థనస్థానంబు యుద్ధ
 స్థైర్యుడొరంగి బనుటనుం దిగి రంజనయనిధానంబు రంబు
 ముసలిపాదం బనుటనుం దిగి శ్రీదేవీశ్చంద్రావతీశ్చంద్రులై పరి
 పుష్కలబాహునిరంగి బనుటనుం దిగి సుతతాహాసనీయమూన
 ముపంబుంబు గుంభానివాసం బనుటనుం దిగి విష్ణుహదంబు
 లంబసముంబుంబు రంజన సత్కృతంబున బుద్ధసిద్ధింబు
 ముక్తమౌ బుద్ధ్యును సజనహాసనీశ్చంద్రులై పుణ్యజనే
 శ్చంద్రనివాసం బుద్ధ్యును రంజన మమనశిరంబు శోభితం

బై సమిద్భరధురీణసంకులం బయ్యును నదిమోలఁగఁగతి
శయంబై యొప్పు నప్పుండటికాదేరుండె యెట్లప్పుడు యును పొప్పున
యంబు ప్రియంబునం బెనంగొన నొక యుతనెనును ముందున.

సీ. సంయమిశ్వరసత్త్వసంధ్యార్థ్యజలబిందు

జాలంబు సత్త్వసమితి గలుగు

దాపసక్తత దేవతాసమస్కృతిహస్త

¹ములు మునుకొనెడ జ్ఞములు జయింప

బారికాంక్షిసంకరాగ్నిబహుధురము దూరము

దిక్కిర్ణతిమిరంబు ధన్యగిరి

స్నాతకవల్మలక్షణశనోద్ధతకారణ

సాంధ్యంంగద్యోత సుహృదిం

తే. ధైనుకాగమనోన్ముఖానశేషాన్ము

కారవంబును సోమగానానానా

నంతకంతకుఁ జెలంగంగ హస్తగీర్ణ

నంబుజాతుండె సొచ్చ సమ్యక్రమము. 111

గీ. గౌతమాత్రివిశ్వామిత్రకణ్వయోజ్ఞ

నల్కృజాబాలికాశ్యపహమదేవ

రైభ్యధూమ్రవాల్మీకికంశరాంగి

రఃపవిత్రాక్షశంఖకర్ణప్రభృతులు. 112

క. మునివరు లేదురుగఁ జని పా

వనలోచను లైరి గోపనల్లభసగద

ర్మనమునఁ గృష్ణుండె వారలఁ

గనుఁగొని సంభ్రమముతోడ గనుఁజుని డెక్కి. 113

వ. ఇవిభంబున నితరేతరసందర్శన సమయసముచితకృత్యంబు
లాచరించి తత్త్వప్రసోత్తములు పురుషోత్తముం దపోవనమ
భ్యుత్థై శాలాంగణంబున నున్న తబ్రుసీసమాసీనుఁజేసి యా
తిథీయపరిగ్రహణానంతరంబున సతనితో నిట్లని విన్న
వినిచిరి.

114

సీ. ఆకాశగంగ నీయడుగునఁ బొడమె నీ

కి ట్లన్యపాద్యంబు లెచ్చు యెంత
నిఖలంబు నక్షింప నీరబోగుణమూర్తి
పని నీగుఁ గుశలసంప్రశ్న మెంత
కమలంబు నీనాభి గన్నది నీ కిట్లు
పుష్పాంతరంబులపూజ యెంత
యెప్పుడెంత నీ చీత సమరులు గుడిచిరి
నీగు నన్యాహారనియతి యెంత

తే. యెచ మూభక్తి యెంత! మామౌఱుక యెంత!

మాతపోబల మెంత! మమనీతి యెంత!

యింతసంతోష మెంతగ నీ విచట నునికె

గంటి, మిది మమ భాగ్యంబుకలెమి గాదె.

115

క. నీహారము నీ విచ్చితి

నీహారము మాదు భోగనియతసుఖంబుల్

గావింపుము మాప్రియములు

గావింపుము నీపు భక్తిగమ్య మురాగి.

116

వ. అని పలుకుదు నట్లేని ననేకవిధంబులగ గొనియాడి యా

దేవుని గొల్పి నచ్చిన దివ్యమునిదేవతాసిద్ధవిద్యాధర

గణంబులను సాతధ్యంబు లెచ్చి యామంత్రణంబు చేసి

యమ్మరాంతకు వీడెనొని నిజనివాసంబులను చూచి
తదనంతరంబు. 117

శా. గంగానిమ్మగ చూటి యుత్తరసరికి కంఠంబున
మిం గంసారి పురారి గోరి నియమ స్థలమున
భంగాపేతపయోధివోరి సనిల వాని ప్రసాదముచే
గంబొప్పగనుండవొల్ల యును పి వాని ప్రసాదముచే
వ. అట్టియెడ. 119

❦ { బదరికాపనంబున బిశచన్ద్రునిగఱు శ్రీనివాసము } ❦
దృష్టచర మగుట.

ఉ. కుక్కలువెంట బడ్డ నొకకొన్ని మృగములు చూచి పోవు
ల్లిక్కుచు నేలఁగఁ లవిశిఖరములునాఁటిను గొన్ని
దిక్కు నెటుంగవయ్యెగఁటివని కంఠము చూచుచు
గ్రక్కున వచ్చి రంతట వికారిభరితపిశాచునిను. 120

వ. అందులోన. 121

సీ. వికృతాననంబులు విరళదగఱంబులు

నిడు పై నదొడలు నిక్కు పొడలు

ముడిపడ్డబొమలును ముమ్మాలముగ్గులు

బల్లవెండ్రుకలును బడితలలు

బొక్కిటొమ్ములు లోతుబొట్టలు మిడిగ్రడ్లు

గూనిపీపులు నిడుంగ్రంకిప్రేలు

బూరకాళులు నీచబోయిన పీతులు

గోలమూపులు గుదిగొన్నతడిలు

తే. నతిభయంకరగతి సూప నట్టపాసి

కహకహరావములతోడ గావసయ్య

- దానసానకఘనశిఖాదగ్ధతాల
సాలసంకాశ మగుపిళచద్యయంబు. 122
- న. అందు సక్కియండు. 123
- ఉ. పిరిగొనఁ బొల్చు నట్టముగఁజేపులు పట్టి, కపాలపాత్రలో,
విరియఁ గలంచుఁ గ్రొమ్మెదడి, పండ్రిక తేలి తలంగ
పైచు, నెత్తును చవిచూచు, గండలుతుఘం యనిక్రొయలు,
ద్రుహూలధారలం, జరివిసప్రేతమాలికలఁ జిమ్మఁ, బితాచ
విభుండు వేడుకన. 124
- వ. మఱి యొక్కరుండు. 125

(అచ్చతెనుగు.)

- చ. కఱచినపీసుఁగు న్నడఁచక పురఁగు న్నలఁ బచ్చితోళులు
బుళియల పేరులు న్నదడుపూతఁగుఝుమ్మరిమూఁగునీఁగలుం
బరికినవాలు తొమ్మనయఁబేరిన నత్తును త్రేపుడుగఁడు
బిటుకలుచూపులుగ పఱచు పీఠనరంబులు గల్లురూపునై.
- క. చనువేరఁగ నయ్యగుపురఁ
గనుగొని ముచ్చాఱి పారికలకలమున నె
మ్మనముగ బదిలము పేరుక
ఘనతరివిస్త యవికారకలితముఁ జేసెన.
- న. తదనంతరంబ తద్వికృత పేషపేణ శఙ్కయగళంబు సగులగళం
బులు దెగ నడిచినఁ నొరుగు పథిరంబు చవిగొని సచి
యగుటఁగు పారికి సమర్థితం బయ్య ననుచు నడ్డేపుని
సహస్రనామంబులు పేరుకొని. 128
- శ. పినాంబుణ యాంబుంసురపారా యాభక్తవింతామణి
యానీలంబుదనర్ణ యాగుణానిధి యాలోకరత్నమణి

యోనీరేకుహపత్రనేత్ర కృప నామయల్లయిహా నామవే
యో నావే భవబంధముల్ చలువవే యో నీరకేసురదనా.

శా. గోవిందాయ నమోనమో భగవతే గోపాలభిక్ష్య నమో
దేవేశాయ నమో నమో మురభిదే నాకృత్యైవ నమో
భావజ్ఞాయ నమో నమో ముగ్ధాత్మే పాపప్రవాళ్యైవ నమో
జీవస్థాయ నమోయనంగశుభముల్ నీహితముల కప్పునామ.

గీ. అనుచు నిరుపురం దనుం జేసె నురుగింజన

గానవంబున వారి నాకంస్కరి

మాచుచుండంగ నం దగ్రజొండె గాంచి

పలికె నల్లన గంభీరభాషణముల.

121

ఉ. ఎక్కడివాడ నన్న కడు నీరపుంగొండెడిది జరిగెనీ
చక్కనిమేను నీగరుచచరియె నందము గాన మొక్కట
నిక్కము ముందు బిత్తములు నీగరుచనన్నది ప్రేమింప తీర్చెను
లైక్కలిగొన్న బొక్కిపడ దే మదిలో నీను గన్నతల్లి ముగ్ధ.

శా. చేతోజాతుడం నీవు నే ముగ్ధునితో కీర్తింబులముండెను
బ్రీతుం జేయం దవంబు చేసెనొ విచారింపంగ నె శ్లేశుని
బాతాళంబును నేలయుం ద్రీదియెందు బోలెను నెదిర్చెనుండెను
నాతండ్రీ నను నేల పచ్చినజగన్నాథుండెను చచ్చెను. 122

క. అనుటయు బిళాచనల్లభుం

దనభక్తుని గా నెఱింగి దామోదయం ద

ల్లన గరుణ వొడముకన్నుల

గనుగొని యిట్లనియె బలుగుగారె మొరగిన.

124

క. భూజనములు యదనుపంశము

రా జనఁగఁ బరగుదు న్నిరంతరమును స
త్సౌజన్యమును దుష్టశిక్షణము
నాజన్మ ప్రతేమ లఖలనాథుఁడ సగుటస.

135

గీ. నాగు సకకోర్కి క్కలంసనాథు డేతఁ

బాంధవతీవల్లభుని డేతఁ బడఁగూతలఁపు
గలదు గొప్పస బదిరికాకాననంబు

జూడ పచ్చిత మిం రిందు సొచ్చు టేల?

136

చ. పలదు మపరిమనీశ్వరులు వారె సదాశివచింత దేత ని

శ్చలగతి నున్న వా రిది విశాచనివాసము గాదు మిగుల గు
క్తలుఁగవియంగఁబండ్రిడిచ్చుగంబులఁజూచినహింస రానిహా
నిలుపుఁడు వేదము నేలతగునే కఱగుట్లును జంకఁబొత్తముల.

క. పలి నుంగఁగ డిచ్చటకె గా

పలి నే నుండంగఁ బొచ్చువాగుం గల రే
బలిమి విశాచంబులు మి

రలిగిన నలిగితిరి చూడ సగునే మిమ్మున.

138

చ. అనుటయు ను నగ్రజం డిట్లనిగెను.

139

శా. ఘంటాకర్ణుడ నేను నాయునుఁగ డికాలారతేమం దేము ము

క్కింటిం గొల్లుము కన్న రేఖాన్మి క్కలంసనాథు లంబుసక
జంట న్వచ్చిససాని మేముకలులు నీసైన్యంబులొక మాట యే
పంటం బొయితి మేమి? కొండపిల్ల పంటం దేమివ్వదు?

గీ. నీవు నీపోవు దేనఁ బొమ్మ నీను నూగు

మూడు పేదక ననుచు నమ్మునులుకేదె

నచటఁ జేపులు దర్భలు నాసనము

చేసి తనమానసమునఁ జేర్చు గొప్ప.

141

క. తలఁపునఁ జూచినరూపును

వెలిఁ జూచినరూపు నొక్కవిధమునఁ బొందు

నెలకొని ఘంటాశ్శబ్దము

నలినాటసుని నామకీర్తనం బొనరించు.

142

వ. అద్దేవుని సుతముండు నడవ్వును.

143

సీ. తొమ్మండ్రుగొడుగులఁ దొల దేలుపులఁ జేయ

బొడయిండు నేదేవుబొడయిండు

మూడుత్రోవలఁ బోలె మున్నెకగరితఁ గా

బరగు నేదేవునిపాదపరిణి

పండ్రెండురూపుల్ పగలెరికిరంగు

నలఁత యేదేవునిచలముగెన్ను

వేయిమానికపుటన్వలతోడఁ బడగలు

వ్రాన్చు నేదేవునిపాదపాన్చు

తే. మునులకల్ల నేదేవునిముల్ల పలుకు

హృదయగోపాంబులోకి దీచి మల్లెనల్లు

హరి మురారి నద్దేవు మహానుభావు

మనసులోఁ గరికి భవములు మునునరికి.

144

వ. అనుచు విలోచనములు వ్రేలిచి చూచి.

145

సీ. పుండరీకములతోఁ బురటింపెనెన్నులఁ

గారుణ్య మనుతేన గడలుగొనిగె

మగదానశాఖతో మలయం జాతమ కేలం
 బంగచజస్యం బసుపండు పుణ్యం
 నుదయాం ద్రితమ¹తో నుద్ధిం చునురమునం
 గోస్తుభం బసునివాకరండు దోష
 నాకలోకంబు²తో నప్సపాదంబున
 నాకాశానది యనునమృత మొప్ప

తే. సమృతధారాధగము మాటలాడినట్లు
 భాగ్యదేవత రూపు పేరట్టినట్లు
 లలితగతి నున్న సద్గుణాలంకరిష్టు
 విష్ణుం బొడగంటి భవముల పీడికొంటి.

146

వ. అనుమం బ్రహ్మమంబు చేసి.

147

క. పకపక నప్సచు నొకవి

ప్రకళింపరమాంస మెల్లం బుచ్చి పునుకపా
 త్రికలో³నం గడిగి పెట్టుచు
 ననుడిలమతి 'గృష్ణ! నీకు నర్పిత' మనుచును.

148

గీ. లకగింపవ చేస! మంబుండి విందు

'వేలు పెన్నం బంతురొడుగుది ప్రమాంస
 మిచట ముక్త్యితనేన న న్నేటికొనుము
 భక్తిగని నీ కేమియు బ్రతి గాదు.

149

క. నాప్రణామంబుల నప్సచు

నా వేదరూపు నుండించి యనుచితము మహి
 దేవుని జగత్తుడు యనుచు
 ప్కంబును బాని మేము నరకమున నిమి రస.

150

వ. నిపుడుటయును.

151

క. తామర రేకులుఁ గన్నులు

సామజహస్తములుఁ దోడలు శివహరిదోయిలు

మోమును మొలిపును నోడలును

సోమింపఁగ దివ్యరూపముగదియుఁ దోయ్యును.

152

క. అంటినమాత్రన హరిచ

ఘంటాకర్ణుండఁ జూచినె గంధర్వసంఘ

బంటినగతి సిద్ధపదిం

బంటినగతి దివ్యతేజ ముగల్గినదేవతసంఘ.

153

❀ శ్రీకృష్ణుఁడు ఘంటాకర్ణున కింద్రుడై పుచ్చుట. ❀

చ. అతనికిఁ బ్రీతి నిట్లను మురారి బలంగిహరియు నీగు ని

చ్చితి నతనిం దోలంగ విధి చేసినవాఁ డుమంగిబలభూరి

పతివని నేడ నీనుడుటఁ బట్టము గట్టినఁ గంఠానిలము

ట్లతిశయభోగ ముగదినఁ మూర్ఖుని నూడఁగ నిష్కల పుచ్చుట.

క. నీతమ్ముడఁ నీరూపున

నీతోడన కూడ వచ్చి నిర్జరరాజ్య

స్వాతంత్ర్యముఁ గని పిచ్చుట

నాతత్త్వముఁ గూడ వచ్చి నానిధివనీ.

154

చ. అని వరమిచ్చి వానివినయగుబువనఁ జ్ఞానమిచ్చి నాడె ము

గొనుము వరంబు నీ వనినఁ గోరి భవచ్చాణానమిధి

వనకు మదాత్త యింత గడవ న్మునభంగజన వేరు నేల యే

జననమునందు నిట్ల నిను సుంస్తుతి నేయుఁగ నిష్కల పుచ్చుట.

శ్లో. సంతోషించి మురారి యంతట భవిష్యన్నాకలంకాధిరా
 ట్టారసుకాశోమ్రుణ్ణి చోడికొందుజనఘంటాకన్ఠుడక్షేగు వృ
 త్తొంతర బంతర ముగ్ధుఁడేత విని సాంద్రానందపురాంపుత
 స్సారణం బయ్య ముసీంద్ర లోకముపుసస్సందర్శనాష్టాదియై.

ప. ఇద్విధముల నాంత్రి సంగమము శ్వాసలకుం గెన్నులపండు
 భ్రమరదోడు సెక్కులపండువును జీసి మధుసూదనుండు
 ముఱునాండు మహాముసుల నీడు క్కని వచ్చి వచ్చి. 158

ఉ. ఇ "సుగ్రీవ"ని సంకల్పించి హంసము ఇ "సంకల్ప"భక్తభా
 న్యాసము నాసముద్రంబునాక్షితిపంసము నాత్మకీర్త్యను
 ప్రాసము దత్తేంద్ర క్షుణ్ణుని రంసముఁ గంసవిదోధి గాంచునై
 రంసము సుభ్రువిభ్రమగలంసము మేగుతటేవిలంసమున్. 159

[illegible]

తపనీయతటద్యుతనివళితట తపన కా శంకనినామ సంకట నిమ
యంబై పాతాళంబును ముంబును ముంబును ముంబును ముంబును
యాడుట కొనియుడుట గొనిని తలలుచుచును నామోద ప్ర
కాశంబునగు నన కాశం బొసంగిన భి నానీ నీ వానీ వానీ వానీ
జనేశ్వరపురపురం శ్రీపునశిపున గొనినామ సంకట నిమ
పలనాపరిచయపరితః ప్రతితతత వాళి ప్రభి "సాభి" వ్యవహారాభి
ననభుజావతిధుసంభు "సాభి" వ్యవహారాభి నామ సంకట నిమ
నిర్యద్ధర్మికనసంభు "మహానామోద" వ్యవహారాభి "సాభి" వ్యవహారాభి
వరణంబై దురితంబులు పో "సాభి" వ్యవహారాభి "సాభి" వ్యవహారాభి
తీభ్రతి ప్రభ్రతి ప్రభ్రతి వ్యవహారాభి "సాభి" వ్యవహారాభి
గటకనవి గ్రహవిష కనడ "సాభి" వ్యవహారాభి "సాభి" వ్యవహారాభి
కుండియు నల కాపి వానీ వ్యవహారాభి "సాభి" వ్యవహారాభి
యట్లునుం గొన సగసావరియుం పో "సాభి" వ్యవహారాభి "సాభి" వ్యవహారాభి
బయ్యను సకల "భరితం బై నామోద" వ్యవహారాభి "సాభి" వ్యవహారాభి
దుర్వర్ణ సానుభవం బయ్యను మహానామోద వ్యవహారాభి "సాభి" వ్యవహారాభి
యట్లుంగొక జామదగ్నివ్యవహారాభి "సాభి" వ్యవహారాభి
నీయం బయ్యను భూభవ్యవ్యవహారాభి "సాభి" వ్యవహారాభి
లోకమకుటగర్భం రాజీసీ రాజీసీ వ్యవహారాభి "సాభి" వ్యవహారాభి
బించి యున్న నప్పు డప్పునుకో శ్రీమంబు డిట్లని ముంబును

సీ. ఇం దుండుహనుమాళి నిరదానము పట్టెట్లు
నెత్తంబు నిరదానము లలు గొను
నీగిరింజాపై నీగిరి గూడలు
నఖిలదేహలు నేకార్థవహున

నిచ్చట విహరింప నిచ్చట సంయమి
శ్వసంలస మోక్షంబు సంపాదించె
యీ సంగ్రామమున నీన గాడినఁబంత
శిల వైన మిన్నేలు నెలన పున్నె

తే. యాననము లీ కలంకులు నీసంగంబు
లీకొలంకులు గలుగ సింహేభశేభ
పారిణాశోధూలగంధర్వయక్షసిద్ధ
గణగణాంగనాగణపలు గొనఁబడినె.

161

శ్రీకృష్ణుడు ద్వాదశపర్వములు తవస్సుచేయుట.

మ. లానమున్ దడఁగఁబీఠరాధిపరకుంటారాఘవృధై మానసం
బనుకొనారమును త్తేగంబున విహంగఁగీశ్వరున్ డిగ్గి గ్ర
మ్మున నల్క. గంబుజటాభగంబునవరంగుండ్పండిచర్పించబొ
దనదీగంబున శేరి నాదృశశసమావ్యాప్తిగ దహః ప్రాప్తిగాస.

న. లాల్లు విహరించి

163

క. ఘోర్లునమానము ముసలుగ
ఫల్గునసముఁ డేశులతనతహస్పరణమునన్
పల్లవదననహమము
ఫల్గుపు గొ నీన మనసు వడిలము పదన.

164

గీ. పుష్పములు గోరము జక్రంబు భుజగృహట
నతిస నిధిము ల్లుగములు నందగంబు
లేదప్పు బంగచజన్యము గొమ దెసలు శాస్త్ర
మొదల నిలుచుండి గద సేగము నెల్లచునులు.

165

పాలపెన్నుగుఱుగుబ్బలమీఁద నెలకొన్న

నిండఁజెన్నలముగ్గు నిగ్గు చెఱిచి

తే. జడలఁ గ్రొన్నెల మెడఁ బొడసరిగఁ నొడలఁ

బొడలతో తేనె పోలిమిడిపూత మింఁచఁ

బొడమి ప్రేతేనిముంపటఁ బొడవు సూపెఁ

1 బొడఁగులఁ దెల్లఁ బొడవైన బోటువేల్పు.

171

(అచ్చతెలుఁగు.)

ఉ. ఏనికతోలునచ్చడము, నెమ్మలగుబ్బసరంబు, సంపపూఁ

దేనిములొమ్మవిల్లుఁ గొని త్రొంగినబొట్టుఁ బలుంగునెట్టెము

స్వీనుల²చూపు పెండముఁ, దివిల్చినమంచముకోటికైదువుం,

బూనిసప్రాత వేల్పుఁ గని, పోగులబోయిన వెన్నుఁడిట్లనున్.

సీ. కల్పాగమకరందకల్పితమందఁజిగిసి

లహరీవరీతకోలంహలంబు

బి"లేందూచగద్రి కావరభాగశోభాప

రంగసంభావిత రంగర్వభంబు

సేవాసమాసన్న సద్దసీమంత్రసి

తాలవృత్తోత్తలతలండ్వరంబు

కాత్యాయనీదత్తకర్ణానతంసక

రూపరఖండామోదపూరితంబు

తే. మామతంబు నామీఁద మునిసియాడ

గలుగున"కొ నాగు స"కనాఁడు కన్నులాచ

శిఖని జూఁచుభావం బనుచింత నెఱయ

మొనటివేలుపుఁ బొడఁగంటి మ్రొక్కఁగంటి.

173

1 బొడఁగులఁదెల్లఁ బొడవైన బోటు. 2 చూపుఁ బెం.

సీ. తరుణవల్లన రాగతామ్రవిద్యల్లతా
 భాసురం బగుజటాభాస ముఖేగి
 నిబిడసంతమనోతనీల బలతముల
 పరిపంథ యగుకంతభాగ ముఖేగి
 తారముక్తాపకరభవళళారదసేన
 చాకారి మగునిర్మలంగ ముఖేగి
 ద్రవళాతకుంభగౌరవసురభి సుసుమల
 డనశీల మగుభాసలసమన ముఖేగి

తే. యెఱిగితొన సచ్చు సటమొన వచ్చిన సుగమల
 కర్ణికాభ ద్రపీతరమం గడియం జేట్టు
 పరసుధాభిషేకరమనం బసవయోగి
 సాగ్వభాముండ పగునిమ్మ బుద్రమూళి.

174

సీ. లతతవిద్రుమలతాలానణ్య మగుజటా
 జూటరమం బగురంగుజోరం ప్తమన
 సాంద్రతాపకవిలాసం బగుపురహారాళ
 పురపురంద్రులసేన పుష్పత్తన
 విశదకాదంబిసీవిభ్రమం బగువిను
 త్సింధుతోయము పుష్పదేన ధునం
 దరుణభాసుసమంచితం బగునుక్తిష
 ఫణిఫణామణికోటి ఫలముల్లస

తే. నై సపారిజాతంబు మూలాలవాల
 జాత మగు నై స సభిలాషజాత మ్మూల

జేత్రలో^{ని}క పచ్చు నిచ్చిత్ర మిచట
నూళ్ళలో^{ని}క గంటక గన్నార^{ని}నంటకొంటి.

175

సీ. సుజము సుంజరముచే గూలునో కూలదో

సుంలుసుంజరము సీకుజము గూల్పు
మ్రాసు పేరేటిచే ముడుగునో మడుగదో
ముడుగు పేరేటి సీమ్రాసు మడిచె
గాలునో యొకనిచే గాలదో సాలంబు

గాలుసీసాలంబు గాల్పు సొకని
దునియునో పరశుచే దునియదో పృక్షంబు
తునియునీపృక్షంబు తునిమే పరశు

తీ. పసుచు పమలో^{ని}క జర్పరము సమరవరుల

కభిమలో^{ని}కస్థలార్థ మై యుండ పచ్చు
పొరజాతంబు నా మ్రాల బండియుండ
నందక గంట నాకో^{ని}క్కుల నందక గంటి.

176

మ. అనుచు లో^{ని}కపసస్సగడేరికములలో^{ని}కనందబొమ్మంబునులే
తేనుసీమరముల కొంగునరంబులు బ్రహ్మవంబుం బ్రకాశింప న
వ్వసజాతీయము చలంగుచుండగనిసర్వజ్ఞుండను యోగీంద్రవా
జ్ఞససాగమ్యుడనికేలుగేలగదియన్తన్నించెగృష్ణుంగృహస్.

క. ఇల్లెల్లెలుగున సయ్యిరుపుర

చిల్లెముగతి సడలు గలసి సిద్ధాంతపరా
యత్తు లగుమునులగులుకగు

విల్లె చలువార జమిలివేల్పుని తలుపన్.

178

న. అట్టియొడ.

179

సీ. అభ్రంకషం బైనయాలపీఠం నితరంఁ
 త్రుంచి నాఁ డీతరంఁడు పరిచి నాఁడు
 సాధుసమ్మతముగా సామజ్యము నితరంఁడు
 గాచినాఁ డీతరంఁడు ప్రోచినాఁడు
 బర్హిష్టుఖాద్యమై వర్ణతేజు నితరంఁడు
 దొల్చినాఁ డీతరంఁడు ప్రశ్నించినాఁడు
 ఫణపరంపరతోడిచన్న గొర్రు నితరంఁడు
 మెట్టినినాఁ డీతరంఁడు నుట్టినాఁడు

తే. నేడను నాడను నాడను నేడను నాడను
 జూపఁ జెప్పంగఁ జెప్పంగఁ జూపఁ గట్టగ
 ననుచుఁ గొనియూడెనుసంఘముజనుల హరిహర
 రజతగిరిమీఁద హరిహర రాగధానము.

1-0

సీ. సారసంబున లేచి నీరసంబునఁ జూచు
 బద్ధాసనుడను నీరిపాలఁ గనియె
 రూపు గంటఁ జెలుంగఁ జూపు మోక్ష లాపి గు
 బంచబొడుండు నీరిపాలఁ గనియె
 వరములు వడయంగ శరములు గడయంగ
 బంక్తికంతుండు నీరిపాలఁ గనియె
 గేహరత్న నటంప దేహశిక్ష ఘోషం
 బాణాసురుండు నీరిపాలఁ గనియె

తే. గనియెఁ జిత్రంబులగు నీచు గలసియూడి
 మనుపఁ జెలువంగఁ జెలువంగ మనుప నేర్చు
 రెల్లలోకంబులకు వ్రేచి మేక మగుట
 హరిహరాత్మక మెఱిగితి మనిరి నులలు.

181

శిష్యుడు సాక్షాత్కరించి కృష్ణునకు బుత్తు నొసంగుట.

చ. ప్రముఖులు సత్సమాశృకలుఁ బౌర్వత్రయమునైరి తాపసో
త్తములు సుతీరప సమ్యోడ సుధాకిరఖండసతంసుఁ డిట్లును
సమతమలోనిచూడ్కిఁదముఁదరికనుంగొనుమాడ్కినింత
గొలుము నినునీచమాచి¹తి తలంపున నీవును నేనకాపునన.

మ. యదనుగళగముధిచరద్ర! నీమదిఁగుమాంపీక్షనాలోనెటుం
గుడు నాశీచస నీదలంబియు తపోభూచక్రియ న్నచ్చఁగాఁ
బిదిహరి జప్పడివాండ నై తగుఁదగున్ బృందాచక శ్రేణికన్
హృదయాష్టాదముగ నుదీయమగుటం బెక్కిభవతాపద

క. నీకొదెను నీను నిచ్చిలె [ముల్.

గైకొనుము విరించిబిట్టకొలకు లోనై

నానుఁ బగి యుగుట సంగము

లే నున్నాఁడతఁడె యొత్తెనె సతనిహమున. 184

వ. అది యుట్లనిన వినుము. 185

మ. హమనత్త్వంతుమునకానపోమహమహోనేనున్న నాడత్యుదీ
క్రము హనుఁ దనకన్యఁ జూపి వరిచయ్యకారిణిఁ జేసినన్
రహితీరత్నము నన్ను సంతతము నాగ్రాధిరచె సన్న క్రిసం
భ్రమభిహములు విభ్రమప్రమాదిభ్రాంతివొలంగిగవఁగన.

ఉ. అత్తొకఁ డొరగుఁ డెనుచునకినునుఁ డినురసగుము న్నదో
న్మత్తొపిహికుఁ డగలివి నాకము చూడగొనంగ హసపుర
డెత్తినభీతి బ్రహ్మాండ కేగి ప్రణామము చేసి భేదముగ
నత్తొపిహికుఁ డెప్పున విధాత్మఁడె నాతనితోడ నిట్లునున.

1 తే తలంచిన.

మ. దను జేంద్రుండు తపఃప్రభి "పమున నత్యంతాస్థి" దివ్య శక్తి
 నను మెప్పించి నరంబు వేడడ దిన కన్నగడుగు "ప" నానాముఖి
 క నికామవ్యవహారములై తిరుగు న "ద" నా "ప" తన నేమి ప్రయోగ
 చనసూనుం డు "క" గుండువచ్చు బలులు "ప" శి శివుని గాన ముల్ల
 | గుండు.

క. అని వానివరములోనన
 ముసుముట్టంగ గొంతు నగులు మూవల బోలును
 విని దనుజుండు మీర లేలుంగె
 చనియె జితేంద్రియుల శీతనాథుల గుండుడు. 189

చ. అమరవతి పతి ప్రసాద కాదివృత్తినా హనవహాస్యతా
 బ్రమథవిభుండు కైకొనగ గృహింతులై బహిష్కర్య మేము నీ
 సమయమునందు మన్మథుండు నొగి శి రుద్రుని "ప" లు బునా
 హిమగిరి రాజకన్యకయు నీశునిది త్తము బిచ్చనోడుడు. 190

క. ఆరమణికి సుదయంగ మన
 మాంతుండు సేనాని యగు నమర్త్యులు పొగడె
 దారకుని గెల్చి తిగముగ
 నీరాజ్యము నిలుప నోపు నిర్మిం బనుడు. 191

శా. జంభారాతి విజృంభమాణహృది యుల న్నహిం బాహ
 య్యుండై, యంభోజాసనులపుష్పా బని ప్రసూనాశ్శు బల
 చెన్నటా, 1 రంభ స్తంభనదంభ భీమహృద్రంభ "ప" రంభ
 స్తంభాసంభ వగుంభ రత్న రచనాస్థ "ప" స్థాస్థామల డై. 192

వ. ఆలోన. 193

సీ. మృగరంభ మూని మైమలవిన గొనయందు
 బడయ్యె ముగడివ నీనింటితోడ
 జలజ కీనంబు జల్లడమూలక గా
 వాండున వారంభ్యములతోడ
 గల్గి కంఠపు ముగ్ధ కింకరపుగుబ్బగం
 గోయల నోయంగుగొడగుతోడ
 గల్గకన్నుగన మెచ్చునము నేమందు క్కెందు
 నడక నీ తీరమనేవగులతోడ

తీ. చలపుదూపులు కరసాన వాడి చేసి
 మండునలతోడ ననమనహామ మ్మైన
 నిండునలతోడ నలరాజు నిర్జరేంద్రు
 సభను నేలించ భుజబలతోహా మనగ.

194

క. ఇద్విధమున బడసూపిన
 పుష్పలపలుక నీది జూచి పుసపహాతుడను లే
 నాడక వేయంగున్నలు
 ముద్విజ్ఞానంగ నున్న ముత్తలవన మ్మే.

195

గీ. సముదితోకాచారములతో సాశసరము
 మనమునను జేయ నచ్చడు ముత్తభరణు
 నిర్జరాభిస సముద బంపు నీము జేయ
 నలమునని ముగి నడలేర్చు నల్లు నముడు.

196

చ. త్రిపురహాస ప్పరివార మగుదేహ భరంభరకప్య దగ్ధుల
 సమముగలరహనం వొగియు వారగుజరనిలరహల కమమ

గృహ దిలకింపఁ బేరింపఁ బరికింపఁగలూఁ గురొంటియును నున్న వే
దపుగనివేల్పు సెప్పినఁ బడవఁడి నిన్నుఁ గలఁగఁ బోల్పుచును.

క. అత్తాపనోత్తమునిమది

దత్తఱపాటొడవఁ జేయఁ దర్శింపఁగలము నా

దిత్తెఱుగు నీకఁ చల్లు ను

దాత్తగుణా యునుడు నారఁ గుడగ్రహునియనుచు. 198

న. తదనంతరంబ రంభాదిరంభోమనఁగినుల ముడికట్టినప్పుడెఱవఁ

మకేసరవిసరద్విర్దేష రంభ ధూమధూనాది కలఁగినుల ము

నలనను జంభాసురవిస్ఫురభ సవరింపఁ భంగినిచ్చి పురుషులను

స్త్రుభూపటలకపటలకల కలఁగఁగలఁ బ్రభునియనుచు

వలనను రతివిరచిత మంగళ చరణగోళాచరణాదులను

భుజానితోపజలక్షణలక్షణముగా క్షుణ్ణాదిత్యులనున్నట్లుగా

గరసమయోచితస్థానస్థానములనునను నారఁ గుడగ్రహుని

నిదియనుతారాతిగరచరణములనుననుననుననుననుననునను

వ్యాజనిచిత భసితవిరాగముననుననుననుననుననునను

నను పరితః ప్రతిపదముఖరబ్ధులను ననుననుననుననునను

వదిపూరితనీరసావేళ వేల్చి పుభుజానస్థులనుననుననునను

ద్వదశబ్రహ్మతన విభావితగోపుర ప్రవేశములనుననునను

లన మదీయలోచనానలంబునను నారఁ గుడగ్రహుని

పుచు సమరంపతీపురంబు పడఁగ నుచ్చరణములను బుచ్చి

ల్లుండు నన్నుం గలంచుటను సమస్తము ననుననుననునను

నీ రిందలు నెఱుంగుదు రిది పదప నేర చరణి యునిరంభం

బు గా కుండుటకు నామనంబున ననుననుననుననునను

మ. చగఁ బొంగుచు విరిచి చేర్చిన గృహసంతుండనై మత్తఁ
 తగుడఁ జేసితి నీరఁ బద్ధఁగొని కై మద్భక్తుఁడై చెప్పిన
 పృథుఁ బ్రహ్మముఁ డెసంగ నీధర సహజాత్మ తపస్విధికం
 దగు మేలిమిట గాచు పూర్వవిహితార్థ బిరత కింతటికన్.

శ్రీకృష్ణుని శిష్యుని హానియొదలుట.

క. అనుచు గనములు మొగుపఁగ
 మునుముట్టుగ ముగిడ సమరమునిపాటిపడఁ
 పనిధిగఁగ మూలములు
 పినాగి గొని మాడఁ దొడఁగఁ బితౄబరునిన్.

201

సీ. ప్రాణసంజ్ఞ కము గారణము ప్రధానము
 మది ప్రధానమునను నొత్తి యుగ్రు
 సత్త్వగుణ స్థూలజాత ము బగఁగండ
 పరిరంజు గారణం బసఘ నీప
 ప్రాణముగఁగ మహాత్ము ప్రభవించ నం దహం
 కారము పొడవొ దుష్కృతములు
 పరిధానములు శిష్ట్యుగంధరం
 పరిసరములును బహిషేపము

తీ. అగుపఁగములు దీయెన ర్థనములు
 మనసు గలముగ నివి సాంఖ్యమతముసందేహ
 దత్త్యములు నీవి కలతగల దాహ పీఠ
 కములు నీవిక గుభంగి బయలు నేర్తు.

202

గీ. బ్రహ్మ యు రంజనమున ముట్టెల్ల గుంట్ట
 పిఠ్ఠుఁడై సాంఖ్యమున ముట్టె గుంట్ట

దుద్రుఢై తామసగుణున యాభు ముఖ
చూపుదు చరంచగుణుల గె"స్సభవిభూషణ.

203

క. ఇంద్రియములగోచరముల
కుంద్రోపలు చేసి భక్తకోటములలో నే
ల్లం ద్రిమ్మరునాత్మలు రవి
చంద్రవిలోచన వివేచనాస్వనిధి.

204

గీ. బ్రాహ్మణులు మోక్షులు రోజులు బోధించుచును
వైశ్యులు లూడులు పోల్చి నాడును నేడును
లుగయపథములు నేడును నేడునుడెలు నేడును
నీవు విశ్వేశ్వరుడవు నీలువర్ణు.

205

క. రవిచంద్రశిఖమరుచాన్వ
సవదిగ్వియదగతాదే సర్వసహాయ
భవదక్షిణాదోభోభ్రూ
ణవదసర్వోత్తమాగినాభవ దోశల్.

206

సీ. విశ్వలోకహ్యాప్తి విష్ణునామము చాల్చి
మధు వింద్రియములు నిష్కర్షణము
మధుసూనినుండవు మాం యున విదన్తి నీ
త్పతివి మాధవుడవు దనము చేతి
నగుదు తపస్వివి హర్షణ మింతను జేసి
హరి వైతి నాగుణు లన జలగుణు
లం దయనంబు నీ కిగుడు నారణ్యము
త్వము వహించితి బృహత్స్వంబు బృహ

తే. యమున జౌఘట బ్రహ్మ వైనాడ వింది
యమము లగు హృషీకములు దక్షిణాభ్యాం గలిగి
నది హృషీకేశవము శి ఘ్నని సుఖం బ
ఖలమునను జేసి శంకరాకృతి భజింతు.

207

గీ. నసనము నవరమునన కాన వాసుదేవుఁ
డన నసనమున ముని యన యతనమునను
యతి యనంగ భూతవిత్త నీయగుదు నెల్ల
సునికొ గనితి విశ్వరూప రంభాసు మురారీ.

208

క. కవచమున బ్రహ్మము నీ
శంకరమున నేనుం బరగి జన్మింపంగ నీ
గుహితము కేశవత్యము
ప్రసన్న మఖిలజగదీశ్వరత నీశతాచుస్.

209

గీ. వామనం బులుపు తదాఖ్య వామనుడవు
వేదములు త్రావమములు దక్షిణమమున
నీ ప్రక్షిప్త వనామముల సగ జ వాణి
వలయు గోపాబ్ధి నెరిగి గోవిందం దయితి.

210

సీ. అగుడు ధరియముల గొమ్మల్లి నర్తకముల
యం ద కలహము రుద్రులందు నేను
వసలుండు ననువులం దాచివ్యులందు వి
ష్ణులందు హృషీకృష్ణ సులలములందు

[డవరగ నానరమునను ముని యనంగ యన
మున యతి యనంగ నీయగుదు భూతవిత్తము
యనిగి గలుగ భూతావహుడ నన మురారి.

గజములలో నిండు గజము పడెనులోన
 గరుడపండు ననులలో సరిపడునను
 నిర్జరననులలో నీరజాసనుడను పల్ల
 క్షముల సస్వస్థులను శైలములను

తే. మేరుగిరి దేవమునులలో నొసరినను
 దైత్యులందు బ్రహ్మాననులను భవదేవభు
 కన్నులయందు వాసుక పన్నగము
 లోన మృగములలోన బం వాసుకము.

211

సీ. నీయంద జనియుగ చ నీయుంద నిఖిలము
 సడలెగ నీవాసమధ్యాంత మిగుడు
 నేన నీనన నీవ నేనన విత్తరము
 మిరుపురళ బ్రహ్మ మేదియను
 నీనామములు నాను నానామములు నీను
 నీకు జీవనపూజ నాను బూజ
 నిన్ను నొల్లనివాని నన్ను నొల్లనివాని
 తెచట నీగునునిక నా కచట నునిక

తే. చెల్లినది చెల్లు చెన్నది చెల్ల నున్న
 యది సమస్తంబు నీవ నీ కనభిగమ్య
 మేదియును లేదు వేదంబు వేలుగు నదియను
 నీవ నానమస్కారంబు నిన్ను జేను.

212

వ. అని పలేకి సకల దేవతామునిసంఘములం గముగ నె
 తో నిట్లనియె.

213

క. ఏ ముంపులు నేకం బడి
సామర్థ్యజారాదితత్త్వసారము హరిచేరి
గామూర్థభర్తామూర్తి
శ్రీమహిమలు మిత్రవంబు సేర్ప ఫలంబుల్. 214

క. ప్రణవాత్మను నవ్యము హరి
సత్యము లిదివిభూతికారణాంతరము
బ్రహ్మలీలముహూర్తి వేసిన
ప్రణామములు నన్ను జేరు బహుమార్గముగాన్. 215

గీ. ఇదియే పరిమోహదేశంబు మిత్రము సకల
మంగళము నిత్య మోగి కారిమంత్రమయము
శ్రీకంబు నిశ్చయససద్ధి నిగమ
సారము తపఃఫలంబు నిశ్చలపదంబు. 216

వ. అని యుద్దేశుని సుద్దేశించి. 217

సీ. ప్రణాతీర్థం నో న్నమో భగవతే హనుదే
హయం నమో భక్తిసత్సలాయం
సూర్యతే నే నమో నిస్సమాత్త నే నమః
ప్రణవాత్మ నే నమో బ్రహ్మణే న
మో గుప్తనామ్నో నమో విష్ణవే నమో
మూర్తిప్రస్థాయీ నమో సురభి
రందిభూతగణాసుపతిభి నే నమో
మూర్తిమహాయూర్య నమో స్వహస్త

తీ. బంపలునే ప్రణాపాదన స్థయీ న
మా నవదస్త్వధాన్వపకత్త మూర్తయీ న

మః స్వభావశుద్ధియ నమః ప్రహారణ
ధారిణీ నమో యసురే సుదామనోశు.

218

గీ. ఆద్యబీజాయ విశ్వకర్తే ర్మమే ర్మయ
నిర్గుణాయ గుణైశ్చ నే నిర్గుణాయ
హరిహరార్థే ప్రసవదేవాయ నమః
సూక్తరాయ నమో యసురే సుదామనోశు.

219

క. అని విసుతించి మహేశుడు
ముసులు వినంగ నీటి పురాణముభివర్ణిత
బనసరశముఁ జదివిన ప్రా
సిన విన్నను సకల కార్యసేవీ ఘటపాదకుడు.

220

మ. అనుచుం బారిషదంబి క నవ శక్తులై యుత్తరైశ్చ శక్తులై ప్రతా
చనుఁ డేఁగెరి దదనరతరంబ సుననప్పభువన గోపిని ను
దనపూర్వంబుగ నీడినొన్న ముసులై శ్వనపూర్వంబుభివర్ణిత
జనిరాకృష్టాడనఁ దాన్వైవసేవీ ముగియఁ జెల్లెనెన్న సేవీ.

ఉ. చక్రపినాశమండన భుజాశ్చరభండన శక్తిభాండన
విక్రమనర్తన ద్యుపదీపితన భగవద్రాజ్య
శక్రమణిప్రభాసిత నిజానభాసిత శక్తిభాండన
నక్రపమత్తపారణ ఘృణారస కరణ శ్చైవ భాండన.

221

క. చికురాభరణకరీటు
ప్రకటజటాజూటఘటకరేబర్హభరీట
మకరాకరగిరితనయా
ముకురీభ పదేకపంచముఖపట్నంబు.

222

ఉ. ఇక్కడఁ బొండ్ల భూమి తి మిడింబుది పోయి నీ పొండ్ల భూమి
నెక్కడివాసు చేసె? డెల నే నుండిన యె నాను పొండ్ల భూమి
దిక్కిన పొండ్ల నుండిన మిడింబుది పోయి నీ పొండ్ల భూమి

¹ సుక్క-క పట్టునో జనలు మట్టున నిర్మలం బుట్టినో. 4

చ. అని తనవంగడం బగుధి రింధి మిల్లం బుట్టినో
బనినడి నుండఁ బట్టి శిలభి నుండిన మిడింబుది పోయి
నను భరి పొండ్ల భూమి నుండిన మిడింబుది పోయి
యనినగ పొండ్ల భూమి నుండిన మిడింబుది పోయి

క. నా చేతిచక్ర మిందలు

జూచితోటి మూడంటి మిడింబుది పోయి

మేచగిలిన పొండ్ల భూమి

బొండ్ల భూమి దోలఁ జూల నుండిన మిడింబుది పోయి. 6

తే. నందకము గూల్చు మూడంటి మిడింబుది పోయి

బొండ్ల భూమి దోలఁ జూల నుండిన మిడింబుది పోయి

మడఁగు శాస్త్రంబు దే బడి మిడింబుది పోయి

మిసుము సేయి దే గద గోళు దొడ్డున పోయి. 7

ఉ. నావును నేమియుం బలుక నొకటి మిడింబుది పోయి

త్రీవనకోటి గూల్చు మూడంటి మిడింబుది పోయి

యావను దేవసూనుసరి మూల యెడల దొడ్డున పోయి

లావున నీతఁ దొడ్డు దేని లజ్జలు మునిగి పోయి

శా. ప్రాతేయంశుమరీచినిర్మలమింధి గంగు గొట్టినో

వ్యాలోలామలమింధి సుత్రములు పోయి మిడింబుది పోయి

¹ సుక్క-క పట్టునో జనలు మట్టున నిర్మలం బుట్టినో.

అంత్యము లంతటికొనుచులుఁ గ్రాలన్నారదుం డిచ్చులం
గైలాసముననుండిన చెప్పగలహోతృస్వాంతుండ చోటికిన్.

క. పచ్చిన మునిపత్రి కర్పణ
మిచ్చినపిదపకో మహిమ లెల్లను విసఁగా
మచ్చువును ననుదేవుఁడు

1 పచ్చాంత్యము మ్రాసుపిల నిట్లనియెన్. 10

శౌండకహాసదేవుఁడు హాసదేవుని
నాగనునిముందట నింటించుట.

మ. మునినాథా! నిఖిలమునీగుహృదయంభోజాతగంధంబుదోఁ
పని యర్థములు లేవు నాను సరి చూపఁ జాలుదే యాదవుం
డనుము నింపక వాసుదేవుఁడని మిథ్యాగర్వం భ్రావిడం
బనుండు నెకో 2 వినిపింతుఁగా కతని కీహంతుంబు జెల్లెఁగునే.

మ. కలగే రాజులలో మణియుకరచక్రకీడ స్థితిహం బ
ద్వల భీష్మదంబు భక్తి గింపఁ నగ దైత్యం జాల క్రికెడు పో
గలు పో నాడగు గోపమీడు సోమ వేరం బేరిమి విక్రమా
భ్యులలో నేనును నానుదేవుఁడ నలెఁడుకో వాసుదేవుండట.

వ. అనుటయు. 13

చ. మనమున నోర్చించి మలువరాదుగుఁ గిరిగిపాటు తోడుగా
మునిపత్రి యల్ల నర్పి విను మార్గము రాంతకుంబుండరీకలో
చనుండు బ్రజగమ్మలొక్క సుగుణసాగరుం జేరవు గాక శార్దూల తో
బెడఁగుట ముందులో మిడపక బీరము సూపుట గాదె మచ్చతి.

1 పచ్చాంత్యము ముని బెనఁగొన ననియెట్, పచ్చాంత్యము
మంచటం నిట్లనియెన్. 2 నడవం.

క. నీశంఖము నీచక్రము

నీశంఖము నెలుంగ మీ నెలుంగ నెలుంగ

గోళససాధసములు గోళ

పాశంబులు నీకు హాడల బ్రతుకు గాన నీకు

15

క. ఏనుంగులుగు నెలుంగు

మానిసచందము నీకుమానిసచందము

గాని గుణంబులు గలుగుభు

పూనకు చక్రంబు చక్ర పూనకు చక్రంబు

16

ఆ. శ్రుత్తు 1 బోధ సీపు 2 బోధ వేళి బోధ

సాగ మేమి నెలుంగు బ్రతుకునను

నిసుము గూడ 3 బోధ గాన నీ చక్రంబు చక్రంబు

వచ్చు గాన 4 బోధ గాన వచ్చు వచ్చు

17

మ. అనినది వేదంబునను చిత్తు వేదంబునను వేదంబునను వేదంబునను
దేమియు, న్నునది బోధ గాన గాన గాన గాన
మాట వేద, నను ఇంకొక్కడ వేదంబునను వేదంబునను వేదంబునను
జేయగ నొక్క నిజేచ్ఛ జనుమిది గాన గాన వేదంబునను
ద్రుంచి మచ్చి చిత్తు.

18

వ. అనుటయు నమ్మనీంద్రునియు వేదంబునను గాన గాన గాన
బును భావంబునను బోధంబునను వేదంబునను వేదంబునను
పుచు వేలువేళి వేదంబునను వేదంబునను వేదంబునను వేదంబునను
రికాశ్రమంబునను వచ్చి వేదంబునను గాన వేదంబునను
ట్లనియె.

19

శా. చేమా! చేమ! చేమ! పెట్టుకొని ధాత్రిక వాసుదేవుని డనక
 లాపురజేమ! ముమూక్షువృద్ధుడగు రాజులకులకై గ్రోవ్విసి
 గ్దేవర బేమ! ముమూక్షువృద్ధుడగు రాజులకులకై గ్రోవ్విసి
 దేవ! ముద్దతరళమనహ్ని శుభ్రుడగు రాజులకులకై భట్టింబితింబల్కులన్.

తే. ప్రల్లనగుమన నగనకపాంచజన్య
 శార్దూలకామోదకీసువర్షసము లనంగ
 నలనలచన నీసాధనములసాటి
 చేసె నతడడు విశ్వమిత్రసృష్టి హితే.

21

క. అనుడుగను నానామూలం దను
 మునినామక వగవడను మూఢుని బేంద్రా
 వనివిభుని నీవు నూడంగ
 దనుమూడు నేడ బట్టిలోన దుత్తునియలుగొన.

22

❖ పాండ్రుడు రాత్రి పో నల్పి ద్వారకను ముట్టడించుట. ❖

మ. అనిసన్నగిరియ దుర్భే పట్టయడం బేంద్రాభీష్టముల దేకల
 వ్యవహార సేవసహస్రసంఖ్యరథకట్యాహస్తి కాశ్వీమస్తై, వ్య
 నిరూఢుల జతురంగసైన్యముల సాహాయ్యంబుతో నాత్మహా
 పింను లేతో మురారిపట్టణమున నే గ ని శీథంబునన్.

సీ. గట్టి రానేక పోక్కట దునధానలు
 జలరాశిరాజీ దునముల గెలున
 వల్లదాజానే ముదనన శీసము లుగ
 నేల మక్కలతోడినింగి దెగడ

1 పట్టింటిలోన దు.

సన్నద్ధపాదాతశస్త్రప్రభావం
 కరదీపరాబ్ధివై గాఢా ప్రభా
 రథా¹ ప్రతీకోర్థరవముచే గిరికో²
 పిడుగుల నణవిడిచి బిలుచుచున్నది

తే. నంధతమసంబు శ్వేతపరిభాతపత్రై
 దీధితులు మ్రొంగి పుష్పములతోపాటు
 మెడములను నెడమీచి ముఖమునకు
 బరగి నడతలచేరి పోయిపోయినది. 24

చ. పరిగొనినచ్చి మూలభూమియును నెరుగి
 హరిపాదగంధంబులను ముఖమునకు
 బొరిగొనుడగుచు నానందమును బొందుచు
 భూ, పరభటకోర్థరవముచే నెరుగి పోయినది.

మ. కరదీపంబులతోడ సాహసమునకు
 వరదీపంబులతో బహుప్రపంచమునకు
 స్థితతా సాత్యకామము మూలమునకు
 సం, గరతా కరకర్ణ భూమి గుడియ నున్నది.

వ. ఇవిధంబున నుభయబలంబులు గల
 బయ్య నయ్యడ కరంబు గుడియ నెరుగి
 గంబులు తురంగంబులను బహుముఖము
 కత్తివారియముల గత్తిరివిసరి చున్నది
 శంబులును, ఘనగదాఘంబుల బిరుదు
 లును, ముసలప్రహరంబుల బిరుదు
 లును, నిశితహేతివిదారణంబుల బిరుదు

దాలశుండాదండంబులును, మొక్కలంబులంబరశుభాచలం
జెక్కిన నిక్కడక్కడం బడిన పక్కెరలును, బ్రచండభిండి
మాలసంక్రీడనంబులం గలయుం గ్రుమ్ముడునడ్డ రథాంగంబు
లును దుర్ద్దాంతగుతసంతాడనంబుల నింతింతలు తునియ
ల్లనకరిసంతంబులును సరవాయిగొనక సురియలం జెరివినం
దొంగుగురక్కంబులును సెట్టుకొని సెలకట్టియల వైచిన
నిట్టట్టు గసలక తల్పెలు గొనం గూలిన కాలుబలంబులును
గాలుబలంబులపైఁ బ్రకొనక యొక్క పటన¹ణింపలేక తిరుగ
వచ్చినం బొచ్చి చక్కడంచుటగఁగం బొడుకట్టువడినఘోట
కంబులక్రింద మిలమిల పులంకెడురావుతులును రావుతుల
మోహంబునకు నోహరించినం బోనీక కరిఘటలం బురి
కొట్టిన² రాగవాగల వైరానంబునం దురగభట్టగంబు నిల్చి
తల్పెకొని మగుడంబడి యడిదంబులు దున్ని ప్రేసినం బూ
సినచందంబున నేలం గూలిన యేనుంగుపీనుంగులును,
నేనుంగులపీనుంగుల దిగ నుడికి పాటు మానరతులును,
మానరతులవిన్నాణంబులం బొంగి మ్రొక్కగజంబులగఁము
లపై యుగ్యంబులంబుల వదలించి పోయినదియ నీధి
గఁగ పోయె నుడికినయరదంబులకు ద్విరదంబు లేదుటొ
గ్గించి కడసొగలు వట్టి కరంబులం ద్రిప్పి ప్రేయించిన
సారథిభ్యసహితంబు గఁగ జరిగినచిథిదులును రథకులకర
లాఘునంబునం బలువురపరంపరలచేతం దొంగుగురభిరంబు
లు కాలువలు గట్టగ గట్టలు గట్టి మాచుస్థ నినులును స్థని
కులం బేరుకొని వాని కట్కిరిచి పురికొల్పుకొలలవారిగ

1 తివిష్య. 2 రాగవాగల; రాగవాగంబు వైరానంబునం.

లుంగులును జేలంగునింపఁ నొనఁబఱుములును బిరుదుఁ డొమఁ ధీరీ
భాంకొరంబులును బూభాంబులైనానొనఁబఱుములును జేస
దకాహళకోలాహలంబులును బూంబులును బూంబులును బను
ప నినుపపొడి రాల నరండు నొనఁబఱుములును బూంబులును బడ
ప్రేసియు నీడల బోస డానియును బోస బోస నొనఁబఱుములును
యు బంతంబులు నొనఁబఱుములును బూంబులును బూంబులును
బొత్తిల్లిన నేలం గొలుంగన నేసిన బిరుదులైన బూంబులును
మునింగి తేజోమండలములైన బూంబులును బూంబులును బూంబులును
నచ్చిన దట్టగచియు నంగింబులును బూంబులును బూంబులును
నొత్తియు నుభయసంధిపొంబులును గీలబొంబులును బూంబులును
1 మలఁగొడు తేజోమండలములైన బూంబులును బూంబులును బూంబులును
పోలక సంజీవనవిధిజ్ఞులవిధులును బూంబులును బూంబులును బూంబులును
పోయ ననసరంబున.

27

❧ ఏకలవ్యుడు యాచనప్రవృత్తులు ప్రవృత్తులు గావించుట. ❧

శా. వీరాగ్రేసరుఁ డేకలవ్యుఁడు భిక్షుత్వవ్యవహారమును దో
స్సారఖ్యాతి నంతరింపఁజేసెనటో శిష్యులును దుఃఖములను
బారావారవివేకమననగిరిప్రాంతభిక్షుభోగ్యులు
చేరొప్పారంగఁ బేరువాడి కలఁచు భిక్షుభోగ్యులును.

సీ. అయిదుబాణంబులు పోర్చి గున్యపడెదము

ర్గణదశకంబు సారణనిమీస

సాయకపంచవింశతి శుకప్రభు నిశ

తప్రదరంబులదశక ముద్ధ

1 మెలుంగారు. 2 బొత్తుకడవలెల్ల పడి చూపంబులు. 3 శుభభిక్షువు.

పాపాన్యగ్రాత్రంబునందగు సప్తశరంబు

లాసకడందొభయంగకమున

నాశుగపంచకం బక్రమకాయంబు

సం దెనుబడితో మ్మిసమ్ము లుగ్ర

తే. నేనుదేహంబునను గ్రుచ్చి చలంగి హస్త

లాఘవము వింతగ నేకలప్యం డెచట

నెచట నున్నాడె సాత్యక యుండెదె యె

హలధరుం డెని యునిలించి యంతర బోక.

29

మ. సమదా నేకపచక్రవర్తి ననకాసారంబులో నాడుచం

దము చూడంగ రజదీపికానికరముం పట్టించి రాజస్యనై

స్యముచల్లించదర యమ్యగుంపులగుచోనన్వీరుడత్తంబులం

జహరం బొచ్చిన నొచ్చి విచ్చి నటచేక జట్రాత్మిన్ద్రవోడ తే.

క. సలచప్పుడు లే కన్యెయిం

దొలంగినట్లన్యంబు లల్లం దొడి దొడి నుండు

గలమెంబడి కోటదిక్కులం

బలుకక గుజగుజలు పోయెం బోయెలు బగడన.

31

తే. సోచంసంబున నేకలప్యవిజయం బింతంత గా నున్న పి

రాచారంబు నుతించి పొండ్లకవిభుం డాత్మీయులం జూచి

చే, పిచం² ద్రప్యంబు కోట మీడలు పడ న్వీరుగంబు³ డా

యగుండు లం, డేచూ తన్వంబు గొన్ననిల్లు నని లావక్యం

చే సంరంభి యె.

32

వ. అనుటయు సబ్బలంబునం గలపీఠభటసంఘంబు లయ్యన

రంబున.

33

1 య్య మూడకలగు. 2 ద్రప్యంబు. 3 పట్టుండు తెం.

సీ. నంకదారకుఁ జేరి వాకిట ¹బద్ధుడొ

బులు సెర్పి క²ష్టల మ్రోయు స్థ³లి
 ప్రాకి లోపలఁ జొచ్చి పలుగ⁴డిఁ దెలియ
 పంతగాన్లుకు మున్న బ్రద్ధ⁵కం
 తోన నిచ్చెన లెక్క - కి⁶లోనిక⁷ స్థలిమి⁸
 బురణించి చొచ్చిపవ⁹టుమగల
 వాడి మెచ్చక యుండువరిమీఁద¹⁰ క¹¹బొకల
 వారిఁ దాఁకించిన పంసిమినుదొ

తే. లచ్చెరువు నొంద మేడలు సొచ్చి మోర్పు
 దొడ్డకాణ్ణ¹చే బలిప²యొడ మోర్పునకు
 తాలవాటుల నేటుల తొలగి మిగి
 తఱిమి రచ్చటి బలము గొంగులు గడంగి. 34

ఉ. సామజవాజిమూఖ్యబలసంతోషి పొడిగెన బృహ్మ¹గీరి
 మేమనఁ జేస లేక దమయురదమిల²పడ చొచ్చిగెన మోర్పు
 బ్రీమముగోపురంబుఁబడఁద్రోవగఁజుట్టుడొ మోర్పు పండ్ల³క
 దామరపానుసీనున⁴దె నల్లడమెరిగి పోవురంగిలును. 35

వ. ఇట్లు చటులతరపంక్త మగునది బ్రతిభి¹కబలుములు నెలల
 కం బొండ్రభూపాలుండొ యెదగి²నునగురుములు ³క⁴కు మిగ
 టంబు గా వలుచటంకంబుల నతిపరిచిము పొవనపుడొ
 డ్లం బడవైచియు ⁵గొంకి నుమ్ముడునగు మోర్పులు
 గాఁ గలసాధనంబుల⁶చే జీకాదు పోలిచియు న్న స్థి⁷నస్థ⁸క⁹
 భద్రనంద్యన¹⁰త్తపిచ్చంద కాదిహర్మ్యప్రాసాద వి¹¹కంబులు

1 బద్ధకం. 2 పంతగాంలుమున్ను. 3 క⁶ని. 4 పట్టు; బుట్టు.
 5 దొడ్డకాణ్ణచేబలిపయె. 6 గొంతుగొమ్మతగు; గొంతుమున్ను కిగరె.
 7 స్థి. 8 స్థ. 9 స్థ. 10 స్థ. 11 స్థ.

రూపుమాపించియు వెన్ను దన్ని చూచును సరంబున. 36
 మ. హరిహర్యగము సలంచి సాత్యకి పురం బాత్తి యరత్నాస్థితం
 1 జరహక్ష్మేనులు దొడ్డగొన్న పిదప జక్రాయుధుం డెన్ను నే
 నరసిరాసలీలార సదమ్ముం డనునే వాక్రుచ్చి సన్నంచు సం
 గరసన్నాహము మీఱ సుద్ధతశతాంగస్ఫురనానాస్త్రుఁడై.

క. హనునిసుతుఁడు దసకుఁ

సారథిగా నరద ముక్తి పై నేయుఁడు దు

ర్వానుఁడు దీపపరంవర

బోరసఁ జనుదీర యుద్ధమున కేతెంచెన.

38

గీ. రాహిణీగనుఁడు భుజబలోత్సాహ మెసఁగఁ

జటులరథమున శస్త్రాస్త్రసమితి నించి

మించి నడతెంచె నేనుగనుమీఁద మెఱసి

గనుద్ధ్రుఁడు వచ్చె నీతికి నుచిత మెఱిఁగి.

39

వ. ఇవిధిగమున నడచుచోరలం గని యదవృష్టిభోజాంధకను
 గురుస్తవ్యగములు గుండలం ని కృతవర్తప్రభృతమహావీరలం
 పలకడచి నిజహూర్యగములు సెలంగ సేహవానంబులు నిగి
 ముట్ట నడిచి మునుముట్ట నప్పట్టణంబు చొచ్చి కడంగు
 రిప్రసేనలం దలపడియె నట్టియెడ.

40

శా. మాయుగబాయుగఁ బట్టు యోగిక్రమసామంతానిజేరయి
 డుక్త, నేరయి డత్తేశ్వరీవీరబలమున్ నిశ్శేషధూతంబుగా
 పాయు వ్యస్తము నంబుదంబుగతెబ్బవల్ల వల బొక్క
 గుత్తో, రాయుగ రేణుకణంబుతోఁ జనయఁగఁ బసంబుతో
 సొరిగిగాన.

41

క. పరబలముఁ దోలి పేనుకొని

పురివెడలెను సకలపై న్యమును నెనుఁ బ"గఁట."

శరము కరంబునఁ ద్రప్పుడు

బిరుదుమగలు వినఁగఁ బలి కఁ బెట్టెనులుగఁగఁట. 42

— పౌండ్రకసాత్యను లొంగొరల పథికి పుడుము దా పట. —

ఉ. ఎవ్వఁడుదోరి తాను నొకఁడుకు మిదేనిఁడెవోలెనొక్కొక్కఁ

జివ్వకు వచ్చి మ్రచ్చిమిగఁ జేరినదొంగునిదేనియెల్లఁ

గ్రొవ్వినమచ్చరంబునన నొక్కొక్కఁ బొదిలిపోయె నానము

గ్రవ్వొకొనంగగ్రహములఁగంగముల బలియై ప్లి పల్కెను.

ఉ. నాపుడుఁ గోపపగముల నవ్వ ముగించున నివ్వఁజ్జు

గావికసుంగసం బొడమఁగా విగటప్రసవకొటకొ

టావిలఘర్త పారికణప కలల మవిలాసాఁ డ్డ గాఁట

రావము చేసి నిష్కలఁడెర బరిప సే కడంగి డొనియెను. 44

వ. ఏయ నొల్లక పౌండ్రుఁడొ సాత్యుని¹ నిర్జనము. 45

క. 1 అయ్యాపవగోపాలుం

డెయ్యెడ నున్నాడ² వసూల నెర చడఁ చేప"కొ

యయ్యన్నతప్పుడవు నీ

వియ్యాడఁడునిరుదోమంట లేచటం బయిపిట³. 46

చ. మిడికెడి వాసుదేవుడనమిందొ నిలువ కెయ్యె"పుండ"ని

2 డుడుగఁడు వానిఁడ్రంతు సమగి⁴ న్వల⁵ నని వచ్చిపో⁶ నే

పడుచులతోడఁ బౌండ్రుడతిపరలే పో నావిభాగముక్రిగఁగి

తోడిగిన బాణము న్వెనుకత్త⁷ బాణమునం దొనమున్న ప్రాణమున⁸.

1 అయ్య... డేయెడ... యాయన్న... డేమిడినిరంపు. 2 డుడుగిన వానిముంతు లపణగోదములో నని.

గీ. చక్ర పాడుమంగల బంధి వస్త్రాసమయ్యె
నోరి మీసంగళమందల దాక్షోర్వజాలు
పారి జూపుము సుష్టురానమున రాగి
ముంత లేఱంగల గలవ నీ కంత యేల. 48

న. అనుటయు సాత్యకి కోపించి. 49

క. ప్రేలను జీలుగు పొరిగిన
మాలెకు గంబంబు గాదు మాటలు మిగులన్
1 నాలుక గలచినయంతనె
చాలునో మగతసము జూప సాత్యకియెదురన్. 50

క. గిరితోడ 2 నుసభ్రకమును
హరితో 3 భషణము జెనయునట్టిద కాదే
హరితోడ నీధు లాపున
బురటిచుట పొండ్ల నీకు బోదటమిడికినె. 51

ఉ. పన్నినవాడ వింగడ జెడి పాలగుమి యని మానవించి చే
సున్న నిజత బాణము మహాదృష్టిమై నరిబోసి యేసినన్
గన్నుల నోర నత్తుకొలుకంగ శతాంగముమీడ వ్రాల నా
సన్న పరేత రాజునునవి భతలంబున బవ్వలించ నాన. 52

సీ. లంగళానన త్రిశి యంతరము బాణము
ల్లొమ్మిదింట బదింట నొలుత నేసి
సాత్యకినిటలంబు నాయుకం బొకట భే
దించి నత్తుకు ప్లిం చేర్చి నత్తడమ
దేర్చివై బుగ్గం వ్రల్లి నిష్క ఎత్తవ్య
గల్గి సున్న దశ సాయుధముల మోలు

నిగువచేనమ్మలఁ దుగగచేసెమ్మలఁ

మిడును మూలఁగ నేసి నెమ్మలఁ

తే. నార్పినఁ నదొరవంతున నొకఁడొ మూలఁ

దెలిసి యొకఁడొ నెగిని యొకఁడొ నెగిని

వానినొకఁడు నొకఁడు నొకఁడు నొకఁడు

కల నొకఁడొ నొకఁడొ నొకఁడొ నొకఁడొ

53

క. భల్లముల గెరిటఁ దెల్పి ము

ద్రెల్లను మూలఁగొనఁ దెల్పి నొకఁడొ నొకఁడొ

పెల్లు నొకఁడొ నొకఁడొ

బిల్లులొ మూలఁగొనఁ దెల్పి నొకఁడొ నొకఁడొ

54

వ. పొండియ.

55

గీ. సింహనాదంబు చీకడ నేసి

కనట శరవంశముల గెరిటఁ దెల్పి ము

గొన్ని నొకఁడొ నొకఁడొ నొకఁడొ

సెనులు మూలఁగొనఁ దెల్పి నొకఁడొ నొకఁడొ

56

సీ. కొలఁది మీఁగొన బొగొనఁ దెల్పి నొకఁడొ

నొకఁడొ నొకఁడొ నొకఁడొ

బొగొనఁ దెల్పి నొకఁడొ నొకఁడొ

బొగొనఁ దెల్పి నొకఁడొ నొకఁడొ

నొకఁడొ నొకఁడొ నొకఁడొ

నొకఁడొ నొకఁడొ నొకఁడొ

దొనిమొ నొకఁడొ నొకఁడొ

గొని శరంబుల నొకఁడొ నొకఁడొ

ఆ. సతండు నైదు నైదు ¹నాటు నెన్నిదిగమును
వగము లేసి యేసి కాలి పదరి

పలుక సంతలోనఁ జేరెద్రుండు సొత్తకి

విల్లు ముష్టికొలది విటుగ నేసె.

57

ఉ. వేటొకచాపము త్తయదుదీరుండు డెబ్బదిరెండు బాణముల
మీఱినపొండ్ర భూవిభునిమేనికలంతట నాట సల్పడం
బాటంగ నేసి లేసె శలభ ప్రకరంబు పుట్టించుహంబున్ద
దారుతేటంగు చేసి యత్థైర్యము సూప సతండు సైరణు.

గీ. అర్థచంద్ర బాణంబున యాచి వేంద్రు

నేసి తోడన బలుదూపు లేడు పటిపి

యంతనివేగంబు మాన్పె బంచాళుగముల

వృష్టిమీరుండు పొండ్రునివిల్లు దునిండు.

59

మ. తనలొనంతయునిండఁజేరెద్రుండు గదాదండంబుసారింబిట్ట
చిన కై నేయుండు నశ్టపకయుధము డాచే బట్టినాంచ మే
యసతం డంతన వట్టి శక్తిశరణ బవ్వీరున్ద నాటినక
ధనుసల్లంతట కైచి సొత్తకి గదాదండంబు చే నొప్పుగను.

క. డగ్గరి యేసినఁ జేరెద్రుండు

ప్రగ్గక గదఁ గొనుచు ప్రేటు సంగునఁ గొన్నక

మొగ్గనములోన నిరువుర

యగ్గలకలు మూస గదలు నానన ముగటను.

61

క. ఎత్తినగద లంగుచియు

హస్తించియు బ్రమరి గిరిగి యడిచియు బయ్యున్ద

¹ నాటును నాటును, సనిమిదియు శరంబు లేసి యేసి, పదరి పలుక

సంతఁ డొండ్రుండు సొత్తకి.

నొత్తియుఁ బట్టియుఁ బట్టియు

మత్తగజద్వయముఁ బోలె మలసి రింఘంబున.

62

క. ఈచందంబునఁ దెలుపులు

వేచియుఁ బయిఁ బూచి లాచి ప్రేసియుఁ బట్టియు

ద్రోచురుధిరమునఁ పడిసిరి

పూచినమోదుపులతోడఁబుట్టువు లనఁగన.

63

వ. ఇట్లు సరిసరిం బోయినవనసంగమున పొత్తొక సమయమొదలుపెట్ట
చారంబునఁ బొలసిన పానుచేపురము ముందును నెలకొన
1 పక్కశంబు గా నీక యుద్ధభ్రమణమునఁ గడపి పిరివొలికినే
సినతై నేయుం డట్లేలిపికి పాను చేయికి ముఖమంది నీచి నేయుని
సి త్రుళ్లగించిన నవ్వీరుగఁడు పశ్చిమ (ప్రస్తు) ప్రతి పాను
యనుటయుం గైటభారితోడయుండు గనఁ నిలునిలు నునియు
లించి కత్తయ్యవర్తంబున గదాదండంబు నుండి 4 వలె
మెయిచూపిననచ్చవనను పానుచేపురము నీవనంబున
న తై నేయుండు నుండి గదను డొకలు దండంబు
బొంచి చొచ్చినవనసంగమునను పుచ్చి పొత్తొకరినొకరి
ణంబు చాళంబున గద ప్రస్తు భీమమధ్యంబు ప్రసవనోత్సవ
స్వస్తికంబుగా నొడ్డిబొంగుబొంగునటులు నొప్పవలయు
గదసుట్టి తివియ నచ్చిన యెడనీయుండు తోడనె యుల్లొక్క
నిరువురగదలును మసకంబునం బనంగుపొత్తున
దాళించు పాసికలపొత్తక7 గ్రీతొట్టుకొత్త కపడెగలను బన
యు నిరువురు మెయి మలంచి పొనియు డొడియు పట్టియు

1 పగళంబు. 2 యుద్ధభి. 3 ముఖ, తొలికి. 4 గదా దండంబు.
5 బనుచాళింబన. 6 పొత్తుక. 7 గ.

బట్టెము హాత్తెము సత్తెము మలంగిము వొలంగిము జడి
సిము సడిసిము వొలంగిము విసరిము గొస
రిము¹ నగరిచి ముము(వ)నలించిములాసిము ప్రేసిముచేడి
మిము ముళిమిముసరిడు² పుపుల చేహంబులురుధి రాసారంబు
నరదడిసి ముసుమిళిళిళుకంబులం బురుడింప లత్తుక జ్జత్తిని
పుత్తిని విడంబింప గైరికజలంబుల మునింగిన సింగంబుల
నిలాదింప మున్న సమముగమున.

64

గీ. లోబ్బ గుడివంక సాత్యక యుద్ధగింప
హనుచేర్చునది నలవంక నచ్చి రుచుము
ప్రేము నవ్వించి డచ్చిట ప్రసేన వత్త
లోచి పొంగుము భర మ్రాడకల్లెల బడియె.

65

క. లోబ్బ నెగసి పొంగున
పొంగున నేనునిటలవట్టిక ప్రేము
దూర్తి యలం దెలం గెదె
భీరాభుతమున నతని బిలువన ప్రసేన.

66

నీ. లోబ్బ ప్రేము నది పొంగున దెలంబుగదెను బోల్లె
బడె బోల్లె గదె ప్రేపు విడిచిపాటు
భూచిదె బడి యుదెన ప్రేపున దెన్నదె
చచ్చిన రుద్దు భూతయ్య నుగడి
గ్రహున నెగసి యగ్గె గదెదెనుకలు
చది సముద్ధునిహనాన
నదెనుక యెన్న నెన్నున దెన్నున దెన్ను
యెడమ దె పొత్తక నిలెముబట్టి

1 నవల్పము. 2 దెగ.

- తే. కుడికరంబునఁ బిడికిటఁ బొడిచె నురము
వృష్టివీరుండు నేలతో వీపు మోవ
నతని వైచిన నవ్వీరుఁ డతనిఁ గ్రింద
వైచె రెండునై న్యంబులుఁ జూచుచుండ. 67
- వ. ఇవిధంబున మల్లయుద్ధంబునకుఁ దొడంగి. 68
- గీ. కడవరానకుఁ 1 జోడొక్కకరము హత్తి
జడికిమై బిడ గొని పట్టెనమునఁ దొడరి
తోరహత్తంబునకుఁ బోతమారిబొబ్బ
ణంబునను రింజ నట్టి విన్నాణ మెసంగ. 69
- వ. మఱియు వివిధంబు లగువిన్నాణంబుల సోడిచియు సేములు
నలియఁ బొడిచియు మండి దాకించియుఁ గడలు సోకించి
యుఁ దలదలసినాగించియు భుజంబులు భుజంబులతో స్రగ్గిం
చియుఁ గక్షంబు కక్షంబుతో ఘట్టించియు నక్షంబు
వక్షంబుతో ధట్టించియుఁ గరంబులు కరంబులతో నప్ప
ళించియుఁ బిక్కలు పిక్కలతో సుప్పళించియుఁ జరణంబులు
చరణంబులతోఁదాచియు నడుము లొగించిపైచియు లుల్లం
యంబులు మలయుమాడ్కిఁ బులులు దలనడ్డపోలకఁగనులు
పోరాడుకయివడి సింగంబులు పసంగుభంగి సుపతాయితో
నళువాయి నిరువురుం జదిసియుం గుదిసియు సచ్చలంబునం
జమురు చల్లినమంటలకయివడి బ్రత్తితొల్పినపడుపున ని
మ్మపండు నలంచినపగిదిఁ బొదరసంబు మర్దించువంతం
బునఁ 4 జోళంబు విటుచు తెఱంగున మనసునం బలిమి లేక

1 జొచ్చిడొక్కరముహత్తి, చడికిమైబిడఁ(బెడఁ)గొని... బొత్తమూరి
జృంభ ... వింజవట్టి. 2 భంగిం. 3 లోనమవాయ. 4 బొళయంబుగా.

సంధ్యమంగళప్రమాణదశక

ముగ మహామౌర్వీకముగ ధరించి నిశాత
 ముఖసాయకమున రామునియురంబు
 నెఱ నాట నేసిన నిట్టూర్పు నిగిడించి
 యతఁ డేకలవ్యబాణాసనంబు
 దశవిశిఖముల లస్తకము¹చక్కటిఁ ద్రుంచ
 నవ్వీరుఁ డొకనిశాతాసి వైచ

తే. నడుమ నయిదు బాణంబుల నఱ కి సీరి
 వాఁడు సూతువై నొక హేతి వైచ నదిగఁ
 బదిశరంబులఁ దునిమె నబ్బలుఁ డతండు
 ఘంటలు చెలంగ నొకశక్తిఁ గనలి వైచె.

76

గీ. ఒడలు నొలియించి. యదువీరుఁ డొడిసిపట్టి
 యమ్మహాశక్తిఁ గ్రమ్మఱ నతని వైచె
 నురము గాడఁగ భూపతుల్ తిరిగి చూడ
 వేగ నది చేసె నిండుక వెలితిచాన్.

77

వ. అట్టియెడఁ దడియనై న్యంబు గజిబిజించిన.

78

శా. దృష్టారాతిన్యప్రతాపకలుషోద్రేకోగ్రమై తాఁకె నం
 దష్టాశీతిసహస్రనిష్ఠురనిషాదాధీశనై న్యంబు నం
 ఘృష్టాన్యోన్యభుజావిద్రుంభణరణత్రేయూరధారోన్నత
 స్పష్టాసితురికాకుఠారపరిఘప్రాసముర ప్రోద్ధతిన్.

79

వ. ఇట్లు దాఁకె బలభద్రుం బొడివి వివిధాయుధంబులంగనలిం
 చిన నవ్వీరుండు లయకాలశూలాయుధుండునుం బోత
 హలవిహారం బమర సమరంబు నలుప బలుపు మిగిలి మగత
 నంబునం దలపడి మడిసినముంగలివీరులం గనుంగొనియునుం

గడివోవనికడిమి నిగుడం దెగి నడచి మగుడం దెగువు లేక
 నెగ డడిచినచందంబునం బొలిచుబలుమాంకలును నొకొ
 నిన బబ్బులిక నట్టిసగిబ్బులవిధంబున బపలవిధవిధంబులం
 బడిన బలుమానుసులును నునులు లేక మానంబు మనంబు
 నకు ధనంబుగా ననంబునం గార్చిచ్చునం గమిరినయట్లు
 యాపు నెడి పీనుంగుపెంట లగుచోట్ల శివంబులు రానినను
 శివంబులు వంపక గుంతంబులు వడినను బంతంబులు నడలక
 ప్రాసంబులు పడలినను తీసంబులు నడలక గడలు చొలం
 గినను నెడలు సలింపక శూలంబులు పోయినను నోలం
 బులు దలంపక చాపంబులు విడిగినను దాపంబులం బోరలక
 లావున నిక్కియుం బ్రేవులం జిక్కియు మెడలు మ్రగ్గి
 యుం నొడలు స్రగ్గియుం బ్రక్కలు నలిసియు పోక్కలు ను
 లిసియు వీపులు నగిలియు మూపులు నొగిలియు ముక్కు
 లు చదిసియుం జెక్కులు చిదిసియు నెత్తునుల పొత్తుల
 కపుత్తళులపోలికం గాలు గాలునంబెనంగ నిడుపొడుపునం
 గూలినయట్టలతేట్టలు గట్టలుగొన్న నెడునుదొట్టినచుధినత
 రంగిణితటాకంబులనోలలాడుభూత బేరాళంబుల పైరాళం
 బునకు నంతరంగంబు రంబిల్ల నయ్యావవసింహంబు సింహ
 నాదంబు చేసిన.

80

మ. హృదిఁజై తస్యమువొందఁ దెప్పితి నిమోదేశుగడు సంగభృతం
 గదచేతం గొని కామపాలహాలసంఘట్టక్షత్రాత్మీయసై
 న్యదశాదర్శనజాతరోషతఁ బ్రలంబౌరాతిజత్రుస్థలం
 బదరన్వేయఁగసీరియుంగదఁదదీయాంగంబునొప్పించినన్.

క. అయ్యిరువురు గద లడరఁగ

వ్రయ్యం గ్రయ్యంగ వ్రేయురవమున జలధుల్
వియ్యాలందఁగ మదమున
డయ్యక పోరిరి విశంకటబలోద్భటు లై.

82

క. ఆసమయంబునఁ బొండ్రుఁడు

వ్రేసెన్ గద వ్రేసినట్లు వృష్టివిభుఁ దిరం
బై సాత్యకియును వానిం
జేసేతన వ్రేసెఁ బిడుగు చిట్టినభంగిన్.

83

క. వేవినయంతకు నలుపురఁ

జావంకంబులును బోలె సైన్యము హాహా
రావములతోడఁ జూడఁగ
దీవన వడయంగఁ దూర్పు తెలతెల ¹వాటెన్.

84

వ. తదనంతరంబ.

85

సీ. కుంకు²ము హత్తించి కొనగోరఁ దీర్చిన

పురుషూతునిల్లాలిబొ ట్టనంగఁ
జక్రవాకములకుఁ జల్లఁగా మందు ద్రా
గించినచెంద్రపుగిన్నె యనఁగఁ
బార్వతీపతికిఁ బ్రభాతభూపతి గొన్న
యలరుగెందమ్మికోహళి యనంగఁ
తొలిదిక్కుతొయ్యలి చెలులపైఁ జల్లంగ
నిండ ముంచినపైఁడికుండ యనఁగ

తే. మేరుధరణీధరంబుతో మేలమాడ

నుదయగిరిరాజు దల యెత్తెనో యనంగఁ

గ్రమముతో నించుకించుక గాన నగుచు
భానుబింబంబు గన్నులపండు వయ్యె.

86

— శ్రీకృష్ణుడు ద్వారకానగరమున ఓతెంచుట. —

ఉ. అంత మురాంతకున్ బదరికాశ్రమవాసులు వీడుకొన్న ని
శ్చింతఁ డతండు పత్రరథసింహమునెక్కి విమానపంక్తులం
తంతఁ దొలంగ వచ్చి నగరాంతికసంగరసంభ్రమారసం
బెంతయు దవ్వులంజెవులనించుక పోకిన సంతయిగుచుచున్.

తే. హలధరునియాన్పుసాత్యకియాంభటియును
బ్రతిభటనినాదములదాటి పరగుటయును
దెలిసి కంసారి సంగరోద్రేకఘూర్ణ
మాననయనుఁ డై యిట్లుని మడిచి దలంచు.

88

చ. కటకట పుండ్రనగదనుఁడు కన్నులఁ గానక వచ్చి వీడ్మి
నిటు విడియంగఁ జాలినట యింకిట యాదవకోటి కేటికి
జటులవరాక్రమగబనుచుఁ జయ్యనఁజేరి మురారియొత్తెను
దృఢగుటిలారిహృత్పుటవిపాటన¹ భవ్యముఁ బొంచజన్యమున్.

క. ఆనినదము విని యాదవ

సేనలు పొంగారె నెదిరిసేనలు సల్లెన్
మానవపతితతి వందిజ

నానూనస్తుతులు చెలఁగె నచ్యుతుమ్రాలస్.

90

చ. గరుడని డిగ్గి వీడ్కొలిపి కంసవిరోధ పురగుల్లోపలం
దిరపడి చారుగుం బనిచి తే రలవాటుగఁ దేర నెక్కి. సం
గరకుతుకంబుతో నెడలి గర్వితులల్లను నల్లడ్ల నిష్కర
రవపాంచజన్యఁడగు² డానిగి డాగనిపొంద్రుఁడ త్తఱిన్.

1 బ. 2 చున్ నిగుడన్.

క. శినిమనుమఁడు నిలు నిలు మని

వెనువెంటం దవిలి రాజవే నీవు ననుం

జెనకి యపకారితనమునఁ

జన వచ్చునె యనుడు శౌరి సాత్యకి కనియెన్. 92

మ. రణసంరంభము మాన్ప నేమిటి కనా రానిష్టురానిష్టు వా
రణగర్వంబు మృగేంద్రసంచరణమర్వంతంబ నీగాలికిం
దృణమీతండనుచున్ని జానుజునిఁ బ్రీతిం దేల్చినంబె ంద్రుఁడు
ల్బణరోషంబున వాసుదేవునకు సుల్లంసంబుతో నిట్లనున్.

ఉ. నీవును వాసుదేవుఁడవు నిక్కమ యేనును వాసుదేవుఁడం
బో వినువారి కై న నిది పోలునె యింతటనుండి ధాత్రులో
గోవులఁ గాచి గాడిదల గొడ్డులఁ బోతులఁ జంపి రేని నే
జీవుల వాసుదేవుఁ డనఁ జెల్లునె లావునఁ బేరు నెల్లునే. 94

క. నాకును గద నీకును గద

నాకును నందకము నీకు నందక మహాహా

నాకును జక్రము చక్రము

నీకును విలు నాకు విల్లు నీకుం దగునే. 95

మ. నిను నీహారలఁ బోరిలో గెలిచెదన్ నేఁడెందు! పోవచ్చునీ
కనుమానింపక వాసుదేవుఁ డన నొయ్యారంబునం జెల్ల దె
వ్వనిఁగాఁజూచితి నన్ను నొక్కగుహలో వర్తింప సింహద్వ
యం, బునకుం గూడునె యోడునే యురునికిం బుండ్రక్ష
మాధీశుఁడున్. 96

ఉ. నావుడు నవ్వు నెవ్వైగమున న్నైగయంగ జనార్దసుండును
రా వెడమాట లాడక దురాగ్రహ చెల్లుదు వాసుదేవసం

భావన నీకు నేఁ గలుగఁ బార్థివులన్నయ గాక¹ యొన్నయొక్క
లావు గొఱంత గాక నిఖిలక్రియచక్రము నీదచక్రమున
గీ. వెండియును గైదుపులు నీకు పేట కలుగుఁ
బేరు కలసొమ్ము లగుఁ బోర బెండుకంఠ
లావు గల నని వింటిమి లజ్జకంఠ
యొడలఁ గలదేని బలుమాట లుడిగి నడవు. 98

సీ. అనుచు మురాంతకుం డాపిండ్లు నొకనియ
తాళుగంబున నేసె సతఁడు బాణ
దళికంబుఁ గంసారి దాఁకించి దారకు
నిరుపదేసమ్ముల నేసి తురగ
ములమేనఁ బదిశరంబులు గ్రుచ్చి పెండియు
హరిమీఁద డెబ్బది యమ్ము లేయ
మొర్రవైరి మానసంబున నగి పొనిద
ర్పము గంప దొడ్డనారజము దొడిగి

తే. జలజనాభుండు కోనండచతురుడగుచు
గుడ్డిములతోడ సారథిఁ గూలనేసి
వారెనయుఁ జక్రరక్షకద్వయముఁ గ్రుంచి
కల్లు బిల్లులు చేసి పెద్దలము నవ్వె. 99

గీ. తేరపని మానిపిన వాసుదేవుఁ డిలకు
దొంటి తాతాసి ప్లేచ మాభయనిమీఁదఁ
బదిశరంబులఁ గ్రుంచి గోపాలవిభుండు
ముద్దుఁడునుబోల కన్నులు మూసికొనియ.

100

1 యొక్కడక. 2 సగవుతోళ "లిమిసంసమున" పొరుగుదర్శముమేల్చి
దొడ్డనారజముదొడిగి, స్థిరముతోడన సారథిశరమునవలె, గుల్లువలెనా గాన
గమ్ములఁ గూలనేసి.

చ. అతఁ డొకశక్తి వైచిన ముఠాంతకుఁ డంతన రెండునేసె న
క్షతమదలీల వాఁడు పరిఘంబునవై చినఁ ద్రుంచెఁబొండ్రభూ
పతి బహులోహభారదృఢభారదృఢారకరోరచక్రము
ద్ధతిఁ గొని నీతలంబె యిది చాఁకిన నోర్వంగ నంచు నేసినన్.

క. గగనమున వచ్చుచక్రముఁ

జిగురాకుం బోలెఁ జక్రిచేఁ బట్టి వడిన్

మగుడంగఁ ద్రిప్పి వైచిన

బెగడక మై ముఱసి వాఁడు పెల్లుగ నార్చెన్.

102

క. కడు వెఱంగంది ముఠాంతకుఁ

డొడి దప్పినపాము వోలె నుండంగ మఱి ¹దా

నొడిసెల బొన్నల కాడెడి

నడువునఁ బొండ్రుండు తాల వైచెం బెలుచన్.

103

శ్రీకృష్ణుఁడు చక్రమునఁ బొండ్రునితలఁ దునుముట.

మ. అవినారాయణుఁడమ్మలందునిమెనానాస్త్రంబులంగ్రమ్మఱం
గవియం జేసి యొకింత బీరము సెడం గొరించి డై తేయచ
క్రవిదారక్రకచక్రమం బయినచక్రం బెత్తి తద్దేహముం
బవుల నైచినఁదుంగ ప్రచ్చినగతింబొసెంబ్రకాశంబుగన్.

వ. ఆసమయంబున.

105

చ. హలధరుఁ డేకలవ్యహృదయంబు గొనన్ ఘనశక్తి వైచినన్
బలుగద వైచె వాఁడు బలభద్రునినక్ష మతండు రెండు నే
తుల గదపూన్చివైచె నదితోరపుమంటలుమిగటనంటఁ బైఁ
బొలసినఁ దేరు డిగ్గి చెడిపోయె నిషాదుఁడు గాందిశీకుఁడై.

1 యుక్, వడిసెడిక్రొక్కుల-(కపియుం, గుడిచెడిబొన్నల.)

గీ. విటిగి పాటినఁ బో నీక పెన్నడించు
హలధరునిఁ జూచి పెగడోంది యబ్ధిలోన
నుటికి దరి చేర రా కైదుయోజనములు
లావుతో నీది వాఁ డొకదీవి చేర.

107

వ. ఇట్లు నీలాంబునం డేకలస్యపలామనంబునం బరిపూర్ణమ
నోరథుం డై మరలె యంతకు మున్న సంతసంబున సామంత
సహితుం డై సభామండపంబునం బేరోలగంబున నున్న నీల
వర్ణుం గలనె, సాత్యకిణును సకలయదువీరసమేతంబుగా న
య్యెడకు వచ్చె నవ్విధంబున విజయవిభవభానురం డై వా
నుదేవుండె కైలాసయాత్రాప్రసంగంబు చేసి ఘంటాశక్త
కాలాంతకులవృత్తాంతంబును గొనియూడి పార్వతీపతి ప్రస
న్నుం డగుటయు వరలాభంబును నురలు సయములు
హరిహరాభేదభావంబుం దెలియుటయు నెఱిగించి గుల్ల
వారల నిజనివాసంబులకు నీడవకొల్పి యనంతరంబ యెం
తఃపురప్రవేశంబు చేసి సత్యభామానుక్తి ణులసన్నిధిం దనస
కలవృత్తాంతంబును జెప్పె నని చెప్పి ష్టేశ్వరపాయసూరకు
జనమేజయునితో నట్టియెడ నొక్కవిస్తయంబు పినఁ గల
దనధరింపు మని యిట్లనియె.

108

—౧౧ కృష్ణుండు రుక్మిణీసత్యభామలతో జూచుచుండెడిది. —

గీ. చక్రధరుం డట్లు రుక్మిణీసత్యభామ
లీరుగెలంకులఁ గొలువ ననేకగణిక
లంత నంత భజింప సత్యాముఖంబు
చూచి నెత్త మాడుద మనుచును గడంగి.

109

క. ఓతరుణి నేను నెత్తము

నీతో నాడునెడ రుక్మిణి గనుంగొను, ని

న్నాతిమఱియాడ నీవుం

జూ తింతియ పంత మడుగుచోఁ దెల్పుటకున్.

110

వ. అనుటయు నద్దేవి యిట్లనియె.

111

గీ. వాదులానితోడ వాట్లీనితోడను

బూతుతోడఁ దిండిపోతుతోడ

నటమఱీనితోడ నడియరితోడను

వెలకు నెత్త మాడ పరస్ప గాదు.

112

క. జూదరివి సుమా¹ళివి నెఱ

వాదివి ²తసుకరివి గెలువ నచ్చునటే చా

మోదర నిను మా కనుటయు

నాదెసఁ గనుఁగొనక పిలువు మనె జాంబవతిన్.

113

వ. అనుటయు సత్యభామ సాసూయంబు గా వాసుదేవున కిట్లనియె.

114

క. కలిగె నొకజాంబవతి పే

న్నెలవడఁ ³బడె పేల నలపు నీతల వేగన్

బులియ⁴క వే సనతులు గల

పొలఁతుల కేసాటు వడక పో రా దనియెన్.

115

క. చిత్తం బూరక కలఁచెదు

నెత్తము నాతోడ నాడ నేరుపు గలదే?

పొత్తు గలసి నీవును నీ

తత్తబళలు రండు గెలిచెదం బరువడితోన్.

116

- ఉ. ఇంతయు నేల మీకు నెడు రెక్కటి¹లో²మునికెంబడు³లు సె
ల్లింతుఁ 2గడ⁴ల్ల కాకున పెలిం బడ సారె గలప్పు డిట్లు 3గె
ల్పంతసంగ్రహంబునసహాయపు⁵తో⁶ గను మాడిపోయినం
బంతముతోదోహానమునఁ బట్టుదుఁ బాసికబొమ్మగట్టుదున.
- చ. తొలతొలి చుక్కణీరమణితో నెటవాదివి నెత్త మాడుదుమా
గెలెచెడ వేని మేలు సరికిం దగ నాడెద సూడు పట్టు నీ
కొలదిగులుంగ మేయసుడుఁగోపముగన్నులఁ గ్రోలినవ్వియ
చ్చెలుసలతోడ శౌరి పొలిచెం జతురంతసమాసనంబున.
- వ. ఇట్లు చతురంతాసనంబున నుండి సకలలోకనాథుండు సత్య
భామకు సంతోషదం బొసంగి చుక్కణీసమ్ముఖంబుగా సమాసీ
నుం డైన నడ్డేవియు.

119

సీ. 4బోగిజి గొసరి 5బైసుక పెట్టి పలకన్
సారెలు వోయించి సరము చూచి
తనకు లా గయినసత్తంబు గొక్కొని పన్ని
పాసికలో దాల్చించి పా టికింగి
లోహటంబులు ముని 6లులిం గన్నఁ బడకున్నఁ
బరదంళ మని పోవుఁ బలక లిచ్చి
తప్పార్తుఁ జూ రండుదాయంబులును గని
వారిండుము పోటువ్రాలు గలపు

తే. పంత మడిగిన సీసల భంగ మింత
బోరఁ బద్దదాయుల బడి పోగు పుచ్చి
వైచు నది ధన మునికి పో నుచ్చు ననుచు
జేరుకొని పాటుతోలి సరిబేసి యుడిగి.

120

క. అత్తీనం¹చ తిగ దుగ యు

సత్తా దచ్చాక వంచి చౌవం చీరై

దిత్తిగ యిద్దుగ బద్రలు

చిత్తంబునఁ దలఁచినట్లు చేతికిఁ దెచ్చున్.

121

సీ. దుగుణంబు నేసినతోడనే మూఁ డని

వారించి లే దని వలుము నేసి

యూర కెత్తకు దాయ ముగ్గడించినఁ గాని

పట్టి వేయకు మని పటితళించి

వెడలినసారెలు వెనుకముందఱ చేసి

యెత్తినసారె పో నీక యార్చి

సమ మాయె రమ్మని సరస²వారలఁ బిల్చి

గెలుపునుమాళంబు గెరలఁ జేయ

తే. బడిసి యీరైదు పూజించి పలకమీఁద

బలుపమున వ్రాసి పెలివ్రాయుఁ దొలఁగ వైచి

పన్ని పంచి యెక్కటి నాడఁ బంచి వ్రాలుఁ

దప్ప నో పత్రనయమునఁ దాన గెలిచె.

122

వ. ఇత్తైఱంగున నత్తరుణి కరకౌశలంబును పట్టనయుగ బుచ్చి

పెట్టువెరపును గెలుపులెక్కయు లోపలఁగలంగుటయుమో

స పోక పంతం బడిగిన నిమ్మపండు వైచి యుఱికితి నని సరి

సరి యన్న జొన్నల కని తాకె నన్నఁ గొన్నవారికి నని

గెలిచితి నన్నమగనికి మున్నని పుడికిపుచ్చికొన్నట్టు గత్త

రించినచందంబునఁ బందెంబు సఱచినవిధంబున మ్రొక్కిన

దీవించినవిధంబున వెరవున నాడుటయు నాకపటనాటకసూ

త్రధారుం ¹డంకించుకొని యుల్లసంబున సారెయొడ్డి తొమ్మిదిదాయంబుల కిచ్చిన సచ్చెలువ యొక్కపలక తప్పుదాయంబునకు నొకవ్రాయి విడిచిన సనుటయు సద్దేవుండు నాదాయ మీరైదు పానుక యోటంబు విలుగు సనుటయు నుదరిపడి యమ్ముదిత సవిలాసంబుగా వ్రేచిననాశోరి గోరినదాయంబు పడినం బొంగి పానుక సరి సరి యని యంతసుండి విన్ననై యాడి యన్నాతి మిగుల నోడియుం పలంకక. 123

సీ. చేయదు దుగుణంబు సెలవు లే కుండిన

నెక్కిసపలకఁ బో నిచ్చు గాని
పలుకదు రోషించి పడనిపాసికలతో
ననదాయ మైనను నాడుఁ గాని
యొల్లదు గోపించి యొందునెత్తయు వన్న
²నచరంబు నేర్పని యెన్నుఁగాని
నడుకదు నొంచిని సయ మెక్కు డడిగిన
నిలుత మింతట నన్న నిలుచుఁ గాని

తే. పలక దలుమక ³బయసుక వల్లటలక
బోరికి దూఱక యాతావు పుచ్చు మనక
⁴క్రింద గలిచినవ్రాలు తెక్కింపు మనక
తప్ప నాడక తల్లింకిదారి చెడక.

124

క. ఇవ్విధమున గుక్కిణిమదిఁ
బువ్వంబరిమళముఁబోరి బొలుపుగ నెత్తె

1 డెక్కించుకొని. 2 నచరంబు...యరయు. 3 బ్రసిక. 4 యెంత
తెక్కింపుమనక వ్రాయుక్కుడనక.

బువ్వాయి గలిగె శౌరికి

మవ్వము దిగఁ దొడఁగె గెలుపు మట్టం బయ్యెన్. 125

గీ. చాలు నని పాసె రుక్మిణి సత్యభామ
కరము గరమునఁ గీలించి కమలనాభుఁ
డిందు రమ్మని పిలువ నయ్యింతి నగుచు
నభిముఖంబునఁ బౌసిక లండుకొనియె.

126

వ. పందెంబు చెప్ప రుక్మిణిం జాలించి.

127

సీ. ఒకదాయ మాడిన నున్నదాయం బొడిమ
మనక వాటులు రెండిమ గొని చెలంగి
కాననియాటఁ దాఁ గడచి పోయినఁ జెప్పు
నెత్తంబు వడ దని నేర్పు దెగడి
యొకదాయమునకును నొంటి చాకినఁ బోయి
యింక పై చెద నని యిసుమడించి
పోయెడి నని ప్రేయఁ బూచిన పారించి
చూచి¹ పో నిమ్మని సూటి చెఱిచి

తే. సారె మోపును బొరలును సదర నిదర
మెఱిగి లాగెనఁ గైకొని యించుకంత
పొసఁగ కుండిన రుక్మిణి బొండు బొంక
శౌరిఁ బలుమటు గెలిచె నాసత్యభామ.

128

క. నిష్కము మొదలెక్కెన్ ద్విచ
తుష్కాష్టకపోడ శాదిదుర్వహశుల్కా
నిష్కములు పెరుగఁగా శో
చిష్కేశద్యోత మగుహృషీకేశుమదిస

129

వ. ఇట్లు విశ్వలోకేనృపండు వినోదింపననసహజున. 130

❧ కాశీవతి హృదయమైన గృహము బయలుపడు. ❧

ఉ. తాపముగోపముం¹దిలముదాకినఁగొండ్రు సహజముండై నాకా
శీఘ్ర నైఁచ లేక హఠఁపడ బడసెకా పురిచేపాద హాసం
దీపని గృత్య నాఁగ నాకాదేవతఁ బాపకగుండమధ్యకి
లాహరిశోభితం గొలుపులాపులు వేలుపుల్ల న పుచ్చరే. 131

క. మంటల మలచినహా పై
మింట నడరి చూపు చూపు మ్రొగిగెదఁ గడు నాఁ
కొంటరి గలదే యాహూతి
యంటఁచు పాడంటఁ బనిచె యాపపుపురమున. 132

గీ. ఒడల నేదిక్కు సూచిన యోజనంబు
మండలమండఁగఁ జూచును మగువ పోలి
హృదయవత్సేర నబ్బరిఁ బల్లడిల్లి
వట్టణం బెల్ల నిట్టట్టు నడఁ గలంగె. 133

గీ. సాత్యకించు సీపాణియు సంగ్రహించి
తమగుఁ జెప్పినవానినూ పాఠం గూడి
పెద్ద వై నసాహసులఁ బిల్లచి పంచి
రంతిపుగములో హరి నెత్త యుండునెడను. 134

వ. వారును చక్క ప్రత్యోగపూసంబున పెగిలగిసెనాగు గొప్పన.

క. పెసపులు పడుపుచు బడములు
గుడిగొనఁ నెత్తనిపుమాటు గుత్తుక వగుల
ముదసలితనమున బడగున
వదలినయంగములు మిగుల పడఁకఁ గడఁగను. 135

- క. సకలజగన్నాయక నేఁ
 డొకలలన వపుఃకృపీటయోనిజ్వాలా
 వికటచ్చటచ్చటారవ
 నికారఘోరిముగఁ జేరె నీపురమునకున్. 137
- క. ఆకొన్నమృత్యువో వెలిఁ
 బ్రాకినలయకాలరుద్ర ఫాలానలమో
 యూకొనఁ దడ వయ్యెడు నది
 సోకినచోట్లెల్ల గాలుఁ జొర నిచ్చెదవే. 138
- క. నావుడు దుగుణము సూ యిది
 తీపంచన ¹యోడె దప్పితే సరి యే మే
 మీవెఱనకు మన²రొ ప్రజం
 బోవుఁ జుమి పలకవ్రాయి పొదపొదఁ డనినన్. 139
- వ. వార లన్నారాయణదేవుండు నెత్తంబు తమకంబునం దత్త
 అంపునొడువులఁ గలయం దమగు సుత్తరంబిచ్చినపలుగులం
 బురుషోత్తమునిచిత్తంబు దమమీఁద లే దని విచారించి
 విన్నపం బవధారు దేవా యసుటయు నయ్యడుగులాంబుధి
 సుధాకరుండు సకలకళాకుశలుండు గాపున సత్తఱి సత్య
 భామ పాసికలు దాలించి వైచిన. 140
- గీ. దాయ మెత్తనో యీసారె దాఁక నీక
 కట్టి గెలిచెద నిదె పాసి కల³నిదయ్య
 ముల బటాబూర మిందేమి ముట్టఁ గలదో
 పొంది వచ్చినవ్రాలకుఁ బోవుఁ గాఁక. 141

1 యొడ్డి త. 2 రోపా. 3 నువచ్చి వట్టెనో భూత మిందేమిపుట్టఁగలదో.

క. నాస్రడం సంతోషించిరి

సాహసులు వీరచచనచతురత సత్యా

దేవియు నెత్తస్రమాటలు

గా విని తేలిసికొని మెచ్చు గంసారాతిన్.

142

— శ్రీకృష్ణుడు కృత్యపై జక్రముం బంపుట. —

మ. మతి నొక్కింతయు సంచలింపక నిలింపత్రాణపారీణుం డ

చ్యుతుండాకృత్య కకృత్యకారిణికి మృత్యుస్తాప్తిగాం బంపె ని

ర్గతబాహ్మోదకదానధారపురాట్కూ సార¹విస్తారసం

తతపూరస్థిగమానమీనహరణాంతర్నక్రముం జక్రమున్.

వ. అదియును శతకోటిశతకోటిసన్నిభం బై చిత్రభానుచిత్ర

భానుభానం బై సహస్రకీరణసహస్రకీరణనిపుణం బై సహ

స్త్రాతరణమండలమభ్యదేవతావివిధాయుధవిహరణవిద్యుల్లతి

కావిలాసం బై జపాక్షరనిక్షిప్తగత్యోలక్షణం బై మంటలు

మింట నంట పెడలి కడలి పెడలిసబడబొనలకీలాకలాహంబు

చందంబునఁ గాలకూటవిషవహ్నిజ్వాలామాలికాభీలం బై

నీలకంఠనిటలతటనయనశిఖిశిఖాసహాయం బై సత్రేణంగుస

మెఱచి చఱచినం బుగంబు సొర నేరక కృత్య కృత్యంబు

లేక మరలి పఱగం జొచ్చిన విచ్చలవిడిఁ దనమయంబుగా

గగనంబున నిగుడునచ్చక్రంబుం గనుంగొని.

144

క. సుగగరుడయక్షవిద్యా

ధరకిన్నరదివ్యముసులు తద్దర్శనసం

స్మరణప్రణామపూజా

పరతంత్రతఁ దేనుపు దొలఁగి బలసిరి చదలన్.

145

క. పురుహితముఖ్యదిక్పా

లురు సేవింపంగ సకలలోకేశ్వరుఁ డం

బురుహాసనుఁడు గని నమ

స్మరించి విసుతించె నిజముఁ గైవారముగాన.

146

సీ. దైతేయమదనతీధమ్నిల్లములతోడ

విరులనెత్తావికి వీడుకోలు

దనుజశుద్ధాంతకాంతాకటాక్షములతోఁ

గలికికాటుకలకుఁ గానివాని

దానవమానిసీ స్తనకుంభములతోడఁ

బసుపుఁబయ్యెదలకుఁ బాయుతేరుపు

దైత్యావరోధనదయితాధరములతో

సొబగువీడెములకుఁ జుక్కయెదురు

తే. చేసి సురసుందరీకరి శీరతాల

వృంతచలితాంతకుంతలవిలసదింద్ర

కులవధూటీలలాటి కాకుంకుమంబుఁ

బదిలపటువఁ జక్రంబ నీభరమ కాదె.

147

వ. అనుచుం జక్రంబు వీడుకొని కడచి పోవుటయు నాసుదర్శ

నంబు సుద్దేశించి.

148

మ. సతతంబు స్ఫురియింతు జంతుమయసంసారక్రియానక్షణ

క్షతశౌర్యక్షపితారిపక్ష మగుటకా సంగ్రామభీమభ్రమా

గతగేహాంతికదీర్ఘికాతటలుతత్కంఠ¹ చ్ఛిదాచ్ఛాపన

క్షతజక్షాభితకేలతామరసరక్షశ్చక్రముం జక్రమున. 149

క. అసుచుఁ గొనియాడి ననజా
ససుఁ డేఁగ నుదర్శనంబు సనుచో నెదిరం
గని దసుజ రాక్షసులు క్రో
ధను ల్ల తన్నితిథాఠారఁ బగిలి తునియంగన్. 150

ఉ. ఆపరమేశ్వరుండు జగదంబికతోఁ బ్రమథ ప్రజంబుతో
గోపతితోడఁ జక్రమునకుం జనమెక్కుడు పోదమఁచుఁగా
శీఘ్రుని నుండ నొల్ల కతిశీఘ్రుగతిన్ శతయోజనంబులం
నింపనయోగ్య మై పరగుతాలననంబున కేఁగ నెమ్మచిన్.

క. కాశీపతిసగరమ్మున
నాథాకాథాన కాశహాళహళితహాథా
క్రోశజ్జనజాలం బై
కేశనచక్రంబు కృత్యకృత్యం బయ్యెన్. 152

ఉ. ఆపురుషోత్తమానుధము సంతతియు సునుఁగొన్నభీతిఁ గా
భీతిఁ జేరి నుంట్టిలఁ జేసిన సిద్ధిఁడ పంచుఁ గేఁగిటం
జేపడఁ బట్టి ముంబరముఁ జేసి దిగంబర పేషఁ గృత్యఁ ది
త్వాపహరాయణార్చ్యముముఁ బ "పరచక్రమునీలు చేసెనునున్.

చ. తనియుక కాల్పే పెరిడియును దంతితురంగర తాంగగ్ధానికా
వనిసురమండలాధిపతిగ్ధా శ్యజఘన్యజమండలానులే
ననకుసుమాంశుక స్తబకబంధవనాచలదూర్గర "వ్యకాం
చనతృణాది "నుగేహాదృఢసంపలనూత్తమప యోగ్యములన్.

గీ. ఆలుయోజనములలోఁగను నందలలో న
గంబు నలుసదరముఁ గాలికాళి గాసి

యయ్యో ముప్పదియేండ్లు సిచ్చాట దింద్రు

చేత నవిముక్త¹మయి చెల్లెఁ జితి యనంగ. 155

వ. ఇట్లు కాశీపురంబు దరికొలిపి కృత్యాసంహరణంబునం గృత
కృత్యం బై సుదర్శనంబు దామోదరదేవునకుం బొడసూపి
సుఖం బుండె దురోదరపరాయణుం డైనయన్నారాయణుం
డు గెలుపు నోటంబును సరిగా నద్దేసీద్వయంబుతో వినో
దించుచు మఱియు వివిధాంతఃపురవనితావిహారంబులం
బ్రొద్దు పుచ్చుచు నుండె నచ్చక్రంబు నుండియు. 156

క. దైతేయకామినీసం

ఘాతము మగ మొలక లైనకడుపులు డిగ సం

కేతించినట్లు చక్రము

పాతాళంబునకు నరుగుఁ బ్రతిషాఙ్గాసిన్. 157

క. నీయెడ నాయెడ నేయెడఁ

బాయఁడు కృష్ణుండు విష్ణుపరిచర్యాసం

ధాయకము చక్ర మాత్మం

జేయుము సత్పూజ లిష్టసిద్ధికి ననఘా. 158

వ. ఈచక్రప్రభావంబు భావంబునం దలంచినయతనికిం గార్యసి
ద్ధియు శరీరరక్షయుగ జేకులునిది నీకుఁజెప్పితిసావధానుండ
వై యెప్పుడుం దలంచునది యనుచు నమ్మునీంద్రుండు. 159

ఉ. భావనభానుమండలవిభాసివిభాకరదివ్యభవ్యసం

ధానవిధానదక్షిణసుధాకరుణారసపూరహరిచే

తోనయనా తపోనిధి విధూతతమస్ఫురణాంతరంగని

ధ్యానపరాయణా పరమతత్త్వమయస్తవ వైభవోన్నతా.

క. కరణస్వైరవిపరీత

స్ఫురణావిరూఢతదోషపుంజతమఃప్రా

వరణవిలీనస్వజనో

ధ్వజసహస్రాంగులేజ దైవసమాజా.

161

మాలిని. దివ్యతజసనహన్యా దూరసంచారమాన్యా

వరిమితగుణధన్యా భక్తిరేఖావదాన్యా

పరమహరగ దివ్యాస్పందితస్వాంతభవ్యా

నిరుపమతనునవ్యానిందితాక్రాంతభావ్యా.

162

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర శౌమ్ననామాత్యపుత్ర

బుధారాధనవిరంజితకృతసంకీర్తనయాజి ప్రణీతం బైన శ్రీ

మహాభారత కథానంతరంబున శ్రీమత్సకలభాషాభూషణ

సాహిత్య రసపోషణసంవిధానచక్రవర్తి సంపూర్ణకీర్తి నదీన

గుణసనాథ నాచనసంకీర్తనాథ ప్రణీతం బైన మూర్త్యరహరి

నంతరంబునందుఁ నృతీయాశ్వాసము.

చతుర్థాశ్వాసము.

క. శ్రీహైమవతీకలహ

స్నేహావిరంమహామనీమంతపద

గ్రాహిసురసింధుశిష్టో

రంహితసింధుఁ గలఁడు హరిహరనాథా.

1

గీ. హంసడిభద్రులు లోసుగం నఖిలధరణి

బెరుగుగుంటకకోటి వేద బేద ప్లేన

నరపతులకీర్తిగటములు సింగమండ

పెరుపుతో సుద్ధరంచిన వేల్పు శౌరి.

2

క. నావుడు జనమేజయవిభుఁ

డావై శంపాయనుని మహాదేవు మదిన్

నీవు గొనియాడుపలుకుల

భావము దనివోదు చెవులపండువులఁగొన్న.

3

క. హంసడిభకు లెన్వరొక్కో

కంసారికి వారిఁ జంపఁ గారణ మేమో

సంసారసారవచనరి

రంసామతిఁ దత్కథాంతరము విన నలఱున్.

4

క. అనుటయు పై శంపాయన

ముని జనమేజయస్రపాలముఘ్నితో ని

ట్లనుఁ దత్కథాప్రసంచము

వినిపించెద మొదలుకొని వివేకనిధానా.

5

క. ఎనుఁబదియెనిమిది వేవురు

దనుజుల కాధ్యుండు వక్రదనుజుఁడు దోడ్చె

చనుదేర హంసడిభకులు

¹చెనకిన చెనఁ దునిమె శౌరి చెప్పెద ననియున్.

6

సీ. సాల్వదేశంబున జనియించ బ్రహ్మద

త్తాభిధానుండు మూర్ధాభిషిక్తుఁ

డఖిలధర్మవిధిజ్ఞుఁ డాత్మభార్యాస్వయం

బునకు బిడ్డలు లేమిఁ బొల్ల వోయె

సంసార మనుచు నీశాను నారాధించెఁ

బదియెఁడు లొండుసంభ్రమము లేక

పరమేశ్వరః డతనిసస్పృక్తకి మది మెచ్చి
కలలోన నొకనాఁడు గదిసి సరము

తే. వేడికొను మన్న నిరువుర వేడె సుతుల
లివుడు నిచ్చిత నందు విచ్చిసె నంత
సతని దేవు లిద్దఱును గర్భభ్రమ
మూర్ఖు లయి రన్న రేంద్రుఁడు ముద్దు నేయి. 7

ఉ. ఆసమయంబు నందమహితైశ్వరుఁడుమిత్ర సహాయుఁడనాఁగఁగా
త్రీసురుఁ డొక్కఁడును జగతిపతికిన్ సఖుఁడై సుతోదయో
ల్లాసము లేక శ్రీపతిఁ దలంచుచుఁ దప్పక పంచనగ్నముల
చేసినపుఁజగుఁ హరిచరుఁజిత్తములోఁబొడసూపివిప్రుతోన్.

ఉ. మెచ్చిత వేడికొమ్మనుడుమిత్ర సహాయుఁడు సుమాదుఁ గోరెనీ
కిచ్చితనందు సమ్యక్తుఁడు నేఁగఁ గర్మమగుఁ డాత్మ కాంతసంగ
జెచ్చరఁదోచు పవిత్రలు చప్పగఁ బల్కలు నచ్చుబోలుబో
ముచ్చటను నొనల్ల చనుముక్కులు పేర్వలఁబోలు చన్దులును.

క. ఈవిధమున గర్భిణు లగు
మూర్ఖులలో రాజసతులు మునుమును సుఖులకొ
లైవాత్ములఁ గని రిద్దఱ
నావిప్రువధూటి వైష్ణవాత్మునిఁ గనియెన్. 10

ఆ. హంస డిభకు లనఁగ నన్నఁడుఁ దమ్ముఁడు
నధిపసంపదులు జనార్దనుఁడు
విప్రుసంగుఁ డిట్లు నీ రొక్క ప్రాచుర్యు
వారు గూడి యాడ నచ్చుపారు. 11

ఉ. పేదపురాణశాస్త్ర పదివిం దనుగం బదిలందు గల్గె ధ
న్వాదిసమస్తశాస్త్రవివిధాభ్యసనంబున భీమ శక్తి నదా

సాదినిషాదిరథ్యుచితసత్కళలందు విదగ్ధులై మనో
మోదమునేయువిద్యలకు మువ్వురుజాణలనంగనున్న చోన్.

❧ హంసడిభకులు శివునిఁగూర్చి తపస్సుచేసి వరములు పడయుట. ❧

గీ. హంసడిభకులు హిమవన్న గాగ్రమునకుఁ
బార్వతీపతిఁ గోరి తపంబు సేయ
నరిగిరి జనార్దనుండు విద్యావిపేక
నిధి మురారి నారాధించె నిజగృహమున. 13

క. వా రిరువురు నై దేఁడులు
నీరును గాలియును ద్రావి నిర్మలతరచే
తో రాజీనభ్రమరము
గౌరీపతిఁ దలచి నిష్ఠ గైకొని యుండన్. 14

క. సన్నిధిఁ బన్నగహారుఁడు
పెన్నిధిఁ గని పొంగుచున్న పేదలక్ష్మియ న
య్యన్నాదమ్ములఁ గని మీ
కెన్నఁగ నేవరము లిచ్చ యిచ్చెద వానిన్. 15

సీ. అసుడు వా రిరువురు నై కమత్యముతోడ
నమరాసురాదిసైన్యాధిపతుల
కోడ కుండంగ మా కొకవర మీశాన
రౌద్ర మహేశ్వర బ్రహ్మశిరము
లసునస్త్రములు నభేద్యకవచములు దివ్య
చాపములును బరశ్వధవిశేష
ములుఁ గయ్యముల కేము పోవుచోఁ గాపుగాఁ
బ్రమథద్వయంబు మత్పార్శ్వములను

తే. నచ్చుటయు నీగి రెండవసరము నాఁగ
హంబు పొరికి నడిగిన మట్ల యుచ్చి
భృంగిరిటిని గుండోదరుఁ బిల్చి నీరి
సమరములఁ గొప్పుడని పంచి చనిగొని నంత. 16

చ. సరములు గన్న మోదమున నచ్చి గుమారముగంబు మున్ను
మా, తరపితృవంశసంబును బదంపడి మిత్రసహాభిహాసనా
దరము జనార్దనప్రణయిలె పరిరంభము నాచరించి సం
గరమున లేచి హంసడిభక ప్రతీనీడు అసంగం బొంగుచును.

క. కవచధనుఁ న్త్రనికరము
నవిరళుఁడ్రక్షమాలికాభరణములున్
ధనుశవిభూతుఁడు హరహర
శివశివ శిబ్దములుఁ గలిగి చలువలు గున్నను. 18

క. పొలతుల రూపనతులఁ బెం
డిలె చేసిరి దొరలు హంసడిభకుల కమరం
గులపతి జనార్దనునకును
బలియించిరి ముగియ నేకపత్నీ ప్రతముల్. 19

వ. ఇట్లు పరప్రసాదసమ్మదభరితహృదయు ధై నిజజనకి రాజ్య
విభవంబు విలసిల్లం జేయుచు మీ రాభిమానవిజృంభింతు ధై
యొక్కనాడు వినోదార్థం బయ్యునువుడు గుమాగులు
గూడుకొని. 20

❀ హంసడిభకులు నీరుదుఁ బోవుదు. ❀

క. కరితురగరథపదాంతులు
పరివేష్టించంగఁ గొలుచు ప్రజ ముంపఱ గా

సరస జనార్దనుఁడుం జన

నరిగిరి వేటాడ ధరణి యల్లల నాడన్.

21

క. వెలివాటును గాలురులును

వలలుఁ చెరలు దీమములును నడిఁ దీరినకు

క్కలు నారెగోలలును మం

డలక్రోవులు వేట కాండంబుఁ బెనుపఁగన్.

22

వ. ఇట్లు వచ్చునెడ ముందట.

23

నీ ప్రబలదంష్ట్రాగ్రపర్యస్తముస్తాస్తంబ

జంబాలశబలవేశంతపంక్తి

ఘనఘనాఘననీలఘనసనప్రతిఘాత

ఘనఘర్షణావభగ్నద్రుమంబు

ఘురఘురారవఘోరఘోణాప్రఘాణవి

ప్రొణచ్ఛదాచ్ఛన్నతాంతలతము

ఖననఘటోత్కారిఖరఘురోత్పాతత్రీ

హల్యధాత్రీధ్వస్తయనసరాజి

తే. ఖేటభటభాషణోద్భటాఖేటచటుల

కుటిలకటుకటాక్షేక్షణక్షోభబధిర

మతిరభసభాసమానయానాభిమాన

రౌమవిక్రియాకులము వరాహకులము.

24

వ. అప్పుడు పండికదుస్థుల నెనువేంటం దవిలి కొందరినం

బిందటవందటగాఁ జేసి యేసి యట చనఁ జన.

25

గీ. నల్ల¹ సేనపుగుండులు నడచినట్లు
²మంపు గొని మే యెఱుంగక మలసి మలసి
³నెనరువారిక సులుకంగ న⁴క్కి మన్నుఁ
 బోతు లేడ చొచ్చె దొంటిదు పొదలువోలె. 26

వ. ఇట్లున్నునం గన్ను గానక తగుగు మన్నుఁబోతుల నున్న
 యునికిస గ న్నంతటం బడ నేసి పోవం బోవ.

గీ. సీర ముంచిన సొరకాయ నెగసినట్లు
 పేరుకొని ప్తచు⁴ తల్లంటుచీర పోలె
⁵నుంగు చెండువిధంబున నుత్తరించు
 తములపాగు నిక్కెడుక్రియ దొంటి నిట్టి. 28

వ. ఇవిధంబున నెగసినయిట్టి నాలుగు కాళ్లును దైవ్య నొక్క
 క్కమున నేసి చనునెడ మఱియు నప్పటప్పటికిం బొప్పుల
 నలన సుప్పతిల్లిన చప్పుళ్లకుఁ దెప్పరం బైనపుప్పులం దూ
 టుదుప్పులును (నిడువేటకొట్ట) (వేటకుం) గడంగిన నడిక
 నడికకడవారికి నెడ గాకత¹ డిగినయముననపడపొరలుపిడిల
 విడిచినక చిడిముడి పడినకడతలును నీరటలనూ బో టబ్బక
 సూటిమెయి దొరికియు నేట్లుచే విటలొటం బైనవేటి
 కదుపులును బిలుండ² రొప్పువొటి గాఢకుం గాక పొదలు
 చి పటచునెడఁ దెఱపి సుఱికినత³ టుద్రొమ్మనం గుక్కల
 చేర బఱిపఱి గైనునగులులులును గొండలుగొండలు
 ముందటం గొండలం బగది యందగద సంగడిం గ్రింద
 మీఁదగ⁴ గొట్టచినం జందఱి వందఱిలుగా ముందెనుండే

1 సీసపు. 2 మ్రొపుకొని మెఱుఱు. 3 ననడువారికి. 4 తల్లంటి.
 5 నుక్కుచెడక పేగంబున నుత్తరించు. 6 చొలుకొలుగుం గాక.

ఖ్లును నేదెసఁ దొలంగినను నూదిపిఱిందిత్రాడై ¹యాది
 గొని పాదులవారిచే²యాదులకాదులచే మూసలించినసీద
 రంబులతోఁ బాదుకొనినయేదులును నివ్వలవ్వలనుండి యెడ
 త్రైవ్యకుండఁ ద్రవ్వినయోదంబులం బడి క్రొవ్వఱిగ మవ్వం
 బు నివ్వటిల్లం బట్టుపడినచివ్వంగులునుం గలగినం గనుంగొ
 నుచు వెండియుఁ కిక్కిఁగాలి నోలం జాలుకోలపినకాలునల
 లకుం బాలుపడి లోలోపలం గళవళించియు దోడ్తోడ
 జోదెంపునలలకు లేటివేడెంబు చేసినం గుండబడియును
 మున్ను పన్నినకన్నెనలల సన్నసన్నం బిసిన యెన్ను
 నం గన్ను దిరిగిపడి సన్నసున్నంబుగఁ సన్నికొనియును
 నడ్డగించి నించినయొడ్డువలలకు సడ్డగించి పడ్డెనం బడక
 గడ్డెఱికియుమృగంబు లనేకంబులు పొలియుటయును పేట
 చాలించి హంసడిభకులు సడపులం దిరిగి పరిశ్రాంత్యుల సేనా
 సమేతంబుగా మగుడం దలంచి మధ్యాహ్నాసమయంబున.

చ. కనిరి కుమారు లంత శోభికాంతశిలాతలశీతలస్థి

వనఘనపాదపాదపనిహరితహరితరంగరంగిణి

ర్తనపరినర్తనద్విరదదాససదానమదాలిమాలికా

తనుననజాతనూతనబలౌకముఁ బుష్కరమౌక శోభాకమున.

క. కని యాపద్మాకరమునఁ

దను పారెడునీరు ద్రవి తమసేనలుఁ దా

రును విశ్రమించి రాసే

చనకము లగుతరులసీడ సైకతముల్పై.

31

వ. అట్లున్నయెడ.

32

క. మాధ్యంతినసనసనధ్వని
విధ్యుక్తస్వరముతోడ విస నచ్చటయున్
స్వాధ్యాయపరులు గావున
సధ్యాపారంబు నుజ్జె నయ్యునువురకున్. 33

క. ఊహించి యాశ్రమం బగు
నోహాన యిగ తోప్పునే సముచ్చారణ మం
చాహంసడిభువ లేసం
దేహము లే కందు సనుమతి సముర్థుడు లై. 34

ఉ. అచ్చట సేనలన్నిలిపి యాశ్రమంబులం జూచి వేడుకన్
వచ్చిరి పాదచాను లయి పారు జనార్దనుం దేగుదేరంగా
లచ్చి తనువిలంసమున లంపు ధనుశ్శృంగధారణంబున్
నచ్చుపడంగం గాశ్యపమహామహనియజ్ఞసమీపధూనిగిన్. 35

క. అరిగి ¹సభాచార్యులకున్
బరిపాటి నమస్కరించి పదపడి హం గం
దరమునం జేయుసపర్యలం
బరితోషము నొంది శిష్యపత్రభ్రతులతోన్. 36

వ. హంసుం డిట్లనియె. 37

క. మాతండ్రి యజ్ఞసూయముం
బ్రీతిం జేయంగం నలంచి పిలువం బనిచెన్
భూతలమున గలనృపతి
వ్రాతంబుల మీగు ననుగ వలయు నచరికిన్. 38

మ. క్షీతినాతమ్ముడు నేనుదిగ్విజయముం జేయంగఁ దాయంగడున్
బ్రతిపిర ప్రకరంబు డంబు మయి గప్పం బొప్పునం బీక యే

కత మాడం గలరే నరేశ్వరశిరోగర్వంబు సర్వంబు బా
పితి మీశానవరప్రసాదమున మాపెం పెల్లెడం బెల్లెగన్.

క. అనుటయు వారందఱు హం

సునితో నిట్లనిరి రాజసూయమునకు మీ

జనకుడు చొడగిన జాలును

మునుముట్టన వత్తు మిందు మోసము గలదే. 40

మ. అనినం దమ్మునితో జనార్దనునితో హంసునినిసంతోష మొం

ది నిజేచ్ఛం జనుచోట బుష్కరసరస్థిలో త్తరారణ్యాపా

వనభూమిం బరమోపదేశమున దుర్వాసోమునీంద్రిండు తి

ష్యనికాయంబు బ్రబోధనీకజనజేయక సాయ మైతోచినన్.

హంసడిభకులు దుర్వాసుని ననుమానించుట.

ఆ. కావీరమునుగు కచ్చడంబును జూచి

బోడతలయు నిడుదబోట్టు జూచి

గోచితోడి పదురుగోలయు జిక్కంబు

గట్టెనున్నబుట్టకాయ జూచి. 42

వ. డాయం బోయి హంసడిభకు లతనితో నిట్లనిరి. 43

క. మిడికెడు పెదనలు ప్రేళులు

మడిచెడు కనుదోయి మొగిడి మూగెడుదర గంభూ

పెడవీక యొడలు చేసెడు

కడపల జపమునకు నేడు గలదో లేదో. 44

వ. అని పలికి యతఁడు పలుక కుండం దమలోన. 45

చ. తిరిసినకూడు చెచ్చి నలుదిక్కులబోడలు తిండి పెట్టెగ

బెరిగినపొట్టతోడ నొకపేటపయిం దొర పోల నెవ్వరిక

సకట గొనండుపట్టుకొని చాంగట గొన్న బలేయెటుగూడ
క్కరిబలుమోపుమోచునయగారితనం¹బది యుట్టిగట్టినన్.

తే. బాంధవులఁ బాసి తమయిల్లుపట్టు విడిచి
తల్లిదండ్రులు నగవఁ గైతనముతోడ
బోడతలలు గాఁ బడసిరిపొడువ లెల్ల
వీనిమాటలచేఁ గదా పట్టులైరి.

47

చ. ఎఱుంగు గాక లోకమున నెవ్వరి కైనను మేలు సేయఁగా
నొకపగునాశ్రమంబున సమున్నత మైనగృహస్థధర్మముం
బటగడ వైచి గోచిగొని పాతెడిపొల్లకు ముక్తి గల్గునే
పతిగల నేతినం గొలుచు పాఠశాలిం గలదే తలంపఁగన్.

వ. అని పలుకుచు నయ్యదుపురు నమ్మహాముని కట్టినిరి. 49.

సీ. ²అలుకునయెటుకతో నాశ్రమం బిది మెచ్చి

³తేదిగాక గృహమేధ మేల యెల్ల
వేషదంబునఁ బొందె దిందు మూఁగుండన

కాక సంసారసౌఖ్యంబు మాని
కటప దిట్లున్న కొండలను నారకపాత
ళీలంబుఁ దగునె లాఁ జెడ్డపాఠుని
నెనకయ్యచేతిక పున లెచ్చ ననుమాట
నిజముగా నిచ్చోట నిన్ను సగవ

తే. నొరులు లేరని తలఁతేని నున్న పార
మేము గృహివి గాఁ బరచఁచుజ్ఞోచ్చఁ గలిగి
నాకసుఖ మొందె మిపుడు ప్రాణాన నుండఁ
దలఁచదేని నాపుడు జవార్జనుండఁ గలఁగి.

50

క. భాస్కరనిభుఁ డగుమునికి స
మస్కారము చేసి నృపకుమాండులతోఁ జే
జస్కరము లగునె మాన్యా
వస్కందశ్రుతికతోరవచనము లనుచున్.

51

క. న్యాయము దప్పకుఁడి పురు
షాయుషజీవికయు లోకకాచారము ని
శ్చేయససిద్ధియుఁ జెడు యతి
నాయకదూషణము చేసినక మనుజులనున్.

52

శా.నాల్గుం జెల్లెడి బ్రహ్మచారిగృహింపానప్రస్థయశ్యాశ్రమం
బు లైనల్యవివిడు లగతిమపదంబుగ జేసిపా రిట్టి
రల్లోపించినసంతకుండుఁజెడిమి రియోచ్చువారిష్టులు
మేల్లి డాడక పీఠం జేరి మనుడి మీమిశుభప్రాప్తికను.

గీ. చెలిమి మీతోడఁ జేయుట చట్టతనము
దానఁ గీ డెంతపుట్టినఁ దగిలె నాను
ననుభవింపక పోవు నే యక్కటకట!
వరుగుతో దాగరయు నెండవలసినట్లు.

54

చ. గురువులు నెప్పరే చదివఁ గొంతవి వేకిము మిమ్ముఁ జేసెదే
తెరువునఁ బోక నేఁ డిది మదియమనోవ్యధఁ జేసె బిడ్డట
హరుఁ డుపదేశ మిచ్చినదియంతయుఁ గొలబలగునక మహా
పురుషుల కెక్కునేయఁదలపోయఁగ వాయుమహాయుఁ బోషింపు.

గీ. పాయఁ దగు మిమ్ముఁ గనుమారి బడఁ బొసంగు
విషము ద్రావుట యోగ్యంబు పెల్లి లోన

మునుఁగు టుచితంబు మీరెల్లఁ గనుఁగొనంగ
నాత్మ విడుచుట చను నాకు ననుచు నడలి.

56

క. అలనడునే రాజులకుం

దులునతనము వినుము యతులతో నతులమతుల్
గలుషించుట చిత్తము నోఁ

బలుకుట బౌంధస్రలుఁ బురు బ్రదుకుతలంపే.

57

వ. అనుచుండ నమ్మునీంద్రుండు.

58

క. కరుణయుఁ గోపముఁ గనుఁగన

నొరయఁగ నొక¹చంటఁ బాలు నొక²చంటను నె
త్తురుఁ గురియుగతి జనార్దను

ధరణీశుతప్పయంబుఁ నప్పక చూచెనీ.

59

గీ. చూచి గుట్లను భూపాలసుతులకోడ

నన్నుఁ గనలించి బ్రదుకఁ గన్నాఁడు లేడు

పొలిసితిరి పొలిసితిని వే పొండు తొలఁగి

బమ్మ పరికొనుకోసంబు మ్రింగికొంటి.

60

వ. అది యెట్లనిన.

61

ఆ. చక్రధరుఁడు బారినమర నున్నాఁడు మీ

మ్మింక వేతె కోప మేల నాడు

తెఱుగు మాని తప్పుడు దిని చచ్చువానికి

విషము పెట్టువాఁడు పెట్టివాఁడు.

62

క. అనుచుఁ గదలి పో నచ్చిన

ననుమానము మాని హంసుఁ డమ్మునిఁ జేప

ట్టినచంద మేమి చెప్పుదుఁ

బనికినకాలోరగంబుఁ బట్టుట దోచెన్.

63

వ. ఇట్లు పట్టికొని.

64

శా.తాను నిక్కమ వెద్దవాఁడు బల నీతం డిత్తఁడే న్నక్కఁబ
గ్గానం బట్టినయట్లు బిట్టి బిగియంగా నెంతనే పైన ని
చ్చోసుండన్ సమకూడునే మనసు సంచుంజించ సన్మునికా
పీనంబున్ సృపుఁడాజనార్దనుఁడుపట్టింపంగఁ గ్రౌర్యంబునన్.

ఆ. కలఁగి కన్నవారు కన్నదిక్కునఁ బోడి

పోయి రెల్లయతులు బోగుమిగులఁ

గినుక యడర సన్నగిల్లినయెలుఁగుతో

నమ్మునీండ్రుఁ డిట్లు లనియె మఱియు.

66

గీ. చేయఁ దగనికి డెల్లఁ జేసితిరి మీను

చెటుప నోపుదు శాపంబుచేత మిమ్ము

నయిన యతి నైసనాకేల యాగ్రహంబు

దాసవాంతకుఁ డిటుమీఁదఁ దానఁ చెటుచు.

67

మ. సకలోద్యోగకృతానుబంధుఁడుజం సంగసంగుడుబంగసంగుమీ
కకలంకుం డతఁ డాశ్రమస్థులనునొదింపీన్యముల జేయుఁ డూ
రకపాయంగలవాఁడు నేడుమిముదుం ద్విపాచులంజూచికొం
కక మీకింకిరికిం జెలంగినఁ దొలంగం బొలుఁ దధర్థముల్.

క. పో పొమ్మని పలుమాటలు

గోపమ్మన హంసుఁ బలికి కొనియాడుటయుం

జేపట్టుట మెఱయఁ గృపా

నూపాపాంగుఁడు జనార్దనుని దీవించెన్.

69

క. శ్రీపల్లభుతో సంగతి
గావున నేడెల్లి నీకుం గలుగు సుజనసం
భావితలోకస్వయనుఖ
మీన్మైంతుంబు జెప్పు మీజనకునకున్. 70

చ. అనునెడఁగ్రమ్మఱంగినిసి హంసుడైనా డిభకుండఁ దోడిద
ర్తనుజులగుండు దండముం గమండలముం బిసలంబుం జక్క
మున్, ముసుకొని పండియున్ యతులముం బగుసొమ్ములు
1 గొల్చి కౌల్చిక్రొ, పువ్వనఁగఱుటట్టులయ్యడఁజపుట్టొనిపోయిరి
వేడ్కనూరికిన్. 71

క. వారివసుక సంతోసం
జేరి జనార్దనుడను పోయెఁ జెడి రకటకటా!
వీరసుడు విధివినోసము
హరింపఁగ మనుజుకోటి వశమే యనుచున్. 72

చ. ఇట్లు పోయినయనంతరంబు. 73

శా. దుర్వాలోద్ధమిలోపలోపాశాము తై ధూర్తప్రలాపంబు లం
తర్విద్యమపింమం గలంప యతు లంతం జేర నేతేన నీ
నిర్వేదం బుడిగింప నచ్యుతుడ పో నిర్వాహకుం డెంచు నా
దుర్వాలోమునిపుంగపుండుగదా లెన్ దుఃఖాదులనొంతుండై.

క. మండఁగ మండఁగ నార్చిన
ఖండితబిడలములుం మ్రోటతకాపీసములున్
దండములతుండములును గ
మండలుశకలములుం జూచి మఱకున దోచున్. 75

1 గొల్చిక్రొపువ్వనన్, గనుకుటు లయ్యడం జపులుగఁ గొని.

- గీ. మురవిరోధిముందట నిట మోపు గట్టి
తేరఁ బంచి సహస్రయతిప్రవరులు
తోడ రా¹నెండ దాఁకిన నీడచోట
నిలిచి నిలిచి యహోరాత్రనిద్రమమున. 76
- వ. రేపకడ. 77
- గీ. ద్వారకోపశల్యం బటు చేరి యొక్క-
కొలన వార్చి దుంపిసుండు గూడ నచ్చు
యతులముందట నరుడెంచి యాసవేండ్రి
డాడు చున్న సుభర్తసభాంతికమున. 78
- క. అటుఘడి గావిముసుంగును
విఱిగినచండంబుఁ దునిసి ప్రేతడుగోచిం
బఱి²యలయినకరకమునయి
చుఱచుఱఁ జూడెడిత్రుంగుమూపులతోడనె. 79
- ఉ. వాకిట నిల్చె లోన యదువల్లభుఁ డాడు సునుండె గోళముం
గైకొని సాత్యకిం గడవఁ గాలను గేల నమర్చి చిష్టుచున్
లోకులుసుం గుమాగులును లోనుగ నుద్ధృత నుద్ధృత వినో
దైకపరాయణుండును ననేకవిధంబులఁ జొట్టి యాడఁగనె.
- చ. అవసర మైన నచ్చిపణిహారులు దోడ్కొని పోవఁబొచ్చియా
దవకులపారిజాతము నుదంచితగోళవినోదమోదితున్
నవవికచారవిందనయనద్యుతిశీతలుఁ గాంచి రాయతి
ప్రవరులు పూర్వజన్మ కృతభాగ్యఫలంబునుఁబోలెనుండఁగనె.
- మ. వసుదేవాత్మజుండుం గనుంగొనియెడుర్వాసఃపరిప్రాప్తిభున్
రసనారూపకలాపశాపనచనప్రారంభసంభావితున్

వ్యసనవ్యాప్తరిగంసహంసడిభ క వ్యాశవ్యథావ్యాకులో
ల్లసనుక్ వేషవిశేషగోషవిషయోల్లాసాద్భుతభ్రూకుటిన్.

ఉ. అంతకుమున్న యాదవ్ర లపాయభయంబున నాసనాదిపూ
జాంతర మాచరింపు మని యంతట నంతట రా మురారి య
త్యంతవిసీతుఁ డై యతికి నయ్యుపచారము లెల్లఁ జేసి వి
శ్రాంతి యొసర్చె నర్హ పరిచర్యలఁ దక్కినభిక్షుకోటికిన్. 83

న. అట్లు సకలయత్నిప్రతతికిని యుఘోచితోపచారంబు లాచరించి
వాసుదేవుఁడు దుర్వాసునితో నిట్లనియె. 84

శా. ఈరూపంబున సంస్మృతిం దొఱఁగి మీ రేచింతలం జెంతలం
జేరం గోరక యూర కున్న నిటువిచ్చేయంగఁ జేయం గడుం
బారం బేదిననంతయుం గలిగనే బాలాగ్కబింబంబులో
నారం గూరినయంభకార మన నాహా సాహసం బట్టిదో

ఉ. ఆసలఁ ద్రంపిపెట్టి హృదయం బనుకొంగున యూగవాసనా
భ్యాసపుసీగు గాంచుటగు నాగమపాపకముం దగిల్చి యా
యాసవిహారమెక్కుఁగాగ్గైపహింసశయ్యకుం దజ్జలంబు ప్పఁ
బోసిన సీతారీర మది పొందియుం బొందనియట్లు యూరియెన్.

చ. మఱికునఁ గత్తరించి మదమానములం¹ జొలుపుచ్చి మెచ్చుఁజూ
గఱ గొని క్రోధ కామముల గండఁడఁగించి పరోపకారమున్
జఱఁ బడఁ ద్రోచి వాచపులచట్టలు వాపి తొలంగి చిత్తముం
జఱపడి యున్న సీగు నొకచక్కటి నెక్కటి పేడఁ గల్గెనే.

గీ. కలుగుటకు మీరు విచ్చేరుకారణమున
సగదియము లేదు మీయట్టిసయములకు

1 జొలుపుచ్చి.

నేమి కార్యంబు గల్గినో యులుగ రాదు

తెలుపవే నాకు నిర్మలభీనిధాన.

88

క. అనుటయు భగభగ మండలము

కసుగవతో నొడల నడచుకంపముతో న

ట్టిననిట్టూర్పులతో మొగ

మునఁ దనికన కెంపుతోడ మునిపలి గమరఁడన.

89

ప. తదనంతరంబ యంతరంగంబు కొంత సంతరించికొని యుత్తరంబు

నారాయణున కిట్లనియు.

90

— దుర్వాసుఁడు హంసభిక్షులదుర్నయంబు కృష్ణుని దర్శించుట. —

మ. తగునే యింత ముంతకొ తలఁపవే త్రేలోక్యముగ గాన నీ
పుగదా దానవపై రిప్పై పొడమి లాపుం జేసెనుం జూపి రూ
పగుదైవంబు గదాధరుండ నఖిల వ్యాపారపాపంగమా
ధ్వగ మాన్యత్త మెటుంగ నేన ననఁబత్తంబు తలఁప బరదనే.

శా. ఏ గాదే నడ¹తుం జతుష్టభునితో నిరద్రావిడికృపలనులే
మూఁగంబొటిభవత్పదాబ్జములకుఁ మ్రొక్కంగలేనున్న పో
నాఁగ న్వచ్చియు నాఁగఁ జాలని ప్రతీహతి న్విడఁపిం దుడఁ
చాఁగం బోయి తలఁరివానియెదురుఁ దాఁగంగ నీకేటికన.

ఉ. ప్రాతల మేమునీకుఁ బలుబొములఁ బొందక యున్న నాట²నీ
చేతలు గంటి³మిందఱకుఁబిత్తముల న్విలిహోచుసూత⁴లఁ
బూత⁵ల నీవ యొందుదలపోతలు తేతలుమమ్ము నెమ్మఱు
లాతులఁ గాఁ దలంపకు నలంపకుచాల నలంగియుండఁగన.

వ. అని మఱియును.

94

సీ. ఏ నెఱుంగుదు నిన్ను నేల నాతోడనే
 పడమరయములు బ్రహ్మవేత్త తెఱుగు
 రూపు రూపులలోనిరూపుఁ దోపురూపు
 చూచనిరూపు నీరూపు సూపి
 వేదాంతముల నైన పడవక నగదనిరూపు
 విజ్ఞానరూప మై పలరూపురూపు
 తేజ మైశ్వర్యంబుఁ దెలుపఁ జాతరూపు
 ప్రణవరూపంబు గాఁ బరగురూపు

తే. పంచభూతసుధాకరభాస్కరాత్మ
 రూప మగురూపు నీరూపు సుచిరరూప
 మొఱుగదప మాను ప్రేక్షతో మొదలు చూచి
 పట్టెఱుగువారి గాకులు సిదుమ నేల. 95

క. మానుం బుణ్యము చాలమిఁ
 గాకేను జగత్త్రయంబు గావం బ్రోవం
 గైకొన్న సీపు సకలవి
 పోకివి మామగిని మొఱుగ వ మధుమధనా. 96

క. అంభోజనాభ నరపతి
 డింభులు భువనమున హంసడిభకు లనంగ
 జృంభితు లయి యిరువు సుపా
 లంభించిరి కానలోక జలంబున మమ్మున. 97

ఆ. హంసపరమహంసు లగునీయతీగ్రుల
 పేరు నైన లోక పచ్చి పరిగ
 హంసుఁ డాత్త నామహంసు లని కానోపుఁ
 బట్టి మమ్ముఁ జాల భంగపఱచె. 98

క. సరకుగొనరు సురవదులను

గురుశక్తిని భీష్మ బాహ్నికులఁ గైకొనరు
ధూరత జరాసంధుని పెర
వరిగా మెచ్చరు మహేశవరగర్వమునన.

99

తే. హంసడిభకులచేత నీయతులు నేముఁ

బడినపాటులు వేట చెప్పంగ నేల
కమలలోచన ముంజేలికంకణమున
కద్ద మేటికి నీసొమ్ము లరయ రుదె.

100

వ. అనుచుం బుండలీకాక్షుముందటం దమతెచ్చినభగ్నవస్తు
సముదయభారంబు విచ్చి చూపి యిట్లనిరి.

101

సీ. ఈకమండలుపజ్జ్ఞీ నెటు చూతు నిట్ల త

త్వాపమస్తంబులు వగుల కున్న
నీదండనిసహంబు నెటు చూతు నిట్ల త
ద్ధూర్తహస్తంబులు దునియ కున్న
నీవల్కలవ్రాత మెటు చూతు నిట్ల త
త్కపటచర్మంబులు గాల కున్న
నీశిష్యసముదాయ మెటు చూతు నిట్ల త
ద్వేషణాంత్రంబులు ద్రెవ్వ కున్న

తే. నకట మోమోట లేక తా రంత చేసి

బ్రదికి పోయిరె పులి వేదవడినఁ బనుల

¹వాండ్రె యెక్కాడి రనుకత వచ్చె నాకు
మునులలోపల నాలుక ముల్లు విడిగె.

102

తే. వలదు బ్రాహ్మణ య్మత్తియ వైశ్య శూద్ర
జాతు లొత్త కులలోచితాచారపథము
నడవ నాహంసడిభకు లేనాట నేది
నడవి రది చెల్లు గాక నర్కముల కెల్ల.

103

క. మా కేది దిక్కు చెరువో
లోకంబులు మూడు నింతలో నే మగునో
సీకడు పట సర్పంబును
జేకొనవే దుష్టశిక్ష చేసి మురారి.

104

చ. అనిస యతిం గనుంగొని మురంతకు డిట్లనుఁ సిప్పుచేసితం
గినియకుమయ్యమి మ్మొకడుకీడునఁ బెట్టెడువాడు లేడయెం
దని పరికింప నైతి విను మాధరణీశకుమారధూర్జలం
దుని మెద నింతలో నగలఁ దూలకుసాత్యకితోడునయమీ.

క. ఎఱిగి యెఱిగి నీముందర
నలగొడ్డెము చేసి పోయి రది గైకొన తి
తేఱఁ గయినహంసడిభకులు
కొఱవిం దల బరకకొన్న కొఱుడులు గారే.

105

క. హుండు నర మిచ్చె హణీ
నరవరుణకు బేరసురపై వస్వతు లి
త్తురు గాక నీవు గినిసిన
నరములగిరములను బ్రదుకువారే కుడుతుల్.

107

క. కలఁడు జరాసంధుఁడు వా
రలకుం జేలి కొఁడు నిష్ఠురభుజాపరిఘం

డలఘుబలుడను నేనలతోఁ

గలయకమును వారిఁ జంపఁ గలహాడఁ జామి. 108

- చ. ఎద్రిచినకాలపాకమున నీగతి నీమదిఁ గ్రోభవల్లికం
బద్రిచినవారు మన్ని శీతబాణపరింపన పై న మిల్లులుల్
విద్రువఁగఁ సత్ఫలంబులచవిం జరితాస్థులుగా శోరీరపుగ
జిహ్వలు చేరుఁ దత్ఫలంబులచేతులఁ గాకగులంబువాతులన్.
- చ. అనిన మునీంద్రుఁడెంతఁగూఁచియింబున సమ్యతపుండరీకలో
చన కమలాసనాదిసురసంఘశోభణ్యాపదంబుజా జనా
ర్దన దనుజాంత్రకా కలించెదం బ్రణమిల్లద సగన్ధతిలచిహ్న
నిను సనిశంబునన్నుఁగృహనెక్కినికాపుము చేసనాపుడెనన్.

వ. అద్దేవదేవుం డిట్లనియె. 111

క. ఏమే నేమే నొడివిన

నామాటల కెక్కుగా మనంబున యతిచూ

డామణివి నీవు దలఁపకు

స్వామి మన్నింప వలయు నైరణతోడన్. 112

క. చానము భర్తముఁ దత్త్వ

జ్ఞానము సత్త్వంబు యశము శతకృణిపురసో

సానము లయినవి సయినణ

చానకచా యతుల కది ప్రధానము దలఁపన్. 113

క. అని వేడికొని యతీంద్రుల

పసగృహమున నారగింప చామోదరుఁ డిం

పునఁ బ్రార్థించిన నేమియు

ననుమానము లేక వారు నొఁ గా కనినన్. 114

తే. అలగరించి చతుర్విధాపారములను
దుష్టి చేసి దుకూలముల్ ద్రుంచి త్రుంచి
కట్ట నిచ్చిస యతులును గమలనాభు
నీడుకొని మున్ను వచ్చినజాడఁ జనిరి.

115

క. విచ్చలువిడి హర్వాసుం
డచోటన నిల్చె సతతానందపదం
బిచ్చఁ దలంచుచు నారదం
డచ్చుఁజెల్లఁకొఁడు గా ముంతకుఁ డంతసే.

116

వ. హంసడిభనుల వధిగవం బిరిగించుచుండఁ దదసంతరంబ. 117

ఉ. స్రుతఁ గ్రొవ్వి హంసడిభనుల్ సభకుం జని రాజ్యగౌరవో
దాగుని బ్రహ్మదత్తుఁడవతండ్రిగనుంగొని రాజసూయమున్
ధీవతఁ జేయు మిగ్గుడను దిగ్విజయం బొనరించి యజ్ఞసం
భారముల్లఁ దెత్తుమని బొహుబలంబుఁజలంబుఁజెప్పెనసే.

క. అతఁ డొక గొకనుటయు స
న్నుతానతి యగు నాజనార్దనుండు ధర్మి
వలెనులులను సులిహంతకుండ
జలంబుతఁకొక బలి క సహజసౌజన్యమునసే.

119

గీ. రాజసూయంబు చేయు నేరాజు పలకను
నాతనికి రాజు అరిగొఁపు లయినఁ గాని
నిర్విహంగుడను మన మెల్ల నేఁడు సేయు
లావు ముఱుమునె ధరి యంగలంపుట్ట.

120

వ. అది గొట్టనిన.

121

చ. ఇరువదియొక్క మూలు ధర్మశ్వినులం బరిమార్చి పేర్చి దు
ర్గతనసారుఁ డైనజమదగ్ని తనూజుఁడు సంగరంబులో

సరిసరిఁ బోరియుం దిదళుఁ జాలకఁ గుచ్చుని బోహరియెనా
పరబలభీష్టు భీష్టుఁ బటవంట్లఁ బ్రేమమువారిఁ పోయిలన.
మ. కురునీరాగ్రత బొట్టొకం దెరిగినఁ గోదండవంతుడై మె
న్వహుఁ జూపంగ వలంతులే మనసులఁ బ్రేమియై ముంపొలభీ
కరు భీముం గదలించువారుఁ గలఁలే నెనవంతులొక పోలితా
సరివాడై యురి మిహుల బట్టుట జరిగెనెఱుఁగెనెఱుఁగెనె.

సీ. సరకాసురప్రాణనాళి¹ శ్లేఘణశీలి

¹రణశీలి వలశీలి గమూఁద జూప
గంసదాననగిరిగిమల² శ్లేఘణ మేలు
తసమేలుచేయి వెదలచే నొబగె-
జాణూరముష్టికన్నెజకలంబు
నాలంబులో³ నెల్ల సులభు మెలవ
మురహాయగ్రీవాంశ్రముల నేగెనె
నానశీలదలంగఁ జీకాను నెలవ

తే. వీరరససార⁴ కాసారవిహరణంబు

విష్ణునకు నొప్పు సతనిహ⁵ విగ్రహంబు
దొరకొనిన పచ్చు మెనకు మద్దెలు మునిగె
పాట పంపల్లె తమ కంఠబులకె మునుట.

124

మ. నిలువం జాలుదురే గణంగణములో⁶ నీలంబు రుద్రబురో
జ్వలపేషంబు హలంహుస్థలహుల్యవంతుని⁷ నొప్పు
బ్రళయాంభోభరిన⁸ దరంబునము నొప్పు నొప్పు మొగ్గులుగా
బలభద్రుం డతిరొద్రుండు కదిసెను బ్రత్యక్షభువంకుల.

¹ వలశీలిసనమున గలపు గూపం. ² గృహంబు మును. ³ నెలదలంగఁ.
⁴ సాకార.

మ. వికలస్యాహవిధావిహస్తభట మై విభ్వస్తమాతంగ మై
శక్తిభూతశతాంగ మై శరఘటాశల్యాయమానాశ్వ మై
సికతానేతుపు నిమ్మ గారయముచే జిం దై నచంచు సా
త్యకిచేతర బడుశత్రుసంఘము దళాదై న్యంబునై న్యంబునన్.

127

న. అనియునుం గాక.

ఉ. చేసినవారు మీగు గడుఁ జెట్టతనం బది యోర్వ లేక గు
ర్వాసుఁడు వాసుదేవుఁగని వైరము తోరము చేసినాఁడు స
న్న్యాసులఁ గూడికొంచు జని యంతకుము న్నడిద్రెవ్విమి
యొడక, గొసలియుండు యాదవనికాయము నైవదు
ంజసూయమున్.

128

క. మును చేసిన వైరంబును
ముని చేసిన వైరమును మిముం దడవక పో
పునె వైదేశికుఁ డగువి
ప్రనిచే నివార్త వింటి భోజనపేళన్.

129

క. ఒప్పుగునో తప్పుగునో
యిప్పటికిం దోచుకార్య మిది నృపతులకుం
జెప్పనలె నాప్తమంత్రులు
చొప్పుగునే మనకు రాజసూయము చేయన్.

130

చ. అనుటయు హంసుఁడిట్లునుజనార్దనుతోముదిబ్బ "దశభీష్టున్"ం
డనఁ బనిలేదు బొట్టికుఁడు నాతనికంటెను బంగునీడు మ
ద్భుతభుజశక్తికిం దరము గారు దలంకక వచ్చి భీముఁడుం
గనుఁగొన లేడుమద్భుసుర కాండరవిచ్ఛవిచండ కాండముల్.

మ. కలు ద్రావం బని పూని యూదవులు ఖడ్గాఖడ్గి¹ వాదింతురే
కలంగం బొలుట గాక పంతములకుం గంసారి సైరంచినం
గలనం బ్రాణముతోన పట్టు వడు నింకన్ సంత్యకం గీత్యకన్
బలభద్రుకగిలభద్రునాదెదురం జెప్పంబొప్పునప్పుంబొమ్మి.

క. మనకు జరాసంధునకును

మనసులు గలసినవి ధర్మమయం డాతం డీ

పని గాదనం డింక జనా

ర్దన యూదవనగరమునకుం దడయుక చనుమి.

133

— హంసడిభకులు జనార్దనుని యూదవనగరమునకుం బొందుట. —

క. చని యాజనార్దనునిచే

ఘన మగులవణంబు మనకుం గప్ప మడుగు మే

ధనములును సరికొ గొ విట

చనుడె వ్వును మఱని యజ్ఞసమయంబునకున.

134

క. ఏయిత్తరంబు నెప్పిన

నీయానయ నీకుం జెల్లమి నీతో మిగులం

జేయుట నొండన నేర న

సూయ తలంపునకు రాదు సూ నినుం గనినన.

135

మ. అనుచు న్నేడుకతోడ పీడుకొని యశ్వరూఢుచ్చడై యాజనా
ర్దనుడే తేరం దదంతరంగము² మునీంద్రప్రముక్తిసత్సలం
ఛను నేడెల్లి కనుంగొనం గలిగినం జాలుం గృతార్థుండబొ
మ్మనిచింతింపగనాను నేడు³ దపనాపతిర్థమున్ స్వాగ్ధమున.

సీ. యదుకులాంబుధిచంద్ర నానందమునం జూచు

రామాదిహితచక్రములలోన

దనుజారిసారిజాతముఁ జేరి పొదిగొన్న
 రాజన్యరాజకీయములలోన
 వసుదేవసుతసరోసరములో నోలాడిని
 సనకాదిదివ్యహంసములలోన
 గోపాలనరపుష్పగుచ్ఛగుబు మూఁగిన
 పరిచారికాద్విరేఖములలోనఁ

తే. గలయఁ దొలుబొమునోములు గలఁగుగాన
 సెలఁపు లేక జన్మగుబులు చెడియె నాకు
 మీఁద జన్మగుబు గలుగ నిర్మించె నేని
 కమలబాని పేరి దాహటికాలబొమ్మ.

137

సీ. వెలిదమ్ములో లేతపన్నెలో యమృతమో
 కన్నులో చిటునవ్వా కనికరంబొ
 గగనమో చుక్కలో గ్రహరాజబింబమో
 వక్షంబొ మాక్షికానళియు మణియు
 తరంగలో భీనమో తరణిమండలమో హ
 స్తములో శంఖంబొ సునిశ్చయంబొ
 తల్పినులో కరికరంబులొ కుంకుము ¹ప్రభయు
 హంసములొ యూరులో పచ్చబుట్టొ

ఆ. యసుమఁ గన్నులార నాజగన్నాథునిఁ
 గనుగొనంగ నేడను గలుగుఁ గాన
 తలఁపులోన మున్ను దలఁచినరూపంబు
 వట్టునడుట జన్మఫలము గాదె.

138

వ. అని వర్ణించుచుం జని ద్వారకానగరప్రవేశంబు చేసి యదు
వల్లభునగరివాకిట హయావతరణంబు చేసి తన రాక యెఱింగించి
పుచ్చి యద్దేవదేవునియనుమతంబున సభామండపంబు
నకుం జని జనార్దనుండు. 139

మ. కనియెం గౌస్తుభరత్న భూషణు వలత్య రూపరహితంబు
వనితాచాలితతాళస్పృంతపవనవ్యాధుతప్రదీలంబులు
మనుజాధీశకిరీటకోటిహరిహస్త భవ్యస్థసింహాసనంబు
కునిఁ దేజఃప్రసరప్రభాతతరణిక్ గోపాలచుండామణిన్.

సీ. బలభద్రుండును దాను భద్రవీతంబునఁ
గదియ శై నేనుం డగ్రమున మెలియ
దుర్వాసుండును నారదుండును రెండు ది
క్కులఁ దన కింపుగా గోష్ఠి నేయ
నుగ్రనేనుండు గౌరహాన్నతిఁ దనుఁ జేర
గంధర్వగానంబు గలసి పొలయ
నప్పరోగణనర్తనాడంబరముఁ జూచు
తనచేత సభి¹నవధనము లడరఁ

తే. దనకునై నందిమాగధస్తవము నిగుడ
సామవేదులు దనయందు సార మెలుంగఁ
దనవలన లోకు లానందధారఁ దేల
లీలఁ బేరోలగం బున్న నీలవర్ణు. 141

వ. కని కదియం బోయి తనపేరు చెప్పి సమస్కారంబు చేసి
బలదేవునకు నట్ల ప్రణమిల్లి యథోచితస్థానంబునం గూర్చు
న్న యనంతరంబ మురాంతకుం డతనితో నిట్లనియె. 142

గీ. అనఘ మిరాజు బ్రహ్మసత్తుసకుఁ గుశల
మా నరేంద్రగుమారులు హంసడిభకు
లధిక భవ్యులె నరములు హరునిచేతఁ
గొన్నవారట కుశలంబు గొఱత గలదె. 143

క. మీజనకుఁడు శుభయుతుఁడే
రాజులు మిము గారనింతురా సుఖకరులే
భూజను లెపు డిచ్చోటఁ బ్ర
యోజనమా నీవు నచ్చునుద్యోగమునన్. 144

వ. అనుటయు నాజనార్దనుం డిట్లనియె. 145

క. అందఱకుం గుశలమ, మా
కుం దగుమన్ననల, ప్రజలకుం బరిణామం
బిం దే నచ్చినవని గో
వింద యెఱింగింప కెఱుంగవే విశ్వకీర్తి. 146

క. లోపల పాలుపల పాలుపల
లోపలఁ గా నుండు సఖులలోకంబులకున్
నీవరత త్వము చిత్రము
రూపము నై నీవు లేనిరూపము గలదే. 147

ఉ. ఉండుట తప్పు వారికడ నుండమి తప్పిట, రాక తప్పు, రా
కుండుట తప్పు, తప్పులకు నొప్పులకున్ గతి నీవ దేవ! యే
నొండొకరుండనే, పలుక కూరక నేరక యుండఁ జేయునీ
ఱిండితనంబుచేత నిసిఱింతలు వాతెడిఁ జిత్త మిప్పుడివన్.

చ. అనుడు జనార్దనుం డను జనార్దనుతో విసు దూతకృత్యముం
బనివడి పూని యేలికలప్రల్లద మైనను జెప్ప జెల్లు ద

ప్పనిపలుకైన బోలు విసం బంతము చల్లగునచ్చి ముంతదా
చినగతి నింత మాటునడం జేసినఁగార్యము గాన నచ్చునే.

క. రావలదే పంచినపని

నేనకులకుం బాముకాటు సీరం దొడిచిన

బోవునె హారే మనిరో

నీవేలా దాచె దేమి నేరమి సీకున్.

150

చ. అనుడిం నతండుహంసడిభ కొనుమతంబున రాజసూయమున్
జనపతి నేయం బూని భుజసారమునన్ సడిసన్న రాజులన్
ధనములు చాలం దెండని పదగపడి దేవద గున్న చోటికన్
ననుంబనినంపెనిన్ను యజనంబునమున్ని డిచేయూపాడుగొన్.

గీ. అప్పు డాహంసడిభకు లిట్లనిరి మనకు

లవణ మెంతేని సొదిగు యోదధృబదేతి

వేగ రమ్మను శౌరి నియ్యాగమునకు

నావుడం బని పూనితి చేసచేస.

152

వ. అనుటయు వాసు దేవుండం తోసంబునను మూలం బైనపా
సంబు చేసి యిట్లనియె

153

ఆ. రాజసూయకర్త బ్రహ్మదత్తుం డట్టై

రభస మెసంగ హంసడిభకు లట్టై

చేయం బంచువాడు చెల్లబో లవణంబు

మోచువాడ కాక మురవిరోధి.

154

ఉ. అప్పున మెంత గావలె సహంకరణంబు దొఱంగి యిచ్చినం
గప్పముపేర నేడు నొడికొరితనంబున మోస పుచ్చుగా
నుప్పులు దెత్తురే సమరయోగ్యతలంబున వైరికోటితో
నుప్పనబట్టె లాడునెడ నుప్పులు దెత్తురు గాక యాదవుల్.

వ. అని చలికి యాదవలోకంబు నాలోకించి. 156

మ. కలరా యింతికుమున్ను యాదవులచేగళ్ళంబు దెప్పింపఁగాఁ
గలరా రాజులు గాజులుం దొడవుగాఁ గల్పించిరా కాకులం
గలకంతంబులఁ జేసెనా కటకటా గౌరిశ్వరుం డేమిగాఁ
గలపాలోయిటమిఁదహంసడిభకుల్ గంధంధకారంబునన్.

వ. అనుటగఱు యాదవులు దమలోన. 158

గీ. హంసడిభకులు రాజసూయంబు నేయ
మనము గళ్ళంబుఁ గొనిపోక మంచిమాట
నేఁడు 1 సారినత్తులమొనల్ వాఁడి చేసి
నోరిచొరను భూతేశుండు వారిఁ జెలిచె. 159

ఉ. యాదవు లుప్పుమోవఁగ మురికి సోలలు మోవకంకఁబో
రాదన హలంగుండుంగొలుచువచ్చునన్ రటుగాని యాగముం
గాదట చేయ హంసడిభకక్షుతిపాలకుమానులంచు నా
నీదల కేల బోగుబడి పెద్దలకిగంబునుఁ బెట్టబీరమునన్. 160

తే. అగుచు నొండు గుఁ జెయివ్రేసి యుపహాసింప
హరిఁచుం గలకల నవ్వి జనార్దనుండు
వినఁగ నిట్లును నొం డేల వీరవరుల
నలుంగుమొనఁ గాక కళ్ళంబు లడుగ నగునె. 161

క. అరిఁ గరమున నేఁదా త్పిన
నరిగరము నగేంద్రభీరుం డయినం జెడఁడే
యరిఁ దిరమై న న్నడుగుట
యరిది రమ్రకాభిలాషు లగుస్మృతకులకున్. 162

మ. పెదకం బోయినతీవ కాలుఁ దవలెన్ వేయేల దుర్భాసుచే
మొదలన్ సంచకరంబు హంసడిభకోన్ములక్రియాక్షేప్తికిం
గుదురై యున్నదిసాటిగాకయిటమతో దండకాండోదర
ప్రదరప్రానరణాంబుదప్రకటశంపాకంపభాత్మా-రముల్. 163

వ. వారలతో నిట్లనుము. 164

ఆ. ఈశుసరముచేత నెవ్వఁడే నిప్పాట
శూరుఁడైన దువ్వుఁ జూచి సక్క-
యొడలు గాల్చికొన్న వడువున మీరింత
లాపుమాట లాడ లజ్జ గానె. 165

ఆ. హరిగదావిహార మల్లంతఁ దోచిన
వరము మిమ్ముఁ గాన వలతి యగునె
వెట్టివార పిడుగు ప్రేసినఁ దలతొప్పి
యాఁగునే వివేకమైన నలదె. 166

క. అగునో కావో సరములు
డిగ విడునఁగ రాదు హంసడిభకులు నన్నున్
మొగరించినహునయినను
జగ మెటుఁగఁగఁ దోలి తమ్ముఁ జంపెద ననుమి. 167

క. పరపగుమోహం మేర్పను
వెరవగుచో నెల్లి నేడు విడిసెద మధుర
పురమునఁ బ్రయాగమునఁ బు
ష్కరమునఁ దా రేర్చికొన్న కల నగు మాగున్. 168

మ. మొగమోటంబున నీవు వారియెదుటన్ ముఖ్యంబు యుద్ధం
బ కా, దెగనాడన్ పొటేని సాత్యకి సమిద్ధిరుండు నీతోన

యే, గి గుణగ్రాహకులు గానితద్ధరణిభృత్క్రిటాంతరంగంబు
లం, బగులన్వైచుం గతోరవీరసచనప్రాసప్రసారోద్ధతిన్.

వ. అని పలికి సాత్యకం గనుంగొని నీవితనితోడ సాల్వసగరంబు
సకు హయారోహణుండ వై సన్నాహంబు మెఱసి యొక్క
గుండన చని మదీయనచనంబు లన్నియుం దద్రాజడింభ
కుల యెదురం బలిక కలను చెప్పి రమ్మని వీడుకొల్పిన. 170

— సాత్యకి సాల్వసగరమునకుఁ బోవుట. —

ఉ. పేడ్కొం బ్రణామపూర్వముగ విశ్వజగజ్జనకున్ జనార్దనున్
వీడ్కొని యాజనార్దనుఁడు పేగమ కూడంగ రా సరాతు లీ
మాడ్కిమహోద్ధతింజనయమానశమాయనబోడుండైదువుం
జూడ్కికిఁ దోచ శౌరియనుజుం డరిగిం దురగాధిరూఢుండై.

సీ. చని సాశ్వపురము చొచ్చి నరేంద్రసందన
మందిరద్వారంబునందు హయము
ననతరించి జనార్దనాంత్రప్రవేశంబు
మున్నగు వారికిఁ దన్ను శౌరి
పుత్తెంచుటయుఁ బప్పి పుచ్చె నాతం డట్ల
చేసి యర్హాసనాసీనుఁ డైన
పిదప రప్పించిన బెంపుతో సాత్యకి
యాజనార్దనుఁ డున్న యాసనంబు

తే. నందుఁ గూర్చున్న దప్పక హంసుఁ డతని
యాసనంబు విలోకించి యామనోజ్ఞ
భీషణం బగువేషంబు బిగబితావ
హిత్యరోషంబుఁ గనుంగొని యిట్లు లనియె.

మ. ఇతఁడే సాత్యకి యిమ్మహాభుజుబలం బెల్లప్పుడుం జెప్పఁగా
శ్రుతిపర్వం బగు నేఁడు గంటిమిగదా శూరుండుధీరుండు సు
వ్రతుఁ డౌదార్యసమన్వితుం డఖిలశాస్త్రజ్ఞుండు శస్త్రక్రమా
ర్జితసారుండుసుమాటలన్ని యుండగుంజిత్తంబుదా త్తంబగున్.

వ. అనుటయు జనార్దనుండు.

174

క. హరిదక్షిణభుజము సమి

ధ్వరంధరుఁడు నయవిహారదోహల హలికిం

బరమాపుఁడు సకలకళా

పరిణతుఁ¹ డీతం డలంతిపని వచ్చునటే.

175

వ. అనుటయు హంసుండు సాత్యకితో నిట్లనియె.

176

గీ. కంసవైరికిఁ గుశలమే కామపాలు

నకుఁ బ్రమోదంబె యాదవులకు సుఖంబె

యుగ్రనేనుండు మొదలుగా నున్న సాత్య

తులకు నెల్లను నేమమే దురితదూర.

177

క. అనవుడు సాత్యకి మోమునఁ

గొనసాగనితెలివి దోఁపఁ గుశలమ నీచె

ప్పినవారి కెల్ల ననుటయు

ననియె జనార్దనునితోడ హంసుఁడు పిదపన్.

178

శా. కంటే శౌరి నతండు నీపలుకు లంకర్ణించినే క్రమ్మఱ

వింటే తద్వచనంబు చెప్పుమనుడు నిప్రోత్తముం డిట్లను

గంటి గంటి దయానిధి గుణనిధి గారుణ్యపాఘోనిధి

గంటిన్నమ్మికఁ దమ్మికంటిఁ గొలుసంగంటిం గృతార్థుండనై.

చ. అవిరళరత్న నూత్న కన కాసనపూర్వమహీధనంబుపై
ననవిక చారవిందరుచి నవ్వెడంకన్నులచాయ చుక్కలన్
దివియలమాయుఁ జేయనలుదిగ్గులమ్రొక్కుల పేరమోడ్చు
యా, దనకర్తకై రసంబులకతంబునఁగంటిము రారిభాస్కురున్.

సీ. ఉరముకొస్తుభరత్న ముదయాద్రితటమునఁ
బొడ లేంచుకలునల¹ బోటుబోటు

శిరముకిరీటంబు సురగిరినెత్తాన

రాజిల్లునగలింటి రాజు రాజు

కటిపచ్చబట్టు దిద్దంతికుంభస్థలిఁ

జూపట్టు రేయెండ బోడుబోడు

చేతిశంఖంబు గర్జితగజేంద్రముకేలఁ

బరగువెన్నలపూవుబంతిబంతి

తే. యై కొలువ్రలోనఁ దేబోమయంబు సేయ

నకాక్తికవితానమనుసభామండపమున

సత్యభామాసభికటాక్షములగములఁ

జూటగొనుచున్న దేవకీసుతునిఁ గంటి.

181

మ. కని యద్దేననితోడ వేడబమునఁ గప్పంబు గార్యంబుగా
ననుఁ బుత్తెంచుటఁ జెప్ప నోడితి జగన్నాథుండు నీ విందెన న
చ్చిన కావ్యం బెఱింగింపు మన్నపిదపం జెప్పుగ నోరాడె న
వ్వనివా రెవ్వరు లేరు నాపలుకులన్ వాక్రువ్వ నింకేటికిన్.

వ. ఏ నప్పుసదోత్తము నుప్పు గప్పం బడిగిన నప్పు డతం చెప్పు
డెప్పు డప్పార్థి పడింభద్రయంబుం జూతునో యెచటం వెగం

జూతునో యనుచుండి వెండియుం గొండొక నన్ని
యవిభుండు నారదుతోడ నూట లాడుచు నామాటల
యెడ ననాదరంబు చేసె నవ్వాసుదేవుండు దుర్వాసుతో
వినోదంబుగాఁ గొందలు యతిశ్వరులకు హాద్యపేయించి
బ్రహ్మతత్త్వనిర్ణయంబునకు వెలువక వారిచేత సుత్తరంబు
లిప్పించుచు నుండె నట్టియెడ నాతలంపున. 183

గీ. అకట నేరనివా రైరి హంసడిభకు
లేమిగా నిందుఁ బుత్తించి రేనిదేల
వచ్చి వీటిఁడి నైతి నివ్వాసుదేవుఁ
దేటి చూడ రాదని చాల దిగులు గుడిచి. 184

క. మానితిఁ బని యామాటలు
మాని తిరుగుఁ డింక మీరు మనమాటలకుం
బూని పుటుమాట లాడఁగ
శై నేయుండు వచ్చెఁ దాన చాలుం బనికెన్. 185

క. అసుటయు హంసుండు గమగమఁ
గనలి మదిం జెలుపు విడిచి కాలువఁ బొగడం
జనునే పీనికి నని యి
ట్లను ననుమానింప కాజనార్ద్రుతోడన్. 186

శా. ఓరి బ్రాహ్మణధూర్త నాయెదుర నోహాసాహసంబెట్టిదో
వైరింగోరి నుతించుమాట లెటుగావచ్చెంగృహ్మయిదిన్
నోరే యెవ్వరి కెవ్వరయ్యెదరు నిన్నుం బెంచి మన్నించినన్
గారామైయిటు చేసి తేతోలఁగు మింకం జాలునీ కార్యముల్.

మ. నిను రప్పించక మున్న వేగపడి పూనెన్ శార్ఙ్గ కౌమోదకీ

వనమాలాంబుజచక్రభూమికలు గై వారంబు చీయుంచె నే
లిననా గొరులచేత యావపుల నోలెం గొల్చి కూర్చుండఁగాఁ
బనిచుం గేశవుఁ డైంద్ర జాతరుగఁ బ్రాంతియు సీరితటన్.

చ. పిఠికివి గొక సీపు నొక ప్రగ్గడ వే సభ లుండసభంగి ము
న్నటుంగనివాడై బ్రమసియున్నరిముందర నేమిహరాటలో
యటచితి వారిజం కెనల కచ్చట ద్రోపడి పచ్చి తచ్చటం
1 గఱవఁగ పచ్చ నే బలిమి గొడిదకుం బుట్టోలు గప్పినన్.

శా. నా కీతముఁడు ఖడ్గముం గలుగఁగ నా కేశుఁడున్ నాటియే
లోకంబు ల్బడునాలుగున్ గెలుతుం గల్గోలానిలం లోలవే
లాకూపారముపారముం గదియఁ జేయఁ జాలినన్ ద్వారకం
గైకొందున్ యదుచృష్టిభోజన్మహంభుధ్వంసనాపాదినై.

క. ముపట్టణమున నుండక

పో పో నినుం జంప రాదు పొత్తునవాఁ డై
భూపాలకుసీరి మ్రింగితి

పాపాత్మా చుట్ట మెతి పగవారలకున్.

191

న. అని పలికి సాత్యకిం గనుంగొని.

192

గీ టరి యాదన కష్టాత్త యొక్కనుండ

విచ్చటికి సీపు పచ్చట యేమిచంప

మేమనియె నందసుకుండి నన్నెఱిగి యెఱిగి

కప్ప మిప్పుడు నా కీని కారణంబు.

193

వ. అనుటయు సాత్యకి యిట్లనియె.

194

శా. ఆలోకించెదు శార్ఙ్గము క్షవటుబాణౌఘంబుచే నీమొనల్

నేలం గూలఁ గపాలపాలికలలో నిండాగుర క్షంబులం
గ్రోలం గేలఁ బిశాచబాలికలు గైకొన్న స్త్రీశ్రేణితోఁ
గ్రాలం బట్టినపెండికోరలగతిం గప్పుంబు లొప్పుంబుగాన్.

ఉ. తెచ్చెద రెల్లి నేడు మముఁడెండనిసంచినగుంబుడాకినుల్
మచ్చరికంబునం జపు లమర్చుటకై డిభకుండు నీపునుం
జొచ్చినచోటుసొచ్చి రణశూరుఁడు శౌరి కంఠసిధానచేఁ
బచ్చడి చేయఁగా జమునిబొససముం బునుడిగచుచోటికన్.

శా. ఆకంసాసుసభంజనుం గినియఁ జేయంజాలునీజిహ్వా హం
సా! కోయంగలవాడ నిత్తు నది హస్తస్రాష్టిగా భూవరా
నీకంబెల్లఁ గనుంగొనంగ నిచటన్ నీసొమ్ము నీకచ్చవం
గాకేసంతటివాడనే తలఁచినం గప్పుంబుఁదెప్పింపఁగాన్.

ఉ. మేడ్పడి రాజ్యగర్వమున మీఁదు తలంపుగాక చిచ్చునుం
గాడ్పును గూడినట్టు మురఘస్త సుచేతులశంఖశార్ఙ్గముల్
వీడ్పడి మ్రోయ దాయఁబడి వేపురు బోదలసింహనాదముల్
దోడ్పడ వేరసాతలము దీక్షాతీసమిన్ను లమీఁదఁబోలినన్.

వ. వా రెవ్వ రంటేని విసుము.

199

సీ. హలపాణి ప్రథమఁ డాహనశాలి సాత్యక

నేను రెండవవాడ నిట్టివాడ

మొగజోదు కృతసర్త మూడవవాడు నా

లవవాడు నిశేరుఁ డుల్లఱపుబిరుదు

కంహుఁ డేసవవాడు ఘనవిక్రమాఘ్యుండు

వివిధుఁ డాటవవాడు విజయధనుఁడు

వివిధాస్త్రనిపుణుఁ డేడనవాఁడు ప్రభునుఁ డ
ప్రముఁడు సారంగుఁ డుత్సహశీలి

తే. నవముఁడు విదూరదుండు సన్నాహమహితుఁ
డుద్ధనుండు దశముఁ డింక సున్నవారి
నెన్నఁ గొలఁదిగా దిట్లొట యెఱిఁగి కృష్ణు
వెదకి తి¹ప్పడు పులిఁ గోల వ్రేసినట్టు.

200

క. హరితనము లిరువురును మీ
యిరువురకును ముందుకప్ప మెవ్వని కెవ్వం
డరునఁ గలవాఁడు వెట్టి
సురపతిపతిఁ బాసి రాజసూయము గలదే.

201

వ. ఇంకం గార్యంబు పరుసంబు దప్పె సంగరంబ పరిపక్వం
బైనయది వినుము.

202

క. దురమునకు న్నధురముఁ బు
ష్కరముఁ బ్రయాగంబుఁ దగినకలకులు మీ కే
²దుర వగు నది గొను మనె హరి
యిర వగుగోపర్థసంబు నేన యొసఁగితిన్.

203

వ. అనుటయుం గనుంగవం గినుక నిక్క నక్కుమారయుగ
ళంబు గిటగిటాయమానదంతగబును జటులభ్రుకుటివికటనిట
లంబును నిబిడదీర్ఘ తరనిశ్వాసంబును నిష్పేషణభీషణకర
తలంబును నిర్దళితఘర్తజలకణకలుషితకపోలంబును నగుచు
నపుడుగఱచి యిట్లున్న భంగిన పగఱం బరిమార్చు నను
చుండె నప్పుడు హంసుండు సాత్యకి¹ నిట్లనియె.

204

ఉ. ఓరిదురాత్త నీకుఁ దెగ నొల్లక యుండెట సీపరాక్రమం
బారసి కాదురా వెఱవకొడుము దూతుఁడనభ్యుండెందు నీ
వీరుల నిన్నుఁ జమ్మెటనె వ్రేయుదు డాఁగుదుఁబోరశౌరిక
సీరికిబాహుసారమెడ నేయుదుఁ జేయుదు రంజనుఁ యుమున.

మ. విసురా సాత్యకి మాట లేమిటకెరా పడగడికొడగడికే
తనసంకేతనరేంద్రను తనబలోదగ్రంబుగఁ మోహరిం
ప నవశ్యంబును పత్తుఁ బుష్కరసగపాన్వయంబునం వెల్లెగొ
లైనలెత్తింతు విరోధు లంబునిధిఁ బ్లిండు ల్లంజల్లంపంగన్.

వ. అనుటయు డిభగుండు.

207

చ. విడు విడుమంచు నామొనలనీరులుపోయెగోరుచున్నవా
రెడపడకుండ మిమ్మిచట నన్నితి క్కొండల సగ్గు గాదట
గొడగులు దప్పు బట్టినను గోటగ నేనిక కల్లుపట్టినక
బడుగులు మీరు చూడ హరిపాపట్టనడిగంబు పట్టుదున్.

వ. అనుటయు సాత్యకి కోపించి.

209

చ. కడగితి ధౌత్యమున్నెటవఁ గాన సహింపకపోదుఁ గాకనా
కడిదము చేత నుండంగ మురారివిరోధుల బట్టి పూవునుం
దొడిమయుఁజూపకున్న నదిద్రోహమునఁ దేము నసిలేకుండము
ల్లడఁబడకుండమిమ్ముఁ బెడ ధారన వ్రేయుదు నేమి పఁయుదున్.

వ. అనుటయుం గోపంబులు రూపంబులు ఘోరంబు లెఱంగున
నాహంసడిభకులు సాత్యకితో నీ వింక సగరసన్నాహం
బున సకలసైన్యంబుల సమకూర్చుకొని పుష్కరసరివరం
బునకు రమ్మ చావునకుం దప్పితివి పొమ్మనుటయుం గనలి

కలకల నవ్వి కలనిక నడచి కదా మాటలు సకలలోకై కనా
 భుండి సమయిగఁ సున్నమిమ్ముం జగపఁ దగ దసుటగు
 వాడు మాయన్నం గయ్యంబునకుం దోడ్కొని నచ్చిన
 నీపంతం బెఱుంగ వచ్చుం బో మృసుడి నాశై నేయుండు
 నడిదంబు జలిపించుచు నీయకొని పడలి హయూరి హాణం
 బు చేసి నిజపురంబునకు రయంబునం జనుదెంచి జనార్దను
 దర్శించి తనపోయినచ్చిన లోటం గణింగించిన నారాయ
 ణుండు మఱునాడు.

211

శ్రీకృష్ణుండు పండయాత్ర పడలి పుష్కర
 సరస్థిరమున విడియుట.

మ. కడఁకం బన్నఁగ నానతిచ్చె జతునంగంబుల్ పణక్రిడకు
 న్నెడలకొడిండిమదుండుభుల్లుభులనక వ్రేయించినై న్యంబు సం
 దడిఁ బైన్చి నడియాంలపురబడగ లొత్తొంబం చ నొక్కమ్మడిం
 బడవాళ్లం బిలిపించి చిత్తమున దర్పం బేర్పడం జేయునున్.

వ. తదసంతరంబ సంరంభ సంభావితసన్నాహం లగుసారథులు
 రథులకుతూహలంబునకు యోగ్యంబు లగుయోగ్యంబు
 లమర సమరసమయంబున కమయం దగుకణయకంపణ ము
 సలముద్గరహరిఘవరశ్వాధకర వాల భిండివాల ప్రముఖప్రహర
 ణంబులు నిండ నొండొండ నడికొన నిడి నిడగలులు ముడి
 నడ పెడలించి జడనిధిలో నడయాడు దుండినయూడలతో
 వీడుజోడాడురథంబులును గుఱంబులలో బెరికిన మఱు
 గుటమ్మల నిమ్మల నిడి తఱపుల నొత్తుగొ సున్న

1 వగంబుతోఁ జేరిన.

బోదులచేతిటంకారముఖరంబు లగుచాపంబులరూపంబులం
 జూపట్టుపసిండికట్ల చుట్టంబు లై భుజంబులం బొలుచుకటక
 కేయూరంబులం గలసి కలసి బలసినప్రభలు ముంచికొని
 ఖచించినపలుదొడవులతోడఁ గూడం జూడ నలవడి వికచ
 వివిధకర్ణి కారపరికీర్ణ నర్ణంబు లగునంగంబులం దెగడునాగం
 బులును బేరు వేర భైరవమతంబు భారంగి లంగిణి కలీ
 య విలాసంబు మొద లగుఖలీనంబుల విలీనంబు లైన
 ఘోనంబులు దొరుగ నిరుగడలఁ గడలుకొనుకర్ణ చామనంబు
 లినుమడింపఁ గంఠింపక లాతఁ చేయక పలువోనక కొ
 క్కరింపక తొడుకక తొట్టింపక చెల్లక నడచి కింకణిగణ
 ఝణ ఝణ ఝంకారాలంకార హేమారవకోల హాలంబులు
 సెలంగ బంగరువు పల్లనంబులఁజేరి బెల్లుఖచించిననానావిధ
 నూత్నరత్నప్రభాపటలంబులతోడం జీకళింపుచు నింద్రా
 యుధంబులతోడం దోడు చూపుచు గంగాతరంగంబుల
 తేఱంగు దాల్చువాడునంబులును విశంకటకంకటవివిధనర్ణం
 బు లుదీర్ణంబులుగా నీరరససముచితసంభాషణంబులు చలం
 గఁ గలంగక తొలంగక తేరలక మరలక నడుతు మనుపం
 తంబులు మున్నుగా నేసలుఁ గాసెలుం జిందెలు నందెలుఁ
 బూతలుఁ జేతలుం జెలువుగ సురియ ముప్పిడిపిడియమ్ము
 గతారమ్ము దరువలి కొంగవా లడిదమ్ము గండగొడ్డలి కత్తి
 గొంతంబు సబళం బీటె యినుపకోల నెలకట్టె పట్టెంబు సింహ
 ణంబు చక్రంబు మొదలగుకైదువులుమెలుంగులుగుటుం
 గలించిన రవిమండలంబుతేఱంగునవజ్రపై యుంర్యమణిమరిచి

మధ్యంబునం బొలుచుసింగంబులసంగడివా రగువీరభటులు
నుం గలిగి బహువిధచాతుర్యంబులు శౌర్యంబులకుఁ జేవ
యొసంగ బిరుదులతోడియాతపత్రంబులు చిత్రపాత్రంబు
లుగా నడియాలపుంబడగలు మొగుళ్లతోడం దడంబడ
వెల్లివిరిసిన జలరాశిపాలుపునం దద్బలంబు నడిచె నప్పుడు.

సీ. శార్ఙ్గ నందకసుదర్శనపాంచజన్యకౌ

మోదకీకౌస్తుభములు వెలుంగఁ

బీతాంబరము గట్టి పెండెంబు డాకాలఁ

బెట్టి సన్నధుఁ డై పేరురమునఁ

బద్ధమాలిక్ గ్రాల బద్ధగోధాంగుళీ

త్రాణుఁడై నందిబృంద స్తవములు

భూసురాశీర్వాదములు మింట నగుటంగ

బలభద్రసాత్యకిప్రభృతు లెల్లఁ

తే. జేరి నడతేర నరదంబు చొరకుండి

గడప యాచనసైన్యసాగరము వొంగఁ

1చొలుత నడతేరము 2నిండించుచుండుండి పోతె

రుచిరమూర్తి ధైయ నీలవల్లభుండు పెడతే.

214.

క. ఈవిధమున సేనలతో

నావిశ్వంభనుండి పెడలునప్పుడు దృఢసం

రానంబుచేత సకల

స్థావరములుఁ గలలఁ బొంచజన్యక బొత్తెన.

215

సీ. పడచుపన్నగ రాజుపడగలమీఁద స

ర్వంసహాకారత పేరణము సూప

నుట్టినాత్ర లూఁగెడినుదయం స్తగినులతో¹
 నాకాశలక్ష్మి కోలాట మాండ
 దెర లెత్తి సప్తసాగరములూ బొరలంగ
 వరుణుండను గొండిలే పరిధేవింహ
 మొకములచాయ పేటొకచందముగ నిల్చి
 కమలసంభవ్రుడను¹ ప్రేంఘుణ మొనర్చి
 తే. మంగలములోని ప్రేలాలమాడ్కిఁ బుట్టి
 లిక్కడక్కడ నడచుకొని నిమిరియును
 బగులఁ బాతాళతలము² గుబ్బిటిలఁ జెలఁగె
 శౌరి పూరింప నప్పొంచజన్మరనము.

216

మ. రథపేదండతురంగ నై నికగణా రావరి ముదం త్తత్రుతి
 వ్యధనిస్సాణధాణంధాణంధాణధాణధాన్వాసరముతో¹ దిగ్వియ
 తృధివీమండలమెల్ల నిండుటఁగలఁ సద్ధిరధ్వని బ్రహ్మనెం
 బ్రథనారంభవిజృంభమాణహరిశ్చంద్ర కన్వానిర్మాణముల.

వ. ఇట్లు చతురంగనై వ్యసమేతరముగా సవరిణతో¹ సన్నహంబు
 మెఱసి హృదీ కేతుండు సుష్కరసర స్థిరమును విడిసి తదీయ
 జలంబుల సువస్పర్శంబు దీసి మొస లేర్పరిచి మున్నయవ
 సరంబున.

218

హంసడిధనులు యుద్ధసన్నద్ధులయి పుచ్చుట.

మ. భసితాలిప్తపపుస్త్రీపుండ్ర నిటల ప్రత్యగ్రుహద్రాక్షిణం
 మసముజ్జృంభితవేషు లై సరథసుర్మహేశ్వరం ద్యస్తశ

1 పెక్కణ. 2 గుబ్బులు పోన.

స్త్ర సమృద్ధి రథముల్ వెలుంగముసుభూతద్వంద్వ మే తేరరా
జసహస్రంబులతోడ హంసడిభకుల్ సంగ్రామసన్నద్ధులై.

సీ. ¹ఉద్ధతి నిజదళాక్షోహిణీబలముతోఁ
బడగలు గ్రాలంగ వెడలునప్పు
డవసరం బెఱిగి చానవు లనేకసహస్ర
సంఖ్య లేతేర విచక్రం డనంగ
దై త్యేంద్రం డట మున్న తత్కుమారద్వయ
సముండై నవాఁడు వాసపునితోడఁ
బో తొడ్డి గెలిపించెఁ బూర్వగీర్వాణుల
నారాయణునితోడఁ బోరి పోరి

తే. ద్వారవతియందు నొంచె యాదవులనెల్ల
నట్టి వీరుండు వోడు రా యాతుధాన
ముఖ్యుఁ డగునాహిడింబుండు మొసకు నడిచె
దైత్యులెల్లను జెడచె యాదవులు సెలంగ.

220

వ. ఇవిధంబున.

221

క. ఎనుఁబదియొనిమిది ²లక్షల
ససుజులు రాక్షసులు నడవఁ దమసైన్యంబుల్
మొసల్ పదియక్షోహిణు
లనూనగతి నడవ నడచి రాన్మపతనయుల్.

222

సీ. కరటిఘటాకోటికటనిర్దళన్యదా
సారంబు దొలుకారుఁ జేరఁ బిలువ

రథ నేమినిర్భిన్న పృథివీపరాగంబు
 నీహారసమయంబు నేర్పుచు దెగడ
 సుభటభుజోద్భటయురికాప్రభాభంగి
 మండువేసవితోడ మాటలాడె
 దురగధట్టఖలీనధుత ఫీనతారకా
 వలీ శరత్కాలంబునయీసఁ జూహు

తే. బసవచంచలధ్వజపటపల్లనములు
 నవనసంతంబుఁ దెలుప సన్నాహతరళ
 ఖడ్గలతీకలు శిశిరంపుఁగడఁక నెఱుప
 హంసడిభకులసేస యే డనఁగ నడిచె.

223

చ. ఆసమయంబున.

224

క. బాంధవము చూడక జరా
 సంధుఁడు దిగ విడిచె వారి నైరణ టెడి క్రో
 థాంధుఁడు దుర్వాసుం డను
 సంధించు దనకుఁ దగని శాపం బను మున్.

225

క. ఇటు నడచి రెండుబలములు
 బటుగతిఁ బుష్కరతటాకపార్శ్వంబునఁ జే
 రుట పూర్వ¹జన్మసుకృతము
 ఘటియించుట గాక యిట్టికలనుం గలదే.

226

తే. పాసఁగఁ బుండరీకాక్షునిఁ బుష్కరంబు
 దలఁచినంతన పాపంబు దొలఁగుఁ జెంత

1 జన్మకృతసం, ఘటనమహిమ గాక యిట్టి.

నుభయమును గూడె నచ్చోట నున్న వారుఁ
జన్న వారును గైవల్యసారథులు.

227

క. ఆకలన నుభయబలములుఁ

గైకొన కొం డొంటికి దాకి ఘటితపటహాభే
రీకాహాభకోలాహల

సాకారస్వైరవిహారణాహంకృతు లై.

228

ప. ఇట్లు తలవడి సాయకనికరంబులఁ గనంబుల మనికట్లపట్లకుఁ
దునిమిన మునుకొని కరవాలంబులు వదనంబులం గఱచి
కొని కదనంబునకుం బఱచువారలనుం గణఁగి గడ ప్రేసినం
గినిసినట్లు దునిసినచరణంబులతో మరగాళ్లం దిరుగువరవ
రులకై వడిం దిరిగి యడిదంబులంబొడిపొడిగానడుచునడబో
దుభటులును దండతండంబు లగువేదండంబులతోండంబు
లు దండెలం దగిలినంగదలనేరని తురంగంబులపై మలంగి
దంతంబులకొలందికిం దరునలికత్తులం దుత్తుముగుగా మెత్తి
విడిపించురపుతులు చేదులగములచేరువల సాయవలు గట్టు
వారువంబులపక్కెరల పై నెక్కడఁ జూచినం గ్రీక్కిటియ
నాటిన నెఱనారసంబులు వేటికి పిఱుందు ముందఱగా నేసిన
విలుకాఱచేతం జీకాకుపడినరథికులును గడుపులు గాండం
బొడిచి గొత్తనగడలకడలం బ్రేపులు చుట్టి నట్టి దిగం బడక
వెఱబొమ్మలం గట్టినట్లు ప్రేలిగమును ప్రేల్కిడి మొలలకఱ
రమ్ములు వేటికి గడలు తెగ నఱకి దిగ నుఱకి పగఱం
జిట్టుముట్టొడుసహజసాహసులును డొంకెనలం బొడిచినఁ
1 గళ్యాలు గడచి తాళులు విఱిచి సంధులు గాండ ప్రక్కలు

1 గళ్యాలు గఱచి తాళులు విఱిచి.

ప్రక్కలు చేసినం జలంపక బంకంపక జంకించి లభ్యుడి నడిచిన
 బొమిడికంబులతోడన యెమ్ములు నలిగులి యైనన నలలు
 నుసిందెలం బొదివి కట్టి పెట్టికొని నిల్చిన యుసిధారులును
 గసిమసంగినమారి పిసికి పిండలినండున పేసిన చందంబున
 గొండ లైనకండలలోఁ గలసి పేరినగుడిరంబునఁ దిరగబు నవి
 మెట్టి యిట్టటు గదల నేరక యూరక గున్నగజంబులపై
 గజిబిజింపక భుజబలంబు నూపుజోడులును సురపడించిన
 యరదంబులకడనొగలు నాఁకి తలలు నగిలి హయంబులు
 గూలకమున్న లనణిగలిగి లంఘించి కరహాలంబులు వినరిన
 మ్రొగ్గతిలినయుగ్యంబులును పలలు దునిసిన సారథులునుం
 గడిఖండంబు లైనకోదండంబులునుం గలిగి రథులతోఁ బ
 లుగాఁడిపై జిరాణంబుల బరి సమరి సరిం బడినయాశ్వికు
 లును బలకలవారిపై బుయిలోడక పురికొల్పిన కిరిఘటల
 కడ్డంబు చొచ్చి మచ్చరినంబునం బచ్చడికి నొకనట్లు కొమ్ము
 లు విఱిచియు నెమ్ములు త్రుమ్ములు చేసియు శుండాదండంబు
 లు చిదిమియుం గుంభంబులు నగుల నేసియుం బ్రక్కలు
 సెక్కలు వాపియుం బక్కువిధంబులం జిక్కునాచు పంత
 గాటును మఱియును గిరిగొన రంలినమణిభూషణంబులుంజి
 ద్రుప లైనమకుటంబులునుం జిందలునందలు ప్లనభోల్లునుం
 జిక్కువడినచామరంబులును నొఱగినపడగలును దఱగినమ
 స్తకంబులునుం బొరలేడియట్టలును దెరలేడితిట్టలును గట్ట
 లుకొన్నకై దువులును బొడి యైనరథాంగంబులును నలిసిన
 యంగంబులునుం దెలిసినమొగంబులునుం గ్రాలం గీలాంబు

లప్రవాహంబులం దేలియాడు వెలిగొడుగులును బుట్టుల
 మీఁదం గా లూఁది యున్న బేతాళ బాలికలు పుండరీకంబుల
 మూఁగినయళికులంబు విడంబింప నిశితభల్లంబులం బెల్ల
 గిల్లి డొల్లినసమకాక్షికగజకుంభపాలికలు గగంబులం బూనిన
 డాకినులు సుననారీసీరస్వయంవరసమయంబున సకుంకుమా
 త్తతవ్రాతపాత్రహస్తై¹సుప్రతంబు చెప్ప నచ్చిన సతులం
 దలఁపింపఁ బ్రహరణమూర్ఛాపరణశు లగుదీపల బొండుగలు
 నచ్చి పెరికి తిగించినం బ్రేగులు రాకున్న ముక్కల నూఁది
 పట్ట పెనుకకు నిక్కి టెక్కలు విద్రుచు కంకగృధ్రంబులచేతం
 జలిగాలి వొడమినం చెలిసి సచేతనంబు లగుక శేబరంబులు
 నుం గలిగి మఱియు నొండొరుల మెచ్చక నీసున ప్రేసిన
 యసిధారలు మండ గండుమిగిలి మెదడునం బ్రుంగి మజ్జం
 బులు దలమునుకలుగ సందడిం దడఁబడ కుండ ముందల
 పట్లు పట్టికొని పోట్లాడువారును మొనకయిదుస్రుల పయిఁ
 దఱియ సురికి సరగు నేయక వీఁపునం జెంగలువరేకులు
 పెడలినయట్లు పెడలఁ గెడయువారును వీరు వా రనక
 వీరావేశంబునం జేతులకసివొనం జలరేఁగిసింహనాదంబులు
 నేయుచు మోఁదువారునుం దిరుగుడు వడక తివియక
 బీరంబు నెడక బీటువొక యొడ్డగిల యొడుఁగక వేసఱక
 విటుగక విబుధలోకంబునకు పెక్కసంబును వేడుకయునుం
 గదుర నసమ సమరంబు నేయ మథ్యాహ్నసమయం
 బయ్యె నయ్యవసరంబున.

తే. దనుజవైరి విచక్రతోఽదలపడుటయు
హలధరుఁడు హంసుఁ డాంక సాత్యకి యుదిర్చు
డిభకు మార్కొని రల్లపిండింబు నుగ్ర
సేనసనుదేవనృపతు లుత్సేక మసంగ. 230

మ. మఱియుం దక్కనవారుఁడక్కనరిపుల హార్షస్థుడ శౌరిడ
గ్గఱి బొణంబులు మూఁగు డబ్బుదొల్కుపై గప్పన్విచక్రండున
త్తఱి నేసెం దెగనిండ నారసమునకొద్దె లోయరినక్షంబునం
గఱి దోషక హరియక భుగుల్బగులుగొంగ్రక్కన్వసక
నెత్తురుల్. 231

క. పదునాలుగుజగములుఁ దన
యుదరంబునఁ బొల్చి విష్ణుఁ డుల్పదగుఁ డై
తుది నుమియునాటిచందము
మదిఁ దలఁచె మహేంద్రుఁ డపుడు మాధవునిదేసన్. 232

చ. హరి నిశితక్షురప్రమున నాతని లోక్కముగుల్చి సోగఁగిం
బొరిగొని మూఁడుతూపుల నపూర్వగతకహంబుల న్నవధించిభీ
కరతరపాంచజన్యరవగర్వము మాంపినఁ దేను డిడ్డి ఎం
డరిదిగదం గడల్చి దనుజారికిరీటముఁ దల్లలాటమున. 233

తే. చేరి యటు ప్రేసి దనుజుండు సింహనాగ
చటులవదనుఁ డై దొడ్డపాషాణ మొకటి
శతగుణము ద్రిప్పి శౌరినక్షంబు చూచి
వైచె నది పట్టుకొని వాని పైచె విభుఁడు. 234

క. వాటునన మూర్ఖ వోయెం
బోటరిదైత్యుండు దెలిసి బొమముడి గినుకం

జాటఁ గరఘటితపటుపరి

ఘాటోపము చూపి శౌరి కతఁ డిట్లనియెను. 235

ఉ. ఈపరిఘంబుతాఁకునకు నెంతటివాఁడవు సీవు పోరిలోఁ
బ్రాహ్మణుని వచ్చి దేవతలపాల మదీయభుజాబలంబు నే
మీ పొడఁగానవే కొలుక మెత్త నొకొ చడిపోయె చీల నీ
సాపము నాటిసీన కద బాప లలచేనయు నాటిదే కదా.

క. అనుచుం బరిఘము వైచిన

దనుజాంతకుఁ డొడిసి పట్టి తనఘన సేతిం

దనుకలుగ నఱికి నీపాం

గినపుడిసెఁడుం బోయె ననుచు గేలి యొనర్చెను. 237

వ. ఆదనుజుండుం పొండియు. 238

— శ్రీకృష్ణుఁ డాగ్నేయాస్త్రమున విచక్రని సంహరించుట. —

మ. ఘనశాఖం బగువృక్షముం బెఱికి యాకంసారిపై వైచినక
ననజాతముండు గంఠిధార నది వ్రెన్వక వైచి చెవట్టి త
క్కినశిష్టంబులనుంచి కొంతవడి కాగ్నేయాస్త్రముంబూన్చి
తద్రథనుజుం గొల్చి మరల్చె సంతఁ గదిసెం పదిబిణముం
దాణమును. 239

తే. ఉన్నదై తేయు లండఱుఁ గన్న వాగు
గన్నదిక్కులఁ బోయి సాగరములోన
నడఁగి రటు నీళ్లలోనిముళ్ల రి గాని
నేఁడు దుదిగా ధరిత్రికి నగయ లేను. 240

వ. అంత నిక్కడ. 241

చ. హలధగుఁ డేసె హంసుఁ బదియమ్ములనై దిట నేనిహంసుఁడా
హల్మధు నాతఁ డాశరము లైదిటనైదిట నాఁగి రేఁగి మొ

క్కలమున నారసంబొకటిగాడంగ వానిలలాట మేయుడున్
సొలసి యతండు తేరిపయి జొమ్ములు వోయె నచేతనస్థితిన్.

చ. తడవుగ నుండి తేటి బలితంపుశరం బరిబోసి యేసి బె
ట్టడ రెడుసింహనాదమున హంసుడు గ్రాలంగ నేటుగంటి¹ను
గ్గడు నగు నెత్తుటన్ సుడిసి క్రక్కెడు నెత్తుటగుంకుమచ్చని
బడిసి హలాయుధుండు కనుపట్టెడు కంక నహంకరించుచున్.

ఉ. పూచినకింశుకం బనంగ బుత్తుడిలత్తుకబొమ్మ పోయె నా
రాచము లేడువే లొకవరంపరగాఁ బరంగించి పైపయిం
ద్రోచినఁ దేరుఁ గార్తుకముఁ దూణముఁ గేతనమున్ మునింగి
దుః, ఖాచితదేహుఁ డై కడంగి హంసుడు గన్నుల నిప్పు
లొల్కంగన్. 244

తే. ఒకశరంబున బలభద్రు నుచ్చి పోవ
నొకటఁ బడగ ద్రైశ్లంగ వే తొకట సూతు
నాస దిగఁగా రయంబున నేసి యేసె
నోలి నాలుగుగుత్తాలు నేలఁ గూల. 245

క. ఒదవినకినుకం గొదగొని
గద గొని హలధరుడు రథముకండ్లును సంగలుం
జదిపి పతాకయు సారథి
విదారణము చేసి మిన్ను వ్రీలంగ నార్చెన్. 246

ఉ. అంతటఁ బోక సూతు నదరంటంగ వ్రేయ రథంబు డిగ్గి వాఁ
డంతకడండసన్నిభ గదాతిభయంకరబాహుఁ డై పరి
భ్రాంతి యొనర్చె నిద్దలు నపారపరాక్రమకేళిఁ దేలి రం
తంతకు నంతరంగము లహంకరణంబునఁ గొంత వింతగన్.

న. ఇట్లు గదావిహారంబున హంసహాలభరులు రుధిరధారాసా
రంబునం దడిసి నడినెడక వారింపక యోసరిలక యోలంబు
గొనక పంకింపక పాదుకొనక సడలక శంకింపక సందీక
సరకుగొనక పనుకమెట్టుక పెగిరపడక చఱచిపోక చాలిం
పక చలింపక చాయ దఱుగక గదలు సారింఁచియు సైరిం
చియుం జొట్టియుం నట్టియుం గదల్చియు నదల్చియుం
దొంకించియుం బొంకించియుం బూచియుం జూచియు
జేపియుం బొపియు జడిసియు నొడిసియు నెత్తియు
నొత్తియుం ఎంచియుం ద్రోచియు వివిధ విచిత్రవిహా
రంబులం దిరుగ హలాయుధుండు పక్షిణమండలప్రచారం
బునం బరఁగిన హంసుండు సన్యభ్రమణంబునం గదినె నప్పు
డయ్యిరుపురదట్టనయు ధాకయు అనఁజెయు లాపునుం దె
గువయుం దెలివియు మత్సరంబును మదంబును పెరఁపును
వేగంబును సైరణయు సాహసంబునుం గనుంగొని సురముని
గణంబులు ఏక్కసంబున నితైఱంగుసమరం బింతకు ము
న్నెన్నండునుం గొన మనిరి తద్గదాధరయుగంబు వృత్త
హాసపుల విడంబించె నట్టియెడ హంసుండు పలవలెదెసఁ
జొట్టికొని వచ్చుటయు నాబలభద్రుండు దాపలవంకం దిరిగి
కడియుటయుం బిడుగుం బిడు గడిచినచందం బయ్యెనయ్య
వసరంబున.

248

క. డిభగుండు సాత్యకియుం బర

ప్రభావపరిభవవిహారపారీణులు సా

రభుజాబలవిభవులు లో

కభ్యయంకరమూర్త్యు లగుదుం గలనఁ గదిసినన్.

249

సీ. సాత్యకి డిభకుపై సాయకదశకంబు
 నిగిడింప నవి వానిమొగమునందుఁ
 1జను మొనమీఁద వక్షంబుపై నాటిన
 నతఁడు సాత్యకి నేసె నయిదువేలు
 నారసంబుల వాని నడుమన తునుమాడి
 శై నేయుఁ డార్చినఁ జాల నలిగి
 విశిఖసప్తక మేసి పెండియు లక్షబా
 ణంబులు వఱపిన నఱకి వై చె

తే. వృష్ణివీరుఁడు డిభకునివిల్లు దునిమె
 నర్థచంద్రబాణంబున నతఁడు వేఱ
 వింట నిశితక్షురప్రంబు పోలయఁ దొడిగి
 శినివరునినోర నెత్తునుచింద నేసె.

250

క. ఆమని ములు²మోదుగుతో
 సోమించి ముఁరాంతకాసుజుఁడు నెత్తునున
 ట్టై మఱియు నఱకె డిభకుని
 చేముందఱ మెఱయువిల్లు శితభల్లమునన్.

251

చ. డిభకుఁడు వేఱ వింటఁ బ్రకటించిన బాణాపగంపరక్ష ధరా
 విభులు గనుంగొనంగ యదువీరుఁడుగొసరిపానిచాపమున్
 రభసమెలర్పఁగాఁబటుశరంబునఁ ద్రుంచి క్రమంబుతోడఁద
 త్ప్రభ చెడఁ ద్రుంచెఁజాపములుపంచశతంబుశతంబు నేకమున్.

క. ఎత్తైడువేగము విండులు
 దత్తఱమున విటుగ నేయుతమకము నై నన్

జిత్తములు గృహణరణా

యత్తములుగ నిలకు నుఱికి రావీరవరుల్.

253

వ. ఇట్లు ఖడ్గహస్తులై కదిసినప్పుడు.

254

ఆ. సామదత్తినకులసౌభద్రదౌశ్శాస

నిప్రసిద్ధఖడ్గనిపుణవిద్య

డిభకసాత్యకులకడిందిశౌర్యమునందుఁ

గాననచ్చె నట్లు గదిసి వారు.

255

వ. భ్రాంతంబు ¹విభ్రాంతంబు విద్ధం బావిద్ధంబు విస్మతంబు
విస్మతం బాకరంబు వికరంబు భిన్నంబు నిర్తర్యాదం
బమానుషంబు సంకుచితంబు వికుచితంబు సవ్యజానువువామ
జానువు చిత్రకం బాహితకంబు క్షిప్తంబు గుడుంబంబు
లంబనంబు దృతంబు సవ్యబాహువు వినిర్బాహువు సవ్యే
తరంబు నృత్తంబు త్రిబాహువు తుంగబాహువు సవ్యో
న్నతంబు హాసి పృష్ఠతఃప్రసారణంబు యోధికంబు పృథితం
బు నన ముప్పదిరెండు ప్రచారంబులం బరిభ్రమించి నన
సేవకులునుం బోలె జూరువ లేచికోని ప్రతిగ్రహీతలుం
బోలె ధార యేమటక జూదరులునుంబోలె దండ మటవక
జ్యోతిషికులుం బోలె ముష్టి వదలక గొండ్లి పరిధవించు
నట్టుపులునుం బోలె ²జాళలు చూపి ³మొగ్గు లాడెడువా
రునుంబోలె నాసపా⁴టున నిక్కి తూర్పెత్తువారునుం బోలె
విసరి ప్రాసునం దూచువారునుం బోలె దట్టిదారకులునుం
బోలె నట్టించి పనిఁ దిరుగువెరవగులునుంబోలె మసలక
వడివసంతమాడెడువారునుం బోలె జమ్మిశకటన్యవహారు

లుంబోలె మెట్టుకొని విరక్తవిటులునుంబోలె జేయిక
తనిసిన ¹గవరలునుంబోలె సరకు గొనక నటమటపుంగోమ
టులునుంబోలె లెక్క నేయక పాదరసమర్దకులునుం
బోలె జంపం దలంచి యడిదంబులు జలిపించిన ఝణఝణ
ఝంకారంబులుం దదీయవరస్పరఘర్షణ క్రేంకారంబులుం
దమహుంకారంబులును ముప్పిరిగొసం గొప్పరిచియుం గొ
సరియు విచ్చియుం జొచ్చియు నదలించియుం గదలించియు
బోరు నవసరంబున సురవిద్యారగంధర్వదిన్యమునులు నిన
మ్మన నిలిచి యవ్వీగద్యయంబుం గనుంగొని టెక్క
సంబున. 256

చ. ఇతని కితండె సాటి యగు నీతని కీతండె సాటి నచ్చు ను
ద్ధతి జనుపెంట వింట నడిదంబున నింతటివాగు లే గుమా
పతికొకరుండుశిష్యుండును బాహుండుద్రోణునకోక్కరుండు
ధీరతముండు శిష్యుండిట్టిటవురక రణధీరత జెప్ప నేటికిన్.

గీ. అర్జునుండు మురారి సాత్యకియు వీరు
ముగ్గురు జయకాంతు లనిమొస మోసపోరు
శక్తిధరచైద్యడిభతులు సములు వీరు
ముగ్గురు మహారథులు శౌర్యమూలధనులు. 258

వ. అనుచుం గొనియాడుచుండి రాసమయంబున. 259

మ వసుదేవుండె యుగ్ర సేనుండె సన్వారిండువారండుగ్రో
ధసముల్లాసముతోహిడింబుండు మహాదంష్ట్రాగ్రసంఘన్నసై
న్యసమూహుం డయితాకెనానృపులు బోహాసారముంజూ
పినక, పసమింగెంగడుపారవీరవరులకవిస్ఫారబిహ్వగ్రుడ్డె.

వ. ఇట్లు ముందటం పలవడినయదున్మస్తిబలంబులకు భయంక
రుం డై దౌడలు గొలుకుచుఁ దల విదుర్చుచు మిడిగుడ్లు
ప్రిష్టుచు మీఁదులు చూచుచు బొరలు సాచుచు బొరి
సమరుచుం గడు పక్కళించుచుఁ గాలం జరుముచు మేను
వెంచుచు మెడ నిక్కించుచు సరదంబుల సరదంబులతో
సంటసిల నడుచుచుఁ దురగంబులఁ దురగంబులతోఁ దుత్తు
మురుగొ దూఱుచు దంతావళంబుల దంతావళంబులతోఁ
దలలు నగులం దాటించుచు వీరుల వీరులతో విటతాటం
బుగా విటుగ ప్రేయుచుం బ్రళయకాలరుద్రుండు ప్రజల
పైఁ బరగుచందంబునఁ జటులగతిం జూలు మగలఁ జట్టలు
వాపి చవిగొనురుధిరపయఃపాసంబునను మేదఃఖాదనంబు
సను మజ్జామజ్జనంబుననుం జీవమిగిలి చేరినవీరు లాహా
రంబుగాఁ గుంభకర్ణుండు వానరబలంబుల మ్రింగుభంగి
దోష యదున్మస్తిసైన్యంబు నిరవశేషంబు చేయుచుం గది
సిన నాన్మద్ధన్మపతు లిద్దఱు సాహసంబునం గంధీరనంబు
తోడం దలపడినతగళ్లకై వడి నారాక్షసుతోడం దలపడి.

మ. ఖరనాంచపరంపరం బఱపి వీక్షం దాఁకి పాతాళగ
హ్వారముం బోనినిజాస్యముం దెఱచి రక్షోధీశుండన్నింటిని
ఘోరుండై మ్రింగి తదీయచాపములురెండవం బట్టి ఖండించినం
దెరలంబొఱక యున్నవారిఁ గని యాదేవద్విషుండిట్లనున్.

— ఉగ్ర సేన పసుదేవులు హిడింబున కోడి పోయెట. —

చ. ముదుకలమాంసము నైదడుమోదముతోఁగడుపారమ్రంగనే
డొద్దవెమదీయభాగ్యమున నూరకనోరుసొరుండు రండుమీ

రదవద గాక నావుడుఁ దదాననదర్శనము క్తశస్త్రులై
మదమఱి పాఱి రాన్యపులు మానిసిదిండికిఁ గాక భీతితోన్.

వ. అట్టియెడ హలధరుండు. 264

మ కని కంసాంతకుతోడ హంసునికి సంగ్రామంబు హత్తించి త
ద్దనుజుం బేర్కొనియిక్కడిక్కడ భవద్దర్శంబు గ్రక్కింతున
మ్మనుజాధీశులఁ దోలనే లనుచుఁ బల్కఱున్ భుజాస్ఫలనం
బనిరుద్ధక్రియఁ దెల్పు వీతశరచాపాక్షేపుఁ డై తాఁకినన్.

చ. కనుఁగొని వీనిమేనుబలుగండల నాఁకలి పుత్తుఁ గాక నే
డని దనుజాధముండు వికృతాననుఁ డై బలభద్రుఁ డాఁకినె
ట్టన నెఱలావునంబిడికిటం బొడిచెన్ హలపాణి యొక్కము
ష్టిన తనముష్టిఘాతముహిడింబునకుంజవిచూపి పండియన్.

క. వారింప రానిమదమున

వారిరువురుఁ జటచటారవంబులు నెగయం

బోరాడిరి వీగులు చే

యారఁగఁ బిడిగ్రుద్ధలాట నానమయమునన్.

267

క పిడికిటఁ బొడిచె పిండింబుండు

వడితో హలధరునిగురము వానిగురంబుం

బిడికిటఁ బొడిచెను రాముండు

విడువక యఱచేత నోరు ప్రేసెం బెలుచన్.

268

ఉ. పోటున ప్రేటునం దిరిగి బోరగిలం బడియున్నదానవుం

గాటుకకొండ నెత్తుఁబలిగొగుఁతెఱంగుననెత్తి ప్రిప్తి చే

ర్లాటముచూపి వీడెను ¹మొదలామనకండుబలుండనుసంగం

ఘాటముదాఁటవై చినడిగంబ డెఁగ్రోశయుగంబుచక్కఱన్.

క. వికలగతి నున్న రాక్షసు
 లొకనొకనిమొగంబు గాన కూరక చని రం
 తకు నరుణకిరణుకీరణము
 లకుఁ బడిమటికొండపంచలం బడ నలనెన్.

270

సీ. కడపంగ రాకున్న కాలఖడ్గముచేతఁ
 బగలేంతితల నేలఁ బడినయట్లు
 సాయంతసం బనుజాలరి జలధిలోఁ
 బచరింప నల డిగ్గఁ బొడినట్లు
 పొడ వైనయాకాశభూరుహంబున సంధ్య
 గోయంగ గొల ¹చైవ్వి కూలినట్లు
 చలమదిగ్బేరి శక్తరమున నరుణుండి
 గడిపట్టు బొల పొట్ట నడంగినట్లు

తే. త్రుంకుగుబ్బలిపాచక కొప్పరించి
 పట్టు జాలక వైచినబ్రద్దపరికి
 బొటియుగుచు ముగుసపోతుపల్లరంబు
 భానుమండల మంతఁ జూపట్ట దయ్యె.

271

క. కలులుములుచీడటితో నం
 దలురాజులు సమర ముడిగి తగ నెల్లిటికిం
 గొఱ గలకలనగు నడవుఁడు
 నెఱ నగుగోనర్థనాద్రి నేలకు ననుచున్.

272

క. రెండుబలుంబుల పారలు
 నొండొంగులకుఁ జెప్పు నప్పు డుద్ధతమతు పై

రండనంగ హంసడిభకుల

దండాగోవర్ధనాద్రితటమలన విడిసెన్.

273

మ. హరియా రాత్రి బలంబుఁబుష్కరతటాకారణ్యమధ్యంబునన్
వెరవారన్ విడియించితేపకడఁ బృథ్వీనాథు లెల్లం దనున్
గురుసన్నాహబలంబుతోఁ గొలువఁ దిద్దోపర్ధనోద్యన్న గాం
తరభూమిన్ యమునాతటంబునసమాధానంబుగాఁబన్నినన్.

గీ. హంసడిభకులబల మెల్ల నాయితముగ

మోహరము చేసి నడచిన మొనలు రెండొం

దలపడి భయంకరంబుగ దాగుకొన్న్

శస్త్రపాతంబు చేత సుత్యాహ ముసంగ.

275

గీ. చెలఁగుబలములతో సుగ్రు నేనుఁ దొంకి

బాణముల హంసుఁ డిసున్నటపదిట నేసె

డిభకుఁడును ననుచేవు నేడింట నేసె

నిరువురఁ బొదివి యాదవు లేసి రంత.

276

క. అప్పుడు పదిపదియమ్ములఁ

దశక యాదవుల బ్రహ్మాదత్తకుమారుల్

నొప్పింప రుధిరధారలు

చిప్పిల్లనివాగు లేరు నేనలలోనన్.

277

చ. తమబల మింక మీఁగు నని తత్సమయంబునఁ గృష్ణరేవతీ

రమణులు దాఁకిరయ్యిరువురన్ సురసిద్ధముసీంద్రబృందముల్

సమరముఁ జూచి మెచ్చహాసశాసనతత్ప్రభూతముగ్ధముం

గ్రమమునఁదోఁ చెదోడుపడ రాజకుమారుల రెండిదిగ్దులన్.

మ. హరితో హంసుఁడుసీరితో డిభకుఁడున్ హం గౌరహలుంకారభీ

కరశంఖధ్వని విక్రమం బగుర మీకం దొంకినం బొంచజ

న్యరవాడంబరమున్ సహింపకడ రెణమా హేళభూతద్వయం
బరవా యిగురుక లేక హస్తధృతశూలా కారఘోరంబుగన్.

గీ. అడరి హరిమేన శూలంబు నదుముటయును

బిలునగవుతోడ దివిజు లచ్చెరువు నొంద

వారితేరిపై కుఱికి చేయారం బట్టి

విసరి యుత్తర ¹దిక్కున వీచి పైచె.

280.

❧ శృష్టుడు భూతద్వయమును గైలాసాద్రిపై బడవైచుట. ❧

క. పైచిన నిరువురు గైలా

సాచలశిఖరమునం బడి మహాద్భుతమతు లై

రాచంద మెల్ల హంసుడు

చూచి హరిం గ్రోధపరవశుం డై పలికెన్.

281

ఉ. విఘ్నము చేసె దేల పృథ్వీపతిలోకము గప్ప మిచ్చె శ

త్రుఘ్న త రాజసూయమఖదోహాలి మాజనకుండు సత్కృపా

నిఘ్నుడ డోకంత దోడ్పడిననిన్ను ముదంబునం జూచునీశిరో

దఘ్నము లింకఁ దెమ్ము కరదానముగాఁ గనకంపుఁగాలువల్.

ఉ. రాజుల కేను రాజమఱి రాజశిరోమణి రాజు దేవతా

రాజకి నెల్ల నీనసమె రాసెదు నాసరివాడుగా ²విసీ

తేజము మాలి తంచు నతితీక్షణశరం బరిఁ బోసి యేసినన్

భ్రాజిత మయ్యె నన్దు హరిఘాలమునం దిలకంబుపోలికన్.

వ. ఇ ళ్లేటు నడి విచారించి.

284

మ. ప్రకటస్యందసకేళికిం దగినసారధ్యంబు చేయంగ సా

త్యకిఁ జాలించి తదాత్తచిత్రగతిరథ్యాడంబరం బొప్ప దా

రుకుఁ డేగం గడకాఁడివై హుతపహక్రూరాస్త్రసంధాసకా
ర్తుకహస్తుండు ముంతకుండు పలుకుం గ్రోధాంధుఁ డై
హంసుతోన్. 285

ఉ. ఏమిర హంస కంససరకేంధసబంధురమచ్చరాసలం
బామిషముం గొనం గలదురా విడిపింపఁగ నిన్ను నేడిసం
గ్రామము చేసి నన్నడుగు కప్పము దర్పము నీకు నేల నా
నామునిబాధలం గమరినాఁడవు కాలినక్రిటిచంద మై.

క. నినుఁ బొరిగొనియెడ నిదెపో
జనులు మునులు విని ప్రమోదసంహదఁ దేలకొ
మనుజాధమ యని తోడిగిన
యనలాస్త్రం బేసె నదరు లంటఁగ పాఁడునన్. 287

క. వారుణబౌణంబున నది
వారిం చె ముంరి యేసె వాయవ్యాస్త్రం
బౌరాజకుమాగుం డది
బోరన మాహేంద్రబాణమున నడఁగించెన్. 288

తే. హరి ప్రయోగించె మాహేశ్వరిన్ద్ర మున్ను
డతఁడు రౌద్రాస్త్రమునఁ దోన యడ్డకట్టి
నిట్లు ప్రతిబాణముల హంసుఁ డెచ్చుఁ గుందు
లేక పోరాడె శౌరి కుద్రేశ మెసఁగ. 289

మ. సరిగాంధర్వము రాక్షసంబు మణిన్ద్ర శౌచంబుబ్రహ్మబనకొ
హరియేనెకవరుసన్త హస్తములనాపొంసుండుం గొబరమా
సురముకొయమృము వారుణంబుననఁ దేబోరాహశస్త్రంబు
ల, స్తంభలిం చె స్తోదలింటినాల్గిటి రణోన్మాదోద్భటాకారుఁడై.

గీ. అచ్యుతుఁడు బ్రహ్మశిర మనునస్త్రమేయ
హంసుఁ డాయస్త్రమున నది యడఁగఁజేసె
నచ్చెరువు నొంది మురవైరి యమునలోన
వార్చి నచ్చి మహాగ్రభావంబు బాల్చి.

291

చ. తొడిగినవైష్ణవాస్త్రమునఁ ద్రుంగితి పొమ్మని హంసు నేసినం
బిడుగులపిండిు వోలె నతిభీకరతం జనుచేర మాటుగాఁ
దొడుగుశరంబు లే కతఁడుఁ దోరపు బెగ్గిల మెత్తిప్రేయఁగాఁ
గడువడిఁ దేరు డిగ్గి పడెఁ గాళియనాగమహాహ్రావంబునన్.

❀ కృష్ణుఁడు హంసుని యమునలో నడుగంటఁ ద్రొక్కుట. ❀

మ. కడువేగంబున హంసుపై నుతికియాకంసారి కాళిందిలో
నడిఁగాలం దలదన్నె లోకు లెఱుఁగన్వాడంతలోఁజచ్చెనో
చెడెనోయొక్కడవోయెనోయొకఁడునుం జెప్పంగ లేఁడప్పుడే
పడెఁబఱాతాశభుజంగవస్త్రములనప్పాపాత్తుఁడంద్రెప్పుడును.

ఉ. -ఈత్రెఱుఁ గాచరించి రథ మెక్కి మురారి ధంధినాథ నీ
తాతపితామహులం డయినధర్మతనూజుఁడు రాజసూయవి
ఖ్యాతినహిం దునయ్యుడలహంసుఁడుప్రాణముతోడనున్న నే
లాతునచేరు నధ్వరము లావున వాఁ డొరు నేలకైకొనున్.

క. వరములు శరములు హరుచేఁ

దిరముగ హంసుండు నడయుదినమునఁ గాదే

ధర నవతరించె లక్ష్మీ

శ్వరుఁడు జగన్నాథుఁ డపుడు వాల్మీకియుం డై.

295

ప. అద్దేవుండు గలుగుటంజేసి కొంతయు రాజసూయంబు నిర్వ
హించు నట్లు యమునమడుపునం బడినహంసుండు పొడవ

డంగుట సకలగంధర్వులు హరినామకీర్తనంబున గీతంబు
లొనర్చిరి తత్సమయంబున. 296

క. హలధనునితోడ డిభకుండు
దలఁపడి పెనఁగునెడ సూర్యతనయాసలిలం
బుల మునిఁగి హంసుఁ డిలింగెం
దలఁకున ననిపలుకు వినిఁగొం దత్రత్యుల వీసె. 297

మ. విని వేగంబునఁ బాటుతంచి యమునావేగంబునం బాకఁజూ
సనశస్త్రప్రహతిం బయోధిఁ బడునాశైలంబుచందంబునకొ
మునిఁగెకొ వెంట హలాయుధుండు దఱమకొ మోహంధ
కారంబులొ, మునిఁగెం దజ్జల మెల్లఁ దల్లడపడ స్తుప్పిట్టు
వెట్టెకొ వడిసె. 298

వ. ఇట్లు డిభకుండు యమునాజలంబుల మునింగినహంసుం
గానక యిట్లని విలాపించు. 299

సీ. నాయెల్లినీడన నరలోక మేలుదు
నసులాపు నతితపాలయ్య నన్న
దేవేంద్రునకు నైనఁ బేటి చూడఁగరాని
గౌరవోన్నతి నీటఁ గలసె నన్న
పార్వతీపతిచేతఁ బడసినదివ్యాస్త్ర
భూరిసంపద వెల్లిఁ బోయె నన్న
వలరాజునకు నైన వల్లింపఁగాఁ దగు
తనువిలాసం బేట గొనియె నన్న

తే. యన్న నీయట్టియన్న న న్ననుదినంబు
గౌరవింపఁగ నుండ నేకరుదు నింక

నింకఁ జాల నెవ్వగలచే నిచట నిలువ
నాకు నేల నీ¹తోడిదే లోక మన్న.

300

చ. అనుచు విలాపనాలసత నాయమః నానదితీరభూమికిం
జని హరిఁ గాంచి యోరి పురశాసనశిష్యుని హంసుఁ గానవే
యనుటయు వాఁడెపో యమునయందు మునింగెననంగ
పెండియున్, మునుఁగుచుఁ దేలుచున్ డిభకమూఢుఁడు
హంసునిఁ గానఁ దెయ్యెడన్.

301

క. ప్రే లేడువెండ్రుక లిసుగడఁ
దూలఁగఁ దలయూఁచుఁ దొప్పుదొప్పున నోరుం
గేల నడిచికొను సెలవుల
లాలలు దొరుఁగంగ నన్నలా యని యొలులున్.

302

క. తాలం దల యడిచికొనున్
నేలం బడి పొరలు లేచు నెత్తురు లుమియుం
గేలిఁ బడి రిపులు చూడఁగ
నాలుక వెఱికికొనుఁ జావునకుఁ దన్నికొనున్.

303

వ. ఇట్లు దుర్త్తరణంబున హంసడిభకులు వొలిసిరి తదనంత
రంబ గోవిందుండు గోవర్ధనాచలంబున బలభద్రసాత్యకి
ప్రభృతి యాదవలోకంబుతోఁ గొంతవడి వినోదించు సవ
సరంబున.

304

— యశోదయు నందుఁడునుఁ గృష్ణునిఁ జూడ నచ్చుట. —

శా. గోపాలాగ్రణి రేనతీరమణితో గోవర్ధనాధిత్యకా
వ్యాపారుం డయినాఁ డనంగ విని భావం జేతదాలోకచిం
తాపూర్ణంబుగ నందగోపుఁడు యశోదాదేవియున్వచ్చిభృ

1 లోకమగుదు నన్న.

త్యోపాసీతము లైనకానుకలుచారొప్పించి రేర్పట్టుతోన్.

క. ఇతరేతరసందర్శన

కృతాభివాదనుల రామకృష్ణులఁ బ్రీతి

సతియును బతియుం జూచిరి

సుతులుం బితృభక్తి నెఱయఁ జూచిరి వారిన్. 306

వ. అప్పు డామురాంతకుండు నందగోపునితో నిట్లనియె. 307

సీ. పసి గ్రేపుఁ బెనుచునే? పాడిమొల్లం బెట్లు?

మెకము దాటదు గదా? మేపు గలదె?

తొడకాలితలుపుల విడుతురా తొడితొడి?

జన్నెలఁ దరివట్టుజాడ గలదె?

వెలికల్ల వైతురా వేల్పులకుడుపుచోఁ

గదుపులో నే¹పోతు గడవఁ బాటు

²సలగ³పన్నులు గొన్ని జట్టి చూపరు గదా

బెదరిన నిలు గూతఁ బెట్టఁ గలదె

తే. వల్లె వైచువా రెవ్వరు మల్లరాల

లంపు గలతొట్టులను గూయ లాపు గలదె

యేర్పుదాటులలోఁ దొఱఁ గెఱుగఁబడునె

⁴పరికరము కోడె లమైడుపాటి గలదె. 308

వ. అనుటయు సతండు. 309

క. నినుఁ గన్నులార నెప్పుడుఁ

గనుఁగొనఁగా లేనివగపు గల దొక్కటియున్

వనబోదర నీయాదర

మునఁ దక్కినపనుల మాకు మోదము గొఱుతే. 31

వ. అనుటయు నచ్యుతుండు యశోదం జూచి యిట్లనియె.

శా. తల్లి నిన్నుఁ గనుంగొనంబడయుటన్ ధన్యుండనై తిజగం
బెల్లన్నిన్ను నుతించి మ్రొక్కిన ధనాధీశోన్నతిన్ నిత్యమై
చెల్లున్నాకుఁ బ్రయంబు చేయునదియై చెన్నందునావారుని
న్నుల్లంబారడలంచువారుపరమాయుఃప్రాప్తితారోగ్యులున్.

వ. అనుచు నయ్యిరువురకు యథోచితోపచారంబు లాచరించి
నిజనివాసంబులకు నీడ్చిక్కిల్పి యనంతరంబ ముఠాంతకుం
డు పుష్కరసరోవరంబునకు వచ్చి యండలి మునీంద్రులం
గాంచి వారిచేత నర్ఘ్యపాద్యంబులు మొదలగునుపచారం
బులం బరితోషంబు నొందినపిదప వా రిట్లనిరి. 313

క. ఓహో! విచక్రఁ జంపుట
సాహస; మొరులైన వానిఁ జంపం గలరే?
యాహంసడిభకు లెవ్వరి
చే హతు లయ్యెదరు నీవు చెటుపక యున్నన్. 314

వ. అని కొనియాడి యద్దేవునితో పెండియు. 135

సీ. చక్రంబు మేదిసీచక్రంబు నేదేవు
దక్షిణబాహుసౌందర్య మొసఁగు
జలజంబు నొకపాణిజలజంబు నేదేవు
సవ్యభుజంబుతో సరస మాడు
రత్నంబుఁ గామినీరత్నంబు నేదేవు
నక్షత్రస్థలంబున నన్నె మిగులు
నోఘంబు దాసవారోఘంబు నేదేవు
చరణపల్లవసమాశ్రయము నొందు

తే. భానుమండలమును సుధాభానుమండ

లంబు నేదేవుకన్నుల లావు వడయు

దేవదేవు నద్దేవునిఁ దెలియువాడు

దేవదేవునిరూపంబుఁ దెలియువాడు.

316

మ. అనితన్నుంగొనియాడుసంయములనత్యానందదృష్టింగనుం
గొనితీపారెడుమాటలంజవులు పెక్కుల చూపి హంసరం
బునవీడ్చొన్న యనంతరంబ మిగులంబొంగునై న్యంబుతో
జనియెన్ ద్వారవతీపురంబునకుఁ గంసధ్వంసి నిశ్చింతుండ.

వ. ఇట్లు విచక్రవిదారణంబుచేసి హంసడిభకనధం బొపాదించి
మునియతీంద్రనివహంబునకు మోదం బొనరించి నిజనగరం
బున నీలవట్టండు నిత్యోత్సవపరిపూర్ణం డై యుండ నద్దే
వునిగుణంబులు గొనియాడుటకు సమాప్తచతురంసనులగుం
గొలంది గా దని శ్లోశంపాయనుండు జనమేజయునితో
నింక నేమి విన వలయు వసుటయు.

318

ఉ. సారసనీలతామరససమ్మద కారణనేత్రనిర్మలా

దారవిహారమానసవిధాయితతాహసముఖ్యసంతత

స్ఫారతరాశ్చనాకరణపాత్ర రమాగిరిజానితంబిసీ

చారుమనస్సరోజచరషట్పదరంజమరాశనాయకా.

319

క. చక్రపరశ్శధగుతుదో

ర్విక్రమజితదానవేంద్ర వివిధవిరోధా

పక్రాంతహృదయభవ్యా

శక్తప్రముఖామరౌఘసతతనిషేవ్యా.

320

మాలిని. జలధిగిరినివాసా చంచదుద్యద్వికాసా

విలసితదరహాసా వృత్తసచ్చిద్విలాసా

ప్రళయబహుళయాపా పండితాంతఃప్రదీపా
దళితవిబుధతాపా దైత్యసంహారికోపా.

321

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర
బుధారాధనవిరాజి తిక్కనసోమయాజి ప్రణీతం బైన శ్రీ
మహాభారత గదానంతరంబున శ్రీమత్సకలభాషాభూషణ
సాహిత్య రసపోషణసంవిధానచక్రవర్తి సంపూర్ణకీర్తి నవీన
గుణసనాథ నాచనసోమనాథ ప్రణీతం బైన యుత్తరహరి
పంశంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

పంచమాశ్వాసము.

- క. శ్రీనిశ్రేయసకాంతౌ
నూనవ్రతభాగ దక్షిణోదార సద
ర్యానందిత చీతో¹ని
ధ్యానతసుద్యుతినవీన హరిహరనాథా. 1
- క. జనమేజయుఁ డిట్లను న
మునితో హరివర్ణసంబు మును పలుమాట౯
విని తనియదు మది గ్రమ్మట
విసఁ గోరెద ననుడు నతఁడు వేడుకతోడన. 2
- స. మున్ను మురాంతకుండు చేసినలాపు లెన్నియెన్ని. 3
- క. ఏణాంకధరుఁడు దోడుగ
బాణుఁడు మొగరింప బాహుపంక్తి శతంబు౯
క్షీణముగ నటకీ పానిం
బ్రాణముతోఁ బట్టివిడిచి బలిమథనుఁ డనిన. 4

1 విద్యానంతభృగవయాప. 2. శతం బ, క్షీణగతి.

వ. అని మఱియుం గుమారుండు సహాయుం డగుటయుం బర
మేశ్వరుండు నిత్యసాన్నిధ్యంబు చేయుటయుం గాత్రా
యని జననీత్యంబు నొందుటయును నతనికి గాఢాపశ్యంబు
గలుగుటయు నెఱింగించి యంతనట్లునుం గలుగునతండు
హరిచేత హతుం డయ్యె ననుటయు జనమేజయుండు తత్క
థాశ్రవణకుతూహలీ యైన న్నావై శంపాయనుం డిట్లునియె.

సీ. బలితనూజుం డైన బాణాసురుండు వొల్ల
కార్తికేయుని శూలి గారవిగచి
ముద్దాడునెడ సూచి మోదంబు భేదంబు
బొడమ నెమ్మనములో గొడుగు నిట్లు
పాటింపఁడే దండ్ర పని యేమి కటకటా
నాతండ్ర యుండిన నన్ను నిట్లు
పాటించు నిటమీదఁ బరమేశ్వరుండు తండ్ర
గాకున్న జన్మంబుకనటు పోదు

తే. 1 తపము మెచ్చ కట్టేపుండు తండ్ర గాఁడు
గాన మెచ్చింతుఁ దపముచే గొనలోన
నతనిఁ బంచేంద్రియంబుల కప్పగింతు
మానసంబున 2 కట తేత్తు మదనహాసని.

6

మ. అని బాణాసురుండిను గోసము మమత్వాహంకృతుల్కనసం
బునకుఁ దవ్వులవై చినిశ్చలగతిఁ ముగ్ధిండుచూడఁచుచో
మునిసగఘాతశిరోభినీతచరణాంభోజాతసంభూతనూ
తనరాగద్యుతిభాసురుం బురహరుం డత్వస్థితింజూచుచును.

వ. ఇట్లని స్తుతియించు.

8

—ॐ బాణాసురుఁడు శివుని సేవించి వరములఁ బడయుట. —

ఉ. కొలువఁగ నేర నిన్ను శతకోటివిభాకరతేజు డగ్గఱం
బిలువఁగ నేర నిన్ను మునిబృందవివేకవిమర్శదూరుని
విలువఁగ నేర నిన్నుఁ బృథివీవియదంతరభిన్ను నేమిట
నిలువఁ గదయ్య నాహృదయసీరజకర్ణికపై మహేశ్వరా.

1చ. కలఁగనివారునిన్ను మదిఁగొఁగిటనెత్తెడువారు ముక్తికిం
దొలఁగనివారుగాఁ దెలియుదుందలపోయుదులోననాసలు
నలఁగవుహృత్ప్రయోజనదనంబునకు న్నినుఁ దెచ్చుసంతకు
మలఁగఁగదేత్రికోణమణిమంటపదీపికపై మహేశ్వరా. 10

చ. ఒరసిరి నిన్నుఁ దర్కనికపోవలధా²రల వన్నెఁ గాన రె
త్తరసిరి విశ్వముం గపిల యైనను నీదెస ముల్లు సూపఁగా
బెరసిరి బ్రహ్మముఖ్యులగుపెద్దలు³ బచ్చులు పోలెనెల్లచో
నెరసిరిగాని నిన్నెఱుఁగ నేరరు నావశమే మహేశ్వరా. 11

గీ. అనుచు వినుతించుచున్న బాణాసురునకు
నంత కంతకు సంతోష మావహిల్ల
నంధకారాతి పొడసూపి యతనితోడ
నడుగు మిచ్చెద నర మన్న నతఁడు పొంగి.

12

క. కడువేడ్కతోడ నీకుం
గొడు కయ్యెడునంతకంటెఁ గోర్కియూఁ గలదే
జడుఁ డనక నన్నుఁ గయికొని
గెడగుంబుము నన్నుఁ గాత్తికేయునితోడను.

13

- ఉ. నావుడుం జంద్ర శేఖరుండు నవ్వుచుంబంర్వతఁజూచి వీడునీ
కోవనితా కుమారుండు గుహ లండితనిం పనతమ్ముడంచు సఁ
భావన చేయుంగాక యొకపట్టణ మిమ్ము విహారిం గన్నయ
ప్పాపకుం డేలుతద్రుధిరపట్టణసార్వమునగ పల్కవరి. 14
- చ. పడగయువాహసంబు నయి బద్ధిణనల్లభుం డిన్కొనుచు నె
ర్పడంగదియుంగుమారుండును బండునినెచ్చల్కొనచరించునా
వుడు సచలేంద్ర కన్య యభవుం గొనియాడ నరంబుచేత న
క్కొడుకుమచాంధుండై దివిజకోటికి గీడు సరించుచుండెనును
- మ. గెలిచెం బూర్వనరేంద్రులంబటపెనాగ్నీయంపనీనాథులన్
నలచెన్దక్షిణరాజపంక్తిజెఱిచెన్దైర్యత్యంబుక్కిరియ
నలవైచెన్ జరమాధిపాళిసడచి న్నాయకవ్యభూసాలురన్
మౌలగంబెట్టెనుదీచ్యపార్థివలబోలె మోలెన్హంశశకులన్
- క. గాణాపత్యము నడసెను
బాణుం డిల గార్తికేయవర్వతకన్యా
స్థాణులు పొత్తున మనఁగా
శోణితనగరమున దనుజశోభనకరుండై. 15
- వ. ఇట్లు త్రిభువనభవనభారభరణ పారీణభుజాస్తంభవిజృంభ
ణంబున సరిలేక కసిమిరిగొనుకరతలంబులతో సక్కునాడ
కాలకంధరుం జేరి యద్దేవునకుం బ్రణామంబుచరించి య
ట్లనియె. 16
- సీ. ఖురఖలీనాఘాతకోలాహలంబుతో
నేమినిగ్గోషంబు నెఱప లేదు
నఖపుంఖరోచులు నారితో సంధించి
కర్ణావతంసంబు గడప లేదు

మణికిరీటకరోటిమంజీరములు రాయ
వీరమధ్యంబులు వ్రేయ లేదు
పంటదంతానశదంతంబు లొరయ డా
కినుల వాచవులఁ జొక్కింప లేదు

తే. లేదు ప్రతిభటబాహునలేపమహిమ
లేదు సంగ్రామభీమకేరీరనంబు
లేదు విక్రమక్రీడయు లేక మైన
లేదు రాజ్యంబు గలిగియు లేదు ఫలము.

19

1సీ. నిండాను తెగఁగొని నిగిడించుతూపుల
వైరిమర్తంబులు న్రచ్చి న్రచ్చి
బిగితంపుముష్టికంపిత మైనయసిధార
విమతకంఠాస్థులు విఱచి విఱచి
అనువొంద నల్లార్చి యందంద వెనుగద
శత్రుదేహంబులు చదిపి చదిపి
చదల నమ్ముగఁ బర్వశక్తిశూలాదులఁ
బగఱ పీనుఁగు లుర్విఁ బఱపి పఱపి

తే. ఏడినంబును వృథవోపసీనికడిమి
యొడవఁ బోరాడునాట చెన్నందె నేని
కూడు చవి యగుఁగాక నిష్కోధ మైన
దర్ప మూరక యూరింపఁ దర మే దేవ.

20

1 ఇది టుక్కుపైగ్గడ హరివంశములోనిది. ఎఱ్ఱనహరివంశము ప్రాంత
ప్రతులన్నింటఁ గానవచ్చుచున్నది. ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకశాలలోని సోముని
హరివంశప్రతిలోపూత్ర మిది గానవచ్చుచున్నది. తక్కిన సోమునిహరివంశ
ప్రతులలో లేదు.

శా. దేవా కయ్యముతోడి వేడుక మదిం ¹దీంఁద్రంపమన్యుండు నే
త్రోవం జేతులతీరట వుత్తు నని కోరున్ దానవుం డైన నా
కివే చేతులు చేసి తీకసిమి రిం కెట్లొర్తు నోర్తున్ రిపు
గ్రీవాఖండనమండనస్ఫురదసిక్రేంకారముల్ గల్గినన్. 2

²క. చేతులకసి వోఁ గయ్యము

చేతవిలినయట్టివిధము చింతించి ననున్

ప్రీతుంగాఁ గరుణింపుమ

యీతఁకి నెన వోల్పు రామి యీగి మహేష్వా. 2

ఉ. నావుడు దేవదేవుండు మనగబున నిండుక నన్ని మానితో
నీవు మయూరకేతనము నేలఁ బడం బొడగన్న యప్పు డా
శీవిషరాజసారభుజ సిద్ధము గురుద్ధమునల్లిదాని కే
గావలియున్న చోటనయ కారణభంగమసంగఁబొంగు మన

వ. నిజగృహంబునకు వచ్చి.

2

ఉ. పండినసంతసంబు ముఖపద్మవికాసవిలాస మొంద బొ
ణుండు సభాస్థలంబున మనోరథసిద్ధి గూలుంగఁ జేయఁ గు
భాండపండుమంత్రినయ్యడను రాధిపున త్తంకిజూచి నేడు
వొండు కచంప మ్మిగులను బృథు వచ్చిన మేలు చెప్పుమా

సీ. సహజవిగ్రహుం డైన శార్ఙ్గి చే గులుం గెక్కు

చక్రంబు ముద్దగాఁ జఱచి తొక్క

పాతాళగత మైనబంధుదానవకోకిల

బాటించి తలచూపఁ బరిచి తొక్క

1 దిట్టాడు. 2 ఈపద్యమును ఎల్లనహరివంశములోనిదే. ప్రాచ్యులిఖ
పుస్తకశాలలోని సోమనహరివంశ ప్రతిలోయిత్ర మిదియున్నది.

నీయింఁదివాకిట నీలలోహితుకంటె

గుహానికంటె¹ ఘనుండు గొలిచె నొక్కొక్క
మీతండ్రిచే గుఱ్ఱ మెణకరి గొన్న భూ
గగనంబు లేలంగఁ గలిగె నొక్కొక్క

తే. లనణసాగరమధ్యంబు లావుతోడ

నేలునప్పుడు మన కెల్ల నింతబంటి

న న్నెఱుంగ నీక నీకు నేఁ డున్నయునికి

నబ్బె నెబ్బంగి నిబ్బర మయినయుబ్బు.

26.

వ. అనుటయు సద్దనుజుం డమాత్యున కిట్లునియె.

27

²చ. ఇనసమతేజ వింకిపె యతీసభుజక్రమవిక్రమక్రియా

ఘను లగుపోటుబంటులకు గాఢతరప్రతిపక్షపక్ష భం

జనహృదయైకరంజన విశాల మహాహవమూల మైనయ

య్యని మొనఁగాకకల్లు నెసమంచితక్కిరియుధైర్యమూర్తియున్.

ఉ. లావున వైరిసర్పము వెలార్పక³ యేకరి యున్న చేతులన్

భావభవారిపాదములు పట్టి పరాక్రమకేళిఁ గోరితిన్

⁴తావుననుండి యున్న మిటట క్కిము గూలినయిప్పు సంగరం

బేసల నై నఁ గల్లుననియెన్ హనుఁడు "ండు" క మోద మేటికన్.

న. అని మఱియును.

30.

ఉ. నెయ్యము లేనిసంగతియు నిక్కము లేనివచోవిలాసమున్

వియ్యము లేనివై భవము విందులసందడి లేనిముంగిలిం

దియ్యము లేనిచాగమును భీరత లేనియమాత్యకృత్యముం

గయ్యము లేనిశూరతయుఁ గైకొనియు పక మెచ్చనచ్చునే.

1. సుఘనుఁగొలిచినొక్కొక్క. 2. ఈపద్యము ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకముల
లోని ప్రతిలోమాత్రమున్నది. 3. యాకలిగొన్న. 4. డేవునమండి... టెక్కము.

క. అని మాటలాడుచుండఁగ

దనుజకులాధీశుఁ యజ్యదర్పము వ్రేఁగె

తునిసినగత హయ చెప్పిన

పని తప్పక నెమిలిపడగ బల్లున విఱిగెను.

32

చ. విఱిగినఁ బొంగె నద్దనుజవీరవరుఁడని మనంబుల^{లో}పలక

వెఱుపును భేదము నెఱుఁగువిస్త యమరుగబొడవంగమగత్రియి

ఘోరిఁగి యెఱింగి మారిదనయింటకరమ్మను పొని కేమియలం

గఱపిన నప్పునే విధివికారము దప్పున యిట్లు ప్రప్పునే.

వ. అనియె నట్లుగొడ.

34

— శోణితపురమున దుగ్గిమిత్తములు పొడచూపుట. —

క. బాణుండు సెలఁగ దనుజ

ప్రాణంబులు చల్లడిల్లఁ బ్రతిభయతర మ్మ

శోణితపురమున నెల్లను

శోణితవర్షంబు గురిసి నురవతి యలరెను.

35

క. మార్జాలంబులు చెలఁగుచు

గర్జించెను గొబల నుండి కంపించె బనలు

స్ఫూర్జితనినదముతో ధర

వర్జితవర్షం డయి రావల నడిచి బట్టె నవిసె.

36

గీ. విడువ కెప్పుడు వెనుగాలి వీనఁ దొడఁగె

దోచె దక్షిణదిక్కున భూమకేశు

పసురకస్యలు పూజింప నరుఁగుతోడ

నున్నతం బైనరచ్చమ్రా నొఱిగి కెడసె.

37

- గీ. కృత్తికలయందు వక్రించి కీడు ¹సూపె
మంగళుండు దివాకరమండలంబు
ప్రచ్ఛికోని చుక్క వడె నెల్లవారిఁ గలఁచెఁ
గ్రూరనిర్ఘాతపాతంబు గుండె వగుల. 38
- గీ. రచ్చమ్రాఁకుల నెల్లను రక్తధార
లుద్భవించెఁ బ్రభాకరుం డుక్కు మడుపఁ
గడఁగి బాణునిజన్మనక్షత్ర మైన
భరణి వీక్షించె నది దనపక్షమైన. 39
- గీ. తెలుపుఁ గెంపును ప్రక్కల వెలయ నలుపు
మెడ బెడంగుగఁ గొంతంపుమెఱుఁగువోలె
మాఁడువన్నెలతో నొక మొండె మెగసి
సాంధ్యసమయంబునందు భాస్కరునిఁ గప్పె. 40
- న. అయ్యవసరంబునం గుంభాండుం డిట్లని విచారించు. 41
- ఆ. వేయిచీతు లిచ్చి వెట్టి జేసినశూలి
బాణుఁ జెటువఁ దలఁచి భండనంబు
గలుగఁ జేసె నింక వెలుగు చేన్తేసినఁ
గాచునార లెందుఁ గలరె జగతి. 42
- చ. త్రిదశపతీజయించి జగతీతల మంతయు నేలుబాణుండే
మదిమది నుండి దాననసమాజము చేటునకై త్రిలోచనుం
గదనము పేడె మున్ను బలి గట్టువడెదనకంటె దక్కువే
యిది విధిపో నిమిత్తములు నేమియు నొప్పువు గీడుదప్పునే.
- వ. అట్లుం గాక యద్దనుజేంద్రుం బొడగన్నయప్పుడు. 44

చ. హరుడు గుమారుకంటె గొనియాడు గుమారుడు చా
ల గూర్చునా, హరుడు గుమారుడు^క రణసహాయులుగా
నడతేర వీనిపై, నొరులు పరాక్రమింపడును నోపుదురే
చెడుకాల మైన నె, వ్వరిదెస నేవికాములు సచ్చునొ
యింత విచార మేటికిన్.

45

క. తమ చేసినదుష్కృతములు

తము జెలుగుం గొక పేట తడవంగలదే

తమ చేసినసుకృతంబులు

తము గొచును రెండు నేల దైవంబుననున్.

46

గీ. అనుచు గుంభాండు డరిగ బాణాసుసండు

దసుజసుందరినహితుడై మనసులోన

గెరలియాడుచు మధుపానకేళి చేలి

యాహవము గోచుచుండె సయ్యవసరమున.

47

❦ ఇందుధరోపాఖ్యానము. ❦

మ. ఒకనాఁ డిందుధుసండు బౌర్వతిగను నిల్వోద్యోనకేళీసరి

న్నికటానేకవిహారచేళముల దైతేయేంద్రకన్యాప్రసాద

నికురుంబంబులు పారిజాతకుసుమానీకంబు ప్తం జల్లు

ర్పకబాణంబుల కెల్ల నెల్ల యగుసౌభాగ్యంబుతోనాడంగన్.

చ. అట్టియెడ.

49

సీ. కిసలయంబులతోడ గంగేలు దడ బెట్టి

విరులపై నఖికాంతి విజ్జంబి

లేదీగలకు దనూలీల గాసుక యిచ్చి

గుత్తులు బొలిండ్లు గొలిచి చూచి

చలి గాలి నిశ్వాససౌరభంబుల నాఁగి
యళిప జ్జీర్ణ గురులతో నలుక దీర్చి
పుష్పాళ్లు ¹నెలగండములు వియ్య మందించి
పూఁదీసె జెమటల బుజ్జగించి

తే. తొడలు ననఁటికంబంబులు మెడలుఁ బోక
బోదెలు నెలుంగులును బరపుష్టరుతులు
మాటలును గీరభాషలు మక్కళించి
చిగురుఁబోడులు వనకేళి చేయఁ జేయ.

50

చ. వారిలో నొక్కర్తు.

51

మ. సహకారాధిపుఁ గౌఁగిలించుకొని వాసంతీలతాకాంత సా
రహరిద్రారసగౌరవేసరములన్ రంజిల్లు మాధ్వీకవా, ర్లహ
రీస్వేదము చూపఁ బట్టపగ లేలా ²యింతటన్ సిగ్గులే, ద
హహాయంచుఁ దొలంగిసవ్వఁజెలిమాపైముద్దరాలయ్యెడన్.

మ. ఒకరామాతీలకంబు రత్నరుచితో నొప్పారుమందారకో
రకముం గర్జనతంసత న్నిలుపుచున్ రాఁగాలతాసక్తచూ
చుక చేలాంచలయైమలంగివిడుమంచుం గేలు³సాఁచెన్ ససా
యకమార్పిదైగగొన్నమన్త ఘనిప్రత్యాళిఢపాదంబు⁴నాన్.

చ. ఒకచపలాక్షి లేజిగురుటూయెలఁ గోయిలరాచవారి ని
క్కకు నెలయింప నచ్చుకలకంఠికటాక్షము ⁵తెక్కతారుస్రు
క్కకపలుమాటుఁజూపఁజెలిక త్రైలు ⁶ముద్దనబావపొమ్మనన్
మొకముసగంబువాంచెమణిముద్రికలంజిటునవ్వుగప్పుచున్.

1 నొసలిగంబురు. 2 యింతలా. 3 సారించెసా. 4 లక్; గాన్.

5 తెక్కదారి. 6 ముద్దులపాప.

చ. లలన లతావితానముల లత్తుకరేకులచాయ చల్లుచే
తుల ¹సెలగొమ్ములందికొనఁ దోరపునవ్వులు పిక్కటిల్లు నె
చ్చెలులుచెలంగిమావిరులు చెందొనలగెయ్య ననంపడంబడం
దలిరులుగోయురాచిలుకదాటులఁ దేలులునాసచేయఁగన్.

సీ. సుడిగొన్నచిగురాకుజొంపంబు గంపారు
తలమీఁద మల్లికాదామ మడఁచి
నిడుదతామరతూడఁ నెట్టెంబు సుట్టి పైఁ
బటికంపుఁగడియంపుభాగ మడిమి
తోన యాక్రేనఁ జెంవొనఁతేకు హత్తించి
మెడచక్కఁ గస్తూరి ²మడిచి పూసి
పాయ గొమ్ముల నల్లఁబట్టు దగిల్చి య
క్కినయాకుపై పెండికోర పట్టి

తే. ధవళశతకథాభిగాత్రమునఁ ³జెరివి
మోకమామిడి కొకకాంత మ్రొక్కి నిలిచి
యొడలిలోఁ జక్కనగము నా కొనఁగు మనుచు
నద్రికన్యక తలవాంచె హరుఁడు నవ్వు.

56

వ. తదనంతరంబ.

57

చ. నడపు తెఱంగు మాటజతనంబునపాంగవిలాసమున్ ముసుం
గిడినబెడంగు ముద్దుమొగ మిగుచుక నంచిన సిగ్గుఁ బొర్వతిం
దడఁబటుపంగ నొప్పెనఁగె దర్పకపైరిక నానపాటుగా
నడరుచుఁ జిత్తరేఖ యనునచ్చరనెచ్చెలులిచ్చ మెచ్చఁగన్.

క. అద్దేవుండుం బైపడ
గద్దింపుగ శైలకన్య కను గీటంగా

బెద్దవడి నటించుచు న

మృద్ధియ చిటునగవుతోడ మ్రొక్కుచు నిలిచెన్. 59

చ. నిలిచినచిత్ర రేఖఁ గని నీలగళుండు మొగంబు వాంచినం
గలకల నవ్వె నంబిక వికాసముతోఁ జెలికత్తె లింక సి
గ్గులుదగ మానుమంచుఁబయి కొంగెడలింపనపాంగరోచులం
గలఁపెఁ బురారి శైలసుతకన్నులవెన్నెలగాయుమించులన్.

వ. ఇవ్విధంబున. 61

క. సర్వర్తుక మగువనమున

సర్వజ్ఞుఁడు కేళి సలిపె సలిలక్రీడా

గర్విము మనమునఁ బొడమ న

పూర్వగతిం దఱిసె నేలు పొలఁతులుఁ దానున్. 62

వ. అప్పుడు. 63

చ. తరుణులవీరమద్దియలతాఁకునఁ జిందఱవంద తైనక్రొ
న్నురుగులతోడ శైవలము నూలుకొనంగ నితంబపంక్తిపై
బొరలుఁ దరంగరాజి విరిపూవులవీడినకుంతలంబులం
బరగువదంబులం దెఱఁగి పైపడ నేర్చువిటాళికై వడిన్. 64

చ. తలినలఁబోఁకెనో దొనలఁదాఁకెనో తొండపుఁబిండుఁబ్రాఁ
కెనో, పులిసము తక్కినో కనకపుంగలశంబులు ద్రొక్కెనో
మేలుం, గులగమిఁ జిక్కినో యనఁదగుం దలఁపంగఁ దరం
గమాలిక్రీ, మెలఁతలయంగసంగతులమీఁదికి మీఁదికి నా
సఁచేయుచున్. 65

సీ. అరుణారవిందంబు లని మ్రొక్కెనో కాని

చిగురుటాకుల నింత సేర రావు

పులినంబు లని చాల బుజ్జగించెనొ కాని
 మరుచక్రముల నింత మరిగి రావు
 చక్రవాకము లని సవరించెనొ కాని
 కరికుంభముల నింత గదియ రావు
 గండుమీ లని చాల గారవించెనొ కాని
 పూవుదూపుల నింత వొంది రావు

తే. తరంగ లాతీయధనములదాయ లై న
 చరణములు నితంబములును జస్సుంగపలుఁ
 గస్సుంగపలుఁ దోతేర శృంగారజలధి
 తరంగ లింతులు పైకొన్నఁ దలఁకినట్లు. 66

చ. అలఁతతరంగలుం దటులునంబురుహంబు మొగంబుషట్పదం
 బులు సలకంబులుకొనుడియుఁ బొక్కిలి నెక్కుడు పేడ్కనే
 యఁగా, నెలఁతుకసంగడిం ¹గమలి నింగిని బొట్టెడిమిన్ను నీ
 రిపైఁ, గొలిచి భవాని చేర్చెఁ జనుగుబ్బలబోడుగ బోడు
 జక్కవల్. 67

చ. కరఁగినపూతచేఁ గనకకందుకకాంతి పలుంగుచన్నులం
 బిగిగొను దొడ్డము త్రియపుఁబేరులు వాయఁగ మన్తఘాంక
 ముల్, దరుణుల నంబికావిభుఁడు దార్కొనుచోఁగనుచా
 టు మాటుగాఁ, దరంగలు చల్లుశీకరవితానము మానము
 గావ కుండునే. 68

చ. తరళతరంగమాలికలతాఁకున కొగ్గికొనంగఁ గామినీ
 కరములు దాకి శీకరనికాయము దత్కుచకుంభరాజిపైఁ

1 కమలినిం గని చుట్టెడు నీరుమిన్నుపైఁ.

బరగిసఁ దోఁచె భావభవుఁ బట్టముగట్టునెడఁ బ్రవాళభా
సురముఖపూర్ణకుంభశుభసూచకనిర్తలమాక్తికాక్షతల్.

క. కరసరసిరుహంబున నొక

సరసిరుహంబమర వదనసరసీరుహమున్

బరిమళవళమున మోపుచు

ధరణీధరతనయ దొంతితామరఁ జూపెన్.

70

ఉ. చెందొనరేకు ఫాలమునఁ జేర్చి ప్రఫుల్లపయోరుహంబుచే
నందముగా బిసావళి భుజాంతరముం గడియించి యుత్పలా
మంసమరీచి మేచకచమత్కృతిచారుగళోపచార ధై, సుం
దరియోర్తువచ్చిహారుచూపులకున్ హరుఁడయ్యెనయ్యెడన్.

వ. మఱియునుం గొందఱు దెఱవలు పలుదెఱంగులం గఱకం
ర్కుకే వడి విడంబించునెడ మృడాని ముఖవికాసంబువిలాసం
బుసకు విలాసం బొసంగ నెసంగినయాసపాటుచే నాసన్నస
మాసీన ధై బాణాసురకన్య యగునుషాకాంత యిట్లని
వితర్కించు.

72

సీ. సల్లాపనవసుధాసారంబు చెవిఁ గ్రోల్పఁ

జెలికత్తైఁ బుచ్చి మెచ్చించువారు

నానందమకరంద ¹మందంద పైఁ జిందఁ

గడకంటిచూపులఁ గప్పవారు

ఘర్తాంబుబిందుముక్తా ²విభూషణము లు

ప్పతిలంగఁ జేసేతఁ బట్టువారు

1 మదరి పైఁ జిమ్మంగ. 2 భూషణము లుప్పతిల్లంగఁ జేసేతఁజల్లువారు.

మఱపుమున్నీటిలో ¹మానంబు లూటాడ

బిగియారుకొంగిట బెరయువారుఁ

తే. బొలయలుకఁ బాసి తెలచినఁ బొందువారుఁ

జతురతరవిహారంబులు సలుపువారుఁ

బ్రథమజన్మంబునం దెంతభాగ్యవతులొ

మగలు మన్నింపఁ బెంపారుమానవతులు.

73

వ. అని విచారించి చెలికత్తెలతోఁ దనతలంపు పెడల నాడుట
యును.

74

చ. విని చలిగొండచూలు గడు వేడుకచూపుల గారవిరిచి య
ద్దనుజతనూజతో నభిమతం బొడగూడెడి నింత నంతకుం
బని గలదే మనోభవునిపట్టము గట్టికొనంగఁ జాలుజా
ణని మగనిం గప్పుంగిట ననారతముం గొనియాడదోచెన్.

ఉ. నావుడు నాసరోజముఖి సమ్మికతోడ భవాని కిట్లనుకొ
దేవి మదీయవాంఛితము తెల్లముగా నొడఁగూడుసరికి నా
కావిధ మెన్నఁ డబ్బునొ దయామతి నానతి యివ్వసంగనొ
రా! వలరాచపేగిరము రామకునంచుఁ జెలంగి నవ్వుచును.

వ. అద్దేవి యిట్లనియె.

77

గీ. కడఁగి వైశాఖశుక్లపక్షంబునందు

ద్వాదశి దినాంతవేళ సౌధంబుమీఁద

మదనకేళికఁ గలలోనఁ గదియు నిన్ను

నెవ్వఁ డాతండ మగఁడు నీ కిందువదన.

78

క. అన విని మనమునఁ బెనఁగొను

మనోరథము చేరినట్ల మానిని దొలఁగం

- జని సంతసిల్లె దేవియుఁ
బీనాకీయును జెలులు నిష్టభృత్యులుఁ గొలువన్. 79
- క. ససకేళిని జలకేళిని
వినోదములఁ దేలి తనిసి వీణావేణు
భృసులును గాయకపాఠక
నినాదములు విసుచుఁ దూర్యనిస్వనములతోన్. 80
- వ. పురంబునకు మరల నానతి యిచ్చె నిత్యైఱంగున. 81
- క. దివసావసానమున భవ
భవానులుం జెలులుఁ దురగభద్రేభరథా
దివివిభయానము లమరం
దివిఁ గొందలు నరుగ నరుగుదెంచిరి పురికిన్. 82
- వ. వచ్చిన కతిపయదినాంతరంబున. 83

—ॐ ఉషాకన్య స్వప్నముం గని పఠితసింతుట. ॐ—

- శా. ఆదై తేయతనూజు నింగి న¹డునాహర్త్యంబుపై నొక్కనాఁ
డేటిక్కుం జెలిపిండు మెండుకొనఁగా నేకాంతనిద్రారతి
మోదింపంగలలోఁగుమారుఁడొకఁడేమోచేసినం దాల్చి పెం
పేదన్ దిగ్గన మేలుకాంచి నయనోదీర్ఘాశ్రుసిక్తాస్య యై. 84
- క. ఎలుఁ గెత్తి యేడ్చుఁ దనమం
దొలుసమ²రత నిక్కమైన ³దురపిల్లుఁ గటా
కుల మిటు దూషిత మగునే
చెలులు సగం దసగుణంబుచే నని నగచున్. 85
- వ. అట్టియెడం జిత్రరేఖ యనుచెలికత్తై పొడచూపి యుషా

కన్యకచేతం దద్భీతికారణం బెరింగి యల్లన బుజ్జగించి
యక్కాంతతో నిట్లనిగెను. 86

చ. సలినదళాక్ష నీవు బలినందనుగూఁతుర విట్టినిన్ను మొ
క్కలముసనకొక్కరుండు దనకొరిటఁ జేర్చిన? యిట్లుకన్నునీ
రొలుకఁగొట్టివే? అయ్య 1 కోడక నొంపఁగ మానికొడలల్
గలవు విచారహీనమయి కంపము నొందనువే తలొనరే. 87

న. అట్లుం గొక. 88

చ. గెలిచినవాఁడు నేఁడు రణక్షోభిఁబురందరుఁడ నద్దజేంద్రమున్
వెలిచినవాఁడు దేవతల పెట్టికిఁ బట్టినవాఁడు ధూర్జటిన్
విలిచినవాఁడు భక్తిమయవిత్తమునన్ భర నేకవిద్యుద్ధ
నిలిచినవాఁడు శౌర్యమున సీజనకుండు భయం విదేశికిన్.

క. ఏయెడ భయమెఱుంగరు దై
తేయాధిపరక్షితులు సతీ జగతిజనుల్
మిఱియింట నీను సమమతి

చేయుదురే యెరులు నిప్పు జెడ లంటు నశే. 90

వ. అనుటయు సమ్యుష్కాంత యిట్లనిగెను. 91

సీ. మాతండ్రికొలుపులో మానిసీతిలకంబ

రమ్మనునాపేరు నమ్ము పోయె

నాతోడినీడ లై నను బిన్న పెద్దగా

ససరించుమీమాపు జాటువాఁడ

²బ్రతిదేవతలు నన్ను బయల నెత్తినదివ్వె

యటచేతిమానిన మనుట దప్పె

1 కోడక నెవ్వగదేల యెవ్విధిం, గలవు; ...నొంపఁగ నేరికొ
తలల్, గలవె. 2 పరిదేవతలు; పరిజనంబులు.

నల్లపొ ల్లెఱుఁగనినాకులం బనుమంచి

మడుఁగుజీరకుఁ జాల మైల సోఁకె

తే. నింక మెచ్చనివారు మో మెత్తి చూడఁ
గూడు చవిగాఁగఁ గుడుచుట గూడు నమ్మ
నమ్మ కిటమీఁద నేను బ్రాణానఁ గలిమి
చెలిమి మఱువక తలఁపుమి చిగురుబోఁడి.

92

క. అని పెక్కి పెక్కి యేడ్వఁగ

వనజాననఁ జేరి సఖులు వల దుడుగవకా

నిను నెవ్వఁతెఁగాఁ దలఁచితి

వనదయునుంబోలె నేల యలమట గుడువన్.

93

ఉ. ఇంతకు మున్న యిచ్చెలువలెవ్వరుఁజూడరు నిన్ను నేడఁకా
వంతగ వచ్చితే కతలు వేయును నేటికి నన్యసక్త మై
చింతయు భాషణంబులును చేతలు నీత్రివిధంబు నీడు గా
కింత దలంక నేల కల నెవ్వఁడు డగ్గఱ నేని సెగ్గమే. 94

క. మనమున నొరుఁ దలఁపవు మా

నిని నియతమ బ్రహ్మచారిణివి సీచరితం

బునఁ గీడు గలుగఁ జేసెద

కనుఁగొన నెవ్వరికి వశము కాలము గడవన్.

95

క. అని చెలులు నలుక నేమియు

నన నేరక యూర కున్నయసురేశ్వరనం

దనఁ గనుఁగొని కుంభాండుని

తనూజ యగుచిత్ర రేఖ తా నిట్లనియెన్.

96

చ. ఎఱిఁగితి నీతెఱంగువిను మిందుముఖి యొకనాఁడు ముగ్ధులం
దఱుమును గూడియాడఁగ సుధాకర శేఖరుకాంత సీమదిన్

నెఱసినకోర్కి దీర్ప నొక నేర్పరి నీకల వచ్చు నంటకుం
దఱియిదివోడినంబునుసుధాభ వనంబునుబ్రౌద్దజూడఁగన్.

క. మఱచితిగాక లతాంగి

కఱకంటునితోడ నాఁడు కాత్యాయని నీ

¹నెఱ నెఱిగి నాఁడు నెప్పిన

తెఱఁ గిది సమకూడె నింక దిగు లేమిటికిన్. 98

వ. అసుటయు నబ్బోరి చిత్తంబున వాటం బయిన పరిభవాభి
మానంబు విరిసినఁ గన్నీరు చుడిచికొని కొనలు సాగుకొ
ర్కులు గులుకుతలంపులఁ దమకంపుమొలకలు పొడమ
గడమ వడిసలజ్జ కడకన్నులం బెరయ నుండె నప్పుడు 99

మ. పరపయ్యెం బరిభోగవాంఛదడవం బొలఱున్మ నిద్రారతుల్
పొరపయ్యెంబలుదాల్చి వింతవగపుంబ్రోవయ్యె నాలంపముల్
నెరపయ్యె న్నదనానలంబు వరుస న్నిరయ్యె నొలేపముల్
²సొరపయ్యెన్దనువల్లి బాణుసుతకున్సోలింతలం దూలుటన్.

క. లోఁగిటికి రానిరూపముఁ

గోఁగిటికిన్ రానిపొందుఁ గారింపంగ

మూఁగినకుసుమశరంబుల

చేఁ గఱకఱఁ గందె నతివచిత్తం బంతన్. 101

వ. ఇట్లు హృదయంబునం గదరినమదనానలంబు చే నుదిలగొని
యాసుదతి చిత్ర రేఖ కిట్లనియె. 102

చ. ఉడిగి మడింగి మైమఱచి యున్నతఱిం గలలోనఁ జేరె నె
క్కడిమగవాడొకో! యనుచుఁ గందఁగ మేల్కొనుచో
నతండ యిప్పుడు మగఁ డంచుఁ గోరుటకు బొందుగఁ జె

ప్పితి ముల్లు పుచ్చి కొఱ్ఱడఁచినచంద మయ్యెఁ గమలానన
యీవిరహానలంబునన్. 103

క. నీముడిచినముడి విడువఁగ
నేమెవ్వరు నేర మింక నీసౌభాగ్య
శ్రీమహితునిఁ బతిఁ గూర్పం
గామిని నీకంటఁ జెలులు గలరే చెపుమా. 104

చ. అనుటయుఁ జిత్త రేఖ దనుజాధిపనందనతోడ నిట్లనుక
నినుఁ గలలోనఁ బై పడిన నేర్పరిమ్రుచ్చు నెటుంగుదేని న
య్యనువరిరూపుఁగై పడియునన్వయముంజరితంబుఁ జెప్పుమా
వినిప్రియుఁడఁ ర్చెదక మనము వేడుకఁదీ ర్చెదఁగామునోర్చె
దన్. 105

వ. అనుటయు సక్కన్యకారత్నం బిట్లనియె. 106

క. కలలోనఁ గన్న రూపముఁ
గలలోనన కౌఁగిలింపఁ గంటిఁ బిదప నో
లలనా నీపలుకుల నో
లల నాడితిఁ గాని పతిఁ దలంప నెటుంగన్. 107

క. ఏదంపతులకుఁ బొడ మెసొ
యేటిశమునందుఁ గీర్తి కెక్కినవాఁడో
యేదెసవాఁడో యెటుంగను
మేదిని నిత్రైఱుగు కూరిమియుఁ గలదె చెలీ. 108

వ. అనుటయుఁ జిత్త రేఖ విచారించి. 109

గీ. ¹అలజాలంబు నీరిలో నాడుజాడ
గాలిపడగ యాకసమునఁ గ్రాలుత్రోన

నిదురలోపలఁ గలఁ దోఁచునీడ¹విధము

గాన వచ్చునె యప్పుడ కన్నఁ గాక.

110

వ. అనుటయు.

111

చ. వెలిచినకన్ను నీరుజడి వెచ్చనిచన్నులమీఁది వేడియుం

దొలకరిఘర్తతోయములతోఁగలసెన్దైయి మ్రాసుపాటుతో

నెలుఁగున రాలుపాటొడవె నెక్కువినర్లతతోన లోపలం

గలగొనెనారటంపుఁబులకంబులతోఁబొడతెంచెఁగంపమున్.

వ. ఇవిధంబున మన్వంబు గందినపుస్వసుం బోలె నన్వనిత

నివ్వటిల్లినయాయల్లకంబు మల్లడిఁ గొలుప నిలుపోప కున్న

విన్న నగు నచ్చెలులు మెచ్చ నచ్చిత్ర రేఖ చిత్ర తేఖననైపు

ణ్యంబు మెఱయ నిదియ తఱియని విచారించి యచ్చపు

నెయ్యంబున నచ్చపలలోచన కిట్లనిగె.

113

మ. వనితా యెల్లజగంబులుగబటమునకావ్రాయంగ నేర్తునున

ర్వనరాహిప్రముఖస్వరూపములుచిత్రప్రాప్తిమొజూపెదం

గని నిన్నుం గలలోనఁ బైపడినయాకళ్యాణరత్నాకరున్

మనవాఁడంచునెఱింగి వట్టి మగిసీమన్నించినన్ మెచ్చవే.

క. ఏడుదినంబులలో నీ

రేడుజగంబులును వ్రాసి యిత్తుఁ బటము నీ

వేడుకకుఁ దగినవానిం

జూడు మతనిఁ దెత్తు నన్నుఁ జూడు లతాంగీ.

115

వ. అని బుజ్జగించి యజ్ఞోటి నొడంబఱిచి నిజమగిరంబునకుం

జనియె ననంతరంబ విరహానలంబు ముప్పిరిగొన్న నప్పుప్పు

బోడి తనలోన.

116

సీ. చెలులు బొమ్మలపెండ్లి చేయుచో లజ్జింతు
మగనికై యే నేల మరులుకొంటి
గలలోన నొకనిఁ జక్కనివానిఁ బొడగని
పొలిఁ జూడ కే నేల వెట్టి నైతి
దగుదరుం డని తార తడవి కూల్పకమున్న
బంధుల కే నేల పలుచ నైతి
గతి మాలి బిగియాదుకొఁగిలి లేనియా
అడికూర్చి కే నేల అట్టు వడితి

తే. గదిసి పాసిసచవి చూడఁ గలిగెఁ గాని
పాసి కదిసినచవి చూడ బాగు గాదు
తలఁపునకు జక్క నుండెడితలఁపు లేదు
లజ్జఁ బోఁద్రోస లజ్జకు లజ్జ లేదు.

117

వ. కలఁ గన్న తెఱంగు విచారించి.

118

చ. అకటకటా కటాక్షముల కందియు నందకపోయెఁ గాక నం
చకుండయి వాడు నేడుదనచక్కఁదనంబు మనంబులోననిం
కొకపరి చూసెనే నచట సుష్పరవీది రథంబుఁ దోలుచున్
మనరహితాకుండుగ్రకుసుమప్రదరంబులపాలు చేయఁడే.

119

వ. అనుచు నచ్చపలలోచన పెచ్చ నూర్చుటయును.

120

చ. కడలఁ దొలంగెఁ దుష్టేదలు కట్టెదురం బొడసూపనోడి పు
ప్పొడిఁబొగలుప్పొట్లై మొగముంగమలంబును మోచియున్నయ
య్యెడ పట్టులోఁ ద్రేనోచిగురులోర్వపుకందెనదేలదెన్నె లన్
పడనడుమందఁగూగుతమువామవిలోచన వేడియూర్పులన్.

వ. మఱిగను నష్టేలంత మేనిసంతాపం బంత కంతకు మిగుల
నప్పుడు.

122

ఉ. శూలివిలోకనాసలముసోకు రతీశుఁ డెఱుంగుఁ గాన య
బౌలమనంబులో విరహపావకదాహము నోర్చు నన్న న
శ్లేల పొసంగు దేహము దిహించినయంతటితోమనోజ్ఞుడై
గాలియచిక్కెఁ గాన చెడఁ గాలఁడెవ ¹ గుటువంటనగుటలన.

వ. అత్తఁకిం దత్తాపంబు నయిరింపక యత్తలోదరి యుల్లంబు
డిల్లంబు గాఁచొడంగినది గీడ్పడని దలంచి తనలోన 124

చ. కసలయశక్తికన్ మకిరకేతన నూతన వార్త లన్నియుం
బొసఁగలిఖించి సుందరదలపూర్ణుల దమ్మయనానానానానా
కొనని తేఱంగెఱింగి నుచునుంభములంబులదాబు నన్ను సం
తసమున వ్రాసియిచ్చినఁగదాచెలికత్తెలకేను మ్రొక్కుదున్.

వ. అనుచు బరిభోగ హంఘానిరత యుయ్య నయ్యననంగున.

క. సీహారముపేర సభి

వ్యాహారము విన్న నలుగువారుఁ దనువుగా
నేహార మటుతఁ బెట్టిన

నాహారము దొరుగుఁ దొరుగు నాహారమున. 127

వ. ఆసమయంబునం బతిం దడవం దలంచి దడ దడ మదనో
న్తాదంబు వొడమిన నప్పడంతున యిట్లనియె. 128

ఉ. నా దెసఁగామునమ్మలకు నాటుట పైశమ సిగ్గుఁ జిత్తమున్
వాదులు పెట్టుకొన్న¹యవి వాడిన నవ్వరికి నమ్మగదా రా
రో దయితుం గనుంగొన సరోచుహలోచనలంఘింతున్
జాదులయిల్లు చొచ్చి నెకఁ జల్లెడిపెన్నల పెట్టికొందున్.

వ. అనునెడఁ బిరిగొన్నయారటంబు పొరింబొరిఁ గారింపఁచొ
డంగిన. 130

తే. ఎసఁగుసంతాపభరమున నిట్టునట్టుఁ
బొరలు శయ్యాతలంబునఁ బువ్వుఁబోడి
తివురువిరహఁనలంబున దివ్వె లెత్తఁ
జిత్తజాతుండు పత్తిఁ దాల్చినవిధమున. 131

న. తదనంతరగబ యంతరంగంబు సంతాపంబుచేతఁ జేతనార
హితం బగుచు వచ్చిన. 132

ఉ. డెందముమీఁదఁ జెందొవకు డెప్పర మేమియులేదు చన్నులం
బిందదు ఘర్తవారి చెవిఁ జేర్చినలేఁజిగు రించుకంతయుం
గందదు నాసికాగ్రమునఁ గన్నుల బొప్పము లూరవింక నీ
సుందరిఁగావ నేరఁడు ప్రసూనశరుండని యార్తమూర్తులై.

వ. చెలికత్తై లున్నంత. 134

శా. ముల్లోకంబులమూర్తులంబటమునకాముద్రించి నేర్పెల్ల రా
జిల్లక మెల్లన చిత్రరేఖ చనుదెంచె న్నిండుప్రాణంబు సం
ధిల్లక బాణతనూజకుం జెలులకుకా దిక్కెవ్వరుకా లేరు నా
తల్లివచ్చితై యంచునెచ్చెలులు మోదంబంద డెందంబునన్.

వ. ఇట్లు వచ్చి యక్కారత యంతకు మున్న యంతంత వింత
గా సంతరించిన శశికాంతజలశీకరశిశిరతరళయనాంతరంబున.
నప్పటికప్పటికిపెలయ పుప్పొడితిప్పలును గప్పురంపుఁగుప్పలు
నుప్పతిల్లినశీతకరమణిశిలాతలంబుల నెడనెడ జాలకంబుల
జడిగొన్నఁ బొడకట్టువెన్నెలచేత నట్టువడిమణికుట్టిమంబు
లు దుడిచి తుడిచి కడ గానక చిడిముడి పడి యొండొండ
బొండుమల్లెలు నిండ నత్తైఱపుల నొఱపుగాఁ బఱపుకొండ
లు దెఱవలముద్దంఱితనంబునకు మెఱుంగిడినత్రెఱంగున.
మెఱయుచతురవనితాకీలితవితతధాతుపటయవనికావితానం

బులం గుఱుచకుఱుచకురువేరునం బరునం బగుమరునంబు
 నం గసుగందనిబిసంబుల నుప్పరిగలో శారికాశుకపితగబులు
 చడిసప్పుడు చెప్పరమ్ము చేయకుండం జలిచప్పురం బిడి మల
 యానిలంబుమలయు పలుచనితాళులకు నలగూచెరుపులు
 చెరివి మివులం బొనువున నురిలినకుసుమనలయకేసరవిసరం
 బుల సంపంద యరవిందకర్ణి కాపీతగబుల గంపర్పనూజ
 చేసినం జెలువొందు నిండినసంబులు బందొపలంగండువల
 సందడించు నిండిందిరంబులకు విండెలుగొ నమంచితొగుంచి
 తాలకంబు లగుసలకంబులు నంచి పగచ బొణగరంబు లని
 ప్రమాణంబు విచారించు విరహపరితాపపరిహారణనిపుణ
 పురంధ్రీగణంబుల గన్న కన్న చోట జెన్న మరినకన్నియలు
 విన్న నై యున్న యన్నాతికన్నీరు దుడిచి తుడిచి వన్నీరున
 జేర దడిపికొన వలసి రజతనీటికొనటలంబు లడలగ పిగిచి
 కులికి కులికి చుట్లం దొలంగ ప్తచినచిందగబులతోడంబు
 డించుచందనలిఖిత చంద్రమండల సమర్పనాసమయసముచిత
 పరివార దేవతాయమానతార కానికరంబుల మణిగముం గడ
 లీదళవీజనంబుల గస్తూరి కాకర్దమంబుల గనకకరండభరిత
 మకరందంబులమణికలశ పూర్ణమలయజిత యుంబులవిన్యక్త
 వివిధకుసుమ స్తబకవిశాలశాలంగణంబుల విగ్రహవిణావినో
 దాదివిహార దేశంబులవిచ్చిన్న విభ్ర మోచహారవిచారవిచ్ఛ
 ద కాదిమందిరంబుల మూకీభూతశుకశాలి కాని కాయంబుల
 గల కన్యాంతగిపురంబు గలయం గసుంగొని. 131

క. ఏ నొకటి చేయ దలచిన

దా నొకటి దలచె విధి లతాతన్నికి నా

పూనినపని తుదిముట్టం

గానిక యీనైతి ¹నైతి గపటంపుఁజెలిన్.

137

వ. అనుచు వచ్చి యచ్చిశ్ర రేఖ యమ్మచ్చెకంటి పచ్చవిలుతు
రచ్చపట్టయినపాన్పునం బపడించి యున్న నచ్చోటికిం బో
యి తప్పక కనుంగొని.

138

ఉ. నవ్వక నవ్వనెమ్మొగమునన్ని గుడా రెడువంతకాంతియున్
మవ్వపుఁగ్రొమ్మెఱుంగులకుమాటలై నకటాక్షరోచులుం
జివ్వలు చేసి చేసి యిటు చిక్కునె పేన్నెలవెల్లి వేడికిం
బువ్వలవాడికిం జిగురుబోడికి నేమనవచ్చునీయెడన్.

వ. అని పలుకుచు నప్పొలంతి కలికి కన్నులకొలుకులం గీలుకొ
న్న కజ్జలజలకణంబులు దనపై దుకూలాంచలంబున మెత్తమె
త్తన యొత్తియత్తరళలోచనకుచంబులపై ముత్తైపుసరంబు
లు నులి చక్కంద్రోచి యాచంద్రముఖయళికదేశంబునం
గలయఁ బడిన యలకంబులు నూలుకొలిపి తెప్పిఱినచందం
బెఱింగి చిత్రపటంబుదెచ్చితి నిదె చూడుమని యిట్లనియె.

సీ. సుదతి నీమదిలోనిసొర దోకి మదనుండు

తన కొండుచో టింకఁ దడవుఁ గాక
కాంత నీపలుకులు గరజాణచిలుకల

వెదకి నాలుక ముల్లు విఱుచుఁ గాక
పడఁతి నీచూపు లుప్పసఁబట్టె లాడించి

చెలులవక్త్రములఁ బూజించుఁ గాక
మెలుత నీయడుగులు మెలఁగ నేర్చుట చూచి
యందెలతో మాట లార్తుఁ గాక

1 ఁబటముఁ గపటపుఁజెల్పిన్.

గీ. నాకతంబున వచ్చినసస్వరబాటు
మాటు వడఁ జేసి నీకూర్తిమగనిఁ దెత్తు
నిత్తు నీచిత్రపటమునం దెవ్వఁ డైన
మెత్తు గాక నీచెలికత్తెమేటి నేర్పు. 141

మ. అనుచుంజిత్రపటంబు దెచ్చివృద్ధయాష్టోదంబుగాఁజూపినం
గనియక్కాంత జగత్త్రయంబునుమనోగంధర్వయతౌస్సరో
దనుజాదిత్యుల సిద్ధసాధ్యనసున ద్రవ్రాహ్మణమున్ మానుతా
శనసంకీర్ణరసాతలాశ్రితుల నాశాశూన్యము దాటుచును.

వ. ఇతైఃపింగునం ద్రిదివపాతాశంబులయందనుమహానుభావులుం
గలరని ముసుముట్టం దడవి నిజమనోరథసిద్ధి నడయనేరక
భూమండలం బవలోకించి భరతఖండంబున. 143

సీ. పాంచాల పాండ్య బర్బర కిరా తాభీగ
కురు విదేహ విదర్భ కుకుర గోళ
గాంధార మగధ కొంకణ కళింద పుళింద
సింధు సౌవీ రాంధ్ర చేర చోళ
సాముద్ర సాల్వ కోసల కళింగ కుళింగ
వత్స సౌరాష్ట్రాంగ పంగ మత్స్య
సూరసేన సుధేష్ఠ సుహృ కాశ కరూశ
లాట కర్ణాట మాళవ వరాట

తే. కుంత లావంతి¹ ఘూర్జర కుష్మాక త్రి
గర్త బహుధాన యవన తేంకణ దశార్ణ
పుండ్ర బాస్లిక ద్రవిడ కాంభోజ హూణ
కేకయ వసాతి కాశ్మీర కేరళములు. 144

- క. మొదలగుననేకములు జన
పదములు గనుంగొనె దదీయపతులను మఱియున్
హృదయం బేమూర్తులఁ జే
రద నమణి మసంబులోనిరమణుఁడు లేమిన్. 145
- క. తదనంతరంబ చూపుల
కొనవె మహా రాష్ట్ర పశ్చిమోత్తరభూమిన్
యదుకులనాయకునగరము
సుపతికి నచ్చిత్ర రేఖ చూపెడుచోటన్. 146
- వ. అందుఁ గొందఱి యాదపులం గడచి చని. 147
- గీ. కనియె నక్కాంత యంతటఁ గమలనాభు
సీరిఁ బ్రద్యుమ్ను సాత్యకే జేరి వారి
సరస ననిరుద్ధుఁ జూడ మై జాదుకొన్న
పులకములతోడ జల్లనఁ బొడమె జెమట. 148
- గీ. మనసు మ్రుచ్చిల చొచ్చినమత్తికాఁడు
నీఁడు గొమ్మని పీ సాచె వెలఁది యపుడు
కాముఁ డటమీఁద ననిరుద్ధుఁగాత్రమునకుఁ
జిగురుఁబట్టెంబుఁ జేర్చుట చెప్పినట్లు. 149
- వ. ఇట్లు చిత్ర రేఖాదర్శితం బయినచిత్రపటంబునం దసమనో
రమణుం గనుంగొని యుషారమణి రమణీయం బైనతదా
కారంబునం దవిలి తదన్వయనామధేయంబు లెఱింగింపు
మనుటయు నచ్చిత్ర రేఖ యిట్లనియె. 150
- మ. ననితా వాసవపైరిమగ్ధనుఁ డనన్ వర్ణింప నొప్పున్ జనా
ర్థనుఁడ డ్యేవునిమున్ను వింటిమికదాతత్పుత్రుఁ బ్రద్యుమ్నుఁగం

తునికంఠెంగొనియాడఁగాఁబొసఁగుతత్సంసుండునీకోయవాఁ
డనిరుద్ధుండిటుచిక్కు నేసమతసియన్యోన్యయోగ్యాకృతుల్.

క. ఇక్కన్యకు మగఁడే యితఁ

డక్కట యీమగని కేటియా లిది యనుచుం

జిక్కిట్టు నలదు చెలులకుఁ

బెక్కిటికి నూరు మెచ్చఁ బెండిల గలిగిన.

152

క. వెఱనకు కలలోఁ జేసిన

కొఱగామికి వగచుచోట గుణరత్నము చే

కుట్ర నీకు నలిగి తన్నినఁ

బఱపుపయిం బడినయట్లు వద్దవలె "యే.

153

వ. అనుటయు నవ్వనజానన యిట్లనియె.

154

శా. ఈరూపే కలలోపలం గలసెన, స్నేహపునం జేయ నా

కీరూ, పింతటిమేటిరూపసికిఁ దా నిల్లంబుగా నోమున

గ్ధారా మేలలితాంగికిం గలుగు, నింకం జాలు నవ్వారికిం

జేగన్ రానిమహానిధానమునకుం బే సాచితం దొయ్యో.

వ. అట్లుం గాక.

156

ఉ. ముద్దియ ముద్దరా త్వెనుక మందట నొండ "కరీడు లేదనం

బెద్దలకెల్లఁ బాటి నయి పెట్టినపీటన యుండ న్నతి నా

బుద్ధులు వప్పె నేమిటికిఁ బోయిననీళ్లకుఁ గట్ట పెట్ట నీ

యద్దములోనినీడ కెటు లాస పడం బొసఁగుం దలోపరి.

ఉ. ధీరుల నింద్రముఖ్య లగుదిక్పతులం గుతి¹లాలు బట్టున

వీరుడు బాణుడేమిటికివిద్యపు²టిచ్చును దెచ్చుమన్యులన్

దూరపువారిఁ దన్నిఁ గన నువ్వులఁ గండ్లను నోరఁబోసికొ
న్నాప్రము కాఁ దలంపు లలనా కెలనాడెడుప్రాణ మేటికన్.

గీ. దనుజకులవైరి శౌరి నందనులు నట్ల
రక్కసులు మనవారు వారలకు మనకు.

బొసఁగునె నడుమఁ బెట్టినవూరి గాలు

నేల చిత్ర రేఖా తుది నింతసఃఖగు.

159

వ. అట్లు గాక నామిఁది నెయ్యంబున నీవు విచారించిన తేటంగు.

మ. పనితా నీచతితోడఁ గూడ వలతేక వారేల వీరేల నీ, కని
సన్నా యునిరుద్ధుఁడున్న యెడ కెట్టు నక పేలా ర్తేనిఁ బో, యిస
నాతండుకులాభిమానఘనుడై యేయూరి కేత్రోవయం, చను
మానించినద్రోవనక గొఱవి జేయం జూచెదే క్రమ్మఱన్.

వ. మఱియు నొక్క తెటంగు విను మక్కుమారు నిక్కడకుం
గొని వచ్చి తన్నుం గలుపుసామర్థ్యంబు గలదేని. 162

క. కలనెదఁ బతి నతఁ డిచ్చట

మెలఁగుట మాతండ్రి విన్న మే లగునే ప్రే

వులలోన సురియఁ ద్రిప్పిన

కలవనఁ 1 బిం డైనఁ జెలమిక తైలు సగరే.

163

ఉ. నావుడుఁ జిత్ర రేఖ వదనంబున బింకముమీఱఁ బల్కు నా
లావున నిస్స డెత్తు నబలా విభు నిపెసలారఁ గూడి సం
భావన చేయవే చెలులు ప్రాణమునం బరికించునట్లు ర
క్షావిధ మాచరింపు మనసౌధములందు నిగూఢభంగులన్.

వ. అనుచుం పద్మనుజేంద్రకన్యకం దనవచనచాతుర్యంబునం
గార్యంబునకు నొడంబఱచి చిత్ర రేఖ యుదువీరసగరంబున

కుం బోయినయనంతరంబ యాబింబాధరపరితాపంబు
గొంత డిందుపడినయనంతరంబు. 165

క. 1వెల్లి యగునగలత్రొక్కున
నిల్లిగ్గులు గాననచ్చుహృదయములోనన్
మల్లొమడి యగుమదనుడఱు
మెల్లన కూర్చుండె డొల్లి మినుమిను కనంగన్. 166

ఆ. అట్లు చిత్రరేఖ యడవీరనగరంబు
చేర సరిగి యక్కుమారనగుని
బట్టి తెచ్చుతెఱంగు భావించి మాయాబ
లంబు దప్ప నొండులాగు లేమి. 167

వ. చింతించి. 168

చ. ఒకకమలాకరంబునకు నొయ్యనఁ జేరిన నందఁ నారదం
డకలుషయోగనిశ్చలత సమ్యక్తుఁ జిత్తమునం నలగఁ బా
లిక రచితప్రణామముకుళీకృతపాణిపయోగుపాణిమా
లిక కుటిలాలకాలిక సభీభవదాకృతి యయ్యె సయ్యెడన్.

వ. ఇట్లు మ్రొక్కుచు విసమ్రవదన యయి యున్న యన్నలిన
లోచనతో నారదండు. 170

క. పురమణి నీవు నచ్చిన
కారణ మెఱిగింపు మనుషుఁ గడుపేడుక నిం
డారినమదితో నిట్లను
నారమణీతిలక మవ్వహామునితోడన్. 171

మ. బలిదైత్యేంద్రతనూజుఁడొప్పుజగతిక బాణుండుతత్పుత్రిగై
కులదీపం బనఁగా నుషారమణి మాకుంబ్రాణమైయుండు నా

లలనారత్నముఁ బౌర్వతీవరన-చోలభాత్తకుండై యొకం
డలయిగఁచెం గలలోనమాససగృహ్లాకాకాపఁడై వేడుకన్.

క. హఁ దెవ్వఁడో యెఱుంగదు
పోడిమి చెడ లజ్జ గోలు పుచ్చు ననుచుఁ బూఁ
బోడి నగఁచునెడఁ జెప్పితే
వేడి¹కొనక మగఁడు నీకు వీడని పిదపన్. 173

క. వరునిపొడ ²పొట్టెఱుంగక
విరహానలశిఖలచేత వేగెడుచెలికి
స్వైరవారఁ జిత్రపటమున
సుర నర పన్నగుల వ్రాసి చూపితి నంతన్. 174

వ. అందులోన. 175

క. అనిగుడ్డినిఁ జేపట్టెను
మును గలలోఁ గన్నరూపమునకుం బో దై
గఱునికేఁ దెలిసి యాతనిపయి
మనోజగంగంబు మిగుల మరగించుటయున్. 176

మ. పరితాపంబునఁ బొందు నప్పొలఁతికిం బంతంబు నే నిచ్చితం
సనుచీ తచ్చుడ నీ మనోరమఁబు జింతాభార మింతేల యం
చురహస్యంబుగనిక్కుమారపరుఁగొంచుంబోననాత్రోనఁగా
నను తక్కివ్వగు శౌరికిం బిదపఁగానంజేయుమిసంయమి.

వ. అట్టేఱుం గేల యను తలంపు గలదేని ననధరింపుము. 178

ఉ. బొలుండితండుమార్కొనినబాణుఁడుగెల్పుము రారియైననా
భీలభుజిండు దద్దనుజు భీమబలుం బరిమార్చు సంతలో, నా

లలితాంగినిర్భయవిహారములం జరియించు వానిహృచ్చా, శూన్య
లముగాక యున్నె మనుజుగడుచునూజయూఁ గెల్పిసల్పుఁగన్.

వ. కావున నవశ్యంబు యుద్ధంబు సిద్ధంబు. 180

ఉ. నావుడు వామలోచనకు నారదూఁ డిట్లనుఁ గయ్యమన్నసం
భావనగన్న చందమునఁబొలుదూఁ ¹బయ్యగదూఁగినై ప్రయో
దాపహృ మైనయూహని గయంబునఁ జేసినఁజాలుఁ దొడ్చిదం
బో ననుచేనశూన సనుబోఁటికిఁ గన్నులపండు వొట్టదే.

వ. అనిన విని చిత్రరేఖ పెగడియు న"క్క"లేఱంగువిన్న వింపుద
నాకర్ణింపు మని యిట్లనియె. 182

క. తనమనుమనిఁ గొనిపోయిన
మనమునఁ గోపించె నేని మధుశూదనుఁ డే
మని శాప మిచ్చునో నా
కనుతలఁగున నీకుఁ జెప్ప కట పో వెఱుకున.

183

గీ. కెలనివారికి నెంతటిగోడు వ్రట్టె
నేని తొలఁగించు హరి దన కెక్కు చేయు
పెడఁగుఁ జెలువంద యెదిరి కన్నడఁచువాఁడు
దనకుఁ దగఁగంబు చఱుఁగు శుంతటభరంబు.

184

క. మునినాథ నీవు ముసుము
ట్టనె చెప్పినఁ జాలు మఱి కడంగఁగు నాపైఁ
గినియ విని యతఁడు దర్శిత
దసుజకృతం బని రణంబు దడవుం బిదహన.

185

వ. అనుటయు నారదూఁడు గలహసంపాదనవిశౌర్యదూఁడుగావున

సమ్ముదితతో ని ట్లను నిది నీకుం బని గాదు నాచేసిన
సంవిధానంబున నీవు నిశ్చింతంబుగా ననిరుద్ధుం గొనిపొమ్ము.

మ. అనినం బొంగి లతాంగి యాదవనగర్యంతఃప్రవేశంబు చే
సి నభోమండలహరిసౌధమయతం జెన్నా రుప్రాద్యుమ్ని హ
ర్త్యనితాంతాంతికభూమి చేరి కనకప్రాసాదమధ్యంబునం
దనిరుద్ధు నివభవప్రసిద్ధుఁ గనియెన్ హాలామదాలంకృతున్.

నీ. లలితనూతనలతాలంకారముల మెచ్చి
మొగమిచ్చు లేమావిమోక వోలెఁ
బరివారతారకాశటలంబుతో నవ్వ
దొరకొన్న పిన్న చందురుఁడు వోలెఁ
గమలినీకలికావికాసంబు లెఱిగి పై
1 వ్రాలెడు తేఱిరాచూలి వోలెఁ
సరళసౌదామనీసల్లాపముల మేను
గరుపాటుమిండ మేఘంబు వోలెఁ

తే. నంతకంతకుఁ జిట్టంటు లంటి యంటి
చెలుసలకు యకావనము విందు చేయ నున్న
మానగుణబద్ధు మన్న భమంత్రసిద్ధు
దుచిరరసవిద్ధు నాయనిరుద్ధుఁ జూచి.

188

క. మును విద్యాభరసంతతి
యనఁగా వివిధంబు లగుసుపాయంబుల మీ
ఱినతనమాయాబలమున
ననిరుద్ధుం బొదివె విస్తయాపాదిని యై.

189

— చిత్రరేఖ యుషాంతకపురంబున కనిరుద్ధుం బెచ్చుట. —

చ. పొదివి నభోవిహారమునఁ బుష్పముఁ బోలె నలంగగుండ న
మృదనసమానుఁ బట్టికొని మానవదానవదేహకాకృతి
గద లెటుఁగంగనీక చని కాంచనమహాసత్తఁ బితృ రేఖ యా
ముదితకుంకపాక¹ ల్రాంకి మూఁడెఱువెఱువలూర్చుమలయ్యు²న

క. ఇది నీకోరినఫల మని [య్యుడిసె.

సునతికి ననిరుద్ధుఁ జెలువ చూపె యిటు లనుకొ

మది సొచ్చి నీకుఁ గూటమి

యదికినసల రాచమట్ట మపునో కాండ³.

191

చ. అనుటగఱుఁబూర్ణచంద్రముఖునాదిటఁజూడఁబోలె నేత్రగుం
గనుఁగొన నెమ్మనంబు శోభికాంతశిలాంతరమయ్య సంతత⁴
దనియకమున్న కన్నుఁగనతామరబోడిన⁵ శ్రీతిగుండ⁶ ల్పైముం
చినపరితాప మగతఁబును బీడకతి⁷ బునుడింపె నల్లెకోసె.

గీ. చిత్రమున బాణకన్యక చిత్రరేఖ

చేత లన్నియు నత్యంతచిత్ర మనుచు

సంతసము నొంది యనిరుద్ధు సంతిపురము

నందుఁ బెట్టించె నేకాంతమందిరమున.

193

వ. అక్కుమాగుండు.

194

క. ఏమగువ పట్టికొనెనో

యేమిటికిం దెచ్చెనో యి దెక్కడిపాటో

యేమీ యెటుఁగఁడు మది మఱి

తామసి యనువిద్య తొలుతఁ దనుఁ బొందుటాగునె. 195

- న. ఇట్లు మాయామోహితుం డైన ప్రద్యుమ్న తనయుండు పా
స్వపైఁ బవ్వడించి యున్న తఱి న త్రైతర చిత్ర రేఖ కిట్లనియె.
- క. ఇరుసెవి యెఱుంగక యుండం
దగుటే సుఖ మనుభవింపఁ దలఁచినఁ బదివే
ప్రకస్ను లేదుటఁ బడితిని
సరివా రెల్లిదము చేయ జాణెత నయితిన్. 197
- క. జల్మై లబిందు నయినా
మెలఁకున వెల్లివిరి యైన మేలగునే ని
ర్తలచరితుఁ డయినబొణుం
డలుగఁడె ప్రాణముల కింతయపరాధమునన్. 198
- వ. అనినం జిత్ర రేఖ యిట్లనియె. 199
- క. ఏ మనఁగ లాఁతివారమె
నీమన నె ట్లట్ల కాక నీరజవదనా
యేమిటికిఁ ¹దలఁకె దల్లిం
దామరఁగును బోలె నుండి తగవు విడుతురే. 200
- వ. అనుచు సభజనంబులమనంబులకు రహస్యంబు వెల్లిపుచ్చుం
దగమి దోషం బలిక వారిం దమతమవినోదంబుల నెప్పటి
యట్ల నిలువం బంచినయనంతరంబ. 201
- చ. పడఁచి కుమారచంద్రకరపల్ల పముం దనచన్ను దోయిపై
నిడి పులకించినస్నుఁగవయించుకయించుకమోడ్చి పొండియుం
బిడిముడిపాటుతో నతని చెక్కులు గ్రుక్కుచుమోవివ్రేలులం
బుడుగుచు సుందఁడె దాల్చి గడివోయిననించుక లజ్జలావునన్.
- న. ఇట్లున్న యక్కన్నియక న్నెఱింగి చిత్ర రేఖ మధుగుధనుమ

నుమనిం బొదివినమాయామోహంబు నెడలించి పరిబోధ
పరచిత్తుం జేసి యత్తరుణితో రాత్రి కడచన్నకొలగని చెప్పి
ప్రాధువోయెం బోయి వచ్చెద నని నీడుకొని పెడలే నా
సమయంబున. 203

చ. ¹ఒదికిలి పాస్పుపైఁ బలికి నోయ్యన కేలు దలాఁపు చేసి క
ట్టెదుగుగఁగొఁగిలించికొనిగొత్తుచునోత్తుచుమోముమోము
తోఁ, గదియ నమర్చి పేర్చి పయిఁగా లిడి నేరిమి లేని నేర్పులం
బొదలెడియుంపులంగరువువోసిసభంగిలతాంగియుండఁగన.

వ. ప్రద్యుమ్న తనయుండఁ. 205

క. బిగువుఁజనుంగనతాఁకును
బిగురుంగెమ్మోవి మోవి చేరుటయును సూ
డిగములచితలగడయును
మగున కవుంగిట నొకర్తు మరగుటఁ దెలువన.

206

న. కనువిచ్చు నప్పుడు. 207

ఆ. మెలుఁగుఁదీవపోలే మెలుఁతుక కౌఁగిట
మేలుకట్లక్రింద మేడమీఁద
రత్నదీపమధ్యరాజితం బగుతల్పు .
తలమునందుఁ బొందొత్తున్నఁ జూచి.

208

క. కలగన్న చందమో మది
కలఁగుటయో ధైంద్రజాలికవివోదంబో
తెలియఁగ నేర నటంచును
దలఁచును నిజ మైన నేన భన్యుడ ననుచున.

209

- క. నాకనకప్రాసాదము
నాకొలుపువిలాసినులును నాచుట్టములున్
లేకున్న నేమి కౌగిట
నీకామిని యున్నఁ జాలు నెల్లచపులకున్. 210
- వ. అనుచు నయ్యనిరుద్ధుండు నిద్దుర లేమి నక్కామినిపొందు
నిక్కంబుగాఁ దెలిసి. 211
- సీ. తెమలించి కుడులొయ్యఁ దివియ 1లే కటమున్న
కదిసిన్ కమ్మోవి గమిచి కమిచి
2పెడపెడ సోకి పై నడక లే కటమున్న
యలవడ్డకౌగిట నదిమి యదిమి
వలు పెడలీంపఁ 3జే వాటు లే కటమున్న
పైకొన్న జఘనంబుఁ బ్రాకి ప్రాకి
తమకించి కొసరుపంతంబు లే కటమున్న
4కదిసినచి త్తంబు గరచి కరచి
- తే. తుది మొదలికంటెఁ దుదికంటె మొదలు చాలఁ
జపులగను తైనరతులకుఁ జనపు లిచ్చి
పూవిలుతు చేతిజంత్రంపుబొమ్మఁ జేసె
మానినీతలకంబుఁ గుమారనరుండు. 212
- వ. ఇవ్విధంబున నుదనకేళిఁ దేలి యక్కులపాలికాతలకంబు
చేతం గలలోపలం గన్నది మొదలుగాఁ గౌగిటిలోనున్న
ది తుదిగాఁ దనవృత్తాంతం బంతయు విని యనిరుద్ధుం
డుమాసౌభాగ్యానిరుద్ధుండయి కొన్ని దినంబులొరుఁతెలుంగ
కుండ వత్తింపునెడ నొక్కనాడు. 213

క. ఆనసధశోధసమునకు

సావాసులు నచ్చి కనిరి సౌభముపై సం

భావితుడై దనుజసుతా

నేనితుడై గున్న మనుజునిగపలక గుమారున. 214

మ. కని యక్కోమలికగ గుమారునకు సంగం బంగళాయు త్తమై

గునికొబాణునితోడఁజెప్పఁ జనినారొండమిగులకొనితే

క సరుండు క్కడప దేవ నీసగరిలోఁ గన్యజనాంతఃపురం

బుననున్నాడనుభవత్పుత్రావిభుతనిబొప్పిగదియ్యకొన్నాడవే.

ఉ. నాపుడు తోషవహ్నినలనం బొగ రేగినభంగి మోమునం

గావిరి పగ్వ సంగమునఁ గంపము నివ్వకలంగ బొలుడ

త్యావిలచిత్తుడై మనుజుఁ డట్టై మదియపునంబు చొచ్చున

చ్చేరయ కాక నానగరు చర్చె నిసీ మగమాట లేటికి.

క. 1 ఏ నట నాకూతురి నట

మానవుఁ డట నగరు చొచ్చి మాకులమునకు

హని యొనరించె గన్నులఁ

గానఁడు పలయత్త రోత గాదే నాగున. 217

క. మనుజాంగనలం బట్టుట

దనుజులకుం జెల్లుఁ గాక దనుజాంగనలక

మనుజులు పట్టుటకును దొన

కొనిరే బెండులు మునింగి గుండులు దేలిన. 218

— ॐ నిరుద్ధం బట్ట బొలుండు తనకిందకులఁ బనుచుట. ॐ —

క. అని తనకింకరనై న్యము

ననిరుద్ధనిమిఁదఁ బనిచె నదియు భయోత్పా

దనగతిఁ బట్టుఁడు కట్టుఁడు

తునుముఁ డను నెలుంగు లడరఁ దోతెంచె వడిన్. 219

క. అప్పులుదుల కలుకలు మది

సుప్పర మెగయంగ నెసఁగె నుల్లాసము మై

నొప్పారఁగ బరిగోలల

నొప్పించిన భద్రగజము నూల్కొన్నగతిన్. 220

వ. అన్కుమారకంతీరపుండు.

221

క. ఆతరుణి వలదు వలదని

భీతిం దనుఁ బట్టఁ బట్ట భీకరతరని

ధూతరవసింహనాదుం

డై తత్సౌధంబు డిగ్గె నపుడు గఱచుచున్. 222

వ. ఇట్లు డిగ్గి తదంతఃపురద్వారంబున నిలిచి దారుణతరం బగు

పరిఘంబు పుచ్చికొని. 223

మ. తనఘోరధ్వనికిం గలంగఁబడితలైస్యంబు దైస్యంబునం

దుసుకొందంబరిఘంబుపై విసరుచుకదుర్వారుడై పైపయి

న్దుసుఁగం బొటుశరాసిముద్గరగదాముఖ్యాయుధశ్రేణిచేఁ

గినియం జేసిన వేసవిక రవి దివిక గ్రీడించుచందంబునన్.

క. మండి పదాతులఁ గొండఱఁ

జెండాడిన సున్నవారు చెడి పాటిరి బా

ణుండున్నయెడకు నొడఱుల

నిండను నెత్తురులు గ్రమ్మ నిట్టూర్పులతోన్. 225

వ. అప్పు డద్దనుజేంద్రుండు.

226

క. పాటవకుండ పాటకుండ చిం

దటనందట గొకుండేల ధృత్యముం దుల

మటచిత్తరె కులముం గీర్తించు

బెలుకులగతి నింత నలదు బీరము చెడంగెన.

227

ఉ. పాటెడుత్రోన మీరు నలనాటుగఁ జేసినదీనఁ డవ్వఁడో
మీటి యనేకయుద్ధముల మీరు జయించుటలేల్లనింతతో
దీటె ననుం గనుంగొనుండు ధీరతఁ దోడ్పడఁ రుండు నాకుసుం
బొలుండు పాటుం డుండు బరిపంథుల నోర్చుండు చాలు
మీపనుల.

228

న. అని వారి నడకించియు నదలించియు బొదుపు చేసి పోరికి
బురికొల్పి మఱియు మహావీరుల బనివేస్తురం బనివేస్తురు
గాఁ బలుదెలుగుల మాఁకలు చేసి ప్రమథగణంబులం
గలపి పంచిన.

229

శా. నేలం గొండలు మింటఁ గొండలు గజానీకంబుం గీలాలము
జ్జాలంబుం బురుడింప నంచితమదోత స్వహంబు వేహంబులం
జాలం గ్రాల నిశాత హేతిలత కానాదామసీదామభీ
మాలంకారము బీరముం బెలుప సుద్యద్విక్రమక్రీడతోన్.

వ. వచ్చి నిలు నిలు మని యదల్పి రాగిన.

231

క. ఒక్కనికే బెక్కుమొనలకుం

దక్కక పో రగుట యరిది దానవబలమై

క్రక్కిఁజేసినతిమిరమునకు

నుక్కక యాదవమహారసూర్యుండు నిలఁచెన.

232

వ. ఇట్లు నిలిచి తనచేతిపరిఘంబు కంభరంబునం జేర్చి.

233

తే. పరిఘతోమరాదులఁ దన్నుఁ బరులు వైవ
వారివారికై దువులన వారి వైచె
మఱియుఁ దనతొంటిపరిఘం బమర్చి చేత
నాసురారాతినేసవై నడరె నపుడు. 234

వ. ఇట్లు. 235

క. గిరుపదినాలుగువేవురు
నరభటులం గింకరుల నవారణఁ బోరం
బరిమార్చి విక్రమక్రమ
ధురంధరుం డయినవిజయదోహల మఱియున్. 236

క. పలకయుఁ గరవాలముఁ గొని
పొలికలనం గెలనఁ జదలఁ బొదల మెఱుంగుల్
వల నొప్పారఁ బ్రచారం
బులు ముప్పదిరెండు నిండుమొనలకుఁ జూపెన్. 237

వ. ఇట్లు వివిధవిక్రమవిహారంబులకు సారంబు లగుకరవాలధా
రాస్త్రహారంబులఁ బరబలంబులం బొరిగడిగి యదుకుమార
కుంజరంబు పంజరంబు విడివడినసింగంబునంగంబులపణి నను
కరిండుచుఁ గరటిఘటాఘాటవిఘటనంబునం జటులవలాహ
కపటలవిపాటనంబునఁ దురగపరంపరాపరాజ్ఞుభిరణనైపు
ణంబునం దరళతరంగపాఠీపలాయనప్రతివాదనంబున నిబిడ
స్యందనసందోహవిదారణంబున విచిత్రయానపాత్రవిధ్వంస
నంబున సముద్భటభటసముదాయఖండనంబునం బటువిటపి
వాటిమోటనగంబునఁ బ్రచండపవమానప్రతిమాసుండగుట
యుఁ దత్త్వస్యంబు చాపకట్టునడిన నందుఁగొందఱువిఱిగి
పాటుచోసందడిమ్రుందియుసంగడివారింబ్రందియునెత్తురులు

గ్రక్కియు నిగుడ లేక చిక్కియుం దాంకి పడియును చల్లడ
పడియును ప్రేళులు గఱచియు పెనుగి వారికి పఱచియుం గై
దువులు పైచియుం గ్రంతలు చూచియు బడిపాఠశాలం నై
ల్లియుం బలుకగు మని గిల్లియు నిండ్లు దూకియు సెడదవ్వు
వాకియుం బీసుంగులలో డాంగియుం బేసుకొన్న రేగియుం
బోరాక మరలియుం బోటు లేక పొలియుం నగరంత
విచ్చియు నతినలమలుంగు చొచ్చియు విరళు పై కోలు
కొనలేక పఱచి రప్పించు గొంపలు నేలగుడ చాలక
నింగికిం చొలంగిన.

238

క. చెడి విడిగిననై న్యంబుం

బొడగని బొబుండు లోన భుగభుగ మండెన్

విడువక సమిదాజ్యాపలుతు

లడరింపంగ బరగునధ్వరానలముగతిన.

239

వ. అప్పుడు.

240

శా. కుంభిస్యందనవాజినై నికపరిత్యోభంబు వారిండునుం

గుంభిండుండుసహస్ర హాహానుతముంగోడండముఖ్యులు

ధా, కంభోద గ్రముఖ్యుడచర్తవ్యోముఖ్యురత్నాస్యముం గానసం

రంభుండై దశనధ్వజోగ్రరథముం బ్రంతలబునన్ నిల్పినన్.

ఉ. దానననాథుం డారథ మునగ్రత నెక్కి సహస్ర బౌహులం

బూనినశస్త్రజాలము నభోజుదంబున కింద్రచాపసం

ధానము చేయ బీరపుటదల్పులతోఁ గనచాంగులీశ్రగో

ధానికరంబుతో శరవితానముతో నెదిరించి నిల్పినన్. 242

- క. కనుఁగొని చిటున వొల్లయఁగ
ననిరుద్ధుఁడు పూర్ణశశినిభాననుఁ డై మా
ర్కొన నరుణలోచనుం డై
దనుజుఁడు నిలు నిలుపు మనుచుఁ దాఁకెం బెలుచన్. 243
- వ. అప్పుడు 244
- క. ప్రాణము యుల్లన నుష క
ల్యాణానిధిం బ్రియునిఁ జూడ నతఁడు గుటియునా
బాణకరనికరఖరతర
బాణంబులకుం గటాక్ష బాణంబులకున్. 245
- తే. తండ్రిఁ గనుఁగొన పెరిచి సౌధంబులోన
మఱుఁగుపడు నింతి పతిఁ జూడ మఱియు వెడలుఁ
జిన్నఁ బోయినమోముతోఁ జిత్తరేఖ
తనకు వచ్చినచే టని తల్లడిల్లు. 246
- వ. అట్టియొడ బాణాసుగుండు. 247
- క. దనుజుతాసురత్రోత్థిత
మనోజచిహ్న భిరామమండన మగునా
యనిరుద్ధమేను గనుఁగొని
తసుత్రరహితంబు సుకరదారణ మనుచున్. 248
- క. అడిదము గొని నాతోఁ దల
పడియెడుసీపడుచుఁ జంప భరమే యని పై
నడరించె వేయిచేతుల
జడిగొనఁ గైదుపులు మఱియు శరనికరములున్. 249
- వ. తదవసరంబున. 250

మ. పలకక బాణపరంపరలో జడియుచుం బ్రహ్మమ్ము సూనుగడు
మొక్కలుండై యేసుంగుం జంప నాది గొనుసింగంబు ని
డంబించి మం, డలవిభ్రాంతి సహస్పతిం జనఁజుడుకా డా
సెం దదంగంబు న, మ్ములచే రక్తమయంబు చేసి దిశలకా
మూసెకా సురారాతియున.

251

క. శరములు చాఁకిన నెత్తురు
వొరిగిన సంగరవిహారదోహలీ క్షు ని
ర్భరహోష మడర బాణుని
యరదమునకుం జిత్రగతుల నతఁడు గణిసినన.

252

వ. అక్కుమారసింహంబుమీఁద ననురేశ్వరుండు పరిఘవృద్ధిన
ముసలముద్గరప్రాసప్రముఖంబు లగువివిధానుధంబు లొ
క్కుమ్మడి నడరించిన నతఁడు చలంపక సందీప్తక్రోధుండ.

క. గగనమున కెగసి యరదము
నొగ దెగి పడవ్రేసి ఖడ్గనూతనగతు లొ
ప్పుగఁ దిరిగి తురగములఁ దన
మగతన మమరంగ యదుగుమారుండు ప్రేసెన.

254

ఉ. ప్రేసిన నింద్రవేరి యదువీరునిష్ఠి ముసలాసిముద్గర
ప్రాసగదాదిహేతినికరంబు ముసుంగుగ పైఁచ నప్పు డా
యాసురసైన్య మాఁగ్చ నతఁ డంతటఁ బోక విచిత్రఖడ్గవి
న్యాసముతోరథంబు కెలనకా మెఱుంగె మెఱిచెందళుక్కినన.

వ. అట్టియెడ నద్దనుజేంద్రుండు సముద్ధతక్రోధుండై శక్తిహీను.

తా. ఘంటాటంకృతితోఁ గృతాంతలగు డాకారంబుతో దిక్కు
లకా, మింట న్నంటలు గ్రమ్మకొమ్మెఱుంగుతో నొక్కొక్క

యాశక్తిపై, కొంట న్నేను మలంచి పట్టికొని కోకొమ్మం
చు వ్రేసెన్ పెసన్, వెంట గీటి ధరిత్రి దూఱ నతఁ డ
వీరుండు మూర్ఖిల్లఁగన్. 257

తే. అంతలోనన తేటినయసురనాథుఁ
జూచి కుంభాండుఁ డిట్లను శూరుఁ డైన
యతనితో నింక నీవు గట్టెదుర నిలిచి
పాడిమై నని చేసిన బ్రదుకు కలదె. 258

క. ఆయుధము దాఁకు పెఱుఁగఁడు
పాయము బలియించి తింతవడి మనల నితఁ
డా యతభుజుండు మ్రింగును
మాయాబలమునన కాని మడియఁడు నీచేన్. 259

వ. అసుటయు నతండు రోషదహనదండహ్యమానమానసుం
డై యొండుపాయంబు చేయ నేరక మాయ గైకొనం
దలంచి. 260

క. ఉరగము నెర గొను గరుడని
పెరసన ¹నరు నణఁతు నని దివికి వెసదాఁటెన్
సరథంబుగ సర్వజముగ
సరథ్యసాహస్రముగ ససారథికముగన్. 261

వ. ఇవిధంబున. 262

క. ధీరుఁడు బొణుఁ డదృశ్య
కాగుం డయి పోయి కలను గయికొని ఖడ్గ

1 నపు డతఁడు గగనవీధికి దాఁటెన్.

స్ఫారప్రచారవనుఁ డగు

నారాయణపౌత్రు నేసె నాగాస్త్రములన్.

263

వ. అయ్యస్త్రంబులచేత.

264

క. సందానదండగోకా

స్పందితసర్వాంగుఁ డయిన ప్రద్యుమ్న సుత.

జందనగంధులు చూచిరి

చందనధారణీసుహృదులచందన సనిస.

265

వ. ఇట్లు పాములచేతగ గట్టువడి నేల కొరిగిననుమానుగ జీరి
యగదంబుమీఁదన నొక్కెంబుకొమ్మపై సొరిగి బొంబుండవఁ
గుంభాండున కట్లనియె.

266

క. కులకన్యాదూషకులం

దల గోయక యున్న నేల తగ నగు నీనిం

బొలికలనికి బలి యిమ్మని

వలికినఁ గుంభాండుఁ డసురశతి కట్లనియెన్.

267

ఆ. కలనఁ బడినవారిఁ గయికొని 1కొని పోయి

పుండ్ల నోమి మగుడఁ బుచ్చుటొప్పు

బంత మడిగి మగుడ బవర మిచ్చుట యొప్పు

నించునేని దాన యేలు టొప్పు.

268

వ. విసుము చెప్పెద.

269

క. భుజగర్వ మడఁగఁ జూట్టిన

భుజగాస్త్రము లిట్లు నట్లు బొరలంబడినన్

1 పోట్లపుం, డ్ల²మిమగుడఁ బుచ్చుటొప్పు బంత, మడిగి మరల
బవరమచ్చుట యొప్పు గా, కించు.

గజబిజి లేదు మొగంబున

మజ బాపురే పీని బోల మగలుం గలరే.

270

గీ. వేయిచేతులవాడవు వివిధసమర

విజయశాలివి దై తేయపీరవగుడ

విట్టిసీతోడ బోరాడ నెవ్వ డోపు

విక్రమక్రీడ సరిలేనిపీడ కాక.

271

చ. ఇతనికులంబు జేరు విని యేల దలంచిన నేలు మేలు నీ

కతిబలు డైనబంటు హృదయంబున రోషము వట్టితేని న

ధ్యతకు విధింప నేల యిత డాకిగు బాత్రమునీపెటుంగ వే

ప్రతినయనాజ్ఞ గుండగవు బంతము రాజులుదప్ప రెన్నడున్.

మ. అనిసం బండులు గీటికొంచు హృదయం బల్లాడ బాణాసురుం

డసఘా సీపలు కేసు చాటుదునె పీడన్యాయ కార్యంబు చే

సిన సై రింపక యుంటి వంశమునకుం జేతైనయీకౌలచే

రుని గన్యగులటాసమేతముగ జేర్తుం గాక కారాస్థితిన్.

— బాణాసురుం దనిరుద్ధుని జెఱసాలం బెట్టించుట. —

గీ. అనుచు జెఱసాలవారికి నప్పగించి

యావసకుమారుం గూతును నసురవిభుడు

మనసులోపల సెగించి మరలి పోయె

నాత్తమందిరమునకుం గుంభాండుం గూడి.

274

క. అంత నిట హరిసగరిలో

నంతఃపురకాంత లెల్ల ననిరుద్ధుని సా

ధాంతరమునందుం దడవుచు

జింతించుచు నింక నేమి చేయుదమనుచున్.

275

సీ. చెందమ్మివిరులలోఁ జెందుతేనెలు వొలె
 గన్నుల బాష్పాంబుకణము లడన
 వలుదచీకట్లలో వ్రాలుచుక్కలు పోలె
 వేణీభరమ్ములో విరులు ప్రేల
 దూలుతీఁగెలవెంటఁ దూగుతేలులు పోలె
 నసదునెన్నడుముల నారు లొలయ
 1 రావుజక్కవలఁ జేరనిచంద్రికలు పోలె
 జన్నుల ముత్యాలసరులు పెసంగ

తే. ముద్దుమోము లల్లుగ్గుచో మూపులందు
 గల్గభూషణజాలంబు గళవళింప
 మార్చిమార్చి చీతుల ప్రేళ్ల మడచికోసుచు
 నింక నెట్లమ్మ యంచు నయ్యింతు లేడ్వ.

276

వ. అందుఁ గొందలు.

277

సీ. చక్కనివారిలోఁ జక్కనివాడను చా
 2 గడుఁ బిన్నగాని పేగంబు వీడు
 బంటు నొచ్చిననోరఁ బలుకండు నెఱవాది
 సుఖభోగి చుట్టాలసురభి రాచ
 బిడ్డ యై యుండి గట్టిదనఁ బెఱుంగడు
 గరగర నై యుండుఁ గలయ నేర్చు
 నూచరలాడు గాఁ డుపకారి నప్పు మే
 లము గాని తనవాగు లాఁతివా ర

తే. నఁడు గఁడానిబంగారురత్నంపుబొమ్మ
ముంగిటినిధాన మమ్మలముద్దు దమ్మ
లన్న యీతనిఁ గనదేని కన్నతల్లి
కడుపు మసిగాదె దయ్యమ! కరుణ లేదె. 278

వ. అని మఱియుం గొందఱు. 279

సీ. అఖిలలోకాధీశుఁ డగుచక్రధరునింట
నొకకీడుమాట నేఁ డొదవె నమ్మ
బాల్యంబునంద శంబరుఁ జంపెఁ బ్రద్యుమ్నుఁ
డతనిలా వెల్లిద మయ్యె నమ్మ
1కీడు లే దన దేవకీదేవిబలఁగ మొ
ప్పినఁ బాలలోఁ బండ్లు పిసికి రమ్మ
యదువీరులు ప్రమత్తు లని మున్ను మెచ్చని
చుట్టాలు నగ సేగి చూపె నమ్మ

తే. చెడఁ దలంచిరి గా కేమి సిలుగు చింత
లేని యివ్వీటి కొరు లింత పూని రేని
గడచ నింక మారతిదేవికడుపు చల్ల
నగుట 2విధి యిన్ని గలిగించె నక్కటకట. 280

క. మధుమధనక్రోధానల
మధికముగా మండ నూదూనవ్వేంగలికి
విధి యలుగక 3మును మృత్యు
తుఘా ర్థివిన్యతాస్యపదవికోట యలుగదే. 281

1 గడలేదనఁగ. 2 విధి గన్నికలు చేసె నక్కటకట. 3 మృత్యు
పునకు.

సీ. అనిశుద్ధసింహంబు నంటి చాన్పునకుం న
 ప్పిన కరి హరితోడఁ బనఁగ నున్నె
 యదుపుంగవున కంత యువకొర మునగించి
 చేనతావిభుఁ డైన తిగులు చొరఁగఁ
 మురవై రిసీడన మాఁడులలోకంబులు
 బ్రదుకంగ మనకేల పలునరింప
 నద్దేవుమనుమని నద్దీరా యెటు చూతు
 ననక 1 కేరడ మన్నుఁ డలవగించ

తే. వెఱున కోడక యొకమంది ప్రియ జూప
 నెంతవాఁ డస్కమాదు నోరంతప్రాజ్ఞ
 గలసి పాసి పోఁ జాలనికతన మనసు
 నేలతలఁ గాల్గొ నిలువమి నిజము గాక.

282

ఆ. అనుచు నుండఁ లీక యాత్మస్వరంబున
 నేడ్చి గంతిపురమునిండు లల్లఁ
 బురజనంబు లల్లఁ గుర్రీనినాడమో
 యంగనారసంబో యని తలంప.

283

వ. అట్టియొడ నీరభటులు గడపయెంబునగ బనుదెంచి గుక్క
 డెక్కడ యసువారును నే మేమి యసువారును నన్ని
 రెన్న రసువారును నిలు నిలు మసువారును బోను పోక
 సువారును సగుచు గళవల్గించి యక్కామినుంటే ననిదు
 ధ్ధం దూరక యదృశ్యుం డయ్యు నని యెఱిగి విస్తయం
 బున.

284

గీ. హలధరుండును హరియు సాత్యకియు మఱియుఁ
బేరు గలదొరలందఱు బెరసి సభకు
నరిగిరి పురంబులో పీరు లంతవట్టు
నెఱుంగ సన్నాహభేరి వ్రేయించి పిదప.

235

క. ట్టైఱుగున సభలోపల
ద ట్టైఱమునఁ గూడఁబడినదర్పితసామఁ
త్రోత్తములలోన విపదాఁడు
మత్తర్విపలీల మనసు మండ నిటు లనున్.

236

చ. ఒకఁ డనిరుద్ధుఁ బొపుటకు నుల్లములో వగ లేదు నాదునై
నికులఁదలంప కిందు రజనీసమయంబునఁ జొచ్చి యెవ్వఁడో
మరుటముడిన్ని నాశిరముమానికముం గొనిపోయెనంచు ని
ప్పుకలఁబొరల్చినట్లుమదిపొక్కెడు నెక్కుడుభంగపాటునన్.

క. కన్నుండఁ గంటిపాపం
గొన్నట్లు మొఱంగి బాలుఁ గొనిపోవుటకై
యన్నీ య బంధుయుతముగ
మన్నిగొనక యున్న నేటిమాటలు మనకున్.

238

క. నాపుడు సాత్యకి యిట్లను
దేవా కుఱుగటనె వేదకి త్రలియఁగ వచ్చుం
జూపే చోరులఁ జారుల
చే పీటికి దప్పు వోరు చిక్కుదు రింతన్.

239

ఆ. అనుడు దసుజ్జ్వైరి యాహుకుఁ బంచిన
నతఁడు చరులఁ బంచె నాక్షణంబ
గజతురంగరథనికాయము లేక్కివే
యరుగుదెంచి పార లరసి యరసి.

240

- గీ. కలయఁ దిరిగిరి రైవతకం బనంగ
మఱి లతావేష్ట మన పేణుమంత మనంగ
ఋక్షనంత మనంగ మహీభరముల
సంతఁ బోక యుద్యానంబులందుఁ జొచ్చి. 291
- ప. అరయుచుండి రాసమయంబున సేనాపతి యగుననాదృష్టి
వెఱచి వెఱచి నారాయణున కిట్లనియె. 292
- క. ఏ నొకటి విన్నవించెద
దానవకులమథన పెద్దదడపున నుగడి
బూని వినిపింపఁ గలపని
యానో కాదో విచార మని చెలయఁ దగున. 293
- క. ¹చెస చెడి మైందద్వివిధులు
ససిలోమపులోములును హయగ్రీవుడు
²వసి మాలి సౌంభసాల్వులు
నిసుంభనరకులును జెడిరి నీఖడ్గమునన్. 294
- గీ. మఱిగూఁ గొందఱు నీచేత మడిసి గండు
మిడి యడఁగఁ జొచ్చి తగుసూచు నడవ లేదు
పారిజాతంబుఁ దెచ్చుచో బ్రదికి పోయె
నిర్జంభీశుఁ డొకరుడను నిన్నుఁ దాఁకి. 295
- శా. నాకుంజూడ మనంబునంగుటిలుడ్డ నాకేశుఁ డిబ్బాఁబుఁదా
నేకొంపోయినవాఁడు పాఁడు దగుపాఁడే గొతమస్తీరహ
స్వీకారాదులు తచ్చరిత్రములు నాచే గ్రొత్తగా నేల క
ణ్ణొకణ్ణిం గథలందు మున్ను వినమే నానాప్రకారంబులన్.

- వ. అనుటయు దనుజవైరి విచారించి నిట్టూర్పు నిగిడించి. 297
- క. నాతండ్రి సురపతివై
నేతప్పును లేదు మన మనేకవిధములకా
దై తేయవధము చేయుట
యాతనికార్యంబ మనల నతఁడు విడుచునే. 298.
- వ. అట్లుం గాక. 299
- గీ. ఓత్తముండు హితము చేసి యూరకుండు
మధ్యముండు హితముచేసి మాటు వెదకు
నధముఁ డోరుచేయుహిత మైన నణఁచి పుచ్చు
హితమునకు నెగ్గు చేయువాఁ డెవ్వఁ డగును. 300.
- క. చేసినమే లెఱుఁగుదు రొరు
గాసింపరు కుచ్చితంపుఁగఱద లెఱుఁగ ర
త్యాసక్తసౌహృదులు ¹స
త్యాసీనులు సురలు వార లపకారకులే. 301
- క. ఇప్పుడె నీపలికినపలు
కొప్పుదు ప్రద్యుమ్నతనయు నొక్కతే వలపుం
ద్రిప్పులఁ బడి కొని పోయెను
దప్పెం బుంశ్చలికి నేటితగవుం గిగవున్. 302.
- వ. అని చింతించుచున్న ముఠాంతకునకు నక్రూరుం డిట్లనియె.
- క. మనపని దనపని దనపని
మనపని గా నడతు మతఁడు మనము నొకఁడు మో
చినమో పిందఱు మోచిన
యనువున నీతోడపడుట యతనికిఁ గిడే. 304

ఉ. ఎట్టికుబుద్ధి మైనఁ దనయిష్టసహాయుని కిట్లు చేయునే
 పట్టెడుచోటుగాల్చుకొను బాలిశుఁడొం గలఁడీ ను గల్వెయిం
 డట్టె యతఁడు నిన్ను దనుజాంతకుఁడొప్పు విని ధీమతిగిన్
 బుట్టెఁప నిద్దఱుం ద్రిదిగభూతలరక్షణ మాచరింపఁగన్.

క. దేవతలఁ గౌన మానుష

భావంబున ననతరించి పని పూనినఁచూ

దేవాదిదేవుఁడవు నీ

వేనిధమున పాఠు సీకు నిటు చేయుచున్నావే. 306

వ. అనుటఁగూ నచ్యుతగుఁడు.

307

శా. గంధంబుననుకూలంబును కీకావ్యంబు నెట్లందునే

¹బంధ కౌవ్యహృతుఁడైనవాఁడొదలఁగ బ్రద్యుష్కించు కౌవ్యధి
 ప,స్కంధావారివిహారిఁబుల గులట లేచందఁబు గావింతు తీ
²బంధుభ్రాంతిపలం ర్చిపక మనుమనిం బ్రగ్వృత్తిగఁ జేర్చు

క. అనుటఁగూ నచ్యుతగుఁడెలపు

[దన.

మనంబునిలుకడను పగడిమాంగధగణముల

విసుతించినఁ గై వారము

లనర్థభంబుగఁ జెలుంగ నాన్ధానముల¹న్. 309

వ. తదనంతరంబ మున్ను వోయినచాఁబులు.

310

ఆ. కూడి గిరులుఁ దరులుఁ గొల్లంబుఁ బల్లంబు

సరసి మిట్టఁ బుట్ట నడవిఁ దడవి

యోపి తొలలు నెలలు నోలంబుఁ గుంలంబుఁ

జూచి క్రంత గ్రుంతఁ బొచ్చి వచ్చి.

311

వ. మధుసూదనుసభామందిరద్వారంబున నిలిచి యిట్లనిరి. 312

క. తిరిగితిమి గాలి కై నం

బొరం గూడనిచోటు లెల్ల సూర్యమరీచుల్

పరగసినెలవులు చూచుట

యనుదే యనిగుడ్డం జూడ నలవడ దయ్యెన్.

313

తే. ఇంక నేదిక్కుం దడవుదు మెఱుంగ జెప్పు

డనుచు గన్నీగు దొరుగంగ నవుడు గఱచి

కొనుచు బొమగంటు పట్టుచు గొంద అచట

నొండుపాయంబు నేరక యున్నయంత.

314

మ చెలంగె దూర్యరసంబు శంఖములు మ్రోసె శౌరిచి త్తం.

బునం, దళుకొత్తంగ బ్రమోద మట్టియెడ నాదై త్యారి

యేకార్యమున్, నిలుప న్నేరనివాడ నై మనుమనిం బే

బోగెదన్ వార్ధిలో, పల నున్న మును గొంత జూడ

యెఱిగింపం జాలువా డెన్వడో.

315

వ. అనుచుండె నాసమయంబున.

316

శా. పా రా వారసగాధి రాజతనయాపాంగేక్షణోదంచిత

శ్రీరాజత్పుల కానళీవరతను ప్రీతిప్ర కాశాంతరా

కాయణ్యామృతవర్షి భాషణవిధాకళ్యాణరత్నాకరా

దూరీభూతత రాంతరాయనివహ దుష్టాత్తశిక్షాపరా.

317

క. దోషాకరజయభూషా

దూషితని శ్శేషితారి దురితపరాళీ

భీషణఘోషాఘ్రయశః

పోషణనిత్యాభివృద్ధ పుణ్యసమృద్ధా.

318

మాలిని.—

నిగమనిసహరంగా నిత్యమానాంతరంగా
విగతజనససంగా వీతభేదప్రసంగా
ఖగహిమకరనేత్రా గౌరవీలభ్రగాత్రా
జగదధికృతపాత్రా సమ్యదోద్యచ్చిత్రిత్రా.

319

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్రై హిమనామూల్యపుత్ర
బుధారాధనపిరాజి తిక్కనసీమయాంజి ప్రణీతం బైన శ్రీ
మహాభారత కథానంతరంబున శ్రీమత్సకలభూషాభూషణ
సాహిత్య రసపీషణసంగిధానచక్రవర్తి సంగపూర్ణకీర్తి నవీన
గుణసనాథ నాదనసీమనాథ ప్రణీతం బైన గుత్తరహరి
సంశంబునందు బంచమాశ్వాసము.

పష్టాశ్వాసము.

క. శ్రీకలితయోగిహృన్నా
లికాంతర్నిజనివాస తీర్థాధిపసం
ధ్యాకాలమూలజపన
స్వాకారోంకారరూప హరిహరనాథా.

1

వ. దేవా వైశంపాయనుండు జనమేజయున కిట్లనిగెను.

2

చ. తెలతెల వేగునంత నరుదెంచు సభోమణివోలే నారదుం
డలరు మొగంబుతో సభ రయంబునఁబొచ్చినఁ గంసప్లేరియ
కొలుపునమించియను న్ననసుగుండుఁగఁ బీతముడిగ్గియుష్టునిం
బలుకుల గోప్రదానమధువర్కములంబరితృప్తుఁ జేసినను. 3

చ. అతఁడు సితాంబ రావరణ మైనమహామణిపీఠ మెక్కి య
చ్యుతు నిజసింహపీఠగతుఁ జూచిమురాంతకయెంతచిన్నవో
యితీ మది నెంత వంత గల దీయదువీరులు నేల చాల ధీ
రతఁ దరలించి చిత్తముల రాజైదరన్న మురారి యిట్లనున్.

క. మునినాథ చెప్పఁ జిట్టలు
మనయనిరుద్ధుండు నిన్న మగువలు గొలువం
దనయింట రాత్రి నెమ్మది
నునికి గలిగెఁ బిదప నున్న యునికన యడఁగెన్.

5

— నారదుండు శ్రీకృష్ణున కనిరుద్ధనివృత్తాంతము చెప్పట. —

ఉ. నాస్రదు నారదుండు యదునాయకవీరులఁ జూచి యద్భుతా
రావరణంబు చూచితిమి రాత్రి నిజం బనిరుద్ధబాణబా
ణానలిచేత నాదితసుతాత్తజ్జకై చెలి చిత్తరేఖ సం
భావన నక్కుమారవరుఁ బట్టుటనయ్యుష వాని ముట్టుటన్.

క. బలీవాసస్రులును బోలెం
దలపడి రనిరుద్ధబాణదైత్యులు వేచే
తులవాఁడు రెండుచేతుల
చలువునిచేఁ జిక్కి మాయ చేకొని భీతిన్.

7

చ. తనచతురంగసేనలు శతంబులు వేలును గోట్లునున్ ధరం
బెనుఁగొనఁగూల్చెనీఁడుగడు బెట్టనుచుఁ బెనుఁబాముకట్టునన్
దసువు మునుంగఁ గట్టె వినుదానవసూదనయింతభంగమే
మనుజుఁడునోర్వఁడన్నదరమాపరమాత్మ జయాభిలాషికిన్.

చ. అని మునిచెప్పినన్వినిమురాంతకుఁడంతకుభంగి దైత్యుపైఁ
గినిసి ప్రయాణపస్తువులు కింకరకోటికి నప్పగింపఁ బో

యిన నగి నారదం డసుర యిచ్చటికిం బదునాల్లువేలయో
జనములనున్న వాండగుగంజాలు నెమానవలొక యానముల.

క. గరుడనిఁ దలఁపుము పగరం

బొరిగొని కీర్తియను విజయముం గొను మనుషున్
హరి నుబ్బుఁ జేసె మునిభూ

సురపుణ్యాహములతోన నుదతుల సేసలే.

10

సీ. తలఁచె నాగాంతకు ఎంనవాంతకుఁ డంత

నతఁడును దొఁచెఁ గంపాను మేనుఁ

¹గుంతంబు లన నొప్పుగోళ్లును భుజములు

రెండురెండులు రెండురెండు ముఱియ

నన్ని వేదంబులు నాటంగములతోడఁ

జదివి శ్రీనాంకజలజనేత్ర

రుచి మీఱఁగా నూర్ధ్వదోమఁ డై సమధిక

కరళాఖుఁ డై కంపు గలుగుపాణి

తే. తలము లమరంగ గొనునిద్రపుటలుంగు

దనన సింహనగపానముఁ డై తరణికోటి

దీప్తిసుముఖుఁ డై యాజానుదీర్ఘ బోహయ

డై తరుణసుకమారుఁ డై హర్ష మెసఁగ.

11

వ. తదనంతరంబ.

12

క. భూతముల కొత్త యాత్మకు

భూతంబులు దాన యగువిభుం డితఁ డనఁగా

నీతం డస్త్వవిభూతి

ఖ్యాతి నడసెఁ బ్రీతుఁ డగుప్రజాపతి పితస.

13

1 గుంతలంబులు నొప్పుగోళ్లును.

గీ. సాధ్యులకు దేవతలకు బ్రజాపతులకు
శాశ్వతుఁ డితండ యని దివ్యసంయమింద్ర
సూత్రమాగధసందిసంస్తుతులు చెలఁగ
శ్రీవిభుఁ డాసుపద్మనిఁ జేర వచ్చె.

14

క. దేవుఁడు సాత్యకిఁ గనుఁగొని
నాచచ్చినయంతదాఁక నగరమునకు నీ
కావలి సుమ్మని సుతబల
దేవసహాయుఁ డయి పై నతీయని నెక్కిన్.

15

క. గలుపుము బాణుని వానికఁ
గలవారిని విజయలక్ష్మిఁ గయికొను టరుదే
కలనఁ బదాఱుమొగంబుల
మలయుదు నీవసుచుఁ జెలఁగె మాగధరవముల్.

16

— గరుడని పెక్కి కృష్ణుండు బలభద్రప్రద్యుములతో
పండయాత్ర వెడలుట. —

గీ. శకసంబున పంచేయుహారికి సిద్ధ
సాధ్య చాచణ గంధర్వ సంయమింద్ర
వివిధసంస్తుతుల్ చపులపండువులు చేసె
జయజయం వములతోడ సకలదిశల.

17

తో సకన్తత్తములు. — జయజయ మంగళసంగతరూపా
జయజయ పాపకసంభృతరూపా,
జయజయ కర్మోతసాగరరూపా
జయజయ ఖండితశంకరచాపా.
జయజయ మస్తకశస్త్రకలరూపా
జయజయ కౌస్తుభచారుకలరూపా,

జయజయ కాళియసారసిరాపా
 జయజయ కంసనృశంసహకోపా.
 జయజయ ధౌతవిశంకటపాపా
 జయజయ మోహనిశామణిదీపా,
 జయజయ పాదలసత్సరిదాపా
 జయజయ విక్రమశాసితభూపా.

18

చ. జయజయ శంఖచక్రధర శార్ఙ్గదాధర శ్రీధరాధరా
 జయజయ భక్తిభావితనిశాచరభీచరచిత్తగోచరం
 జయజయ కల్పిషాహనుద శాంతహృదస్పద చిత్తసమ్మదం
 జయజయ భూతభావన ప్రజాకలితానన లోకపావనా. 19

మ. జయ నారాయణ పుండరీకనయనా శార్ఙ్గ జగన్నయకా
 జయ పీతాంబర భక్తవత్సల విరించన్దిత్రపాత్రక్రియా
 జయ జంభారివిరోధివిక్రమకథాశ్లోభావిభూతక్రమో
 జయ గోవింద ముకుంద మందరధరా శేరి మురారి హరి.

వ. అని యివ్విధంబునదవ్వుదవ్వుల నివ్వబట్లుదవ్వులజయజయా
 శీర్షచనంబులు దూర్వారసమరగర్వంబు నిర్వహంపం జేయ
 నజేయవిక్రమధురంధరుం డయినవిశ్వంభరుండు. 21

క. హరితేజము హరికాంతియు
 హరివిభవము హరిభయంకరాకృతి హరివే
 గిరము హరివిక్రమంబును
 హరి యనువేరిటికి లక్ష్మీ నాపాదింపన్.

22

చ. గరుడనికాంతికీ హరి పొగడ్త యొనర్చు నిజప్రభావరం
పర పరగించురూపము గృహనిధి గైకొని యొప్పె నప్పుడో
నరనరచంద్ర నాటిజతనంబు మనంబున నాటి నేటికీ
బొరిఁ బొరిఁ దృప్తి లేదు నసుబోటికి వేఱతలంపులేటికిన్.

వ. ఇట్లు దివ్యసూపధరుం డై. 24

క. విలు నమ్ము సంఘం జక్రముఁ
బలకఁఘం గౌఁతేయకంబుఁ బాశము గదయుం
గల గునిమిదిచేతుల దాఁ
పల పలపలఁ దాలెచ్చె శౌరి బాణునియనికై. 25

చ. పడగలు వేయి చేసి బలభద్రునికి హరి పాచలాగుతో
సొడలును వేయిరూపముల నొప్పుగ నప్పుడు వై నతేయుపై
విడిసిన వేయిశృంగముల వెండినగంబును నంజనాద్రియుం
దడఁబడఁజేసి రిద్దఱు నుదంచిత భానుయుగంబుచాడ్చునన్.

తా. ఉద్యద్విక్రమకేళికిం గలన సుద్యోగించువాడైన యా
ప్రద్యమ్ముండు సనత్కుమారతనుడై భాసీల్లెనమ్మువ్వరన్
మాద్యల్లిల ధరించి దాఁబును గరుత్తంతుండు విద్యాధరి
పద్యావిద్యుదనర్గళానిలదు రాపస్వర్గమార్గంబునన్. 27

వ. ఇట్లు పన్నుగారి నగారినగరిపొరువుతెరువునం జనుసప్పుడు
చప్పుడుచే తెక్కలమొక్కలంబుచే రేకులనీకులచే గగన
గంగాభంగంబుల భంగంబులకు నెలవు లపురవంబుల జవం
బుల లవంబులం దెలుప నవ్వివతాతనయుండు తనతమ్ముఁ
డగుటం దెలుప నిలుపరాక పరా కయినయనూరుండు
రెండుకరంబుల నురంబులావునం బగ్గంబు లగ్గలంబులుగాఁ

గుదియింప నది యింపక వ్యవృత్త సరగుగొనక యుణ
కలు వైచిన పచ్చమాపులయొచ్చు మాంసల నీనల
గావలి నడచుమాతరుగడు కతోరపచనంబు లొడిన
బింగళుం డంగలార్చినదండంగడి దండం చినరజస్కరబడమి
దనయెడమి దంసడిమిదడిమినిజంబుగా రవి గానవించి
గోచరు లగుభేచరుల నడిత్రోవం ద్రోవక ననుభవ వల్లంప
నిలింపదగపతులనగవ్రలు చోరప నప్పులుగూర్చినిగలులనెలు
లలోఁ జిక్కిన చుక్కలు లేక్కలు గడచు బొడపుననుండి
పడి పొడనడంగి నడినడి జడిపడంగ గడిపోయినదీరుల
నునలించునురళయపులశౌఖిలచేఖ లేఖలనుగ గణన(లేఖ
పిన్నప్పు డప్పుత్రప్రిహతిహస్తప్రేచిత్రీ చూచి వేలపున వేల
మఱపున బఱపనేరక యునకకయున్న యున్న భోగమనుల
విమానంబులు చిందఱవందఱ లయు ఘంటలు పేదలు
గొన రాలియు బడగ లేడ గలుగ బడలు నడిమినుం
దల్పంబులు శిల్పంబులం బోనియుం దలుపులు పలువలం
గడసియు జెండులుయుంచుమిగులు ముండు లుచ్యునుం
జెదర మణియు గాకోదగవిదారి యునకు బల్లం బల్లగిల
దిశలు దుర్దశంబులుగ నిర్జనులు జర్జలుగా మేఘంబులు
మోఘంబులుగాఁ గిన్ననులు గన్ననులుగా భూతంబులు
భీతంబులుగా రయంబుగండెపును జయంబుబండెపును
నయి యరుగు నట్టియెడ రేవతీరమణుగడు నుక్తిచేగమలు
నితో నిట్లనియె.

28

సీ. బాలార్కబింబంబు పరగించి రేయెండ
మనమీదఁ జల్లినమాయు లేదు

కొంతంబు మెఱుంగులు గుప్పించి మెఱుంగులు
మనమీఁదఁ ¹జిలకనమహిమ లేదు
హరజటామండలం బడరించి క్రొవ్వింఁచు
మనమీఁదఁ జిమ్మినమమత లేదు
కమలభవాండంబు గదలించి సలిలంబు
మనమీఁద ముంచినమహిమ లేదు

ఆ. పసుపునిగ్గు పోలేఁ బ్రద్యుమ్నునకు నాకు
సీగుఁ జాయు మేన నివ్వుట్టల్లే
గనకభూభరంబుఁ గదిసినవారమో
కాక వేఱతెఱుఁగొ కమలనాభ.

29

చ. అనుడొఁ బ్రలంబవైరకి మురాంతకుఁ డిట్లను నిగ్గిరిన్రజం
బనునగరంబు గాచికొని యాహసనీయము మండుచుండు న
య్యనలముచాయఁ జూపె మన మందఱము న్వరవర్ణినీఘన
స్తనవరవర్ణినీద్యుతికిఁ దానల మైతిమి ప్రీతి మీఱఁగన్. 30

క. నాపుడు నీలాంబరం డ
ద్వేషునితో డీని కెయ్యది యుపాయంబో
నీ మెఱుంగు దేని వేగమ
కావింపుము ప్రతివిధానకరణం బనినన్.

31

మృవినతానందసుఁ బ్రీతిఁ జూచి పలికె నివ్వశ్వంభరుం డిప్పు డీ
యనలం బొప్పు మనంతరక్రియ నిరాయాసంబునం జేతనా
సని యన్నగరుడండు రెండెఱకల భాగీరథివారిఁ గై
కొని యయ్యాహ ననీయమాటగురిసెంగోలాహలోత్పాదియై.

క. నరనాథ యపుడు నీలాం

బరుడను బీతాంబరుడను బ్రద్యుమ్నుడను ము

వ్వును మూడవజగంబులు జా

లరె సాధింప నని నాతలంపునఁ దోడచెను.

33

న తననంతరంబ.

34

మ. దహను బొలుడుం బట్టినాథుడను మహాశివాహాస్థరం

హస్తము, రుహుం దై సాగిన నాగిరి ప్రజములలో దుష్టజ్ఞు

దప్రజధా, ని హితాపాదకు ల్లేనుమయ్యనుచ రంగి ప్రేక్షు

లొం డుండ దు, స్వహాసీ మాన్యతచిత్తు ల్లే దశదిశాజాజ్ఞ

ల్యమానాంగు లై.

35

వ. తమలోన.

36

ఉ. ఎక్కడివాలోకో గనుడుం దెక్కుడుగాఁ గలవారు పీనపా

యెక్కుడువారు లోకుల నేనవిభానభీన రంగిగుల

ముక్కుటముపురిక్క డను మొక్కలల్ల మును దెలివిరండెదబే

గుక్కునయాదచత్రయరణోద్భిట్టుల్లే చేరుల్లే నెదిరములే.

న. పురానియనుచ రంగులు పరాక్రమింపనగుచుండున.

38

క. పానపుం డొకడను మనోజన్మ

డానెఱి విని బాణుచేత నారణము ల్లే

గేను విన పలుతుం గనుంగొను

మా నా కెఱిగి తనుడు సమాలోక్షణము.

39

గీ. మంటబోదులు కలనఁ గల్పపకుసుమ

దహనతృప్తితమహాబలతపసు లనఁగ

నుద్భటులు స్వధాకారాశ్రమాలు మురారి

తోడఁ దలపడి యేగునుం నొలఁగి చనిరి.

40

వ. మఱియును.

41

—ॐ కృష్ణుడు గిరివ్రజపురరక్షకు లగునగుల గెలుచుట. —

క. పోరిరి మురారితో రణ

పారంగతు లయి పతంగపటహస్వర్ణాం

గారభ్రాములు స్వాహా

కారాశ్రయు లేవు రనలకాయు లజేయుల్.

42

క. అహతము లయి జ్యోతిష్టో

మహవిర్భాగములు రెండు ¹మంటలు వపుష

స్తహిమ మయి నడవ నడుమను

సహాయుఁ డయి యంగిరుఁ డనుసంయమి నడచెన్.

43

చ. అరదమున్న సుదగ్రుఁ డగునంగిరసుం గని నెమ్మొగంబునన్
దరహాసితంబు చెన్నెసఁగ దానవసూదనుఁ డల్లనిట్లనున్
మరలు మునీంద్ర నీకు వసమా యసమాయుధ శేళి గేలికిం
దర మె మదీయసాయకవితానము మానము గోలు పుచ్చదే.

మ. అనుడగు గోపము రూపముం బడసిన ట్లవ్వుకానిశూలంబుచే
కొనినారాయణుప్రాణముల్ రణములోఁ గోడాడఁజూడన్ జ
నార్ద్రనుఁ డాశూలము నర్థచంద్ర విశిఖవ్రాతాహతిం ద్రుంచి
య, మునివక్షంబు ముహుర్దుహుఃక్షరదసృజ్జుద్రాతిరౌద్రం
బుగాన్.

45

శా. స్థూణాకల్పనిశాతబాణనిహతిం దూలించి సోలించినం

బ్రాణత్రాణపరాయణుల్ హుతసహుల్ బ్రహ్మత్త జుల్ నల్వర

1 మంటల పురుషున్.

బృహం యన్నైడకుం గళీబరముం జూపం దెచ్చిరాలాడిత
యోణీభాగపరాగధూసంపరిపుష్కం గళ్యం గారమున. 46

క. ¹అంగిరసుడు పెల్లగిల్లిన

సంగరజయ మమరం బొందజన్యముం బూరిం

చెం గంసంతరి ముందట

మ్రొంగినశశి నుమించునీలమేఘము పోలన.

47

చ. భయరసమగ్నులం బ్రథనభగ్నులం బుద్భవతే న్యభిగ్నులం
నయనవిలగ్నులం నిర్విపసనామునిన్విప్రసగ్నులం బరం
జయపరిపిగ్నులం బ్రణతసారపలగ్నులం నగ్నులం పిత
శయశయసుండు మంచి నడ సంగ గిరి ప్రజరాజధానిని.

మ. బలవిభ్వంసమందుం బ్రలంబరప్రందుం బ్రద్యక్షుండు శేరిఖ
ముల్, పలుచం బట్టిరి పన్న గొంతెగ గుల్పేటేస్సుటారం
ముం, గలసెం దచ్చతురర్థ పరపసహజ ధ్వజ మద్వేదలం
పలగోలాహలదోహలంబయి గతప్రాణుండు బొందుడనన.

వ. అట్టియెడ మిట్టిపడి గిరి ప్రజంబు గజబిజి విసచంబంబున గిరి
ప్రజంబు గజబిజి భజించు దదనంతరంబట్టి తమపతనంబు
వ్రాతం బనోన్యస్య సైన్యసన్నాహంబులు దేహంబులముల్లం
సంబులు రోసంబులమోసంబుల నోసంబు నిలగపారి పారప
దపరంపరాపరస్పరశేరిఖనాదంబుల మోదంబులు సుఖము
డింపం జలము డింపక యంపకట్టలు తీట్టలు గొనం బేర్చుము
నార్చియు నట్లు పలుగోట్లం గూర్చియు నేర్చుము దంపతుల
పెరవరుల కిచ్చియు మెచ్చియు గొంతంబును పంతంబు
లతో బట్టియు దట్టియు సత్తశంబులు సత్తశంబులవారిచే

బోరించియు సారించియుఁ బరశువులు పరశూరుల కొసం
గియు నెసంగియుఁ జక్రంబులు వక్రంబులు నలుకక సనరిం
చియు విసరించియు బల్లెమ్ములు బెల్లెమ్ముల విటున నమ
ర్చియుఁ జెమర్చియు నెలకట్టియలు నెలకట్టియల నిలిపియుఁ
దెల్పియు నడిదంబులు బెడిదంబులుగఁ గదలించియు ముద
లించియు శూలంబుల మేలంబులం జూపియు మోపియు
గదలు బోదలు మెచ్చం బొటించియుఁ దాటించియు పరి
యలు పరియలు గొన పైచియుఁ ద్రోచియు ముప్పిళ్లు
నప్పిళ్లు వదలకయుఁ గదలకయుఁ గతాగువులు వతారుల
కొప్పించియుఁ దప్పించియుఁ బిడియమ్ముల గడియమ్ములం
బన్నియు నెన్నియు భీరీభాంకారంబుల దూరంబుల వారిం
చియు వేరించియుఁ జిందంబు లందంబులుగా మొరయిం
చియు బెరయించియు గజంబులకు ధ్వజంబు త్రెత్తించియుఁ
జూత్తైంచియు హయంబులకు జయంబు లాశీర్వాదించియు
మడించియు స్యందనంబులకు వగదనంబులు జేసియు డాసి
యుఁ గాలుబలంబులకు మేలుబలంబు లెక్కించియు నిక్కిం
చియు సవరణల సవరణ లక్షణంబు లక్షణంబునం బొడమం
గడమ వడనికింక రానీకంబునుం గింకరలోకంబును యక్ష
రాక్షసదానవగణంబులు గణంబు లై యెయిది కదిసి నడవ
నారాయణుం దాంకె నయ్యవసరంబున.

50

క. ద్విరదంబులు సరదంబులు

హరులు నరులు నిక్కు నుక్కు నలపు న్నెలపుం

బురుడుస గరుడుస కలుకలు

బెరయ నెరయ శౌరి సీరి బిలుచుక బెలుచన్.

51

శా. ధారాస్ఫారకృపాణబాణపటలీధారాంహతిం దచ్చసే
 1 ధారీశోణితసాణితద్రవనిషితప్రీతు త్తే తన్నుఁ జె
 న్నారం బన్న గయత్తు రాత్తును లమర్చ్యప్రాతః పేతస్ఫురత్
 స్ఫారస్ఫారవిహారఘోరనటనారూఢస్ఫుటాటోపు 52

క. తమనలుపురరుధిరంబును

సమరంబునఁ గ్రోలు బాణసైనికులు భుజం

గమయత్తు రాత్తునులఁ గని

రమారమణుఁ బిలిచి నిలిచి రాముం డెనియును.

53

క. ఆలంబులోన రక్కస

మేలంబులు గలపే మనలమేనులరుధిరం

బేలా క్రోలఁగ నిచ్చెను

బేలా భూతములఁ బఱపు భీతంబులు గాన.

54

వ. అనుటయుఁ బొంచజన్మధుగడము నెల్లన్మృగము న్మృగము
 నొందింపం దలంచి యాగ్నేయాస్త్రము ప్రయోగించెను.

మ. అనురాంతశరాసనారణిజ మ్మె యాగ్నేయబాణంబు బొ
 ణసురాంతపరాకసిస్ఫురదరాణ్యనిం బిభృతాశాఢు
 శ్వసనా నేకవక్త్ర తాళపవనవ్యాఖ్యాతసఖ్యాంబు
 భసితా కారత సందఁజేస హోయబ్బుం బల్లగిల్లం దిశలే.

వ. ఇవ్విధంబున నవ్వధంబునం బిందలినదెఱ్ఱ యెసీకంబు
 లనేకంబులు పొడవడంగి నిక్కినభయంబునం దక్కి నరంబు
 బునం గలబలంబులు గళవలించి మగిడి నిగిడి నగరంబు
 చొచ్చిన వెనువెంట నంటం దణిమి ప్పెనలేముం డెజీముం
 డయి తోడన చొచ్చె నట్టియిడ.

57

1 ద్వీకోద్యుప్రళోణితద్రవనంప్రీతిత్తు ల్ల యున్న. 2 బలారాణి.

క. నానావిధాంగుధంబును

నానావిధనై న్యరవము నానావిధభ

ద్రానేకపథూటకరథ

నైనికమును నై నప్రమథనై న్యము దోచెన్.

58

చ. పలకలునొడ్డనంబులును బాసటచేయఁగఁ గత్తిగొంతముల్

బలుసబళంబులు న్నెనుకఁ బన్నిన విండులవారు పైపయిం

దలముగఁ దోప వారుపపుడండము నేనికపిండు దేరుమూఁ

కలుఁ బరిసాకిమై సమరకాతుక హేతుక మై చెలంగఁగన్.

సీ. నిస్సాణములమ్రోత నింగి ముట్టి మురారి

సాంచజన్యముతోడ బాదరింపఁ

గరులతోండములసంగడి నిక్కి తాలాంకు

వలుఁదనాఁగటితోడ నక్కలింపఁ

దురగభురోద్ధూతధూళి దిక్కులఁ బ్రాకి

భుజగారిటెక్కలఁ బూజ సేయఁ

గవవాలగుచులు భాస్కరకరంబులఁ ద్రోచి

ప్రద్యుమ్న శరములఁ బంత మడుగఁ

తే. సరదములు గొల్బలంబులు కడ్డ మైనఁ

గ్రింపి మీఁదనుదెరువు పై క్రిక్కిరియఁగ

డొక్కెములుఁ గొంతములు జల్లెడెలు మలంగఁ

బ్రమభద్రై తేయనై న్యంబు బయలుమెఱిసె.

60

క. మున్నా కసమున నేనలు

పన్ని హరిశోఁగిని చేత భస్మిత మగుటం

గన్నారఁ జూచి మఱియును

సన్నాహముతోడ నడిచి నై న్యము ధరణిన్.

61

వ. అట్లున్న సేనలం గనుంగొని నీలారబసించు పీఠారబసిన
కిట్లనియె. 62

ఉ. ఈచతురంగ సేనపయి నెక్కుడు వేడుక నిక్క నామహిగ
జూచెదవా యుకింతవడి తోరసలం దేనులతోడి ప్రస వే
లాచలనీచు లట్లు కరులతో హుళుళు గదలులచి ముగ్ధుగా
వైచెద వై జయంతేనువిలు వంపడి బయలునిలజ్జ చించెదను.

వ. అనుటయు విశ్వంభమండు 64

శా. నాచిత్తంబున నిల్చుటంగపొడ మేకో నాగంబ మున్నచనం
బ్రాచీజ్యులు డైననామసరసం బ్రమ్యముగను స్నిహ హా
లాచాతుర్యము చాకలతో వలపలతో లాష్ట్ర నాచారంబు ధా
త్రీచారంబున మోహరింతుమున్య రాగింజీర శోడి డ్దమయిన.

వ. అనుటయుం బలంగపెత్త చనుమోగి ననతేరించి ననుదేవ
సుతునితలంపున కనుగుణంబుగ నడచి నడచి ముంగిలి గు
జుగిలిపెలుచుగోపాలుపోలికల బ్రతిబలంబులం గదలించియు
నదలించియుం గడంగి యాడుడంగి తొలగిలంబులు దాలుచు
పెలుచనం బొదివి పెట్టొదివి మాన్తినులమ స్థకంబుల ధర
నురలించియుం బొరలించియు ముంచి ముయిపొంది మించిన
తురగదళంబులం బొలయుచియు నులయుచియు నదదం
బులు చెక్కలు హయ తేక్కల విద్రుచియు నద్రుచియుం
బేరెలమి దలపడినవీరుల నారెలం జీరి నాగులు పసిసట్లు
చేసియు మెండుకొని యున్న శుండులంబులతో గడంగులు
నట్టికొని గుండెలు వగులం దన్నియుం గడిమి గడచన్న
పన్నగ యుతరామసులం బెడచిత ప్రసీయు డాసియుం
బాసియు లాసియు వాసి చెడక కలకలంబులు సేయుపల

కలవారి నుగగుటంబుల నింగికిం జమ్మియు పటిపటిగా నఖం
బుల ప్రచ్ఛియు విచ్ఛియుఁ జొచ్చియుఁ బెచ్చు పెరిగి
నచ్చు బేతాళంబులం బాతాళంబు సొర నడిచియుఁ బిడిచి
వైచినచందంబున మడఁచి త్రోచియు సరసాన బెరసినం
గరసాన సొరసిన వెరవు చేసియు గేడించినం గూడించి
యడంచియుఁ బెల్లగిల్లిన మల్లడి గొలిపియు ననేక ప్రకారం
బులం జీకాకు పటిచె నట్టియొడ. 66

శా. - రోషాపండము సీరతుండముననిన్ హేరాశమై మూఁకలా
ఘోషింపంగ విహంగమాధిపనఖాంకూరంబు ధీరంబుగా
రోషాహిం గొనినచ్చి చొచ్చిరిపులం జెండాట సూచింపఁగా
రోషోద్రేకముఁజూపుచుండె బలభద్రుం డుల్లసద్రోదుండై.

ఉ. నాఁగల్గి సాఁచుచుం దిగుచు నాగరథాశ్వభటావళిం గదన్
జాఁగరగొన్న జన్మలఁ బిశాచిక లాచిటునుద్గు¹ లెక్కకై
రేఁగినచో² ట్లనుం దెలుసు రెండుసుమూఁడునునాలుగైదుగా
గోఁగిటఁగొమ్ములున్న గలుఁగాళులు ప్రేళులుఁబట్టిచూపుచున్.

శా. ద్యుమ్నంబు న్ని కషంబు పోలెఁ బగఱన్ దోఁఖిద్దమున్
రాయఁ బ్రద్యుమ్నం డాహవక్షేళి³ నేయునెడఁ దోడ్తో
భూతముల్ ప్రీతితో, నామ్నా యాగతభూతమాంసములు
చేయూగంగ² గూర్చున్ వెసన్, నిమ్నోత్తానతలంబు లొ
క్కమొగిగా నిండా³ర బండా³రమున్. 69

శా. ప్రద్యుమ్నప్రదరంబు లాబలములం బై పై నిహరింపఁగా
విద్యుద్దామపురస్సరాంబుధర మై విస్ఫాగముం బొంచజ

1 పేలుచో. 2 మంబుక. 3 రు...ముత్.

నోద్యద్వద్ధానముగర్జితంబులుగదె త్యుల్ భీతిఁ జక్రంగచం
చద్యోనంబునఁ బెల్లగిల్ల పాలించె జక్రంగుఁడగుఁ డుద్ధతిస.

చ. నలుగురచేత నితైఱఁగున న్నఖిలంగలసొయఁకొంబకొ
ద్యలఘుమహాయుధప్రహత మై దితిజాఘపనేన పాలనఁ
జలజదళాముఁడు "త్తైజలజప్రతిమాన్యముబొప" అమెధ్యసం
చలదుపగూహనాకలితసంగరకన్యముఁ బొంచెజన్యమున. 71

— శివజ్వరము వచ్చి బలరామునిం దాఁచుట. —

ఉ. అట్టిఁగుడం గడంగి ప్రమథాధిపునంపున సీరపానకిం
గట్టెదను న్న పశిజ్వరముగాల్లు శిరగబులు మూఁడు మూఁడుగా
ముట్టిన లేవ నిక్కముగ మూఁపులు మూఁడయి వచ్చి శౌర్యము
చ్చుట్టును బొణి యొగ్చినతిశూరతే స్మృధిని శౌర్యుధస్థితిస.

చ. తఱిమి సహస్ర మేఘములు వెంకట సంగ్రహకీళిచూపఁ బై
సుతిమినభంగినార్చి వినుమోరి హలంకముధ బుద్ధిపీన యి
ట్లెఱిగియెఱింగినన్నుఁ గినియించితి ప్రాణముతోడనింక న
త్తైఱఁగునఁ బోయె దీమదము ప్రస్వంగఁ జెక్కుచు మేను
నొక్కుదున.

73

క. గదరాజ నేను సీనును

గదరాజపు నిలువు నిలువు కాని వ్వునుచు

బొదు లై నబాణవృష్టుల

గదునిమనంబునకు పాఱపు గఱపుచు నడచున.

74

మ. బలభ ద్రుండును వేయిమండలము లోప్పగి వ్వుతన్వేగముం
బలముంగొంచిమహాజ్వరం బెడమ దీభ స్త గబుమంత్రి లచిహ్నేఁ
జిలికింపంగ నొకింత సోకెను రమా శేషంబు బంగారుగు
బ్బలియందొక్కెడఁ జిందినందరికొనక భన్తావ శేషంబుగాన్.

వ. ఇవ్విధంబున నమ్మేనునగంబునం దొక్కమోరు నీ అగుట
యుం పడనంతరంబ. 76

క. బలదేవుమేను సోకన
పెలిమిడిచే వేకి సఱచి విటతాటముగా
నిలుగుటతో ములుగుటతో
నలమటతో నాపులింత లంతంతకుఁ గాన్. 77

క. జడసుం దాపము నిద్రయు
నిడువెండ్రుకతోడ నెగయునిట్టూర్పులు సం
పడి గొని పడి గొని మదిలోఁ
జడిముడి పడి కన్నుఁగనయుఁ జిడిముజి పడఁగాన్. 78

వ. తదవసరంబున గమండు సగమండయి గదాధరున కిట్లనియె.

క. ఓకృష్ణ కృష్ణ చిక్కితిఁ
జేకొను మభయంబు నాకుఁ జేయుము నాతం
ద్రీ కాలఁ దొడఁగి నొడ లెదె
లోకాధిప సీకృపాబ్ధిలో ముంపఁ గదే. 80

క. నాపుడుఁ గడురయమున పసు
దేనతనూభవుఁడు రేవతీరమణుని సం
భావనఁ గొంగిటఁ జేర్చిన
నావిర్భూతజ్వరాపహరణం బయ్యెన్. 81

వ. ఇవ్విధంబున. 82

శా. రాకాచగ్రీకఁ దేల్చినట్లు ఘనసారంబుం బయిం గూర్చిన
ట్లాకాశాచగనీర వ్రాల్చినటు లాత్మానందయోగామృతం
బేకాంతస్థితఁ గ్రోల్చినట్లు హరిచే నింపారునాలింగన
స్వీకారంబున శీతలాంగధరుడై సీరాయుధుం డుండఁగన్.

క. ఉభయగదమధ్యమునఁ జై
 టభమద్దనుఁ డుండి యచ్చటన్ రణమునకు
 యభిముఖునిఁ జేసె నొక్కని
 విభు నొక్కనిఁ జేరి విగత వేషునఁ చూచును. 84

క. బాహు పత్తి చలకల్లనఁ బరిస్థివిరిచి
 దేవదేవుడను వలుగు నత్తేవులుఁజేనిఁ
 దఱమి నీశక్తి గుంఠ గుంఠఁజూచు నేడు
 నెఱపుమి యని గర్వము నిగి పుట్టు. 85

క. ఆమాటలు విని పోగ
 గ్రామజి గోపించి గుడికరంబుల గెరుటన్
 దామోదగుసురమునయిన్
 వేమలు మిడుఁ గులులతోడి పోయిడి చెల్లును. 86

వ. ఇట్లు చల్లుటయును. 87

ఉ. మంజ్వభిరామజ్జత్రమగుహాధవు గాత్రముఁదైన్యపాత్రమై
 సంజ్వర మొందఁగన్ ధరహసం దన చేతులు మూడొందఁజల్లవై
 సెం జ్వరింఁ డగతం బోక తులనీనమూఁదెడలెప్పు గింప మం
 టం జ్వలనంబు రంబిడిగటం బొడిచెం దెదరఁగి పాటుమును. 88

వ. ఇట్లు వ్రేటునుం బోటునుం జూపి వుత్తరమును. 89

చ. అవరులు వాఱ నూచికోని హస్తగుగంబునఁ గంసకృతిగ
 జ్ఞేదం సురంబు వ్రేసిపెనయూగగతిం గఱచె న్దురంగతగుం
 డది చిలునవ్వునం దెగడి యాననముంజదియంగమోచినన్
 బెదరక వ్రేటుపాటు నెడపెట్టిగదంబుమదంబు చూడఁగన్. 90

శా. నై తేయారిఘనంబు గర్జిలి భుజాదండాహతిం జూపి య
త్యాతంకం బగురౌద్ర తాపమును మూర్ధాధిత్యకణముష్టిని
ఘోతప్రాతమువైచి నొంచె ¹నిటుప్రారంభించె ఘోరాభిసం
పాతం బష్టభుజత్రి బాహుల కపూర్వస్తోత్రపాత్రంబుగన్.

గీ. పురుషసింహంబు లిమ్మైయిఁ బోరి ముష్టి
ఘట్టనంబుల నదలించుదట్టనలకు
పెక్కుసంబుగ నిర్జరుల్ పోయి యింత
నలదు నల దంచు నించుకవడిఁ దలంక. 92

క. సరి సరి ముహూర్తమాత్రం
బరితో హరి పెనఁగి చంప ననువు గని భుజా
పరిఘముల నొక్కెఁ గనకా
భరణంబులతోడ వానిబరులు న్నొగులన్. 93

తే. జ్వరుఁడు మృతుఁడయ్యెనని భుజావలయమున ని
మిలితాతుఁ డైయున్న యమ్మేటిమగని
నెత్తి యల్లంత పైచిన నెగసి వచ్చి
లోకనాథునిహృదయంబులోను చొచ్చె. 94

వ. అట్టియెడ ముకుందుండు. 95

క. గడగడ పడఁకెడుమేన
న్నిడువెండ్రుక పెట్ట నెదుర నిదుర చలింపక
మెడ మడఁచు నాపులిండుం
దడఁబడుఁ బడఁబోవు నిలుచు ధరఁ గూర్చుండున్. 96

¹ నటనప్రారంభఘోరాభిసం, ప్రాతం దైనభుజత్రి బాహుల.

వ. అట్లు గూర్చుండి.

97

— శృష్టుడను తన్నుఁదాకిన శివజ్వరముపై వృష్టుజ్వరమునం బహుమతి. —

మ. తనలోఁబొచ్చినశాంకరజ్వరమున్న దండెల్లఁ గల్పించ న
ద్దనుజాంతి ప్రతిజ్వరంబునది యొక్క స్వామి యందందులోఁ
గని హస్తాంఘ్రశస్త్రయూనిర్వహుని హస్తించి హస్తించె గే
లునుమస్తంబులుఁగాళులందనను నొల్లునొల్లునొల్లులంగెన.

వ. ఇట్లు వైష్ణవజ్వరంబు నిజతీజఃప్రభ "వండున" శాంకరజ్వరం
బుం బుండెరికొడుడందంబున నుండ నీక "లెరి" యడలించి.

శా. సాహాయ్యం బఖిలాయుధంబులు నిజస్వామిప్రభ "వండున" బౌ
హాసిండములందుఁ జేయఁ గల్గెగల్ బ్రత్యక్షిణి భక్తస
న్నాహంబౌయుధహీనతంబెలుప విన్నానంబు గొక్కొలుగా
నూహింపం గదిసె" హరిజ్వరమున్న నుగ్రజ్వరం బుద్ధతన.

గీ. అటు గదిసి మూడుచేతుల నడిచి మగుడ

సతఁడు వ్రేసిన హాపొపు నవసరమున

మదనరిపుబంటు మందులమారి ముఖియు

విష్ణుకింకరు పజ్జను నీపుఁ గలఁచ.

101

శా. వ్రేటుంబోటునుగొటు నిల్చెఱుగున" వేమాగు నైరించి నీ
రాటోపంబున వైష్ణవమయవిభుం డొక్కొక్క "పాధిపుం
ద్రాటం బెబ్బులిఁ గట్టిన ట్లొకట దోర్లండద్వయిందట్టి మో
మోటంబించుక లేకతక్కి నభుజాయుగ్గంబున" వ్రేయుచును.

క. రాఁ దిగుచు నెగుచు నగుచుం

బోఁ దట్టుం బట్టుం దిట్టుం బొరిఁ బొరి రోఁదున్

మోఁదు మెడ ద్రొక్కు నెక్కును

మీఁదికి నెగయించు వంచు మెయి సారిండున్.

103

- గీ. ఎంత చేసిన నంతంత కెక్కు డైన
బలముఁ జలమును జూప శాంభనరుజావ
రుండు రుక్మిణీనరుజ్వర 1 రోగరాజు
భుజము లుద్ధతిఁ బుత్రపుత్ర బోవఁ గఱచి. 104
- న. విడిపించికొని మగుడం దలపడి కేశవరుగ్వల్లభునకు. 105
- క. తలఁ దలతోఁ దాకించినఁ
దలమీఱుం గాలు గాలఁ దాకించిన మి
క్కిలి కాలు గలుగుఁ జేతులఁ
గురికినఁ దనచేయి మీఁ దగున్ వ్రేటునకున్. 106
- ఉ. హత్తినచోట నేడుదలలౌ 2 నలువాయిఁ బెనంగ వ్రేయుచో
నేత్తినఁ జేతు లేడును బయింబొడగానఁగ వచ్చు మెచ్చుగా
నుత్తరదోకరంబు సరి నొత్తినఁ గాళులు నేడుదోచు నే
క్రొత్తరణంబులుం దలఁపఁ గూడవు వేకులరాచపొరిలోన్.
- చ. ఇవ్విధంబునం గ్రొవ్వున నివ్వటిల్ల డిల్లంబులు గాక మల్ల
యుద్ధంబు సిద్ధంబుగాఁ దొడంగినగడంగిన మహాజ్వరంబులు
జ్వలనజ్వాలాకలాపంబులు రూపంబులు గైకొన్నవిన్నను
పునఁ గన్నునుచు చూప అగ్గింప బగ్గింప నెగ్గించియుఁ బోరు
నెడ నారాయణజ్వరంబు గరంబు గినిసి కవిసిన పరువంబు
గరువంబున నుండనీక ఖండపరశుజ్వరంబు బట్టి మెట్టుకొని
పదంబున మదంబునఁ దాచియుఁ ద్రోచియు మడమల
పెడమలించియు నలించియుఁ బిక్కల మొక్కలంబునఁ జప్ప
రించియు నుప్పరించియు జానువు నానువున నదిమియుఁ గది

1 రోగరాజు, భుజగభుజములుపురపుర బోవఁ గఱచి. 2 నను
వాయి. 3 దొక్కరంబు.

నియుఁ నొడల నొడ లరికట్టియుఁ బొట్టియుఁ జేసెనావాత
 లడిచియు విడిచియు మనికట్ల పొడిచియు జరిచియు
 గొప్పరంబుల నెప్పురంబుల నెల్లడియు నిలిపియు సందుల
 బొందులఁ గలయన్తోల్లయు పొట్టియుఁ గొలిచియు పొరి
 చియుఁ దూలించియు పోలిచియు నయ్యచేసెనావాని సన్ని
 ధికిం దెచ్చి పెచ్చు పెరిగి మెచ్చింపఁ దలంచి యుట్లనియు.

క. విలుతునో మ్రొగుడునో తల

దలుగుడునో యేను జ్వరుండఁ బానున్ జ్వరుఁ డా
 కరకంతు నేయ విల్లుగు

చెఱునుం జెఱు కేన పరటఁ చెఱునుం జెఱుకే.

109

వ. అనుచుఁ గేశవజ్వరంబు సంగహనాచరముఁ జేసి నిబృంభించిన.

మ. పరసేనానసదానపానగుండు సుబద్ధాధిక్రొధుం డుత్కర
 నాతోధ్వజభూషణుండువిలసత్తలలంతఁకాకానుం డెఱుమూర
 గారాతపతాకుం డుజ్వలజహత్కృష్ణుండు మాహేశ్వర
 జ్వరముం బట్టి వధింపఁ జూడ సుమనస్సంభావనాప్రాప్తయు.

చ. ఒకయశరీర యిట్లును మహాగయముఁ బ్రియంఁగి చేవడే
 న కుటిలదైత్యదానవనిపారణకారణ శాంభుజ్వరం
 బకట వినాశ సూదఁ దగునయ్య తగం బ్రతిపాలనంబు చే
 వికలము గాకయుండ యదుదీరవరాగ్రణి కాపునాపునున.

శా. సంతోషించి మురాంతనుండువిడువక శాంభుజ్వరం బప్పుడా
 పంతం బప్రతిగణ్యరూప మగుచుం బడప్రణామక్రియా
 త్యంతం బైనసహస్ర శ్రీవిభునిఁగా నాత్మం దలం పొందఁగా
 శాంతిం బొంది నుతిప్రకారవిలసత్సంద్రోక్తిసంభావనన.

వ. ఇట్లు స్తుతియించె.

114

శా.కృష్ణాంగాయ నమో నమో మురభిదే కేశిప్రహరే నమో
నిష్కాతాయ నమో నమో బలిజితే ¹నిష్వాపహరే నమః
కృష్ణీష్టాయ నమో నమో మధుభిదే క్లేశానుశాస్త్రే నమో
భృష్ణకృతాయ నమో నమో నంగశుభములదీపించుమా కెప్పుడున్.

మ. స్తుతికల. ఈశ్వరాయమహాత్మ నే దనుజేశపంకవినస్వతే
శాశ్వతాయ ధంధృతేంబుజచక్రశార్ఙ్గచాధరా
యాశ్వమేధభక్తై కసంస్తుతిహారివాఙ్మునిరక్షిణే
విశ్వరక్షణహేతవే ప్రభవిష్ణవేస్తు నమో యనున్. 116

మ. సురసుద్యౌరగవిష్టపత్రితయసంక్షోభంబు గావించుచున్
విరసాధిక్యవిశేషపాపణమిశద్వీరప్రలాపంబులన్
సరి లేరంచుఁజెలంగుదైత్యవిభునిన్ స్తంభంబులొంబుట్టి శ్రీ
సరసింహాకృతితో పఠించిననిసు న్నంభావనకామ్రొక్కెదన్.

సీ. తాటకాజీవనస్థైర్యంబు శరభాను

సంచయప్రభలకుఁ జవులు చూపి
ఖరదూషణానీకవరపత్త్రనివహంబు
నాశుగపజ్జీఁ జీకాకుపఱచి
రాజత్తరకబంధరాక్షసు జంఘాల
పత్రిసంఘంబులపాలు చేసి
పౌలస్త్యపరశిరఃపద్మసందోహంబు
దసశిలీముఖములఁ దవులఁ జేసి

1 నిష్వాపహరే.

ఆ. రాఘవత్వమందు రణసతోక్తిలలఁ

గ్రాలు చున్న నిన్నుఁ గన్నులార

జూడఁ గంటి జన్మసుఖమెల్లఁ బొడగంటి

ముదముతోడఁ జేరి మ్రొక్కఁ గంటి.

118

న. అనుచు బహుప్రకారంబుల వినుతించి సాష్టాంగంబుగాఁ

బ్రణమిల్లి శౌంకరబర్హరంబు నారాయణున కిట్లనియె. 119

క. దనుబాధీశవినాశన

నసజాక్ష భవజ్వరంబు హరించి మహి

న్ననుఁ గరుణతోడఁ జూచుము

వినుతించి సమస్కరింతు మీరనలేకొన్య.

120

ఆ. అనుచుఁ గ్గటభౌతి యత్రోహస్వప్రాసరముఁ

యట్ల కౌకి మజ్జ్వరాధివిభుఁడు

నిదె యడంగు మీర లిద్దఱు లోకింబుఁ

బీడ సేయఁ జంపఁ బంపు గలిగె.

121

క. నీవు మణియజ్వరమును

ద్యావాభృథివీప్రసిద్ధతాత్మై భవనా

నావిధచరిత్రములతో

నీవసుధం బరగుఁ డనుచు సంతోషు నమ్మి.

122

వ. శౌంకరబర్హరంబు జనార్దనున కిట్లనియె.

123

మత్తకోకిల. నేను దైత్యనిఘ్నుఁడనుం డగునీలగిరితక్ష్మశూరహస్తై

యేనయంబును లేక మర్త్యుల యేవు మాపి చరించి ను

ర్తాని నై పిదప భవజ్వరంజనిర్మథనస్ఫుర

త్తానవద్యథ నొంది కింకరదైత్య మొందితి నాపుడును. 124

బుల ససుకరింప మధుమథనప్రదనదళితము లగుమనట
 మాణిక్యంబుల మెలుంగులగఁములు నిజమనఁజేసిన రాజన
 దీప్తప్రభి రాజులుగఁ దదనురూపములు లు ధియ న్నగు
 సిత్రాతపత్రంబులు రజతోభజనంబులు గఁ బులంబులంబ
 కభీతనిశ్చయత్య-రసరసీక రాసంగము గగనముచొరసేసెందు
 సందోహంబులం దసగు శిశిర హేమంబులు వసనచంద్రంబు
 దెగడఁ దదవచిత్రము లయి మించి నగంబునుభంగుంభ
 ముక్తాఫలంబులు సురము క్తనుమనోహర్యక భిక్షుకంబు
 పులు సన్మోహ్యబాణాబుట్టనంబున నగన ములు సురలమం
 టలు సుననారీసేకర గ్రహాణహోమములు విడఁగింప నివ్విధం
 బునం బ్రథమగునెలం ద్ద సమంగళం ద్ద సునంగబసం
 జూచి మునంబున మెచ్చి పచ్చి పెరిగి బాధ ప్రసాద రోద్ర
 కాదుం డై సహజోదరసపకలముం ద్ద లంగలంబున మతం
 గజంబులం బడఁ దిగిచి సూతరభ్యసపత్రంబుగఁ రథంబులు
 చదిసినఁ గదిసినకడంకతోఁ బ్రథమ ప్రవేశనగమిలు పలుగఁడి
 బ్రద్దసంధుల డిగ నుడికి చింత విడిచి పుత్రంబులు కలిగి
 నతారిత్రసంబునంగరామపు పరిశీలన నియమింప జూచి కసి
 మసంగి మునలంబునం ద్దదువులు విలుగ ప్రససం దమనకలు
 దమయంగంబులు నాటన సొలసి పులిసి పదుధానధూటికర
 గ్రహాణనిషేధక్రోధంబునం దసకట్టెదుర నిలిచిన సురనగ
 రంబున కరుగంజేసి తత్పర్యంతయుధ్యమాసహాయాదహ
 కులు తనపైఁ దడిమి యుఱుమిన నీసున ప్రేసి గాసిలం జేసి
 మొదలం దనచేతం దెగినన్యంధనారోహణులను విందులు
 సందడించునట్లుగా మ్రందించి చిందఱవందలు చేసి సానం

దుం దై నకంసర్వపాలుం జూచి యతనికి బాసట యై ప్రద్యు
 మ్ముండిమ చాపంబు గుడిసుడం దిగిచి పరివేషాభిమం
 డలచండభిద్యోతద్యోతమానసముద్యద్దేహుం దై కాలాం
 తోనునను వింత యగుపంతంబు గఱపువాడునుంబోలె
 బురదహానంబునాఁటిగుడ్డనను భద్రకౌద్రంబు నేర్పరింప
 నేర్పు గలిగి కొళికజాజ్వల్యమానజ్యాజ్వాలామయాఖ
 రేఖాసర్గళప్రేంభోళనభాసురుం డయి యసురబలంబునకుం
 జలంబునం బ్రదనంబుల వనంబులు పుట్టించియుం గరంబులు
 దట్టించియు యాపు మాపియు నేపుం జూపియుం గరంబులు
 ఖండించియు శిరంబులు తుండించియు గజంబులం బఱ
 పియు భ్వజంబులం జెఱపియు సంభ్రమంబున విజృంభించు
 ననసరంబున.

129

సీ. యంత్రకుఁ డాడించి యననిఁ ద్రోచినవ్రాలు
 బొమ్మలగతి రథపూగములును
 నిర్ఘాతహతచేత నెఱిగి దప్పి కూలిన
 కుభరాళిచాడ్చునఁ గుంజరములు
 సేలయేరిరయమున నిలమిఁదఁ బడ్డగం
 డశిలలభంగి ఘోటప్రజంబు
 1. ధాతృశిల్పాగారపాతభిన్నాంగు లై
 పడియున్న రూపులపగిది భటులు
 తే. వికటముగఁ ద్రెళ్ల నొరగెను విచ్చి పఱచెఁ
 దొరిగెఁ బృథ్వీతలంబునఁ దునుక లయ్యెఁ

జండశార్ఙ్గ శరాసనశాతవిశిఖ

జాలముల నేయఁ జలమునఁ జక్రభంగము.

130

ఉ. లోఁగక సంగనస్థలములోనఁ బరాక్రమణీయ మాపు యో
మూఁగిననై త్యదానభులమొక్కల ముక్కు నుజుమ్మ దీపితా
నీఁగలతిండిగాఁ జటప నేపున నమృతపుష్పజంగమ ప్త
నాఁగలి నొచ్చి రొచ్చి గిగిచి నొగరథాపర్వతానందసహితం.

శా. ప్రద్యుమ్నుండువయూధినిమ్నుఁడు మపక రంబునంధిల్లఁ
గా, నుద్యుద్భిణపరంపరాననరతోద్ధ్యోత తిమ్మంబు చే, వి
ద్యుత్స్వప్రతిమానమూర్తి యగుఁడు పరాక్రమంగవృఁద
నుద్యోగింతురుచివ్య కాంతలు విహాహాళి హాసాభివసన్.

శా. కాష్ఠాలిక శిఖ ముద్భ్రంశ కరణం గాముఁడు పాపలస్ఫుర
నైష్ఠూర్యాతిశయంబునఁ బరిబరన్ శ్మశ్మణ బనిత్వంబుగా
శ్రేష్ఠాస్థంబుల నేసి వారల సుద్భ్రంశ కావ్యస్పృహ
గోష్ఠిప్రప్రసాదసమచితులఁ గాఁ గోపించి యేసికొనెను.

వ. మణియు సనేకసాయకంబులు పరగించిన సమసేవచనకం
జాలక మొనలగుఁ దలంగియుఁ గలంగియు సరదాములలో
దూఁగియు దూఁగియు ద్విరంజనములలో జిక్కియు
జొక్కియు నెరుపునఁ బో వివిధముఁ బరివిధముఁ దను
పులలోఁ దుంకియుఁ బొడిగియు బోయిపడి పొనలియు
గెరలియు వాటునడి తేగలియు మరలియు బహుప్రకారం
బులఁ బఱవం దొడంగి నయ్యవసరంబున.

134

మహాస్థగర. శతసాహస్రాశ్వాపంతుల్ సమయంగ విశలత్తుల్
భటుల్ బ్రెళ్లఁ దేరుల్, ట్టిలిఁ గూలఁ గోటసంఖ్యల్ గడ

యః గరిషరాశీతిసాహస్రసంఖ్యల్, హతశేషానీక మాజిన్
వ్యథః బడ ముసలాద్యాయుధంబుల్ ధరన్వై, చి తౌలం
గం బౌలుః బోరం జడిముడి వడుచుం జిక్కుచుం బౌలు
చుండన్.

135

వ. బొణుండు వారలతో నిట్లనియె.

136.

ఉ. మానితమాన ¹ద్ధైర్యకులమందిరసుందరకీర్తివిస్ఫుర
ద్ధానవంశజాతు²లరు దారుణశౌతమహాస్త్రిసంహతిన్
స్థానముఁ గీర్తియుం గిరిశసంగతియుం బెడఁబాసి పోదురే
మాసముకంటఁ బ్రాణములుమంచివియేతలఁపంగ నక్కటా!

సీ. అనియెనఁ బావకు నైన నాహుతి చేయఁ

దివిరెడుమదిలోనిధీరగుణము

తమలాన్యకౌలదూలు చా రెటుంగర యంచు

జను లెల్ల మిముఁ జేయుసంస్తనంబు

మిన్ను ప్పెఁ బడినను మెలుపుతో నఱచేతు

లొగ్గఁ జాలుటకు నై యొచ్చులావు

మానిసిగందంబు మాటు నల్పై నటంచు

నాజిలో వైరుల నడఁచులాగు

ఆ. పాలి విడిచి మీకుఁ బాఱంగ నగునయ్య

వితతశౌచ్యులార మీదులార

సతతనిశితశస్త్రసందోహధులార

దళితవిమరులార దనుజులార.

138

సీ. వేలుపుజడదారి విం దొరగించుచో

నానగదబొప్పింబు లడ్డపడును

రక్తనిమ్మగ ననురాగంబు సంభల్లు
 సుబ్బి భూతానలై లోలలాడు
 నిర్జర కామినీనిలమాంగణంబుల
 బచ్చితోరణములు పరిగొడుగుడు
 స్వంధ సహజంబు సుభద్ర ప్రజములు
 తునుక ల్ల భరిమింబుల పోగుగురుడు

ఆ. మొదల మించు గల్గుకదనంబులు దోల్లు
 నిర్భయంబులాపు రిత్త పుచ్చి
 తరుగె వగున మించు భరిమి 'పడంబ'సి
 వినుత శోభలార ¹ సమదలార.

139

సీ. సంగరం బనిన సుత్సవము కేగిపక్కిము
 సొలనక చనిచుడితూగులార
 శంకరు డాహ్లాది సరిభావనలు పోరు
 సుల్ల సిల్లుడు సుండు యోధులార
 గాత్ర ఖండములు భరిత్త్రవై దొంగంగ
 శత్రుల గలచుడిట్ల శ్రులార
² సమితలో సేనాని శోభంబు మచ్చక
 మిన్నక తిరిగెడు మేయలార

ఆ. ప్రకటులార మాన్యబలులార విశ్రాంత
 విక్రమ ప్రభావ విత్తులార
 ప్రమథులార వైత్యపతులార మిగును
 బొలు టర్హ మయ్య బనరమండ.

140

వ. అట్లుం గొక.

141

1 వీరులార. 2 శివగణనమితి... మచ్చక తిరిగిడి.

క. ఏనుండంగ నీలోపల

మానవుల జయించు తొంత మానము మీకు

మానుడు పలాయనక్రియ

దానవవరులాగ యనినఁ దడనీకంబున్.

142.

చ. విడిపనక పాటి పారిషదవీరులుఁగొందలు యాతుధానులుం
దడఁబడుచి త్తముల రయముదక్కినబీరమువియ్యమందఁగాఁ
జడిముడిపాటుపాదములఁజెందఁగ మోములదైన న్య మొంద
గాఁ, జడియును ¹జెడ్క కయ్యమునఁ జేరఁగఁ జిత్తము
నిట్టి రయ్యెడన్.

143.

వ. గుంభాండుం డారూఢస్యందనుండై బలంబులతో నిట్లనియె.

ఉ. బాణుడు వీడె మంత్రయతబాణుడు దానవశూరనై నిక
క్రోణుడు శంకరస్తుతిపరాయణుఁ డుజ్జ్వలరోషదీప్తదృ
క్కోణుడు సంగరస్ఫురితకోపపరాబ్ధుటావళిజగ,త్ప్రా
ణుడు యుద్ధవిశ్రుతపరాక్రమరౌద్రరసప్రమాణుడున్.

క. గిరితనయాధిపమాణ్డ

తురముఖ్యబలంబు లివి యె²దుర్మోక్షుని కే

తురబోవినరాంతర్హిత

హరిదశ్వసురాయసంబు లై క్రొవ్వలరన్.

146

వ. మీ రింక సాధ్వసగ్రస్తు లైన నగునె ధీరమనస్కు లై సమ
రంబునకు సమరుం డనునవసరంబున సర్వజ్ఞుం డఖర్వసమర
గర్వపర్వతారోహణనిర్వక్రపర్వ నిర్వాహకనిర్వేదనపారిష
దవీరపరివృతుండను నమందానందకందళితవందారు బృన్దా
రకబృందసందోహసందీయమానమానసుండును సమరజయ

జయారావమనోహరుండును రణశ్రమనిదారణకారణశ్రీ
తాతపత్రాసుమాణ శర్వరీనాథశంకారముల స్థాపితబాట
తటతటసీతామరసమరభ సరసహార్యవిహారము స్వముల్లిత
పంగవిస్తాన ప్రభావిభాసితుండను సురటిసరదానిరసవ్యంధ
ననందనమాలికాసందేహసంస్కారప్రసంగముల శ్రీశంకల
విభాలమరీచిర్విగుణితోతనాభిరీతియందును విభాభవజవలంబిత
సకలగణభటసముదాయవిలసదసింహచిహ్నవివింజిత ముము
రంజవిచిత్రగతిచాతురీచతురసమ్మదనీనానీతి న్యనీర్యమా
నుండును నై జనార్దనుండ కానిలునిలువనిఁబుచ్చవలంబియును.

— శివ శీశపురాణము. —

శా. చతురంభోనిధిమేఖలవలంబుభుచక్రము గంపింపగ
శతీకంఠుండు విశేషతోషవిలసత్పుష్పకరపాద్యుష్ట
శతనారాచము లేసినకాహరణుం బజ్జనాన్యమేస న్విసక
శతరూపంబయితచ్చరణు శివునికానీ న్యుగములం గప్పెగన్.
గీ. అట్లు పొదివిసక గుడితుండ యంభకాతి
యగ్నిదైవత్యశరమున సమరక్షేత
నేస నేసిన నాయున్త ముల్లకడల
మంటమొత్తంబుతో దివి మాలు మలనె. 149

శా. ఆయన్తం బతిభూర మై పొదువ ప్తత్యాంతరము
ముండుక, మాయావల్లభుండుం బత్రవిభుండు న్నాగీతి
కాంగమ్యుతై, ఛాయాపీనత నొంది రగ్నివిశిఖాజాజ్వ
ల్యమానాగుతై, పోయెం బో యదువలతో మండుం
గలగక భూతావలుల్ భీతితోన్. 150

- గీ. అ ట్లనస్థాంతరప్రాప్త లై నవారిఁ
జేరి దనుజులు చేసిరి సింహనాద
మగ్ని బొణబీఖాప్రతుం డై నవానిఁ
బొలిసి నని యెంచి మాధవుఁ బొదివె హరుఁడు. 151
- ఉ. అంతట నంబుబోదరుఁడు నబ్ధిపదై వతశస్త్ర మేసినన్
సంతతవారిధారలను జారుతటిల్లతికావితాన మ
త్యంతమహానినాదసతతాద్భుతభీషణగర్జితంబులన్ .
సంతసమందఁజేసె సురసంఘములన్ దనుజుల్ చలింపఁగన్.
- క. ఆశస్త్రదహనుఁ డాటిన
నీశానుఁడు హోషవహ్ని నేసెఁ గ్రమమునం
బైతాచము రాక్షసమును
నైశం బొంగిరస మనుమహాస్త్రముల హరిన్. 153
- వ. వాసుదేవుండునుం దదస్త్రనివారణంబు చేయం దలంచి.
- నీ. వాయవ్య సావిత్ర వాసవ మోహన
ముఖ్యాస్త్రముల నేసి మురవిరోధి
యాత్మాస్త్ర మేసిన నాయస్త్రదీప్తిచే
నసురప్రమథభూతయక్షగణము
బాణునితోఁ గూడఁ బాటె నల్లడలకు
నంధకారం బయ్యె సఖిలజగతి
విశ్వేశుఁ డప్పుడు పెలుఁగుచు నుండెను
నంది మహాదేవునిందనంబుఁ
- ఆ. గానఁ డయ్యె శివుఁడు శైశవాస్త్రం బేయ
నాత్మబొణ మగుట నచ్యుతుండుఁ

దూణమందు బట్టె వొడి యీస రుద్రుడు
పాశుపతము ననియి కేళింబుడు.

155

న. ప్రయోగించిన నయ్యుస్థులు గగనవృద్ధిభాసురంబులై
చండమతీచిసంక్రమింతు లై తనతపమండలంబు ననుకరించి
చిత్రభానుత్వంబునను కిఖావత్త్వంబునను హవ్యవాహన
సమానంబులు యుగ్రప్రకటితత్వంబునను బ్రోక్తతత్వంబునను
యనను కైలాసోపమానం బులు మ్రోగనత్వంబునను గ్రత్యంబు
నను మహారానత్వంబునను బి"రా"హారప్రతిమానం బులు
సుమనఃప్రియత్వంబునను సూర్యమండల"శ్రయత్వంబునను
సువర్ణధరణీధరసంకాశం బులు యుద్విధంబునను గా"గ"యు
కొక్క-కొక్క-యెడల నెగసి మిగిల నగలు మిగిల లులినవేడి
మికి నైరింపగ జాలక ప్రభాకరుడను త్వరితంబున రథంబు
నడుపు మని జంకించిన శంకించి యనుచుండెను గురుంబున
నుంకించెను హయంబులు నంకించెను బగ్గంబులు నెడల
విడిచిన ననుసూతలంలంబులు లగునక్షగవార్తంబులు
గలుగుహరిదత్తంబుల జనంబులను నోర్వక యిక్క-డక్క-డ
వడినచుక్క-లును చిరుగుడువడిన దివ్యవిమానంబులవలం
బొల్పుపతాకంపటసముదయంబులం జూచి విహరియసకూ
లంకమాసుమానంబునకొ సలిలవిలోదాగతసుగముగ్ధవరవర్ణినీ
శరీరవిరాజమానవరవర్ణినీపై భద్రంబు ననుకరించు సర్వతః
ప్రసరన్తయూఖశిఖాజాలంబునను సకలమహిధరంబులును
సువర్ణాచలంబు లయినగ దదీయకనకలతాకుంజంబులు విహ
రించు సుర కామినీప్రేమాసుభావంబులగుశయ్యాతలంబులం

బరంగుపుండరీకంబులకు సువర్ణత్వం బాపాదించి జాజ్వల్య
మానం బై శైవాస్త్రంబు నిగిడె నట్టియెడ. 156

గీ. తోచె నల్లడ ధూమకేతున్రజంబు
పొడె నకాలపుంబిడుగులు పుడమిమీఁద
మూఁగుపాతెను మార్తాండమండలంబుఁ
బరంగఁ జొక్కలు దివమున బయలు మెఱసి. 157

క. ప్రమద ముడిగి దిక్స్సంబే
రహసంఘము బృంహీతములు ప్రకటితములుగాఁ
దమదెసలు విడిచి పాతెను
దమయంతన దానవారి ¹ధారలు వొరుగన్. 158

క. అన్విబుధజగతిలోపలఁ
గ్రొప్పు దళిఁగి సురగణంబు ఊభము నొందెన్
ఇన్విధమున నుత్పాతము
నివ్వటిలం వొడఁగుటయును నిష్కరుణతతోన్. 159

క. అవిఁడును నొకటొకటికి నె
త్తు పోనక పెనఁగిన గని మధుత్రిపురహరుల్
సవరణతో మగుడంగాఁ
దివిచిరి ఖేచరగణంబు దివిరి నుతింపన్. 160

క. దహనానిలవిధుమాధన
మహస్పముద్భవము త్రిపురమథనాస్త్రముఁ గా
మహదుండఁ ప్రయోగించెను
నహితునిపై సురలు కలఁగ నసురలు చెలఁగన్. 161

1 తరువులు విఱిగెన్.

శా. బే"న్న త్యస్ఫురదంశుదీప్త మగునాయుస్సగమునీక్షింపుచున్
వెన్నుం డాత్మఁ దలంచునీశరముచేచి శీర్షకుఁడై తోక్తుఁడై
తన్నుంజగవఁదలంచునందు మహి"ద"ద్యంబుచంద్యంబుగా
నున్నిద్రాబునళి "తనుఁడుండ సమగ"ద్యోగ"నవచంద్యకృతిన్.

క. అంభోజనాభుఁ డహి"త

స్తంభవిరచనప్రసీదానాప్తభవుఁ డ

జృంభణశర మేసిన సగ

రంభవిజృంభణము చిక్కి ప్రమథాఢ్యుడైన్.

163

క. తడఁబడుచు నోడలు నులుచుచు

వడిఁ దూగుచు నాపులె"త నచ్చిన సొలఁచున్

బుడిచఁడుఁ గాళులు నిలువక

పడఁ బోవుం బడగకొమ్మపైఁ బడి యుండున్.

164

చ. ఇవిధంబున.

165

చ. మసుజన రాగ్రణీమహితమార్గణజృంభణసారభీక్షుఁడై, ధన
దసఖుండు ప్రాలిన నుదారమణిశ్రితనిత్యుఁ డుల్లస, ద్వనజ
దళోత్తుఁ డోత్త రవధన్యముఁ బోరసమూహము నన్యమున్
దసుజచమూమనోరచితదానకాద్యైన్యముఁ బోరచజన్యమున్.

శా. ఆయంభోజదళోత్తుఁ డుగ్రతరహగవాన్యారవగ బో"ష్ప"గా
మ్రోయిం చెన్నిశిఖాసనంబువృద్ధయామోదంబునిండార ర
క్షో"యత్ ప్రమథేశ"నైన్యములు సంక్షో"భంబు నొందంగఁబొ
ణాయత్యుద్భటశక్తిబొ"ణుఁడుగతాష్టాదంబుతోఁ బొ"టంగన్.

క. తక్కిననైన్యము లనిలోఁ

జిక్కి పరాఙ్ముఖతఁ దొలఁగె శివుఁడును భీతిం

బొక్కుచు నలసత మెయి న

ల్లిక్కుఁ దిరిగి నిలిచి యావులిం చుచు నుండెన్. 168

ప. తదసంతరంబ. 169

మ. నియతామర్షముతోడ బాణసచివానీకంబు నుద్యన్తహా
హాయసంబంధముజై త్రమంత్రవివిధాయత్తాస్త్రసంఘోద్భవ
స్తయనైన్యాపృత మైనస్యందనముఁ గ్రౌంచద్యేషి యెక్కె
న్వేసన్, లయకాలాంతకసన్నిభుండయి రణోన్మాదంబు సం
ధిల్లఁగన్. 170

❀ కుమారస్వామి కృష్ణబలభద్రప్రద్యుమ్నలతోఁ దలపడుట. ❀

ఉ. కయ్యములోనిదైత్యులు వికారవపుఃప్రమథస్త్రజంబులా
యయ్యకు నెక్కుడీతనిమహాద్భుతవిక్రమమన్నఁ బొంగి తా
నయ్యెడఁ బార్వతీసుతుఁ డహంకృతితోశతముల్ సహస్త్ర
ముల్, చయ్యన నేనెఁ బాణములఁ జక్రధరున్ బలభద్రుఁ
దత్తుతున్. 171

శా. నిమ్నం దై శరజుండు సంగరమిశన్నిష్కంపరోషంబుతో
నామ్నాయాత్తుని వేయిబాణములచే హాలాప్రియున్
నూటిటన్, ద్యుమ్నత్కాధరవాసు లచ్చెరువునం దూఁగాడ
నిశ్శంకుఁ బ్ర, ద్యుమ్నం బెక్కు సహస్త్రబాణములజేఁ
దూలించి మించె న్వేసన్. 172

ప. ఆసమయంబున. 173

ఉ. అంచితరక్తచేపలులుమహాయుధభీషణులయ్యదూర్వహుల్
నొంచిరివాయువహ్నిఘననూత్నమహాస్త్రములంబ్రకోపులై

సంచితకోపదాదుణవిశంకటబాణస్యతారిమూలము
గ్రౌంచవిదారణుం బ్రమదకాంక్షు సుజ్జ్వలశోక్తిధారణున్.

క. ఆనలినాయతనేత్రుడు

నానీలాంబరరండు మరుండు నధికముదముతో

నానామంత్రసమన్విత

నేనానీశరగణంబు చేసిరి మాయున్.

175

వ. అట్టియెడ.

176

ఉ. దేవగణంబు యందముల భీరత దక్కి - విమోచనపరిక్ష్త నా
నావిధవద్యలం దొలంగ నాకనివాసివనోల్లసస్కషి
జానలీ గూల విద్రుతము లగ్నయ్య బిళాకడు లుగ్రభంగి నీ
భానభవారిసందనుడు బ్రహ్మశిరం బనునస్త్వ మేనునను.

క. ఆదిత్యశతద్యుతి చా

మోదరండు సుదర్శనముం బ్రయోగించి తన

స్త్రాదృతదీప్తిం జెఱచెను

గాదంబిని తననుకొంతిం గప్పివచ్చితిన్.

178

వ. తదనంతరంబ తదస్త్వంబు తనస్కృతము బగుటయు
బటుచటుల భ్రగుటనుకరియింకటలలంకటనికటవికటవికట
యస్వేదోపబిందుసమభివ్యక్తికృతమోషోపశంక శక్తి విశా
ఖుండు సంబద్ధఘటాసమూహాదీర్ఘఘర్షణనిర్ఘోషంబును
వితతసువర్ణప్రభాశిఖాజాలంబును జయలక్ష్మీవినిర్మితనారా
యణనీరాజనక్రియ ననుకరించు హేమమయం బగుశక్తి
బ్రయోగించిన.

179

శా. శంకాశీర్ణమనస్కుదానవరిపుల్ చక్రాముధుం డింతతో

గ్రంకెంబోయని భీతులైరి యచటంగ్రోధావృద్ధిప్రణామహా

హారం కారంబున శక్తగూర్చి విమతశ్చాహంబుభీతిల్ల నా
తంకంబుం బెడలబొసి విష్ణుండు జగత్ప్రఖ్యాతచారిత్రుడై.

ఆ. అంతరబోధ శౌర యగ్రజుండును చాను
చక్రమును హయంబు జటులగదయు
భుజములందు దొల్ప బొరిబొరి గదిరెడు
భీతి మానసమునఁ బుచ్చలింప.

181

స. గుహలుండల పోయినది లేక తిరుగంబడినం బూర్వజయుతుం
డ్డ (ప్రాచ్యగీర్వాణుం డగంబొడు నజేయు) హృదయేహండు
సమయంబున పలచి పెంటం దగులుననసంబునం గోటవి
యన నొక్కయుచ్చమల్లి పచ్చి యడ్డపడిన నగ్నికం జూచి
నారయిండుండల మొలుమొగంబు పెట్టికొని యప్పుడు
దృఢశిష్టంబులు నన్నుం గొలిచినఫలంబు ని న్నొకమరి
మాంచినం బెడి నని శపించె నది మొదలుగా నానగ్నిక
దగంబున గొలుగడ నివ్విధంబున.

182

మ. జ్వలండుక శంకరుండమంగుమాండమవకొనై న్యంబునన్నా
స్థిరీలం డిగద్రావి దాననవిభుశ్రేయూవిశేషాదిత [హసు
స్ఫులికశ్రీ బెడలబొసి సంతతమహాకూరాగ్రణీసద్యశ
స్వరణుల బెరిమనడందొలంగిరి మహాసంగ్రామరంగంబునన.

వ. భవ్విధంబున సగుహజ్వలం దై ఖండపనశుండు పాణిన సుర
పద్యవింజమానామరనిర్భరణీ ప్రహాహంకంకాసంపాదన

1 అంతరబోధ శౌర యగ్రజుండు, చక్రమును హయంబు జటులగదయు, భుజములందు దొల్ప బొరిబొరి గదిరెడు, భీతి మానసమునఁ బుచ్చలింప. 2 సైన్యమునం బుహను.

నిదాననిరంతరపై జయంతీసంతానంబును సనదివిద్యవిద్యోగిత
 వివర్ధితతర తరణికిరణసర్వతోజాజ్వల్యమానా నిర్వనిర్వక్త
 సర్వతః ప్రసర్వమాణ యుద్ధవిలోకనాగ్రహణ్యుని నాన్వ
 భౌమసశామండల మాణిక్యమతీచి విదంబనానాదేహితీజః
 కృపాణప్రముఖశస్త్రాస్త్రంబులు గలుగునన్వరసంబులును
 బరభూతభీరిభాంకారభయనకఘటాఘటాన్మగ్న పరిబృం
 హితారానంబులును నభిక్రీణఘనాఘనక శీటాన్మగ్న
 చ్ఛాదితదిగంతరాశంబును గరవినిర్దళితకంసాన్వితదోర్బ
 నంబును నవిరతగళస్త్రదోనకధారాఘటాఘటాన్మగ్న
 ద్విరేఫరాజానరోభవధూమాంధున్వధున్వధాన్వన సహాన్వ
 నానందంబును నన్విభంబును గాక నభోవీధియొక బోల
 నక్షత్రమాలాలంకృతంబై పాంపారంబునుంబోల నామక
 సత్త్వసమగ్రం బై త్యాగిగృహంగణంబునుం బోల నాన
 ధారామనోహరం బై ధారాగృహంబునుం బోల నాన
 ఘటాంకితం బై మలయశైలంబునుం బోల నాన
 బై త్రిలోచనాసానంబునుం బోల నాన
 రాకసముఖపంక్తియుం బోల నాన
 బునం బొల్చుసిందూరంబును ధారాధారసహాయనాన
 సంధ్యాసందేహసంపాదనకారణం బగుమృగగజపక్షి
 నతిత్వరితగమనవేగతిరస్కృతసమీరణంబులును ఘోర
 భరాధూళిపాళీవిరచితాపసర్వంసహంబులును చరణజనిత
 పదనంబులును నదనగహ్వరనిష్ఠాన్వితలాంబులును
 పల్యాణఖచితనూత్నరత్న తేజోవికాసంబులును బొడమధ్య
 విలీనగగనంబులునై పంచభూతాత్మకత్వంబునను హరినామ

ధేనుసుగుణగణంబులను శక్రశురగవిలోకనకౌతూహలం
 బునగ బోలె నభంబు నాక్రమించి శ్రుతతదీయజలధిసంభవ
 పాదంబులం బోలె నర్థక్రమణనిన్పత్తంబు లై ప్రభాకర
 పాదంబు లసపకీయంబు లై జరగం జాల వని జనంబు
 లామితచనంబులు విని స్వకీయవినయజనిత లజ్జాయుతం
 బులుం బోలె నమితాననంబు లై గమనవిస్తారితచామరంబు
 లై సునస్పృజనితపక్షగంబులం బోలె మనోజ్ఞంబు లై యివ్వి
 ధంబునుంగంక క్షకలాససగరంబునుంబోలె సీశ్వరప్రియంబు
 లాయును దుర్వర్ణ మంజులంబులై మేరుగిరినితంబంబునుం
 బోలె దీపమణినిహాసంబు లయ్యును నసురాధిష్ఠితంబు లై
 సంగరంబునుంబోలె బ్రకటితనిఖలానర్తంబు లయ్యును
 జడమమంబులై యుత్తరచయంబునుంబోలె దీర్ఘస్మృతప్రచా
 రంబు లయ్యును ప్రాస్వంబులయు విలసిల్లుఘోటకంబులును
 నఖలరంగు ఖచితమకుటకోటప్రభా ప్రహసితరణిమండలం
 బులును గోపా వేదవిదే రకట భ్రమరకిచటులలలాట చేశంబు
 లును బనస్పరశ్చపాబంధుట్టనప్రభావిపకీయస్పముట్టినస్ఫు
 రింగ ధమాహాగీతుసముపలక్షితానిమిత్తంబులును కింజినీటం
 కంకషానన్దితబిందుకటకధ్వజ సంగహనాచవిడంబితనిస్సాణ
 నివ్వనంబులును పూశీశంకునం గోచండంబు లుద్ధరణ్మలై ధరి
 యుచిరము బరియుచిరము గడలు ప్రదలు షెలంగం
 బట్టియు బట్టియు శిరంబులు గరంబుల సమర్పియుం జెమ
 ర్చును శిష్టులు శిష్టులను నిచ్చియుం బుచ్చియుం గతారం
 బులు గుణగణంబుల కిసంగియు సేసంగియు బట్టిసంబు
 లట్టపకీయంబులతో గడిచిచిరము ముడచిరచిరము బట్టిమ్ములు

బల్లెమ్ముల విజయ సవరించుచు వివరించుచు బుద్ధిహాసము
 బులు మందహాసంబులతో జటిలించుచు నుజ్జ్వలించుచు
 దోమరంబులు చామరంబులతో నొనర్చుచు నునర్చుచు
 బ్రాసంబులు రోసంబులతో సాదించుచు గాదించుచు పబ
 శంబులు సుబలంబులుగా నొత్తలించు నొత్తలించు శోభనంబులు
 తుల్యంబులుగా భరించుచు భరించుచు నొనర్చుచు నొనర్చుచు
 సంబులతోఁ దిట్టలుగొనగ గుంట్టుచు నేర్పుచు బలించు
 పులకలు నెగయఁ బొరించుచు దాదించుచు గుంట్టుచు
 బులు సంకటంబు లని లంకలక్షణంబు నుజ్జ్వలించుచు దాదించుచు
 నలుదెసలం బరగుకొలుబలంబులను నొడంబు బలించు
 విమలవల్లభుని ప్రతిభయమున్న యెగుబొంతులందు
 బొసఁగునహస్రధృతి నిఖిలంబు స్పృశసంహారంబు లొనర్చు
 యణుం దాక వజ్జీయము. 184

శా. ఆరూఢోరగక్షైరి యునశతపక్ష్మిణీయం బ్రవీక్ష్యంతి స
 ర్వారస్త్రూరమదాభిమానవిలస్యై వ్యవస్మయసంపాదనో
 దారస్ఫారభుజాబలాత్తశయితౌతౌగుణ్యాభిస్వర్యస
 స్సారవ్యాప్తచతుఃపయోనిధివృక్షైః పుండరీకాభిగూర్హ
 తుః.

— బొంబుడు శృష్టునితోఁ బ్రతిపక్షియు పలుకుట. —

క. బొంబు డిట్లను నిన్నుం

బ్రాణముతో మగుడ నీను పట్టణముననుక

రేణూకృతనను జేసి ప్ర

వీణత్ర మై బరగువాడ వేయును నేలా.

186

క. తూణోద్భృతశిత్రవిలస

ద్యాణవరంపరలు పొదువ ధారాస్యాతో

ఈ క్షణమున వానిని దేలుచు
 భోజనమున గలమున మడిమి జోవ్వుడ నీకున.

187

క. చావలెనని భావించి
 నా రెండు నిమిష గొల్లచి నట్లు సుమనోనగరీ
 నూరి జనములు గొల్లచి

చావలెనని భావించి జలజలభావం.

188

ఉ. నీవును నీవును నీవును నీవును నీవును
 నీవును నీవును నీవును నీవును నీవును
 నీవును నీవును నీవును నీవును నీవును
 నీవును నీవును నీవును నీవును నీవును

న. అట్లుగా గాన.

190

క. నీవును నీవును నీవును
 నీవును నీవును నీవును నీవును
 నీవును నీవును నీవును నీవును
 నీవును నీవును నీవును నీవును

191

క. నీవును నీవును నీవును
 నీవును నీవును నీవును నీవును
 నీవును నీవును నీవును నీవును
 నీవును నీవును నీవును నీవును

192

క. నీవును నీవును నీవును
 నీవును నీవును నీవును నీవును
 నీవును నీవును నీవును నీవును
 నీవును నీవును నీవును నీవును

193

వ. అని అప్పుడు.

194

క. దనుజుం డాడెడువచనము

లనేకపకరాగ్రశీకరావళి బోలె

ఘనవాత¹తరంగముల జ

లనిధినడుమ నుండునేలులం బోలె పోసెను.

195

క. అప్పుడు జగములు గాల్పంగ

నుప్పొంగుచు నున్న నిర్జరా²త్తమబింబం

బొప్పు పోసె చాలె దనుజుం

డప్పురుసున నాడుచుండ సతనినయినములే.

196

వ. తదనంతరంబ సరోషసంభ్రమోత స్పహాదీపితుం డై నారం

యణుం డతని కిట్లనిగెను.

197

ఉ. ఏమిర బాణ వ్రీడనవిహీనభయోన్మతమానసుండ ప్త

యేమని పెక్కులాడెద విదేహిక మాటలచేత నిన్ను ను

గ్రామము గెల్వనచ్చునె వికారపుమాట జయంబ శోభిని నీ

కీమెయినేలభాషితము లెక్కుడుగాఁ బచరింపుమాజిత్రా³సి.

క. ఈచండ మైనవిజయమ

నీచే నగుం గాక గుంపు నిక్కపుజయమని

జూచెద వై నను నోరీ

నాచే జితుం డగుము గెలుపు సన్నును నీపున.

199

—౧౧ కృష్ణబాణాసురులయుద్ధము. ౧౧—

క. అనుచు నిశాతాశుగములు

దనుజునిపై నేయ నతడుం దచ్చరములగు

1 తరంగంబుల, సనయ బలధినడుమ నుండునేలులం బోలె. 2.

నీవు సం. 3. యైన నిం, కేమియు నేల.

మనమున విస్తయ మందును

ననేక బాణముల నేసి సంభోజాదును.

200

ప. పాణముల ననేక కణధంబులం బొదివి యునిమిదిచేతులతో
పపాస్ర బాహు పాశుతనతో సరిసరిగాఁ బోరినంజూచి విస్త
యమనోభివృద్ధి భూమిండు కోపించి తొల్లి హిరణ్య
కశిపుండు బలిదబ్ధినయోగ్నేయబాణంబుం బ్రయోగించిన
పాణకళాజాజ్వల్యమానం బయి విబృంభించిన వామోద
యనును.

201

క. పృష్ఠపాణమీసిన

పాణధంబుతోడ నున్నతలంధా

రంభము గాఁగ నప్పుడు

నిర్బంధము ననుజగతము నిఖాదియుధులును.

202

క. పాణియొడిటి పాణియొడు

వినుతంబిది పాణియొతోడ నేడ్యలు దొలకె

మనమున నప్పుడ కప్పుట

నినున వాక్యములం బొగడి సంభోజాదును

203

ప. తనననంగలున గడుడపయమంబులు సగురకాంతమాన
సంబలతోడం చలుపడిననప్పుడు గడుడండు చక్షణపక్షంబు
సప్రయోగ మునిన సంపదితశరీరం బై మయూరంబు సవ్య
భాగమునకు నగని ముక్కునంబొడిచి తక్కులనడిచి తద
వతిభాగమునకు నగనినం జూచి తానునుం దోడన యెగసి
తదేమచేమాము శరణులు నిశీకించు వశికించు గగనంబు
నకు ముగిసియు దిరుగంబడి నీలకంఠశరీరంబు చరచుపుటం
బునం గీరించి తదేమపక్షంబు గోల్ల గీరించుం జాల్ల వాణి

యు నయ్యాయాధినతీక్షేత్రం డగునత్ర త్రివలీ తననతీక్షా
 వక్షంబున నడిచి మహిం బడ విడిచిన నామయమనిం జన్మ
 పదపాతజనితజ్ఞానుం డై క్రష్ణుని నగిరి యున్నన నొక
 యు వెరసనన చాణియుం దేవదేవము నొకరివియు బ్రహ్మ
 డంబుగాఁ గారిరిచియు బ్రక్కలు ప్రేమిం బూదొరయి
 బ్రక్కలు డాడెనసఖియలఁజింఁచియు జనెనాప్ర దొరియి
 గారిరిచినం గనుంగొని సుహృద్భావ మిబ్బగభరిచి సుహృద్భావ
 సంకీర్ణ కిరణసముదాయ వాక్య వ్యవభోమంధలం ద్దేవ వృత్తి
 బులం జిత్రంబులుగా మయంబరంబు ప్రసేయ ననునం దా
 నీక గానచేసెదము మతీయముం దెనువు లది లోభిలకెయి
 పెక్కనం బండు నక్కొక దరవిదారి యెగువనలేయి నొ
 తదియొదరంబు ప్రచ్చి రణభూమికి బలి చేసె. 204

క. అప్పుడు బర్హిణ మోడిన

సుప్సంగను ¹దివ్యవినుత లుడుగణవీధికి

నప్పురుసున బొలుసున

డప్పటి కప్పటికి నలంకె నభివభోమమునను. 205

ఉ. పుట్టెను దైత్యసేనల నహార్యశరం బగునోకభోమము

గట్టిరి చీనసంఘములు కాంచనతోరణబద్ధుల లల్లడం

బట్టణవీధి నయ్యడను బొలుండు చూచుచు భీతి నొందిగా

నట్టియెడక గిరిశనచనాజ్ఞను నగిరి రథంబు వెచ్చిసె. 206

క. ఆయరద మెక్కి బొలుం

డాయుధచయవిలేతదోస్సహస్ర సుచిరుం ద్దే

¹ దివ్యగణము లుడుగణవీధికి, అ.

అశ్వజ్వరచక్షుః దౌరకేను

వామశశేనవర్ష మౌష్ణ నత్రవేగమునన్.

207

ఇహ బాహ్యలంకారం బగు బ్రహ్మశీర్ష కమపశ్యత్త్వం బేసినం గేశవుం
 డూర్వాశక్త భ్రమరీవిశంకటలలాటాభోగుః ప్తే సంచర
 క్షీణాపాకృత్యైత్యచక్రము లసత్తేజశ్చయాంవక్రముం
 గాంధ్రానవిభిన్నవైత్యర్షుషరేభానక్రముం జక్రమున్. 208.

గీ. అట్లు ప్రయాగియి యామృత్త మంతః జేటిచి

పుష్పకౌరూహహామౌష్ణవిబుధ

సంస్తవాభకవర్ష తసమ్మమండు

కృష్ణుఁ డిట్లును సంగరత్పశ్చతోడ.

209

ఇహ, గీ. దౌరకేనువధూర్త ! నీదుపచనోద్యోగంబు లెట్లెఁగెరా
 రారా యింకిట నేమి చేసెదవుం క్రౌర్యంబు శౌర్యంబు స
 ద్విరక్త్యంబును గల్గినేని సనుజా తెల్లంబుగాఁ జూపుమం
 దౌరజీవపిల్లచనుండు నచనవ్యాపారపారీణతన్. 210

211

వి. మౌళియము.

ఉ. తోట్ల పహస్ర బౌద్రాగ్రాతోఁ గృతపీఠ్యతమభప్రండు గ
 ద్యోల్లసమాసహససదౌతోదయమాసనుఁ డై దళాస్యహృ
 త్కృష్ణసరోజనీమూఁ డయి భూరిమభిప్రభితాభిమానుఁ డై
 యోగియి యేమి కౌతసంనుచేఁ జెడఁడే మదిలోఁ దలంపవే.

ఉ. నిన్నును పల్కెఱుంగుననె నేగడు కరద్యయముక్తుఁ జేసి న
 తోప్పన్నతి మాన్చి నీడునుహృద్యతి గీటడఁగింతుఁ బొలికి
 క్లున్న గతిఁజలంగుమని యుద్ధవిభావదండ మురారితాఁ, జె
 న్నదచక్రనుదర్శనముఁ జేతనమర్చెబ్రయోగకాంక్షతోన్.

214

వి. అట్లయిడ.

క. శశిసూర్యశక్రహరపా

శిశుమనసద్ధిప్తితతి వసింఁచం జక్ర

కృశమూర్తి లోన నప్పుడని

విశాలలోచనండు సకలవిస్కంభకరుఁ డౌ.

215

క. చక్రము వైనఁగఁ బూన్ప న

వక్రముగాఁ జెలఁగె విబుధవరమునిదినుసరి

వక్రండు వినుతి జేసెఁ ద్రి

విక్రమునిం ద్రిదివపీథి వివిభక్తయలన.

216

—చక్రప్రయోగముచేయఁ నిపుడుకృష్ణునియెదుట నగ్నిగో నొందుట—

క. అత్తైఱఁ గంతయు నగ్నిక

చిత్తమునం దెలిసి విష్ణుసేవావర సై

యిత్తటి బొణాసురునిం

దత్తఱపడ నుండఁ గావఁ దగదే యనుచును.

217

గీ. దేవదేన జగన్నాథ దివ్యమూర్తి

కావవే దనుజేశ్వరుం గరుణతోడ

నసుచుఁ గోటవి యుచునుగా నటగుదేర

మోము చూడక కన్నులు మూసికొనుచు.

218

క. దనుజాధీశునిచేతులు

తునుకలు గాఁ గినుకతోడఁ దోయజనయనుం

డనవరతనిశితధారా

జనితవిమతచిత్తభయముఁ జక్రము వైచన.

219

వ. ఆసుదర్శనంబు.

220

క. సమసెను బొణాసురుం డని

యమరులు సంతోష మొంద నభిలోజ్వల మై

యేన సంరిభుజము లన్నియు

గోమరంగం నటక నటక సుప్పలు పెట్టెను.

221

శా. మేదోర్లు ప్తశరీరం ఘృణుసమహోనిశ్రంబు చక్రాయుధం

బాహుత్యహింసా జీన నచ్చి త్రజగత్యాధారకీర్తి శిర

శ్చంద్రానుజ్ఞను నానతిద్దున యదుశ్రేష్ఠుండు రాజన్తనో

మూచుంబురంగనట్లు చేయడలవక భూ తీర్థరుండంతలోను.

శా. స్థూరుంపాక్షి భారత్కబాజ్వరగణవ్రాతంబు లంతంతటం

జీవంగం జనుదేరగ గోటవివిశాచీశాకిసీనాయకుల్

ప్రచబ్ధసితితో జెలంగి చన నత్యాశ్చర్యసంపాది యై

యూరాజీవదళి యుముందట మనోహారిస్తవం బొప్పంగా.

శా. దేవునిచట్ట పట్టికొని దేవ యదూర్వహ సర్వలోకసం

భావితకీర్తిమూర్తియు భౌనుసమాస్తసమప్రకాశ నా

నావిభవిత్రమాధిక వినాయకనాయక పారికాంక్షిసం

సేవిక ప్తరంగభావసిద్ధవినోదన బాణుం గావవే. 224

చ. అనుడు ముంరంగమగు ప్రమథాధిప బాణసురారి సీనుగా

చిహ్నయ నేనుం గాచితిని సిద్ధము నావచనంబు దీని కిం

తన బనిలేదు మీందటి ప్రధానపుంగార్యము దీర్ప నీయను

జ్ఞును వినినట్ల బోలుద విశంకటసర్వదుణార్ద్ర శంకరా.

మ. అనుచుగగ్భ్రష్టయిప యునగబిదపబాణం మర్త్యపైరీశ్వరుక

ఘనచక్రాయుధనిష్ఠురక్షతగళద్రక్షార్ద్రసర్వాంగు న

భ్యనుభూతి ప్రతిష్ఠ ప్రగల్భపరివాదంతర్హితోద్విక్రముక

జనితాస్తాధిక వేదసంప్రకటమూర్ఖపారవశ్యాత్తునిన. 226

క. నందిశ్వరుల డిట్టనను నా

నంద పొరుగున ననునాధునను నుట్టునా

స్పందితమాననునను హా

స్పందోహవిహినచేహనాద ముననునా.

227

శా. పోయెడి విష్ణులను లోకము లోకములను నుండి పోయెడి విష్ణులను
యోగము గ్రహించు బుద్ధి నుండి పోయెడి విష్ణులను ద్వంద్వ విష్ణులను
దాయాసాంగుడను ధామ్య వైదిని ధామ్య విష్ణులను
దైత్యమాతామ్య విష్ణులను నుండి పోయెడి విష్ణులను నుండి పోయెడి
నను.

228

వ. నందిశ్వరులను పురాణములను నుండి పోయెడి విష్ణులను
గించిన.

229

క. తాండవము చేసె బొంబులను

ఇంద్రుని ధామ్యమును నుండి పోయెడి విష్ణులను

చండహరిశ్చంద్రుని నుండి పోయెడి విష్ణులను

ద్వంద్వములను నుండి పోయెడి విష్ణులను నుండి పోయెడి విష్ణులను.

230

క. జనితననకాంత బొంబులను

దేవ నర్తనము చేయ హస్తాభ్యుదయము చేయ హస్తాభ్యుదయము

త్రినయనుడను ననునాధునను నుట్టునా

దనుజాధిప యనుడు సోదరుల దిట్టము నుండి పోయెడి విష్ణులను.

231

సీ. అజయండు నమయండు సగులర మగుగంగ

హరుడును నవ్వర హరుని దిట్ట

కృష్ణుని సమిగుల పర వృత్తి సోదరుల నుండి పోయెడి విష్ణులను

దేవరముందట దిట్ట నాదా

1. పక్షాభ్యాసము చేయు గట్టినవారికి
 పక్షాలు పుష్కలములైన నిచ్చు హనుడు
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములకు ముత్యములు
 2. పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 232
3. పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 233
4. పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 234
5. పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 235
6. పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 236
7. పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 పక్షాభ్యాసములను పాటించుట వల్ల
 237

న. అంతర్ధానంబు చేసి నంబట.

238

— శ్రీకృష్ణుఁ డనిరుద్ధుని విడిచిచూచి నీ యిట్లు. —

చ. గరుడని నక్క కేళిపుండ్ర గ్రమ్మనబ"ణ¹ గృహ"ంబు చేరి గ" నరిగిన బక్షిరంజా" గని యుచున్నావీ శ్రేష్ఠుని బట్ట"న" న్న"మె యురగము లెల్ల సల"దనల ను"డని బ"డిన జూ"చిసంపాద" స్ఫురితసుఖ"లొకంటగొనుస్థి"మ "నను" యే ప్ర"యోగమునట.

క. అనిరుద్ధమేను ననచే

శత నిమి"రసు ముర"ంతగుండెను దెచ్చి"ది రంజ

ద్దసుజవినాశ"నకటమితర

సునిశితచక్ర"యనుధాతి"శోభి"తగుండె" యే.

240

మ. అనిరుద్ధుండొక బి"ణ"హంపాస్త్య"లొన"చో"వ్యాపా"నపా"య"ము" తను బక్షి"రప్ర"నినగ్మ-మన్న సత"ండొ" యే"త్యం"త్ర"గ"వ్యాప" ఖుల్, దన"తో"గూడ సు"శ్శ్రే" నెక్క" బి"స"చ" ద"యా"గ"య" దెక్క నా, యన"యే"గ ని"విభ"ప్ర"చార"ముల నా"వ్య"శ్చ"య"యా"నంబునన.

241

క. గరుడఁడు నడసనగ దూ"ంబు

జరగి హరి"గను సల"లపాలుసన్ని"ధి బ"ణ"

సుర"గో"గణములయునికె"గను

స్థిర"ముగ విని యత"నిగిక్కు - చే"త"ల"భ్ర"నట.

242

న. సుపద్యన కిట్లనియె.

243

1 గృహాంతరంబుకై, యరిగిన. 2 తను విడిచి

క. చతుర నియమాశ్రయ మనునందు
 తనదేవుని నునుచినందు తత్కార్యముకై
 మనసుల పోవలె నందైన
 సప్తమి చన నీలునేని మునుగు మచటికన్. 244

ప. అనునది మురారీశ్వరనను నాగారోతుం డిట్లనియె. 245

క. అనునది గోవింద బేలా
 నీకుం బని చేయగ నలుగ నీరజనాభా
 యేదిడచి నీనంద జనియించె
 బ్రహ్మచారిజయార్థి రామ పాపది రామా. 246

క. అనునది బల్లిమపేలా
 వసమనసుల బట్టివిభుడను వరుణనిపురికిం
 గోవిందకు సప్తమి మును
 వసవిధమధ్యయు పోల్చి వసజపిళి "తును". 247

ప. గోగణాదుల జీవించి జనుసంసరణమున. 248

ఉ. అట్లుండ మున్న వారూకాభటంతులు ముక్కలులై నణలులలో
 మున్ను న నోరండ "గుంబిలి"చి ముగ్రతం గ్రహవిగ్ర హేచ్ఛ
 నల, "మిన్న" అనున జేలుగుదృఢోధీరరవింబులు నింగిముట్టెగ
 పట్క డొంకొ డంబుదిహాగోర్వరవాహనుడదాకరమృడన్. 249

క. వేదమున చతుర జేసయిగ
 బటిలములో "చ" జేసవట్టి ప్రాచీనసన్
 వ్యర్థమే భటంతుల వంశుల
 బ్రహ్మచారిజయార్థి గురిపి పాణిగం దోలెన్. 250

న. పదసంశరంబ.

251

సీ. నిస్సాణాదంబు నింగి ముట్టి భటంబి
 శంఖనాదంబుల సదదరింపఁ
 గరికరశీకరకణములు విక్రొగత
 మగుట ముక్తానుచి ముక్కలొరవఁ
 దురగహేషారవోద్ధివరత యోధుప్రత
 సింహనాదంబుతోఁ జెలిమినేయ
 శకటనేమివిభిన్న సర్వంసపశుధూళి
 భటభూషణరజంబు బాదరింప

తే. సకలదిశలును నిండి సైనికులు గొలువఁ
 దన్నుఁ గొనియాడ సమరగంధర్వగణము
 ప్రకటరుచితోడ ధనభోతపత్ర మొప్ప
 నరుణుఁ డరుదెంచె విక్రమోద్ధివరత మొరయు.

252

క. కొడుకులు మనుమలుఁ గొలువఁగ
 విడు విడు మని శూరగణము వేగిరవడఁగ
 గొడగులు గగనము గప్పఁగ
 జడనిధిపతి వచ్చి నిలిచె సమరతలమునను.

253

ప. ఇట్లు నిలిచి దివ్యనివహజేగీయమానానూనచారిత్త్రుగ
 నరుణుండు బహుశరంబులఁ బొదవినం పైటభంతనరుడు
 స్వకీయధనుర్విద్యాకౌశలంబునఁ దదీయసాయకంబులు యి
 డించి మఱియును వైష్ణవాస్త్రంబు ప్రయోగించినం

యోగమునందును భారతమునందును పక్ష్యాభివృద్ధి నుప
సాధించుట జేసె నట్లుగాడ. 254

మహాప్రథమ. జలాజాతుల డంతరి లోపజ్వలతహృదయుఁ డై
సంచితోదయ్య త్రేజో

సంచితోదయ్య త్రేజో

ప్రభువములంబు

సంచితోదయ్య త్రేజో

కార్యహారోగములకు

విలసత్సూర్యులకు విస్తృతమహిమ

ద్వైత విస్తృతమహిమ

255

క. చక్రము పైవలగఁ బుష్పగ

చక్రము పైవలగఁ బుష్పగ

రక్త హృదయ

పక్షిలలోనందుల పక్షిలలోనందుల

256

ఉ. పక్షినిమొదలును న్నిట్లు చేసె యందులన్నిహ నీడు దానెల్ల
అన్నిహన ప్రాణముల నక్షయిల్ల సమృద్ధి నొందితిస, చేసె
నెందుల చేసిన విధేయులగు జొర నట్టి చేటటం, చా
వలయుననినట్టి వినయమున మ్రోగ్గు ముఖ్య గ్రహము.

క. శోభన రంజనగుణములు

నీమనమున జొరవల గనున నీ హృదయపు

మేము విశ్రాంతిగలుగుము

నీమనమున గన్న ముఖ్య గ్రహము.

258

క. నీకు వికారము దగునే

మా కెల్లను బుద్ధి వచ్చి నమము ప్రసంగి
జెక్కొని నున్నాడె ననుచు

నాకృష్టని నాదిమూల మని బగ్ మఱుగెను.

259

క. వరుణుడని గొని నుండిన మని

సరసిజనేత్రుని ముచ్చి సమ్మదియగుచు

త్కరమూల మోడిచ్చుచు నెప్పుడు

సురభిపుగోగణము వేచ్చి మాపు మహిమను.

260

క. అసాగరవిభుడ డిట్లను

బాస నలికినాడె నేను బొలునితోడె

నీసురభుల నే ననుపుల

బొసినపుడు గొని యురులపొల్లెద బోవను.

261

క. ఈనగరికి గాన నను నను

మానము భేకుండ జగపి మది గోగణము

నీ నేర్చునట్లు గొనిపొ

మోనలినదళాక్ష త్రిభువనోత్తమమూర్తి.

262

క. అనుడం గరుణానసమున

మన మభిషేకంబు చేయఁ బొశభగనిని

దనుజునియావుల నిచ్చెను

జనియెఁ బురిక వరుణుడగుత సంతస మసంగెను.

263

న. త్రివిధంబునం బురంబు చేదగ జనునప్పుడు.

264

నీ. గంధర్వజయజయగాననాదంబులు

శంఖారవంబులు సాము చేయ

ములైన్యల సేనల మొల్లంబుతోఁగూడ
 సురపుష్పపుష్పాలు సొబగు మీఱ
 దైవరథ సురమణితోఁరణవంత్తతో
 విలుధజూడుత్రుభ వియ్య మగద
 బట్టిపల్లభాఁదూఁభుత్ర సామజములు
 కీర్తన లంబుల గేల సేయ

౯౩. సురభిరముత్తధార సుకుమాంఁమకరంఁద
 సుత్తరణ క్తవి శ్లేషట్టుచెల్ల
 మధునినిదనకలతమంనృతరూఁద్యస
 హురపురము చొచ్చ నెద్యుతుండె.

265

సీ. మానినీమంజులమంజీరకరరస
 క్తేనకాహంసకలతగలు
 కంఠునీ కంఠుగనలహృత సాదన
 వంఠిశశ "గ"కాభ సురంబు
 సరసక థాలాఁదగుగీరసంహిత్య
 చతురశుకస్తోమసంచితగలు
 లంగ నాగంఠుంఁదహలాలసద్గంధ
 సురపుష్పపుష్పకటితగలు

౯౪. విలసదగుగంధవిస్ఫుటారగంధ
 స్థునవిద్యుధమంగి రంగళగలు
 చూచి నెక్కువమన నుడివడ వానంఁద
 మంత నింత నుట్టి నెద్యుతుండె.

266

క. ద్వారావతీపురంబున

శౌరిఁ గొలిచి వచ్చునట్టిసౌరగణము త

త్పేరితసుమనోనర్ష మ

పారముగా మోడఁ జేసి ప్రస్తుతతోడను .

267

వ. నారాయణునకుం బ్రహ్మమం బిచ్చరించి నమ్మనాత్రింత
మానసు లై తొలంగి చూడుమండలి తిరునంతలబ . 268

సీ. గళితమదోదకగండస్థలీసంగి

మధుపర్షుంకా రాత్తమత్తగజము

హేమారవోద్ధతిపశ్చిమసిన్పాణ

పటహభేరీధ్వానబహుళహయము

పాకారచితరత్న బహువిధతరధామ

లిప్తసౌధసమాహదీప్తతలము

ఫాలస్థలీకృత ప్రకటితాంజలిపుట

పరిచారికావళీభాసునంబు

ఆ. ద్వారఖచితరత్న తోరణోపాంతాన

లంబిమాక్తికోపలసిత మైన

నగరి చొచ్చు శౌరి నానావిధానూన

వినుతిలసితహృద్వివేకుఁ డగుచు .

269

ఆ. విష్ణుఁ గొలిచి వచ్చువిబుధగణం బెల్ల

మృగమయూరగజతురగభవళప

తత్రినివహదృఢరథంబులు డిగి విష్ణు

వెనుక నగరిలోనఁ జనిరి యంత.

270

మాలిని.—

దరవిరహితమూర్తి తారగోళసమక్షిప్త
పరిహృతవిబుధాన్తి భవ్యసంపత్తిపూర్ణ
యురగళయసభూషణ యోగిసంహారభూషణ
చరణశరణపోషణ జంతురక్షణభూషణ.

275

గన్య. ఇది శ్రీమదంభయకవిమిత్ర కోర్కెనామ సంస్కృత్యంబుధా
రాధనవిరాజి తిక్కనసోమమంజరి ప్రణీతం బైన
శ్రీమహాభాగవత కథానందపరిణామ శ్రీమత్సర్వ
భాషాభూషణ సాహిత్యరసవికాషణ
సంవిధానచక్రవర్తి సంగ్రహాన్త
కీర్తి సమీపగుణసనాథ నాచన
సోమనాథ ప్రణీతం బైన
యుత్తరహరివంశ
శంబునగడు
షష్ఠా శ్వాసము.

ఉత్తరహరివంశము సంగ్రహము.

చెన్నపురి : వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారిచే
శ్రీ 'రామ' ప్రెస్సున ముద్రితము.—1937—750.

ఆంధ్ర గ్రంథ ము లు.

[illegible]

ఆదిపర్వము, పెద్దచ్చు, చిన్నస్త్రైజు	...	1	8
ఆంధ్రభారతవిమర్శనములు	...	0	8
ఆంధ్రశ్రీమద్రామాయణము, కావ్యతీర్థ జనమంచి శేషాద్రిశర్మగ్రంథము, 3 సంపుటములు	...	12	0
డిటా 7 సంపుటములు	...	14	0
ఆంధ్రనామసంగ్రహము, సిఘంటుత్రయము	...	0	12
డిటా కావ్యకీర్తనము	...	1	0
ఆంధ్రభాషార్థపము, పద్మకావ్యము, కోటి వేదాంతాంశ్యగ్రంథము	...	0	12
డిటా కావ్యకీర్తనము	...	1	2
ఆంధ్రశబ్దమంజరి, శ్రీశ్రీరామచంద్రగ్రంథము	...	0	8
ఆంధ్రభాషాభివృద్ధి, సాహిత్యము, పురాణముగూర్చినదే	...	0	4
ఆంధ్రచంద్రావళిగ్రంథము, అక్షరము మంగళము, వివరణగ్రంథము	...	0	8
ఆంధ్రకృతలఘుకావ్యము	...	2	0
ఆంధ్రకృతగ్రామ్యయదర్శము	...	1	0
ఉత్తరరామాయణము, కంఠగతి సావరణప్రబోధము చక్కనివివరము	...	0	8
ఉత్తరహరిశంశము	...	1	8
కవికర్తరసాయనము, (మంగళాంతరగ్రంథము)	...	1	8
కళాపూర్ణదయము, దళివరగ్రంథములు	...	2	4
కాశీఖండము, చక్కనిగ్రంథము	...	1	8
మచేలూసాఖ్యానము, సతీగ, (భాగవతము)	...	0	4
కృష్ణరాయవిజయము, మహాచంద్రాద్వైతగ్రంథము	...	0	8
గజేంద్రమోక్షము, సతీగ, కావ్యకీర్తనము	...	0	8
గోపీరామచంద్రము, 2 సంపుటములు	...	7	8
చాటుపద్యముగీతములు, క్రొత్తమూర్తి, ప్రభుభాగము	...	1	4
గరుడాచలము, యక్షగానము, పెద్దచ్చు	...	0	2

మార్కండేయపురాణము, ముద్రాపత్రము	...	1	12
మల్లారామాయణము, ముద్రాపత్రము	...	0	10
నసికబసవనోభిరామము	...	0	12
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము, ముద్రాపత్రము	...	2	8
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము, ముద్రాపత్రము	...	0	8
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము	...	0	3
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము, ముద్రాపత్రము	...	2	4
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము	...	0	4
నందీరామరామాయణము	...	0	8
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము	...	0	12
నందీరామరామాయణము	...	1	4
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము	...	0	8
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము, ముద్రాపత్రము	...	0	8
నందీరామరామాయణము	...	0	6
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము, ముద్రాపత్రము	...	0	6
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము, ముద్రాపత్రము	...	0	12
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము, ముద్రాపత్రము	...	1	4
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము	...	0	8
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము, ముద్రాపత్రము	...	0	10
నందీరామరామాయణము (ముద్రాపత్రము), ముద్రాపత్రము, ముద్రాపత్రము	...	1	4
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము	...	1	0
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము, ముద్రాపత్రము	...	4	0
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము	...	1	4
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము	...	1	4
నందీరామరామాయణము, ముద్రాపత్రము	...	0	8

[illegible]

హామిల్టన్ "గవర్నమెంట్" స్కూలు "ఆర్.ఎస్.సి.సి."

202, 1967-1968, 1969-1970